B E STEIN "ÎNTREBARE RUSĂ" DESPRE PACE DE LA PARIS CONFERINȚE (-) GOSPOLITIZDAT B E STEIN Doctor în științe istorice "INTREBARE RUSĂ" LA CONFERINȚA DE PACE DE LA PARIS (I -) EDITURA DE STAT DE LITERATURA POLITICĂ CUPRINS INTRODUCERE Capitolul ÎNCEPEREA INTERVENȚII capitolul ÎNTREBAREA REPREZENTĂRII RUSIEI LA CONFERINȚA DE LA PARIS capitolul DISCUȚIE GENERALĂ PRIVIND "ÎNTREBAREA RUSĂ> capitolul INSULELE PRIȚILOR capitolul MISIUNEA BULLIT Capitolul INTERVENȚIE SUB STRAPUL "AJUTORULUI ALIMENTAR" Capitolul ORGANIZAREA UNEI INTERVENȚII "ACOPERITE" (GALICIA DE EST) Capitolul BALTII ÎN PLAN DE INTERVENȚIE ARMATĂ A ANTENȚEI ÎMPOTRIVA RUSSIEI SOVIETICE - Capitolul RECUNOAȘTEREA GUVERNULUI KOLCHAK DE CĂTRE ENTENTINA - Capitolul PLANURI ALE ENTENTEI DE IMPLICAREA ȚĂRILOR BALTICE ÎN CAMPANIA ANTISOVIEȚĂ Capitolul NEGOCIERI DE PACE ÎNTRE RUSIA SOvietică ȘI ȚĂRILE BALTICE Capitolul UTILIZAREA ARMATEI GERMANE ÎN SCOPUL INTERVENȚII ÎMPOTRIVA RUSIEI Capitolul ROLUL SECȚIUNII DE INTERVENȚIE ARHANGELSK-MURMANSK ÎN PLANURI ALE ALIAȚILOR Capitolul HOTĂRÂREA CONFERINȚEI DE PACE DE LA PARIS PRIVIND BASARABIA Capitolul FRONTUL DE SUD AL INTERVENȚIEI ARMATE PRO- TIV RUSIA SOVEITĂ ÎN PLANURILE ALIAȚILOR Capitolul PLANURI PENTRU ELIMINAREA CAUCAZULUI SI TRANSCAUCAZULUI DIN RUSIA Capitolul BLOCADUL CA ARME DE LUPTA ÎMPOTRIVA RUSIEI SOVIETICE Capitolul "ÎNTREBAREA RUSĂ" LA ULTIMA ETAPĂ A CONFERINȚEI DE LA PARIS CONCLUZIE Izvoare și literatură - Bibliografie - - Index de nume INTRODUCERE Conferința de pace de la Paris a fost convocată oficial pentru a pune capăt stării de război care începuse la august , între puterile Antantei și Puterile Centrale Această stare de război a fost încheiată în momentul semnării tratatelor de pace: cu Germania la iunie , Austria la septembrie , Bulgaria la noiembrie , Ungaria la iunie și Turcia la august Ar fi însă absolut greșit să reducem activitatea Conferinței de Pace de la Paris doar la redactarea textelor tratatelor de pace menționate La conferință nu a fost vorba atât de dezvoltarea tratatelor formale de pace, cât de redistribuirea postbelică a lumii Tratatele de pace trebuiau să legalizeze rezultatele luptei imperialiste nu numai în cei patru ani de război, ci și la masa Conferinței de Pace Scopul prezentei lucrări este de a studia doar o singură întrebare discutată la Conferința de la Paris - "chestiunea rusă" Aranjarea materialului studiat urmează în principiu succesiunea cronologică a discuției problemelor individuale la Conferința de Pace de la Paris Această secvență se aplică în primul rând capitolelor despre Insulele Prinților, misiunea Bullitt, planul de ajutor alimentar și, în final, recunoașterea lui Kolchak Capitolul despre intervenția în Țările Baltice este împărțit în trei părți și în prezentarea sa, din moment ce alte evenimente (de exemplu, recunoașterea lui Kolchak) au influențat discutarea chestiunii baltice și adoptarea deciziilor pe această temă În caz contrar, nu se încalcă ordinea cronologică de prezentare, inclusiv ultimele capitole (intervenția în Transcaucaz, blocada și anularea acesteia) "Chestiunea rusă" nu a fost doar una dintre numeroasele probleme ale temei pariziene Această întrebare, în rolul și influența sa asupra întregii lucrări a conferinței, asupra tuturor deciziilor luate de aceasta, a depășit fără îndoială celelalte întrebări Aproape nu a avut loc o singură ședință a Consiliului celor Zece și relativ puține ședințe ale Consiliului celor Patru, la care "chestiunea rusă" nu a fost discutată direct și cel mai adesea în legătură cu alte probleme Așa a fost în prima perioadă a conferinței, adică înainte de semnarea Tratatului de la Versailles la iunie , și așa a fost după semnarea acestuia și până la finalul conferinței, în ianuarie Au fost perioade când Conferința de Pace de la Paris s-a transformat într-o conferință pe "chestiunea rusă

Acesta a fost cazul, de exemplu, atunci când au fost discutate probleme precum atitudinea față de "guvernul lui Kolchak", asistența lui Kolchak, Denikin și Iudenich, relațiile cu statele baltice, recunoașterea republicilor transcaucaziene, blocada Rusiei Sovietice și o serie de alte probleme importante Pentru istoria relațiilor dintre statul sovietic și țările capitaliste, studiul consacrat "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris din - este extrem de important V I Lenin spunea încă din noiembrie că " încă de la începutul Revoluției din octombrie, problema politicii externe și a relațiilor internaționale a venit în fața noastră ca cea mai importantă întrebare " Parisul la un larg amploarea a dezvăluit liniile principale ale " politicii ruse" a unui număr de state burgheze, politică care s-a dezvoltat în anii următori Politica de intervenție armată în toate formele sale - "cordon sanitaire", blocaj, presiune economică, V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p V discriminare etc - toate acestea se dezvoltă, mizând într-o anumită măsură pe prevederile dezvoltate în cursul discuției de la Conferința de Pace de la Paris Studiul "chestiunii ruse" la Conferința de Pace de la Paris ne permite să pictăm o imagine a modului în care Aliații priveau Rusia sovietică ca obiect al relațiilor internaționale Pe parcursul conferinței nu s-a vorbit despre Rusia sovietică ca subiect suveran al relațiilor internaționale Între timp, în ciuda lipsei de recunoaștere oficială și a încercărilor de a trata Rusia sovietică ca pe un teritoriu pe care ar putea fi stabilite "zone de influență", în ciuda faptului că guvernul sovietic a fost împiedicat să participe la conferință în sine, Rusia sovietică a jucat un rol imens tocmai în aceasta ca subiect al politicii internaţionale Fără un studiu al acestui rol al Rusiei Sovietice, imaginea Conferinței de Pace de la Paris va fi distorsionată Ideea nu este doar că "chestiunea rusă" în discuțiile Consiliului celor zece, Consiliului celor patru și altor organisme ale conferinței a ocupat un loc mai mare decât alte întrebări pentru a căror rezolvare a fost convocată oficial Conferința de la Paris Rolul Rusiei sovietice ca subiect al politicii internaționale s-a reflectat în două aspecte Prima dintre acestea a fost lupta activă a poporului sovietic împotriva intervenției armate a aliaților Această luptă a fost dusă nu numai pe un plan pur militar, ci și pe un plan politic și diplomatic Al doilea aspect a fost impactul pe care "chestiunea rusă" l-a avut asupra rezolvării tuturor celorlalte probleme ale Conferinței de la Paris Contrar planurilor și calculelor învingătorilor de la Versailles, care credeau că după înfrângerea militară a Germaniei și a aliaților săi ei sunt administratorii și organizatorii suverani ai lumii postbelice, au trebuit să se întâlnească cu un alt program de pace prezentat de Rusia sovietică , în ciuda faptului; că acesta din urmă nu era pe lista participanților la Conferința de pace de la Paris Acest program de pace a fost înaintat de primul stat socialist, și oricum de aliați au încercat să se prefacă că nu au luat-o în considerare, nimic nu a rezultat din aceste încercări Astfel, nu era vorba doar de faptul că statul sovietic în perioada Conferinței de Pace de la Paris ducea o luptă impusă acestuia împotriva intervenției armate, ci și că guvernul sovietic ducea o luptă activă pentru implementarea păcii sale democratice program Rusia sovietică a folosit tactici active în lupta pentru acest program Lupta politică şi diplomatică a guvernului sovietic împotriva intervenţioniştilor a fost activă încă de la început Două metode au fost folosite de Rusia sovietică în lupta sa politică și diplomatică activă împotriva intervenționștilor Una dintre aceste metode a fost expunerea fără milă și sistematică a scopurilor și

obiectivelor reale ale intervenției militare a Antantei și a Statelor Unite O altă metodă a fost propunerea la fel de sistematică a negocierilor de pace cu guvernele țărilor participante la intervenție Rolul și semnificația metodei de expunere a politicii externe a imperialismului a fost subliniată de V I Lenin, care a scris în : "Luați politica externă Nu se face deschis în niciuna dintre cele mai democratice țări burgheze Peste tot, înșelăciunea maselor este de o sută de ori mai largă și mai subtilă în Franța democratică, Elveția, America, Anglia decât în alte țări Guvernul sovietic a rupt revoluționar vălul secretului din politica externă Expunerea adevăratelor scopuri ale intervenţiei armate străine a jucat un rol enorm în dezintegrarea forţelor armate directe ale intervenţioniştilor şi în formarea opoziţiei faţă de politica intervenţioniştilor din diverse ţări Dezvăluirea de către diplomația sovietică a sloganului fals al intervenționștilor că intervenția armată în Rusia sovietică urmărește scopul de a lupta împotriva Germaniei a servit drept bază pentru anchete repetate în parlamentele Angliei și Franței și demonstrații în masă îndreptate împotriva politicii de intervenție Dezvăluirea adevăratelor motive de intervenție (lupta împotriva statului socialist pentru a V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p restaurarea capitalismului, dezmembrarea Rusiei, confiscarea teritoriului rus, achiziționarea resurselor naturale ale Rusiei, împrumuturi de la guvernul țarist etc) au contribuit la creșterea sentimentului revoluționar și la refuzul de a participa la intervenția Trupe britanice, americane și franceze care au luptat în Rusia Un rol enorm în lupta împotriva intervenției armate l-au jucat apelurile sistematice ale guvernului sovietic către țările intervenționiste cu propuneri pentru negocieri de pace Aceste propuneri, după cum se știe, au fost făcute în perioada - multe ori Deși la fel de sistematic guvernele cărora le-au fost transmise aceste propuneri nu le-au răspuns, au refuzat să confirme faptul primirii lor, cu toate acestea, propunerile de pace și-au făcut treaba Le-a fost greu (în ciuda eforturilor guvernelor respective) să se ascundă de opinia publică Devenind cunoscute opiniei publice a țărilor de intervenție, aceste propuneri au îngreunat continuarea intervenției, întrucât guvernul sovietic nu a pus condiții pentru negocieri de pace, cu excepția încetării ostilităților De asemenea, trebuie menționat că o serie de propuneri de pace ale guvernului sovietic au fost însoțite de propuneri pentru anumite concesii economice în legătură cu țările de intervenție (de exemplu, o notă ca răspuns la întrebarea unei conferințe despre Insulele Prinților sau a unei proiect de acord transmis prin Bullitt) Această împrejurare a împiedicat și implementarea în continuare a politicii de intervenție armată Conținutul "chestiunii ruse" nu sa limitat la problema luptei directe împotriva intervenției armate Era vorba despre faptul că "chestiunea rusă" a fost un câmp de coliziune între cele două sisteme ale ordinii mondiale postbelice Primul sistem a fost introdus de învingătorii de la Versailles, care intenționau să împartă lumea după principiul imperialist Acestui sistem i s-a opus un alt program propus de statul socialist În , chiar în momentul în care Conferința de Pace de la Paris discuta "chestiunea rusă", J V Stalin scria: "Lumea s-a împărțit decisiv și irevocabil în două tabere: tabăra imperialismului și tabăra socialismului Acolo, în tabăra lor, America și Anglia, Franța și Japonia cu capitalul lor, arme, agenți încercați, administratori cu experiență Iată, în tabăra noastră, Rusia sovietică cu tinerele republici sovietice, cu revoluția proletară în creștere în țările Europei, dar fără capital, fără agenți cu experiență, fără

administratori experimentați, dar cu agitatori experimentați care știu să aprindă inimile poporul muncitor cu un foc de eliberare Lupta dintre aceste două tabere este axa întregii vieți moderne, ea umple întregul conținut al politicii interne și externe actuale a liderilor lumii vechi și noi Estonia și Lituania, Ucraina și Crimeea, Turkestan și Siberia, Polonia și Caucaz și, în cele din urmă, Rusia însăși nu sunt scopuri în sine, ci doar o arenă de luptă, o luptă mortală a două forțe: imperialismul, străduința de a întări jugul sclavie și socialism, luptă pentru eliberarea din sclavie ! Deși nu a fost prezentă la Conferința de Pace de la Paris, Rusia sovietică a fost totuși un obstacol cel mai serios în calea implementării programului imperialist de pace Acest lucru a fost anunțat pentru prima dată cu ocazia zilei de naștere a statului sovietic printr-un decret privind pacea, adoptat de Congresul al II-lea al Sovietelor al Rusiei la noiembrie O pace democratică fără anexări și despăgubiri, bazată pe autodeterminarea popoarelor - aceasta a fost propunerea sovietică pentru o structură postbelică Decretul explica: Potrivit conștiinței juridice a democrației în general și a clasei muncitoare în special, prin anexare sau sechestrare de pământuri străine, guvernul înțelege orice aderare la un stat mare sau puternic printr-o naționalitate mică sau slabă, fără expresia precisă, clară și voluntară consimțământul și dorința acestei naționalități, indiferent de momentul în care este forțat I V Stalin, Soch , vol , p aderarea se face, de asemenea, indiferent de cât de avansată sau înapoiată este naţiunea care este anexată sau reţinută forţat în hotarele acestui stat În cele din urmă, indiferent dacă această națiune trăiește în Europa sau în țări îndepărtate de peste mări Acest program sovietic de pace și ordine postbelică s-a dovedit a fi cea mai puternică armă a popoarelor în lupta împotriva imperialismului și a planurilor sale pentru o redistribuire necontrolată a lumii Într-un efort de a reduce influența colosală pe care programul sovietic de organizare postbelică a avut-o asupra tuturor popoarelor și statelor, expusă simplu și înțeles maselor largi în decretul privind pacea, reprezentantul celei mai mari puteri imperialiste - Statele Unite ale Americii al Americii - șeful miliardarilor americani Wilson a venit cu un contra-program expus în " puncte" Wilson a considerat necesar să vină cu un program a cărui sarcină principală era să coloreze și să retușeze dorințele imperialiste cu ajutorul frazeologiei pacifiste Cele puncte trebuiau să ascundă pretențiile imperialismului mondial, să facă programul imperialist de pace acceptabil în ochii maselor largi ale oamenilor În centrul acestei înșelăciuni a maselor a fost propunerea de a înființa Ligii Națiunilor, care trebuia să ducă la îndeplinire programul imperialist de pace al lui Wilson În mod caracteristic, cele Paisprezece Puncte menționează în mod repetat principiul autodeterminării popoarelor, propus de guvernul sovietic în programul său de pace În gura imperialismului american și mondial, mențiunea acestui principiu ar fi trebuit să liniștească vigilența popoarelor și să le ascundă intențiile reale și autentice ale monopolurilor imperialiste De exemplu, paragraful al programului wilsonian, care proclama în cuvinte dreptul popoarelor Rusiei la autodeterminare, însemna de fapt, întrucât intervenția, unul dintre inspiratorii și organizatorii căruia a fost Wilson, a însemnat un program pentru dezmembrarea Rusiei V I Lenin, Opere, vol KhP, ed , p - P În cadrul Conferinței de Pace de la Paris a fost dezvăluit conținutul real pe care imperialismul l-a investit în sloganul "autodeterminarii" popoarelor, în " puncte" ale lui Wilson Programul sovietic privind

problema națională era, de asemenea, strâns legat de principiul sovietic al dreptului popoarelor la autodeterminare Acest program este fixat în "Declarația Drepturilor Popoarelor Rusiei" - document scris de I V Stalin și publicat la noiembrie , semnat de I V Stalin și V I Lenin În acest document de cea mai mare semnificație istorică, programul pe problema națională a fost întocmit astfel: " Egalitatea și suveranitatea popoarelor Rusiei Dreptul popoarelor Rusiei la autodeterminare liberă, până la secesiune și formarea unui stat independent Anularea tuturor și a oricăror privilegii și restricții naționale și naționale-religioase Dezvoltarea liberă a minorităților naționale și a grupurilor etnografice care locuiesc pe teritoriul Rusiei" * Ce i-ar putea opune lumea imperialistă acestui program, care a pus adevărata fundație pentru soluționarea completă a problemei naționale, programul de prietenie și cooperare între națiuni, programul care a eliminat dușmănia și lupta dintre ele? Se știe că toate încercările de "rezolvare" a chestiunii naționale în cadrul statului capitalist s-au încheiat sistematic cu eșec Ca și în cazul problemei dreptului popoarelor la autodeterminare, imperialismul a căutat să folosească problema națională în interesele sale egoiste de clasă Propaganda imperialistă masca adevăratul sens al luptei burgheziei naționale a statelor de frontieră împotriva regimului sovietic, pentru propriile interese capitaliste de clasă V I Lenin și I V Stalin, Culegere de lucrări pentru studiul istoriei Partidului Comunist al Bolșevicilor, vol II, Partizdat, , p Minciuna monstruoasă a propagandei burgheze a fost dezvăluită de I V Stalin, care a scris: "Unii descriu lupta "guvernelor" de frontieră ca pe o luptă pentru eliberarea națională împotriva "centralismului fără suflet" al puterii sovietice Dar acest lucru este complet fals Nici o singură putere din lume nu a permis un descentralizare atât de larg, nici un singur guvern din lume nu a acordat popoarelor o libertate națională atât de deplină precum puterea sovietică din Rusia Lupta "guvernelor" de frontieră a fost și rămâne lupta contrarevoluției burgheze împotriva socialismului Steagul național este lipit de cauză doar pentru a înșela masele, ca un drapel popular, convenabil pentru acoperirea planurilor contrarevoluționare ale burgheziei naționale Și mai departe: "Guvernele naționale" complet învinse au fost "forțate" să apeleze la ajutor împotriva muncitorilor și țăranilor "lor" către imperialiștii din Occident, către opresorii și exploatatorii de secole ai naționalităților lumii întregi A început astfel o perioadă de intervenție străină și de ocupare a regiunilor de graniță, perioadă care a scos la iveală încă o dată caracterul contrarevoluționar al "guvernelor" "naționale" și regionale Imperialismul nu avea nevoie în niciun caz de problema națională în acest caz pentru realizarea unui program de egalitate națională reală și libertate națională Sprijinind lupta burgheziei de frontieră împotriva puterii sovietice și acoperind această luptă cu lozinci "eliberarea națională", imperialiștii, adunați la Conferința de pace de la Paris, se străduiau de fapt să-și ducă la îndeplinire programul de dezmembrare a Rusiei Aveau nevoie de crearea unor state "naționale" la periferia Rusiei ca mijloc de slăbire a Rusiei, ca acoperire pentru exploatarea acestor state "naționale" și, cel mai important, pentru distrugerea puterii sovietice Discuția de la Conferința de Pace de la Paris a scos la iveală conținutul real al sprijinului imperialist pentru lupta de "eliberare" care I V Stalin, Soch , vol , p - ar fi condus "guvernele naționale" ale statelor de frontieră Această discuție a arătat că, în general, Aliații nu aveau prea mult de-a face cu libertatea și drepturile reale ale națiunilor individuale Când ritmul

principal de intervenție armată a fost plasat asupra lui Kolchak și Denikin, care erau succesori direcți ai regimului țarist și ai politicii sale opresive față de națiunile care locuiau în Rusia, Wilson și Lloyd George, Clemenceau și Orlando "au uitat" de "protecția" dreptul la autodeterminarea națională a teritoriilor periferice și a fost de acord cu programul pe care a insistat Kolchak, program care să readucă problema națională din Rusia statului în care se afla pe vremea țarismului Acest lucru a fost făcut de "democratul" Wilson și "liberal" Lloyd George, deoarece sprijinul lor pentru guvernele național-burgheze ale statelor de graniță a fost doar unul dintre mijloacele de atingere a scopului principal - răsturnarea puterii sovietice, restaurarea unitatea sistemului capitalist Întrucât Kolchak și Denikin, în opinia lor, în acel moment (vara lui) reprezentau cele mai de încredere forțe capabile să asigure victoria asupra guvernului sovietic și, în consecință, restaurarea capitalismului, totul este lozincile false ale lui Wilson despre "autodeterminarea popoare", "pentru apărarea țărilor mici - a fost dat deoparte; a rămas adevărata politică imperialistă Influența progresivă a Rusiei sovietice a fost mare, iar acest lucru sa reflectat în lucrările Conferinței de pace de la Paris, în special în ceea ce privește țările din Est În noiembrie , adică în ajunul deschiderii Conferinței de Pace de la Paris, JV Stalin scria: "Imperiiștii au privit întotdeauna Orientul ca pe baza prosperității lor Nenumăratele bogății naturale ale țărilor din Orient (bumbac, petrol, aur, cărbune, minereu) - nu au servit ele drept "os de dispută" pentru imperialiștii din toate țările? Aceasta, de fapt, explică de ce, în timp ce luptau în Europa și vorbeau despre Occident, imperialiștii nu încetau niciodată să se gândească la China, India, Persia, Egipt, Maroc, pentru că, de fapt, vorbeau tot timpul despre Orient Acesta este motivul principal al zelului cu care mențin "ordinea și legalitatea" în țările din Orient: fără aceasta, spatele profund al imperialismului nu ar fi fost asigurat În momentul în care a început Conferința de Pace de la Paris, liderii săi știau deja ce impact a avut Marea Revoluție Socialistă din Octombrie asupra țărilor din Est, și în special "Apelul către toți musulmanii muncitori din Rusia și Est", publicat pe decembrie, semnat de V I Lenin și I V Stalin V I Lenin, I V Stalin, adresându-se musulmanilor din Răsărit - perși și turci, arabi și hinduși, tuturor celor ale căror capete și proprietăți, a căror libertate și patrie au fost comercializate de sute de ani de prădătorii lacomi ai Europei, tuturor acelor țări care vor să-i împartă pe tâlharii imperialiști care au început războiul, a scris: "Nu din Rusia și guvernul ei revoluționar veți fi înrobiți, ci de prădătorii imperialismului european, de cei care duc războiul actual pentru împărțirea țărilor voastre, de cei care v-au transformat patria în "colonia lor" " care este jefuit și jefuit* Conferința de pace de la Paris nu s-a angajat doar în elaborarea de soluții specifice la problemele individuale ale diviziunii imperialiste postbelice a lumii, ci a luptat și împotriva programului democratic de pace proclamat de Rusia sovietică Liderii Conferinței de la Paris au făcut tot posibilul pentru a acoperi și a ascunde caracterul imperialist al unui număr de decizii specifice pe care le luaseră Scopul celor puncte ale lui Wilson a fost acela de a ascunde natura imperialistă a programului imperialismului american, pe care el a căutat să bazeze deciziile Conferinței de la Paris Aceeași deghizare a fost făcută cu privire la cele mai importante probleme și soluții După publicarea decretului de pace sovietic care proclama pacea fără anexări, a fost imposibil să vorbesc * I V Stalin, Soch , vol , p - V I Lenin și I V Stalin,

Culegere de lucrări pentru studiul istoriei Partidului Comunist al Bolșevicilor, vol I, p despre simpla aderare a unui anumit teritoriu la statul victorios împotriva voinţei populaţiei acestui teritoriu Acest lucru explică, fără îndoială, faptul că, cu excepția deciziei privind întoarcerea Alsaciei și Lorenei, smulse de Germania din Franța în , toate celelalte decizii teritoriale ale Tratatului de la Versailles sunt însoțite de hotărâri pe bază de plebiscit Este adevărat că toate plebiscitele menționate în Versailles și alte tratate de pace au avut în vedere voturile desfășurate în prezența și sub controlul trupelor de ocupație sau comisiilor aliate Astfel, nu era nevoie să vorbim despre adevărata expresie a voinței populației din teritoriile în litigiu Impactul progresiv al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie asupra popoarelor dependente și semidependente din Est i-a confruntat pe imperialiști în toată lățimea lor cu problema coloniilor și a sistemului colonial în ansamblu S-a dovedit imposibil în aceste condiții să lase intact sistemul colonial de dinainte de război S-a dovedit a fi dificil să împarți în mod deschis coloniile luate de la învinși între învingători A venit în ajutor "sistemul obligatoriu", care în cuvinte a anunțat sfârșitul sistemului de exploatare colonială, dar în realitate a căutat să păstreze esența acestei exploatări Liderii Conferinței de Pace de la Paris și-au propus două sarcini principale: redistribuirea imperialistă a lumii, sugrumarea revoluției sovietice și restabilirea unității sistemului capitalist Rezolvarea celei de-a doua sarcini a fost o condiție pentru implementarea primei Liderii Conferinței de la Paris - Wilson, Lloyd George, Clemenceau - au făcut eforturi mari pentru a suprima mișcarea revoluționară din țările din Vest, pentru a suprima mișcarea de eliberare națională în țările din Est și, cel mai important, pentru a învinge țara a sovieticilor - Rusia De aceea, "chestiunea rusă" a fost problema centrală la Conferința de pace de la Paris Prin existența sa, programul său de pace, politica sa externă activă, țara sovietică a exercitat cea mai mare influență asupra politicii și tacticii conducătorilor imperial-ιβ ţări stice s-au adunat la Paris Nici o singură decizie a Conferinței de Pace de la Paris nu a putut fi adoptată fără a ține cont de poziția țării sovietice și de influența acestei poziții asupra popoarelor a căror soartă imperialiștii căutau să o controleze Acest lucru s-a reflectat în semnificația internațională enormă a programului de pace sovietic, care se opunea planului imperialist pentru o nouă redistribuire a lumii discutat la Paris Exista oare unitate între intervenționști în ceea ce privește scopul principal al intervenției - distrugerea puterii sovietice? O examinare a proceselor verbale publicate ale ședințelor Consiliului celor Patru și ale Consiliului celor Zece nu lasă nicio îndoială cu privire la răspunsul pozitiv la această întrebare O astfel de unitate a existat Lloyd George și Wilson, în privința cărora există legende (create de ei înșiși și exagerate de apologeții imperialismului american și britanic) despre atitudinea lor "conciliantă" față de puterea sovietică, nu mai puțin decât Clemenceau și Churchill au căutat distrugerea puterii sovietice, încercând în toate modurile posibile pentru a masca adevărata esenţă imperialistă a politicii sale Chiar și în ajunul Revoluției din octombrie, puterile Antantei au făcut încercări repetate de a înăbuși mișcarea revoluționară din Rusia prin conspirație imperialistă pe cheltuiala Rusiei La câteva zile după Revoluția din octombrie, la noiembrie , I V Stalin a spus: " imperialiștii anglo-germani au negociat pacea în detrimentul Rusiei Pe baza unei asemenea păci, imperialiștii ar putea într-adevăr să zădărnicească cauza revoluției ruse și, poate, internațională Dar

Revoluția din octombrie a venit la momentul potrivit A luat cauza păcii în propriile mâini, a eliminat cea mai periculoasă armă din mâinile imperialismului internațional și a protejat astfel revoluția de pericolul de moarte Acest pericol a venit de la coaliția anglo-americană, finanțată cu generozitate de Statele Unite În august , JV Stalin a expus planurile imperialismului american în următoarele cuvinte: I V Stalin, Soch , vol , p - "Într-un moment în care revoluția rusă își încordează forțele pentru a-și apăra cuceririle, iar imperialismul încearcă să o termine, capitalul american furnizează miliarde de euro coaliției Kerensky-Milyukov-Tsereteli pentru a înfrâna complet revoluția rusă și a submina mișcare revoluționară care crește în Occident "* I V Stalin a remarcat: "Coaliția va exista cu miliarde de americani, pentru care muncitorii și țăranii ruși vor trebui apoi să ia rap Burghezia imperialistă americană, care finanțează coaliția burgheziei imperialiste ruse (Milyukov!), a armatei (Kerenski!) și a claselor superioare mic-burgheze, care servesc servil "forțelor vii" Rusiei (Tsereteli!) - așa este imaginea situaţiei prezente "Simpatia" capitalului american pentru Conferința de la Moscova, susținută de un împrumut de cinci miliarde de dolari - nu asta și-au dorit domnii care au convocat conferința? Deoarece imperialismul anglo-franco-american, în contact cu burghezia rusă și cu partidele compromițătoare, nu a reușit să împiedice Revoluția din octombrie, ei au început imediat o luptă acerbă împotriva tinerei republici sovietice Având în vedere lupta mortală continuă dintre cele două tabere imperialiste, Antanta nu a putut imediat după Revoluția din octombrie să lanseze o intervenție complet armată la scară suficient de mare Una dintre metodele de luptă armată împotriva Rusiei sovietice a fost metoda de a impune și de a stimula un război civil V I Lenin a subliniat în mod repetat responsabilitatea imperialismului internațional pentru impunerea și dezvoltarea unui război civil El a spus: "Imperialismul mondial ne-a provocat, în esență, un război civil și este vinovat că l-a prelungit ' I V Stalin, Soch , vol , p - Ibid , p nii " Războiul civil " ne-a fost impus de imperialismul internațional " Antanta, impunând un război civil Rusiei sovietice și aprinzând-o, a aruncat fonduri în ajutorul Gărzilor Albe atât în bani, cât și în echipament, dacă ar duce război împotriva Republicii Sovietice La martie , V I Lenin a spus: " acest război ne este impus; la începutul anului am pus capăt vechiului război și nu am început unul nou; toată lumea știe că Gărzile Albe din vest, din sud, din est, au mers împotriva noastră doar datorită ajutorului Antantei, care a aruncat milioane în dreapta și în stânga, mai mult, stocurile uriașe de echipamente și echipamente militare rămase din războiul imperialist au fost strânși de țările avansate și aruncați în ajutorul albilor " Și mai departe: "Imperiiștii întregii lumi s-au repezit în Republica Rusă pentru a o sugruma " A existat unitate în raport cu cel mai important scop al intervenției - dezmembrarea Rusiei? A devenit obișnuit ca istoricii burghezi din acea perioadă să descrie următoarea aliniere a principalelor forțe de intervenție: dezmembrarea Rusiei a fost realizată de Marea Britanie, care a luptat împotriva Rusiei în secolul al XIX-lea și a încercat să profite de Revoluția din octombrie pentru a-și slăbi inamicul pe termen lung Dimpotrivă, Franța, care, spun ei, a fost un aliat al Rusiei încă din anii ai secolului al XIX-lea și principalul creditor al Rusiei și care a văzut în Rusia un bastion natural împotriva Germaniei, ar fi căutat să păstreze "o Rusie unită și indivizibilă" chiar și în timpul intervenției În cele din urmă, se presupune că Statele Unite nu erau deloc interesate de dezmembrarea Rusiei și chiar păreau să se opună unei astfel de

dezmembrari O astfel de imagine distorsionată nu corespunde în mod absolut realității istorice, cu excepția părții referitoare la poziția Marii Britanii Desigur, nu poate exista nicio îndoială cu privire la poziția Marii Britanii cu privire la dezmembrarea Rusiei Întreaga ei politică în perioada de intervenție în această poziție V I Lenin, Soch , vol XXIV, ed , p Ibid , p Ibid , p Ibid confirmă pe deplin Cât despre Franța, ea a fost interesată de o "Rusie unită și indivizibilă" de tip țarist, ceea ce este confirmat de fapte Franța a susținut secesiunea Ucrainei și a susținut activ separatismul lui Petliura Clemenceau, mai mult decât oricine, a insistat să alăture Basarabiei cu România, respingerea acesteia din partea Rusiei Interesul pe care îl avea Franța pentru Rusia înainte de războiul din - sub acest aspect, după Revoluția din octombrie, s-a transferat complet în Polonia, în care a văzut o fortăreață împotriva Germaniei dinspre est și în același timp o trambulină împotriva Rusiei sovietice Astfel, a existat o unitate reală de opinii ale Marii Britanii și Franței cu privire la problema dezmembrării Rusiei Poziția SUA rămâne Studiind procesele-verbale ale conferinței și jurnalul colonelului House, cel mai apropiat prieten și consilier al lui Wilson, "încrederea lui creier", chiar și în forma în care sunt publicate, oferă toate motivele pentru a pune capăt legendei americane despre SUA nu fiind implicat în intervenţia şi politica de dezmembrare a Rusiei În perioada participării directe a președintelui Wilson la lucrările conferinței, el a fost de fapt (nu în cuvinte care mascau esența politicii sale) un participant activ, organizator și inspirator al politicii generale de intervenție antisovietică a " țări aliate și asociate", ceea ce a dus la dezmembrarea Rusiei Planul Insulelor Prinților - planul lui Lloyd George - Wilson - a fost în primul rând un plan pentru dezmembrarea Rusiei Participarea activă a lui Wilson la elaborarea unui plan pentru un mandat al SUA pentru Armenia în o parte a Armeniei ruse a avut ca scop dezmembrarea Rusiei Într-un efort de a ascunde și de a deghiza adevăratul rol al SUA, al președintelui său Wilson în intervenția și politica de dezmembrare a Rusiei, istoricii burghezi subliniază în orice mod posibil "poziția rezervată" a delegației SUA în a doua perioadă a Parisului Conferință (adică după semnarea Tratatului de la Versailles și plecarea lui Wilson) cu privire la chestiuni precum recunoașterea statelor de frontieră, o blocada etc Dar această poziție "reținută" în cuvinte nu a fost deloc explicată prin faptul că Uniunea Statele ar fi fost împotriva dezmembrării Rusiei, dar prin faptul că a fost după Plecarea lui Wilson de la Paris pentru Statele Unite, o luptă disperată a izbucnit în jurul Păcii de la Versailles, iar delegația americană, pentru a masca, a ascunde de opinia publică politica imperialistă a lui Wilson, Lansing, House - guvernul SUA - nu a făcut deschis își exprimă punctul de vedere, limitându-se la afirmația că "aduce în atenție" Conferința de Opinie de la Washington A fost o înșelăciune grandioasă, o cacealma, ca cele Puncte, în spiritul marelui demagog Wilson Legenda americană că Statele Unite au fost "împotriva" dezmembrării Rusiei nu rezistă niciunei critici la adresa faptelor, este antiistorică și urmărește scopurile propagandei După ce imperialiștii Antantei au reușit să învingă Germania și aliații ei, conducerea contrarevoluției mondiale și, în același timp, intervenția armată au trecut în mâinile coaliției anglo-franco-americane La scurt timp după Revoluția din octombrie și înainte de înfrângerea Germaniei, V I Lenin a scris: "America a devenit, în același timp, una dintre primele țări în adâncul abisului dintre o mână de miliardari insolenți, sufocați în noroi și lux, pe de o parte, și milioane de oameni

muncitori, care trăiesc pentru totdeauna la limita sărăciei , pe de altă parte " La momentul înfrângerii Germaniei, V I Lenin (noiembrie) a notat: " Trupele anglo-americane sunt chemate să joace rolul de sugrumatori și călăi ai revoluției mondiale" Înseamnă asta că la Conferința de la Paris nu au existat dezacorduri și contradicții între intervenționști, între Wilson, Lloyd George, Clemenceau și alții pe probleme de intervenție? Bineînțeles că nu Aceste contradicții au fost, dar nu și pe problema principalelor scopuri ale intervenției Ei au fost și au fost scoși la lumină cu privire la întrebarea care dintre intervenționiști ar supune cutare sau cutare parte a Rusiei influenței lor imperialiste Au existat contradicții între SUA și Japonia în problema dominației în Orientul Îndepărtat, între Marea Britanie V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p - Ibid , p și Franța - pe problema dominației în statele baltice, în Ucraina, asupra influenței asupra Poloniei Uniți în principalele sarcini imperialiste ale intervenției (distrugerea puterii sovietice și dezmembrarea Rusiei), intervenționiștii s-au întrecut și au luptat între ei ca imperialiști, pentru împărțirea "pradăi", pentru interesele imperialismului lor Discuția "chestiunii ruse" la Conferința de Pace de la Paris - acel sediu politic și organizatoric al intervenției în Rusia - respinge în mod convingător legenda americană despre politica "umanitară", "democratică", "prietenoasă" a SUA față de popoarele Rusiei în - Faptele cunoscute de sute de milioane de oameni și documentele cărora ne-am dedicat munca, demonstrează în mod irefutat că Wilson și guvernul SUA au fost participanți și organizatori activi ai intervenției armate în Rusia și a încercărilor de a o dezmembra "* * În lucrările lui V I Lenin și J V Stalin, a fost dezvăluit conținutul real al politicii și tacticii puterilor conducătoare ale încercuirii capitaliste în "chestiunea rusă" Aceste lucrări oferă o analiză profundă a forțelor motrice din spatele politicii de încercuire capitalistă, a legăturilor sale individuale și a liderilor guvernelor burgheze Corectitudinea şi acurateţea acestei analize este cu atât mai strălucitoare cu cât în perioada - în raport cu Rusia sovietică, pe lângă alte tipuri de blocade, a existat și o blocada informațională, prin care au pătruns în țara sovietică informații extrem de puține despre ceea ce se întâmpla în țările încercuirii capitaliste Mai mult, nu se poate ignora faptul că în timpul lucrărilor Conferinței de Pace de la Paris, nu doar informațiile despre aceasta au pătruns foarte slab, ci, în general, ședințele Consiliului celor Patru și ale Consiliului celor Zece au fost secrete Când un istoric studiază procesele verbale ale ședințelor Conferinței de Pace de la Paris, nu poate să nu admire analiza ingenioasă politicile și tacticile aliaților la Conferința de pace de la Paris, date în lucrările lui V I Lenin și I V Stalin Lucrările lui V I Lenin și J V Stalin conțin cheia pentru înțelegerea și studierea "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris Este necesar să reținem următoarele prevederi stabilite de V I Lenin și I V Stalin, fără de care un studiu și o înțelegere reală a "chestiunii ruse" este imposibilă O prevedere, stabilită în lucrările lui V I Lenin și J V Stalin, se referă la ritmul de desfășurare a intervenției armate În acest sens, întreaga perioadă de intervenție armată de după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie este împărțită în două etape - înainte și după capitularea Germaniei În prima etapă, încercuirea capitalistă nu a putut ataca tânăra Republică Sovietică din toate puterile, întrucât cele două grupări imperialiste ale acestei încercuiri se aflau în luptă de moarte între ele Această împrejurare a permis Rusiei sovietice să devină mai puternică până în momentul în

care a învins în războiul mondial din - gruparea Antantei - coaliția anglo-franco-americană - a putut lansa o intervenție armată pe scară largă Această analiză este importantă pentru că ea face posibilă să ne facem o idee corectă asupra echilibrului de putere dintre intervenționiștii armați, pe de o parte, și Rusia sovietică, pe de altă parte, la momentul începerii Conferinței de Pace de la Paris A doua prevedere se referă la perioada începerii Conferinței de Pace de la Paris, adică până în ianuarie În acest moment, statele Antantei - Anglia, Franța, SUA, Japonia, Italia - au avut o dublă experiență de intervenție armată: la într-un ritm lent până la capitularea Germaniei și în plin ritm în perioada noiembrie -ianuarie Cu o perspectivă strălucitoare, V I Lenin a observat deja în ianuarie fluctuații în mediul încercuirii capitaliste în chestiunea metodelor ulterioare de intervenție și a constituit două grupuri: unul care s-a pronunțat pentru continuarea intervenției armate și trimiterea de armate străine în Rusia sovietică, și alta care căuta alte metode de rezolvare (în interes propriu) a "chestiunii ruse" Pentru a înțelege întreaga istorie a intervenției armate, precum și esența discuției despre "chestiunea rusă" la Conferința de pace de la Paris, această afirmație a existenței oscilațiilor în rândul burgheziei Antantei și formarea a două tendințe joacă un rol enorm Dezvoltând în continuare ideea că există două tendințe în "chestiunea rusă", V I Lenin și J V Stalin au stabilit o a treia propunere, care oferă cheia înțelegerii întregii istorii ulterioare a intervenției armate Ei au stabilit că șovăiala burgheziei Antantei de la începutul anului nu a avut loc asupra chestiunii continuării sau renunțării complet la intervenția armată, ci asupra întrebării ce formă ar trebui să ia intervenția în viitor Cu o claritate exhaustivă, I V Stalin a stabilit două metode de intervenție armată: nedissimulat, adică cu ajutorul trupelor proprii ale Antantei, și acoperit, adică cu ajutorul trupelor statelor de frontieră și al "guvernelor" Gărzii Albe , astfel încât Antanta își asumă aprovizionarea cu arme, provizii și mijloace Astfel, la începutul anului , figurile de frunte ale Antantei nu se certau dacă să continue sau să abandoneze intervenția armată, ci dacă să continue intervenția deschisă sau să o înlocuiască cu una sub acoperire Această propoziție excepțional de importantă conduce la o înțelegere corectă a naturii "dezacordurilor" care au avut loc la Paris între Wilson și Lloyd George, pe de o parte, și Clemenceau și Churchill, pe de altă parte Această prevedere face posibilă spargerea aureolei "făcătorilor de pace" de la Wilson și Lloyd George, pentru a dezminți legenda pe care ei înșiși au creat-o și au pus-o în circulație că sunt împotriva intervenției armate De fapt, în lumina poziției stabilite de JV Stalin, devine destul de evident că atât Wilson, cât și Lloyd George s-au opus doar formei de intervenție nedisimulată, și nu față de esența acesteia V I Lenin și I V Stalin au stabilit motivele refuzului burgheziei Antantei de la forma nedisimulata a armatei intervenția feminină Motivul principal al acestui refuz a fost că, pe pământul sovietic, trupele Antantei au devenit nesigure și au refuzat să lupte cu muncitorii și țăranii ruși Pe de altă parte, forma ascunsă de intervenție cu ajutorul trupelor străine a permis liderilor Antantei să-și înșele "propriile" mase, care cereau încetarea intervenției armate în Rusia sovietică În ceea ce privește forma ascunsă de intervenție, V I Lenin și J V Stalin au stabilit câteva prevederi extrem de importante Prima dintre acestea se referă la așa-numitele guverne "naționale" (el vorbea despre guvernele burgheze ale statelor de frontieră), cu ajutorul cărora Antanta a efectuat intervenții sub

acoperire JV Stalin a dezvăluit caracterul "național" al acestor guverne burgheze, arătând că, ducând între ele o luptă acerbă în numele intereselor "naționale", ele, la ordinul Antantei, au oprit această luptă pentru a arunca armatele forte împotriva Rusiei sovietice Pe de altă parte, V I Lenin a scos la iveală oscilațiile dintre burghezia națională a statelor de frontieră, oscilațiile care au împiedicat această burghezie să susțină pe deplin "guvernele" Gărzii Albe ale lui Kolchak și Denikin în lupta lor împotriva Rusiei sovietice Burghezia națională a statelor de graniță era conștientă de faptul că Kolchak și Denikin se străduiau să revigoreze regimul țarist, care asuprit națiunile care locuiau în Rusia V I Lenin și J V Stalin au dezvăluit conținutul real al politicii intervenției anglo-franco-japoneze-americane și programul acesteia, care a constat în distrugerea puterii sovietice și dezmembrarea Rusiei pentru a o transforma într-o colonie de capital străin Având îndrumarea lui V I Lenin și J V Stalin, istoricii sovietici ar trebui, analizând materialul concret referitor la lucrările Conferinței de pace de la Paris, să expună falsificarea de către istoriografia burgheză a semnificației "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris - aceasta centru politic și organizatoric al intervenției armate în Rusia; ei trebuie să arate adevăratul rol al fiecărei puteri imperialiste - Marea Britanie, Franța, Italia, Japonia, SUA - în străduința de a răsturna puterea sovietică și de a dezmembra Rusia; pentru a arăta adevăratul rol jucat în discuția și soluționarea "chestiunii ruse" de "idolul pacifismului" Wilson și a Americii "umane" Autorul și-a dedicat cercetările acestui scop CAPITOLUL ÎNCEPUTUL INTERVENȚII Conferința de pace de la Paris s-a deschis oficial pe ianuarie Între timp, congresul participanților săi a început încă din noiembrie Consiliul Suprem Aliat s-a reunit deja în octombrie și a discutat condițiile unui armistițiu cu Germania și sateliții săi De îndată ce a fost semnat armistițiul cu Germania (noiembrie), la Paris au început să sosească politicieni și delegații din mai multe țări Din noiembrie s-au ținut întâlniri atât pe tema pregătirii unei conferințe de pace și a procedurii acesteia, cât și pe probleme individuale Printre aceste probleme cele mai importante au aparținut în primul rând "chestiunii ruse" Dar cu un an înainte de aceasta, Conferința de la Paris a Consiliului Suprem, care s-a deschis la noiembrie , a inițiat o discuție asupra politicii de intervenție armată a aliaților în raport cu statul sovietic " Aliații vor lua măsuri pentru a stabili un control real asupra dezvoltării politicii externe a Rusiei În exercitarea acestui control, rolul principal îl vor avea Statele Unite și Japonia " Pasajul pe care l-am subliniat relevă conținutul negocierilor privind intervenția militară care au avut loc Ziarul "Utrennye Vedomosti", apărut în la Petrograd, este strâns asociat cu ambasada Franței în timpul conferinţei de la Paris ( ) a Consiliului Suprem Chiar înainte de începerea negocierilor de pace între Rusia Sovietică și Germania, nerăspunzând apelurilor repetate ale Consiliului Comisarilor Poporului de a lua parte la aceste negocieri de pace și de a le face comune, guvernele Antantei au decis să stabilească controlul asupra politicii externe a stat sovietic V I Lenin a scris: "Burghezia anglo-franceză și americană a fost cea care nu a acceptat propunerea noastră, ei au fost cei care au refuzat chiar să ne vorbească despre pacea mondială! Ea a fost cea care a acționat cu perfidă față de interesele tuturor popoarelor, ea a fost cea care a târât măcelul imperialist!" După cum au arătat evenimentele ulterioare, "controlul" nu însemna altceva decât intervenție armată V I Lenin a spus: "Acesta este faptul de bază că forțele imperialiste ale unei alte

coaliții, nu cea germană, ci cea anglo-franceză, acţionează acum, care au ocupat o parte din teritoriu și se bazează pe el Dacă până acum poziția lor geografică îi împiedicase să atace direct Rusia, acum, printr-un ocol, imperialismul anglo-francez, care de patru ani încoace sângerează întreaga lume din cauza dominației sale asupra întregii lumi, s-a apropiat direct de Rusia pentru a sugruma Republica Sovietică și pentru a cufunda Rusia într-un război imperialist" Ca urmare a negocierilor dintre Anglia și Franța, începute în cadrul Conferinței de la Paris a Consiliului Suprem, la decembrie , a fost semnat un tratat special anglo-francez, care a determinat "zonele de influență" franceze și britanice Acest acord spunea: "π Franța își va dezvolta activitatea împotriva inamicului din nordul Mării Negre Anglia își va dezvolta activitatea împotriva turcilor din sud-est V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p Ibid , p π Din moment ce generalul Alekseev a propus la Novocherkassk implementarea unui program care presupune organizarea unei armate pentru deschiderea operațiunilor ostile împotriva inamicului (Germania), și a solicitat un împrumut de un milion de lire sterline cu o propunere simultană de organizare a controlul interaliat, implementarea acestui program ar trebui să continue până la noi acorduri între Franța și Anglia Cu aceste restricții, zonele de influență acordate fiecărui guvern sunt următoarele: zona engleză - regiunile cazaci, Caucaz, Armenia, Georgia, Kurdistan; Zona franceză - Basarabia, Ucraina, Crimeea Clauza Cheltuielile trebuie luate în considerare și reglementate de organul central intersindical Acest acord a fost semnat de președintele Consiliului de Miniștri și ministrul de război al Franței, Clemenceau, și de ministrul de război al Marii Britanii, Milner Tratatul anglo-francez a însemnat că, după ce au respins propunerea sovietică de pace generală și fără a aștepta începerea negocierilor de pace sovieto-germane, aliații, Anglia și Franța, au decis intervenția armată împotriva statului sovietic Distribuția zonelor de influență a reflectat planul de pradă al imperialiștilor occidentali, planul de a ocupa teritoriile sovietice și de a dezmembra Rusia Această natură prădătoare a tratatului din decembrie a fost atât de clară încât chiar și slujitorul credincios al Aliaților, generalul Denikin, a scris: "Această linie ciudată nu avea sens strategic Ea satisface mai degrabă interesele de ocupare sau exploatare " Ca răspuns la apelurile de pace ale guvernului sovietic, Anglia și Franța au semnat un acord, al cărui scop era să pună mâna pe Rusia și să distrugă sistemul sovietic Liderii Antantei au căutat să acopere aceste scopuri imperialiste făcând referire la "necesitatea de a recrea Frontul de Est" pentru a continua lupta împotriva Germaniei V I Lenin scria, expunând falsa propagandă a Antantei: " presa burgheză anglo-franceză și americană circulă în milioane și milioane copii ale minciunilor și calomniei despre Rusia, justificându-și ipocrit campania de pradă împotriva ei prin dorința de a "proteja" Rusia de germani! * De fapt, scopul principal al intervenției armate a Angliei, Franței, SUA, Japoniei, Italiei și Germaniei a fost înfrângerea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie Punerea în aplicare practică a acordului din decembrie privind împărțirea "zonelor de influență" a început cu o intervenție armată de acaparare a Basarabiei La decembrie , generalul Șcerbaciov anunță că "prin înțelegere cu românii" a decis să încheie un armistițiu cu germanii pe toate fronturile armatelor ruse și române În aceeași zi, s-a adresat feldmareșalului Mackensen și arhiducelui Joseph cu o propunere de a începe imediat negocierile pentru un armistițiu La decembrie s-a primit un răspuns afirmativ de la ambii comandanți ai trupelor austro-germane Documentele mărturisesc că generalul

Șcerbaciov, încheiend un armistițiu cu comanda germano-austriacă, a acționat cu cunoștințele reprezentanților puterilor aliate Aliații au condus și au aprobat în toate modurile posibile acțiunile generalului Șcerbaciov Au efectuat în control deplin asupra termenilor armistițiului și implementării acestuia Armistițiul a fost semnat la Focșani la decembrie Generalul Șcerbaciov și comandamentul român aveau două atuuri în mână: în primul rând, au semnat armistițiul și, în consecință, au satisfăcut cererea maselor de soldați care căutau pacea, iar în al doilea rând , au primit mâini libere pe "frontul de acasă" împotriva unităților cu minte revoluționară În noaptea de decembrie, toate sediile de pe frontul român și de sud-vest au fost ocupate simultan de unități contrarevoluționare Încă din decembrie , autoritățile sovietice au interceptat o telegramă directivă de la guvernul francez către misiunea militară franceză a Frontului Român Misiunii i sa cerut "să sprijine Rada ucraineană prin toate mijloacele și să-i sprijine pe cei politici V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p treizeci organizaţii care se străduiesc să restabilească capacitatea de luptă a Frontului Român Astfel, dând consimțământul generalului Șcerbaciov la un armistițiu cu Puterile Centrale, Franța a lansat o intervenție armată în Ucraina, în timp ce se bazează pe Rada Centrală, pe de o parte, și pe generalul Șcerbaciov, precum și pe Kaledin, pe de altă parte În articolul "Ce este Rada ucraineană?" JV Stalin, referindu-se la telegrama cifrată interceptată a misiunii militare franceze, a scris: " rezultă că există o alianță între Rada, Kaledin și misiunea militară franceză cu scopul de a perturba pacea, în vederea "s-o scoatem" "până la primăvară" În același timp, misiunea militară franceză nu acționează independent, ci la "instrucțiuni urgente de la guvernul francez" * Analiza făcută de J V Stalin a intențiilor guvernului francez de a zădărnici eforturile de pace ale Republicii Sovietice și de a "amâna" lumea a fost pe deplin confirmată în evenimentele ulterioare petrecute pe frontul românesc (articolul citat de J V Stalin) a fost publicat în Pravda la decembrie , iar o lovitură de stat pe frontul românesc a avut loc în noaptea de decembrie) Prin capturarea Basarabiei cu ajutorul românilor, imperialiștii francezi au căutat să împiedice eforturile pașnice ale guvernului sovietic, au căutat să zădărnicească cauza păcii și să zdrobească revoluția Imediat după acapararea sediului de către unitățile contrarevoluționare, au început arestările în masă ale susținătorilor puterii sovietice în trupele de pe fronturile de sud-vest și român După lovitură de stat, la toate sediile Frontului Român s-au organizat comitete contrarevoluţionare, a căror sarcină principală era combaterea bolşevismului După încheierea unui armistițiu cu austro-germanii, a început prinderea Basarabiei de către trupele române Această capturare a fost realizată prin acord între aliați în persoana generalului Bertello, comandamentul român, generalul Șcerbaciov și comitetul "comisarilor naționali" al Radei Centrale I V Stalin, Soch , vol , p - Caracteristică a fost repartizarea rolurilor între participanții individuali la intervenția armată din Basarabia Reprezentanții Antantei au rămas în umbră, deși au fost principalele motoare de intervenție, iar românii s-au acoperit din ordinul generalului Gărzii Albe Șcerbaciov Efectuând cucerirea Basarabiei cu ajutorul românilor, Aliații, încă înainte de semnarea acordului anglo-francez din decembrie privind împărțirea zonelor de influență, au început să pună în aplicare practic acest acord, pe baza care Basarabia făcea parte din "zona de influență" franceză La Iasi se afla cartierul general al generalului Bertello, autorizat de comandamentul aliat, care a condus de fapt

aceasta captura În acea perioadă de timp, interesele guvernelor român și francez au convergit: ambele au căutat să înfrângă revoluția, să dezmembreze Rusia, în special, să pună mâna pe Basarabia Și Germania a contribuit la capturarea Basarabiei de către România, deoarece o astfel de capturare a însemnat participarea aliaților la o intervenție armată împotriva Rusiei sovietice și a creat o pană între România și Rusia, ceea ce a fost benefic Germaniei Pe decembrie, la Petrograd, a fost primită o telegramă de la Comitetul Militar Revoluționar al Frontului Român de la Chișinău, care descrie evenimentele de mai sus de pe front Imediat după primirea telegramei de la Comitetul Militar Revoluționar, Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe (NKID) a adresat o notă trimisului român Comisariatul Poporului de Externe a întrebat: " ce măsuri a luat până în prezent guvernul român pentru a pedepsi elementele criminale din ofițerii români și birocrația română care au îndrăznit să ridice mâna împotriva Revoluției Ruse", și a avertizat : " considerăm că este necesar, prin intermediul ambasadei dumneavoastră, să clarificăm tuturor autorităților române că guvernul sovietic nu se va opri la măsurile cele mai severe împotriva conspiratorilor români contrarevoluționari, complici ai lui Kaledin, Șcerbaciov și Rada "' Într-o notă de răspuns, ambasada României a precizat că evenimentele indicate în nota NKID s-au petrecut efectiv, dar ar fi că nu au primit o dezvoltare ulterioară din cauza Izvestia, ianuarie măsurile oportune luate de autoritățile române A fost o minciună Înfăptuind directiva aliaților, comandamentul român nici nu s-a gândit să oprească implementarea programului de prădare conturat de aliați Pe ianuarie, Consiliul Comisarilor Poporului a primit un mesaj de la regimentele aflate pe frontul românesc despre noi arestări ale militarilor ruși și dezarmarea unităților cu mentalitate sovietică La ianuarie , Consiliul Comisarilor Poporului a cerut guvernului român "eliberarea celor arestați, pedepsirea celor care au făcut arestările, încetarea fărădelegii și acțiunilor dezordonate ale autorităților române" Cucerirea Basarabiei de către trupele române cu acordul Antantei a fost o încălcare flagrantă a dreptului internațional Au continuat scandalurile împotriva trupelor ruse de pe frontul românesc La ianuarie , Consiliul Comisarilor Poporului a adoptat o rezoluție prin care se întrerupe relațiile diplomatice cu România: " Toate relațiile diplomatice cu România sunt întrerupte Ambasada României și toți agenții guvernului român în general sunt trimiși în străinătate pe calea cea mai scurtă " Între timp a continuat ocuparea Basarabiei de către trupele române Misiunea militară franceză, comandamentul român, generalul Șcerbaciov și cartierul general al acestuia, Rada Centrală și organizația contrarevoluționară a proprietarilor și partidelor mic-burgheze basarabene "Sfatul Tserii" au acționat în mod concertat Rolul Antantei și, în special, al Franței în cucerirea Basarabiei reiese clar dintr-un document publicat la ianuarie : "Pentru a calma populația, agitată de zvonurile care circulă despre sosirea trupelor române și scopul pe care acestea îl urmăresc, Direcția a decis să publice următorul document diplomatic adresat guvernului Republicii Moldova în numele guvernului francez , precum și alte guverne aliate "Politica externă a URSS Culegere de documente, vol I, VPSh, Moscova , p Cursivele mele - B Sh Misiunea Franceză în România Iasi ianuarie trimis francez în România la domnul consul francez la Chișinău M Sarre Colonelul Dalbia mi-a transmis cererea Directorului, care dorește să primească o garanție scrisă atât din partea noastră, cât și din partea aliaților noștri, cu privire la chestiunea intrării trupelor române în Basarabia Toți colegii mei, ambasadorii puterilor aliate, și eu însumi

suntem autorizați să vă informăm oficial că intrarea trupelor române în Basarabia este o măsură exclusiv militară, menită să protejeze funcționarea normală a spatelui frontului româno-rus , în conformitate cu regulile stabilite de toate puterile beligerante Ca urmare, intrarea trupelor române în Basarabia nu va afecta în niciun caz starea politică actuală a Basarabiei, nici soarta acestei țări în viitor Vă autorizez să comunicați oficial tot ce s-a declarat Directorului, iar dacă este exprimată o dorință, să transferați acestuia o copie certificată a acestui mesaj trimis francez în România D Saint-Oler" Aliații au semnat că au condus ocupația și au emis un bilet la ordin privind încetarea iminentă a acesteia Efectuând ocuparea Basarabiei, comandamentul român în același timp, cu ajutorul corpului consular, a purtat tratative la Odesa cu reprezentanții autorităților sovietice Scopul acestor negocieri a fost de a câștiga timp, de a-i asigura pe reprezentanții autorităților sovietice de "sinceritatea" aliaților și de posibilitatea rezolvării chestiunii prin "negocieri amicale" Această tactică insidioasă a fost dezvăluită de reprezentanții autorităților sovietice Guvernului român i s-a dat cererea "să dispună imediat retragerea trupelor din Basarabia" În timp ce guvernul român avea în vedere răspunsul său, corpul diplomatic aliat de la Iași, as Istoria diplomatiei, vol II, Gospolitizdat, , p gazda era la conducerea guvernului român La februarie, semnată de maistrul corpului diplomatic, trimisul italian Fasciotti, a fost trimisă o telegramă către corpul consular de la Odesa, în care se spunea că "intervenția trupelor române este o operațiune militară fără caracter politic, întreprinsă în totalitate acord cu Aliații și autoritățile basarabene" ' Trimișii aliați erau preocupați de cum să câștige timp și să împiedice trupele sovietice să intre în ofensiva împotriva românilor, în a căror fiabilitate și stabilitate militară nu aveau încredere Trimișii aliați au făcut eforturi pentru a obține reluarea negocierilor ruso-române Pe februarie a avut loc o întâlnire a reprezentanților britanici și francezi cu reprezentanții sovietici Acesta din urmă le-a prezentat britanicilor și francezilor în numele guvernului sovietic o propunere care a stat la baza unei reglementări pașnice a conflictului ruso-român Pe februarie, în numele guvernului român, semnat de premierul general Avarescu, a urmat un răspuns, în care propunerea sovietică a fost acceptată practic La martie , de la Odesa a fost trimisă o telegramă în numele guvernului sovietic Această telegramă spunea că "din momentul în care guvernul român va confirma primirea acestui document, vom considera pace stabilită între Rusia și România" Pe martie, răspunsul a urmat semnăturii generalului Avarescu: guvernul român consideră conflictul soluționat de astăzi La baza acordului din - martie a stat declarația Președintelui Consiliului de Miniștri și a Ministrului Afacerilor Externe al României, generalul Avarescu, despre obligația României de a evacua Basarabia în termen de două luni Guvernul român, încurajat de puterile Antantei, nu avea de gând să-și îndeplinească obligația După ce a cucerit Basarabia cu ajutorul aliaților, guvernul român a intenționat să o facă L'Ukraine Sovietiste, Berlin , p pentru a consolida această capturare cu ajutorul Germaniei, care a fost realizată prin Tratatul de la București din mai Următorul act de intervenție armată a fost debarcarea intervenționștilor aliați în regiunea Murmansk Sovietul de la Murmansk era condus de un anume Iuriev, care s-a dovedit a fi un trădător, acționând în contact cu și la ordinul trădătorului Troțki și al ofițerilor Gărzii Albe Reprezentanții britanici, francezi și americani, care se aflau la Murmansk, au început negocierile cu Iuriev "cu privire la acordarea

asistenței aliate" Programul de negocieri a fost imediat desemnat drept program de ocupație aliată Unul dintre ofițerii albi povestește despre aceste negocieri în jurnalul său "În seara zilei de ianuarie, am avut o conversație specială și secretă cu amiralul englez Kemp la casa consulului britanic La conversație au participat: amiralul Kemp, sala consulului britanic, generalul Zvegintsev și eu După ce mi-am exprimat pe scurt punctul de vedere, am indicat că consider că este posibil [să continui] munca mea asupra Murman numai dacă am sprijinul amiralului Amiralul Kemp a fost de acord Conținutul acestei conversații mi-a fost făcut imediat cunoscut de șeful misiunii militare franceze, căpitanul de Lagatineri, iar ceva mai târziu de reprezentantul misiunii militare nord-americane, locotenentul Martin Afirmațiile ulterioare conform cărora Aliații au încheiat un acord cu Sovietul de la Murmansk nu au fost altceva decât o mușamalizare verbală a unei înțelegeri secrete încheiate cu ofițerii Gărzii Albe locali responsabili de afacerile Consiliului și cu președintele acestuia Abia după încheierea acestor negocieri secrete a intrat în scenă ficțiunea unui "acord cu Sovietul" La martie , Sovietul de la Murmansk a întrebat Petrogradul prin telegraf ce să facă în legătură cu situația apărută Directiva perfidă a lui Troţki - "să accepte toată asistenţa din partea misiunilor aliate" - corespundea planurilor intervenţioniste anglo-franco-americane: cu M Kedrov, Fără conducerea bolşevică, ed Krasnaya Gazeta, L , p Documente despre istoria războiului civil în URSS, vol I, Gos-politizdat, , p ajuta la ficțiunea "acordului" de ocupare a teritoriului Murmansk Iată textul așa-numitului "Acord verbal al Comandamentului anglo-francez și al Consiliului Murmansk privind acțiunile comune pentru apărarea Teritoriului Murmansk": "§ Puterea supremă în regiunea Murmansk aparține Sovietului Murmansk § Comandamentul suprem al tuturor forţelor armate ale regiunii aparţine, sub conducerea Sovietului Deputaţilor, Consiliului Militar de la Murmansk, format din persoane - câte unul desemnat de guvernul sovietic, câte unul de la britanic şi cel francez § Britanicii și francezii nu se amestecă în administrarea internă a regiunii: ei sunt informați cu privire la toate deciziile Sovietului Deputaților de importanță generală de către Sovietul Deputaților în acele forme care, după circumstanțele cauzei, vor fi considerate necesare § Aliaţii se ocupă de aprovizionarea regiunii cu proviziile necesare Britanicii, francezii, americanii, cu ajutorul Gărzilor Albe și al trădătorul Yuryev, și-au stabilit controlul asupra Teritoriului Murmansk Prima clauză a acordului proclama autonomia Teritoriului Murmansk, independența acestuia față de Republica Sovietică, deoarece această clauză prevedea că puterea supremă în Teritoriul Murmansk aparține Sovietului Murmansk Al doilea paragraf a instituit un singur comandament militar în persoana troicii, cu două voturi să aparțină aliaților Al treilea paragraf stabilea obligația Consiliului de la Murmansk de a informa britanicii și francezii despre activitățile autorităților și spunea plin de modă despre formele acestor informații În esență, acest alineat a stabilit necesitatea unor informații preliminare și, astfel, Consiliul de la Murmansk a informat aliații despre măsurile pe care le lua, cu alte cuvinte, a cerut reprezentanților Antantei permisiunea de a întreprinde anumite acțiuni în domeniul intern politică Rezultatul direct al "acordului verbal" a fost debarcarea în regiunea Murmansk a străinilor "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p forţelor militare La martie , soldații englezi au aterizat la Murmansk de pe crucișătorul englez Glory Pe martie, crucișătorul francez Admiral Oob a sosit la Murmansk și pe martie crucișătorul englez Cock-Ran Totodată, în orașul Kolya, la

kilometri de Murmansk, erau amplasate diferite unități militare sub comanda ofițerilor francezi Intervenționistii au început să pună mâna pe nordul Rusiei În acest moment, corpul diplomatic s-a mutat la Vologda, unde s-a format un centru de intervenție Numeroși agenți străini s-au stabilit în toate orașele importante din nord și stațiile căilor ferate de Nord și Murmansk Acești agenți au fost în contact atât cu corpul diplomatic din Vologda, cât și cu organizațiile ofițerilor Gărzii Albe din Petrograd, Arhangelsk, Vologda și alte locuri "Acordul", debarcarea și ocuparea regiunii au fost justificate de aliați prin nevoia de a acorda "ajutor" regiunii Murmansk, având în vedere pericolul care ar fi amenințat aceasta din urmă din partea germanilor care ocupau Finlanda la acea vreme Guvernul sovietic a folosit tactici iscusite în problema lichidării "acordului" încheiat între aliați și conducătorii Sovietului de la Murmansk Într-un raport la o reuniune comună a Comitetului Executiv Central al Rusiei și a Sovietului de la Moscova din mai , V I Lenin a spus: "Există o înveliș exterioară, există o expresie juridică creată de situația internațională a Republicii Sovietice , care presupune că nicio forță armată nu poate acționa pe teritoriul neutru al statului beligerant, pentru a nu fi dezarmat Britanicii au debarcat forțele militare pe Murman și nu am avut ocazia să prevenim acest lucru prin forța militară Drept urmare, ni se prezintă cereri care sunt aproape de un ultimatum, dacă nu vă puteți proteja neutralitatea, atunci vom lupta pe teritoriul dumneavoastră Într-o notă specială din aprilie , guvernul german a protestat în fața guvernului sovietic V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p despre debarcarea trupelor britanice și franceze în regiunea Murmansk În desfășurarea intervenției lor armate la Murmansk, Aliații nu numai că au prevăzut protestul german, ci și au sperat în posibilitatea ca protestul german va duce la destrămarea Tratatului de la Brest-Litovsk și la atragerea Republicii Sovietice în războiul cu Germania Și de asta aveau nevoie De aceea, guvernul sovietic a trebuit să dea dovadă de o mare pricepere diplomatică pentru a preveni o agravare în continuare a situației Pe de altă parte, guvernul sovietic avea informații despre intervenția armată iminentă a Aliaților în Orientul Îndepărtat; la începutul lunii aprilie acest plan de intervenţie a început să fie realizat la Vladivostok Era necesar să se mențină contactul cu Aliații, să nu le dea un motiv formal pentru ruperea relațiilor și pentru acțiuni agresive împotriva Rusiei sovietice și, în același timp, să se prevină încălcarea Tratatului de la Brest și acțiunile agresive din partea Germaniei La aprilie , Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe s-a adresat agentului oficial britanic de la Moscova, Lockhart, cu următoarea declarație: "Având în vedere zvonurile tulburătoare care s-au răspândit pe coasta noastră de nord și temerile cu privire la intențiile Angliei cu privire la Arhangelsk, v-am fi profund recunoscători dacă ne-ați oferi o explicație despre starea de lucruri din această zonă care ne-ar putea calma a alarmat populația nordică și a-i risipi neliniștea" * La aprilie , Lockhart a răspuns că "zvonurile care se răspândesc în nordul Rusiei despre presupusa ocupare a Arhangelskului de către forțele britanice sunt fără nicio bază" Acest mesaj de la reprezentantul englez a fost fals La sfârșitul lunii aprilie, Consiliul Comisarilor Poporului a considerat necesar să trimită un comisar extraordinar la Murmansk, "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p Corresponderse diplomatique se rapportant aux relations entre la Republique Russe et les Puissances de l'Entante, p (ed NKID, în franceză) care la faţa locului ar putea reprezenta poziţia guvernului central sovietic Acest comisar a plecat

la Murmansk la începutul lunii mai Imediat după sosire, el a protestat în fața amiralului Kemp cu privire la șederea în portul navelor aliate și a altor forțe armate ale Antantei La mai , Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe a trimis următoarea telegramă Sovietului Regional: "Nici o organizație locală sovietică nu ar trebui să caute ajutor de la o coaliție imperialistă împotriva alteia În cazul unei ofensive a germanilor sau a aliaților lor, vom protesta și vom lupta cât putem De asemenea, protestăm împotriva șederii britanicilor la Murmansk Având în vedere situația politică generală, apelarea la britanici pentru ajutor este complet inacceptabilă O astfel de politică trebuie combătută în modul cel mai hotărât La iunie , Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe s-a adresat agentului oficial britanic de la Moscova, Lockhart, cu următoarea declarație: "Judecând după știrile primite de NKID, ne poate fi teamă că guvernul britanic trimite o expediție armată pe coasta Murmansk Comisariatul Poporului arată că, în virtutea Tratatului de la Brest, navele de război ale Marii Britanii și ale aliaților săi nu pot fi permise de către guvernul rus în apele adiacente coastei de nord a Rusiei Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe își exprimă speranța "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p A fost luată decizia Aliaților de a ocupa Murmansk La iunie , ambasadorul SUA în Rusia Francis i-a telegrafat secretarului de stat Lansing: "Ministrul francez de externe a transmis prin cablu Ambasadei Franței aici că la Conferința militară de la Paris din iunie s-a hotărât ocuparea mai întâi Murmansk, apoi Arhangelsk, dacă nu este posibil să se facă acest lucru în același timp, și debarcarea batalioanelor americane, Trupele britanice, franceze și italiene din cantitatea necesară de muniție și hrană, iar până la noi ordine, toate trupele vor fi sub comanda britanică Conferința de la Paris a decis, de asemenea, menținerea detașamentelor cehe în Rusia în prezent" ("Relații sovieto-americane Culegere de documente", ed NKID, , pp -) că din partea Marii Britanii nu vor fi luate măsuri care să implice o încălcare, inacceptabilă pentru guvernul rus, atât a neutralității sale, cât și a obligațiilor pe care și le-a asumat prin Tratatul de la Brest-Litovsk Intenționând ferm să mențină în mod invariabil cele mai prietenoase relații cu poporul britanic, guvernul rus se așteaptă ca guvernul britanic, la rândul său, să respecte o linie de conduită care să asigure Rusiei posibilitatea deplină de a îndeplini dorința de mai sus Văzând că jocul "acordului" cu Sovietul Murmansk nu duce la rezultatele dorite, în special, nu implică guvernul sovietic în războiul cu Germania, Aliații au trecut la ocuparea directă și deschisă a Teritoriului Murmansk În jurnalul deja amintit căpitan al Gărzii Albe Veselago scrie: "La o întâlnire cu generalul ^Iul și cu amiralul Kemp s-a hotărât să se continue câștigarea timpului până când la Murman vor ajunge suficiente forțe militare aliate" În acest câștig de timp a fost, fără îndoială, miezul problemei Era evident că debarcarea engleză nu putea fi privită altfel decât ca ostilă Republicii Scopul său a fost să se alăture cehoslovacilor și, dacă a avut succes, cu japonezii, pentru a răsturna puterea muncitorilor și a țăranilor și a instaura dictatura burgheziei Evident, a fost necesară înaintarea trupelor necesare pentru apărarea căii ferate Murmansk Astfel, sarcina a revenit Consiliului Regional al Deputaților din Murmansk să ia toate măsurile pentru a se asigura că mercenarii capitalului care invadau teritoriul sovietic au primit o respingere decisivă Este de la sine înțeles că orice asistență, directă sau indirectă, adusă violatorilor invadatori trebuia privită ca înaltă trădare și pedepsită conform legilor războiului Cu toate acestea,

Consiliul de la Murmansk, sub conducerea trădătorului Yuryev, a acționat diferit "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol U, pp - M Kedrov, Fără conducerea bolșevică, p Pe iunie, a avut loc o conversație directă prin cablu între Moscova și Murmansk Având în vedere faptul că Yuryev a insistat pe linia lui perfidă, conversația nu a produs niciun rezultat practic Trădătorul Yuriev a refuzat să înțeleagă că guvernul sovietic a luptat atât împotriva imperialismului britanic, cât și împotriva germanului La iunie , trădătorul Yuryev, agenți anglo-francezi, ofițerii Gărzii Albe Veselago, Zvegintsev și alții au adoptat o rezoluție prin Sovietul de la Murmansk în interesul Antantei Ca răspuns, de la Moscova, în numele lui V I Lenin, s-a raportat că toți cei care stau în punctul de vedere al părăsirii trupelor aliate la Murmansk "vor fi considerați trădători ai revoluției și Rusiei sovietice Armata sovietică își va îndeplini până la capăt datoria revoluționară în lupta împotriva ambelor coaliții imperialiste Rusia sovietică, transferată de la Moscova la Murmansk, respinge acordurile încheiate cu lacheii imperialismului și ai capitalului mondial "Vom lupta cu toate puterile împotriva oricăror armate invadatoare, atât imperialismul german, cât și anglo-francez Rusia sovietică nu așteaptă niciun beneficiu sau sprijin de la capitalul mondial și de la inamicii săi de clasă, indiferent de tabăra căreia îi aparțin Știm prea bine și vedem din exemplul atât al Ucrainei, cât și al ocupațiilor cehoslovace cu ce ne amenință ambele tabere ale dușmanilor noștri de clasă Nu i-am invitat pe englezi pe teritoriul nostru În ceea ce privește problema teritoriului Murmansk, considerăm întotdeauna șederea lor ca pe termen scurt și supusă lichidării imediate În ciuda acestui avertisment, la iulie , a fost semnat un acord între Sovietul Murmansk și Aliați și, ascunzându-se în spatele lui ca un paravan, Aliații au ocupat (din iulie până în iulie) toate punctele principale ale Teritoriului Murmansk ; numărul trupelor aliate (engleze, americane, franceze etc) a crescut semnificativ Aceste trupe de ocupare erau comandate de generalul englez Poole A început intervenția deschisă a Aliaților în Nord M Kedrov, Fără conducerea bolşevică, pp - Pe iunie, Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe a trimis o notă oficială adresată lui Lockhart, în care protestau cu privire la "invazia unui detașament armat englez care tocmai sosise la Murmansk, nefiind cauzată de nicio acțiune agresivă din partea rusă" Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe "în termenii cei mai puternici insistă asupra necesității Murmanskului, a munților Rusia neutră, nu existau forțe armate ale Marii Britanii sau vreo altă putere străină iulie , Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe s-a adresat din nou cu o notă în care se spunea: "În ciuda asigurărilor repetate ale guvernului britanic că debarcarea trupelor britanice pe coasta Murmansk nu a fost un act ostil împotriva Republicii Sovietice Ruse, guvernul britanic nu numai că a eșuat să se conformeze cererii noastre elementare de a retrage trupele de pe teritoriul sovietic, dar, împreună cu forțele auxiliare franceze și sârbe ale detașamentelor sale s-au mutat mai spre sud în interior; oficialii guvernului sovietic sunt arestați și uneori chiar împușcați, paznicii căilor ferate sunt dezarmați și se stabilește controlul asupra căii ferate și telegrafului După ce au ocupat Kem și Soroki, trupele britanice s-au deplasat mai spre est și au ocupat Sumsky Posad pe drumul către Onega Cu astfel de acțiuni ale trupelor britanice, nu putem vorbi decât despre ocuparea teritoriului Republicii Sovietice Ruse iulie, Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe a predat reprezentanților Angliei, Franței și SUA la Moscova un protest împotriva prezenței forțelor militare aliate

în porturile din nordul Rusiei "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p Ibid , p V I Lenin și J V Stalin au luat măsuri pentru apărarea Nordului de invadatori JV Stalin a trimis o comisie specială la Arhangelsk pentru a descărca portul Arhangelsk și i-a monitorizat activitatea zilnic (a se vedea documentele publicate în revista Arhiva Roșie nr ( ) pentru , pp -) Datorită lui V I Lenin și I V Stalin, aproape toate proviziile militare care se aflau în Arhangelsk au fost scoase și folosite de Armata Roșie în lupta împotriva intervenționștilor I V Stalin, fiind pe frontul de est, Aproape concomitent cu începerea intervenției de la Murmansk, a început intervenția de la Vladivostok La începutul lui ianuarie , crucișătoarele japoneze au sosit în portul Vladivostok În acest sens, nota japoneză din ianuarie spunea: "Guvernul imperial japonez nu intenționează să se amestece câtuși de puțin în problema structurii politice a Rusiei, care va fi decisă de poporul rus pentru țara lor; mai ales scopul actualei expedieri de nave militare nu are nimic de-a face cu această problemă Consulul general al Japoniei Kikkuchi! Debarcarea japoneză a fost presupusă încă din decembrie A făcut parte dintr-un plan intervenționist larg conceput, cu participarea SUA, Angliei și Franței Motivul intervenției armate la Vladivostok a fost creat de ocupanți cu ajutorul unei metode primitive de provocare În noaptea de spre aprilie , persoane "necunoscute" au atacat biroul firmei japoneze "Isido" din Vladivostok Acest atac a fost însoțit de uciderea a doi cetățeni japonezi La câteva ore după ce această crimă a fost "descoperită" (de către japonezii înșiși), în dimineața zilei de aprilie, amiralul japonez Kato a debarcat trupe și a capturat Vladivostok În aceeași zi, adică aprilie , a fost emis anunțul oficial al guvernului sovietic despre acțiunea de prădare japonez de la Vladivostok Acest mesaj spunea: Din Siberia, a fost primit un mesaj de la autoritățile sovietice din Vladivostok și Irkutsk că amiralul Kato, a implementat o serie de măsuri care au contribuit la întărirea Frontului de Nord Conducerea lui V I Lenin și I V Stalin a dus la prăbușirea planurilor liderilor Gărzilor Albe "cu ajutorul aliaților Rusiei de a-și stabili puterea în provinciile Arhangelsk, Olonets, Vologda, Novgorod și Vyatka, pentru ca ulterior fuzionează cu guvernul All-Russian" ("Intervenția în Nord în documente", M -L , p) "Intervenția aliată în Orientul Îndepărtat și Siberia", Gosizdat, , Aplicații, p Ibid , p comandant al flotei japoneze, a debarcat trupe la Vladivostok și a făcut apel la populația locală, informându-i că Japonia preia protecția ordinii Ca motiv al aterizării, este indicată uciderea a doi japonezi de către persoane necunoscute, care a avut loc la Vladivostok În prezent, guvernul sovietic nu știe nimic despre această crimă, cauzele ei, situația și autorii Dar el știe, așa cum știe lumea întreagă, că imperialiștii japonezi se pregătesc de câteva luni pentru o debarcare la Vladivostok Presa guvernamentală japoneză a scris că Japonia a fost chemată să restabilească ordinea în Siberia la Irkutsk și chiar la Urali Autoritățile japoneze căutau pretexte potrivite pentru invazia lor prădătoare asupra teritoriului rus La Statul Major din Tokyo s-au inventat relatări groaznice despre statul Siberiei, despre rolul prizonierilor de război germani etc , etc Ambasadorul japonez la Roma declara în urmă cu câteva săptămâni că germanii capturați sunt înarmați și se pregătesc să pună mâna pe calea ferată siberiană Acest mesaj a făcut înconjurul presei din întreaga lume Autoritățile militare ale Republicii Sovietice au trimis ofițeri britanici și americani de-a lungul liniei siberiei și le-au oferit toate oportunitățile de a se convinge de falsitatea raportului oficial

japonez Când acest argument a fost eliminat din mâinile imperialiștilor japonezi, ei au fost nevoiți să caute alte motive Uciderea a doi japonezi a fost, din acest punct de vedere, cea mai oportună Pe aprilie a avut loc o crimă, iar pe aprilie, amiralul japonez, fără să aștepte vreo anchetă, a aterizat deja Cursul evenimentelor nu lasă loc de îndoială că totul a fost aranjat dinainte și că uciderea provocatoare a doi japonezi a fost o parte necesară a acestei montări Astfel, a izbucnit greva imperialistă de mult pregătită din Est Imperialiștii japonezi vor să înăbușe revoluția sovietică, să taie Rusia din Oceanul Pacific, să pună mâna pe întinderile bogate ale Siberiei și să înrobească muncitorii și țăranii siberieni Japonia burgheză acționează ca un inamic de moarte al Republicii Sovietice Pe aprilie , seara, la NKID au fost convocați reprezentanți ai Angliei, Franței și Statelor Unite, care au fost protestați oficial față de debarcarea japoneză, iar atenția le-a fost atrasă asupra faptului că această performanță a japonezilor nu a putut se desfășoară fără acordul aliaților A doua zi aceasta afirmatie a fost repetata sub forma unor note adresate acelorasi reprezentanti Aceste note exprimau dorința de clarificare imediată din partea guvernelor în cauză Pe aprilie, Lockhart, reprezentantul diplomatic britanic la Moscova, a scris o scrisoare NKID, prezentând mesajul pe care îl primise de la Londra Scrisoarea spunea: "Misiunea britanică de la Moscova a primit în această dimineață o telegramă de la Guvernul britanic privind debarcarea trupelor aliate la Vladivostok Guvernul britanic solicită reprezentantului său la Moscova să asigure Guvernul Rusiei că această debarcare a avut loc pentru unicul scop de a asigura viața și proprietatea supușilor străini ai cetățenilor din Vladivostok și că nu ar trebui să fie considerată altfel decât ca o măsură destinată exclusiv atingerii acestui scop" Așa că guvernul britanic a încercat să ascundă faptul că debarcarea a fost efectuată în baza unui acord între Aliați privind intervenția în Orientul Îndepărtat V I Lenin și guvernul sovietic nu au fost induși în eroare de minciunile diplomatice care încercau să denatureze starea reală a lucrurilor și să liniștească vigilența guvernului sovietic Guvernul sovietic a considerat situația foarte gravă și a cerut sovietului de la Vladivostok să nu se facă iluzii, deoarece japonezii probabil vor avansa și, probabil, toți aliații fără excepție îi vor ajuta Guvernul a cerut Vezi Documente despre istoria războiului civil, vol , pp - "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p pregătiți-vă fără cea mai mică întârziere, serios și cu toată puterea La fel ca și în cazul debarcării de la Murmansk, Aliații au răspândit o versiune despre debarcarea de la Vladivostok că acest eveniment era necesar pentru a lupta împotriva Germaniei Această versiune a "luptei" cu Germania a fost una dintre principalele "justificări" pentru intervenția armată Se știe însă că intervenția armată a continuat timp de doi ani și jumătate după ce Germania a fost înfrântă și capitulată În ciuda acestui fapt, statele Antantei au continuat să justifice intervenția în Rusia cu referiri la "lupta" cu Germania Pentru a "justifica" debarcarea la Vladivostok, prima versiune (protecția cetățenilor străini și "pedepsirea ucigașilor" a doi cetățeni japonezi) a fost întărită de una nouă: presa aliată a anunțat lumii întregi că calea ferată din Siberia este în pericol din partea prizonierilor germani și austro-ungari din Siberia, care se presupune că urmează să-l captureze Falsitatea acestei versiuni a fost expusă chiar de reprezentanții aliaților În martie , atașatul militar al ambasadei americane din China, Walter Driesdel, a fost trimis în Siberia "pentru a studia problema prizonierilor de război" Drizdel a călătorit de la

Vladivostok la Irkutsk, oprindu-se în toate locurile în care se aflau lagărele de prizonieri de război și a studiat foarte atent problema la fața locului La martie , Drizdel s-a întors la Beijing și a înaintat un raport ambasadorului său, care spunea următoarele: "Nu există absolut niciun prizonier de război înarmați de la Vladivostok până la granița cu China Toți prizonierii de război sunt păziți cu grijă de ruși " L Astfel, această versiune a fost dezmințită Acest lucru nu i-a împiedicat însă pe aliați să-l folosească din nou pentru a justifica revolta cehoslovacă Adevăratele obiective ale debarcării de la Vladivostok sunt capturarea Orientului Îndepărtat rusesc, înfrângerea puterii sovietice, Citat prin decret ed NKID în franceză, limbă, p restaurarea capitalismului - a devenit curând clară pentru toată lumea Așa a început intervenția în Orientul Îndepărtat, care a durat peste patru ani și jumătate și a costat pe poporul sovietic mult sânge, suferință și bani Intervenția în Orientul Îndepărtat a fost legată de planul întregii Uniuni de intervenție armată în Rusia Sovietică După ce Anglia și Franța au încheiat la decembrie un acord privind împărțirea zonelor de influență în Rusia sovietică, au început să pună în aplicare un plan de intervenție militară atât pe cont propriu, cât și cu ajutorul altor puteri, în special al Japoniei V I Lenin a subliniat contradicțiile dintre Japonia și America ca un factor de întârziere a ofensivei imperialismului japonez împotriva Rusiei Imediat însă, V I Lenin a avertizat: " că grupările dintre puterile imperialiste, oricât de puternice ar părea, pot fi răsturnate în câteva zile dacă interesele proprietății private sacre, drepturile sacre la concesii etc , poate, cea mai mică scânteie este suficientă pentru a arunca în aer gruparea de puteri existentă, iar atunci contradicțiile indicate nu ne vor mai putea servi drept apărare Asta s-a întâmplat de fapt Deși contradicțiile dintre Japonia și America (în special, în raport cu Orientul Îndepărtat rus) au continuat să existe, Japonia și Statele Unite au convenit asupra problemei intervenției armate împotriva Rusiei sovietice În al treilea volum al memoriilor sale, colonelul House, un prieten și consilier al președintelui Wilson, vorbește despre această perioadă de pregătire a Statelor Unite, Marii Britanii, Franței și Japoniei pentru intervenția armată Editorul jurnalului său, profesorul Seymour, a scris că liderii Statelor Unite, Angliei, Franței și Japoniei " au presupus că, cu ajutorul aliaților, frontul de luptă ar putea fi restabilit și guvernul bolșevic răsturnat" V, I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , pagina "Arhiva Casei Colonelului", vol III, Gospolitizdat, , p La ianuarie , într-un discurs în fața Congresului american și la martie , într-o telegramă de bun venit către cel de-al IV-lea Congres al Sovietelor, Wilson a declarat demagogic "dragoste" pentru poporul rus, încercând cu fraze tare să acopere poziţia reală a Statelor Unite ale Americii în chestiunea intervenţiei în Rusia sovietică Această poziție nu a fost, desigur, ceea ce a prezentat mesajul demagogic al președintelui Wilson Într-adevăr, la momentul transmiterii acestui mesaj fals, reprezentanții americani participau activ la discuția asupra chestiunii intervenției armate atât cu Marea Britanie și Franța, cât și cu Japonia Telegrama lui Wilson către Congresul Sovietelor a fost o mișcare calculată pentru a preveni ratificarea Tratatului de la Brest-Litovsk prin promițând sprijin împotriva germanilor și pentru a denatura poziția intervenționistă a guvernului SUA Wilson s-a prefăcut că obiectează la intervenție, a făcut diverse feluri de declarații demagogice despre o atitudine "binevoitoare" față de popoarele Rusiei și, în același timp, oamenii din subordinea lui erau angajați în dezvoltarea secretă profundă,

împreună cu aliații, a planurilor de intervenție - armată și economică, planuri menite să răstoarne puterea sovietică, restabilirea capitalismului în Rusia, dezmembrarea Rusiei Într-adevăr, fără excepție, toți aliații au participat la organizarea și implementarea intervenției în Orientul Îndepărtat Statele Unite au fost deosebit de active Încă din februarie , consulul general al SUA la Moscova, Sommers, a trimis o telegramă secretarului de stat Lansing, în care, împreună cu Poole, insista asupra intervenției în Siberia Sommers, alăturându-se părerii generalului Poole, a scris: "Încă o dată, vreau să atrag atenția ministerului asupra necesității unei acțiuni rapide și energice a aliaților din Siberia Este imperativ ca Statele Unite să înceapă imediat operațiunile pe calea ferată din Siberia " Este necesar, a scris Sommers în continuare, să se creeze un guvern provizoriu rus dincolo de Urali "Acest guvern ar primi sprijinul direct al Aliaților și, prin urmare ar fi putut evita odiul numelui de intervenție străină" * * Acest document mărturisește iar și iar că americanii au căutat să organizeze o intervenție, dar în același timp "să evite odiul denumirii de intervenție străină" Aceasta a fost esența tacticii lui Wilson în chestiunea intervenției House dezvăluie motivele care au determinat atitudinea exterior "negativă" a președintelui Wilson față de intervenția japoneză "Președintele Wilson se temea evident de un lucru - că trupele japoneze, din moment ce ajunseseră deja în Siberia, nu vor rămâne acolo; se temea că va fi greu să-i convingă să plece Liderii lor militari probabil că nu ar fi acordat prea multă importanță intervenției dacă nu s-ar fi așteptat ca rezultatul acesteia să fie controlul lor asupra Siberiei de Est, căruia președintele Wilson s-a opus cu încăpățânare Vorbind despre teama lui Wilson că japonezii ar avea loc în Orientul Îndepărtat al Rusiei și în Siberia, House prezintă poziția lui Wilson într-un mod foarte unilateral și ascunde cealaltă parte a acesteia de cititorii săi El caută în mod conștient să creeze impresia de dezinteres complet al lui Wilson, care, spun ei, dorea să "protejeze Orientul Îndepărtat rusesc" de prădătorii japonezi Cu toate acestea, el nu spune nimic despre prădătorii americani care aveau propriile lor planuri de a ocupa piața rusă, în special Orientul Îndepărtat, și de a o supune influenței lor, planurile de a transforma Rusia într-o semi-colonie a imperialismului american Aceste planuri l-au determinat pe Wilson să se înțeleagă, în special cu japonezii, în ceea ce privește intervenția și divizarea efectivă a Orientului Îndepărtat rus Printr-o notă din martie , Wilson a fost de acord în principiu cu începerea intervenției Japoniei Și la sfârșitul lunii iulie , președintele Wilson a ajuns la un acord cu japonezii, în urma căruia atât forțele americane, cât și cele japoneze au aterizat la Vladivostok "Acum", scria V I Lenin în august , "miliardarii americani, acești moderni "Relaţiile sovieto-americane (-) Culegere de documente "N° , ed NKID, , p * Arhivele Casei Colonelului, Vol III, p proprietarii de sclavi, au deschis o pagină deosebit de tragică în istoria sângeroasă a imperialismului sângeros, dându-și consimțământul, direct sau indirect, fățiș sau deghizat ipocrit, la campania armată a fiarelor anglo-japoneze cu scopul de a sugruma prima republică socialistă Acordul privind intervenția în Orientul Îndepărtat și motivele false ale acestui act imperialist s-au reflectat în proclamarea reprezentanților comandamentului aliat de la Vladivostok, publicată la iulie : "Având în vedere pericolul care amenință Vladivostok și forțele aliate staționate aici, din munca deschisă și secretă a prizonierilor de război, spionilor și emisarilor austro-germani, orașul și împrejurimile sale sunt prin aceasta luate

sub protecția temporară a puterilor aliate " Proclamația a fost semnată de comandanții forțelor militare din Statele Unite, Japonia, Marea Britanie, Franța, China și Corpul Cehoslovac În august , au urmat declarațiile guvernelor Japoniei, SUA și Marii Britanii La septembrie , a fost emisă o declarație de către Înaltul Comisar al Franței în Siberia și la decembrie , de către guvernul italian Toate aceste declarații declară necesitatea "luptării Germaniei" ca bază pentru intervenție V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p Consiliul Militar Suprem Aliat a hotărât la iulie că "intervenția trebuie să aibă un caracter aliat, trebuie să fie însoțită de un apel către poporul rus, așa cum sa convenit la ultima conferință de la Versailles și trebuie să cuprindă următoarele: Forțele aliate pentru operațiuni în Siberia Circumstanțele impun urgent ca aceste forțe să fie semnificative ca număr, să aibă un caracter militar și o compoziție aliată și, cel mai important, să înceapă să acționeze imediat; o întârziere ar fi fatală Se recunoaște că, din cauza condițiilor geografice și maritime, trupele japoneze vor constitui cea mai mare parte a forței, dar trebuie să păstreze un caracter aliat și să includă unități militare americane și aliate Forțele trebuie să fie sub un singur comandament desemnat de puterea care va asigura cea mai mare parte a trupelor" ("Relații sovieto-americane Culegere de documente", p) "Intervenția aliaților în Orientul Îndepărtat și Siberia", Suplimente, pp - și "protecția cehoslovacilor" care se aflau în Republica Sovietică Fiecare dintre declarații adaugă doar anumite enunțuri caracteristice Astfel, declarația japoneză își reafirmă "politica neschimbătoare de respect pentru integritatea teritorială a Rusiei și de abținere de la orice amestec în politica sa internă" Guvernul japonez declară că, "pentru a atinge obiectivele de mai sus, va retrage imediat toate trupele japoneze de pe teritoriul rus și va lăsa complet inviolabilă suveranitatea Rusiei în toate manifestările sale, atât politice, cât și militare" O lungă declarație a SUA afirmă în mod fals că guvernul american a decis să intervină doar "pentru a oferi o posibilă protecție și asistență cehoslovacilor împotriva prizonierilor austrieci înarmați care îi atacă " În declarația engleză semnată de Balfour, cu ipocrizia caracteristică imperialiștilor englezi, se spune despre apărarea independenței Rusiei și câștigurile revoluției, care sunt amenințate de Germania Declarația guvernului italian, semnată de ministrul Afacerilor Externe Sonnino și emisă în decembrie , adică în momentul în care nu se mai punea problema "pericolului german", repetă totuși toate "argumentele" altor declarații - pe protecția Rusiei, din nou, de Germania Numai în declarația franceză se afirma cu sinceritate că intervenția aliată a fost îndreptată împotriva sistemului sovietic și a fost chemată să susțină elementele "rămânând fidele obligațiilor aliate și străduindu-se să pună capăt dezorganizării bolșevice"! Rebeliunea corpului cehoslovac a fost un atu major în mâinile intervenționștilor Ideea insidioasă de a folosi corpul cehoslovac în lupta împotriva regimului sovietic a apărut în cercurile Antantei la scurt timp după Revoluția din octombrie Unul dintre membrii activi "Intervenția aliată în Orientul Îndepărtat și Siberia", Suplimente, pp - revoltă, ofițerul Cherensky, în memoriile sale, povestește că la sfârșitul lunii noiembrie a avut loc o întâlnire la Iași, la care reprezentanții Antantei au discutat despre utilizarea corpului cehoslovac în lupta împotriva puterii sovietice La începutul lui aprilie , a avut loc o întâlnire a reprezentanților britanici și francezi în clădirea ambasadei Franței la Moscova, cu participarea mai multor generali ai Gărzii Albe S-a hotărât întinderea eșaloanelor cehoslovace deplasându-

se pentru a evacua Rusia de-a lungul întregii linii a căii ferate Siberia La începutul lunii mai , la Chelyabinsk a avut loc o întâlnire a reprezentanților gărzilor albe cehoslovace, britanice, franceze și ruse La această întâlnire a fost elaborat un plan detaliat pentru eșalonarea detașamentelor cehoslovace și concentrarea acestora La câteva zile după începerea rebeliunii cehoslovace, reprezentanții diplomatici ai Angliei, Franței, Italiei și Statelor Unite au făcut o declarație că "detașamentele cehoslovace sunt forțe aliate și se află sub patronajul și protecția puterilor Acordului" Declarația a mai precizat că, dacă "dezarmarea cehoslovacilor va fi efectuată, guvernele menționate vor considera acest lucru ca pe un act neprietenos îndreptat împotriva lor" Astfel, guvernele Antantei au recunoscut că sunt liderii revoltei corpului cehoslovac Într-un discurs din iulie , V I Lenin a dezvăluit esența rebeliunii cehoslovace și rolul jucat de Antanta în acest atac din interior asupra Republicii Sovietice El a spus: "La început, mulți oameni au privit revolta cehoslovacă ca pe un episod de revolte contrarevoluționare Nu am evaluat suficient informațiile din ziare despre participarea capitalului anglo-francez, despre participarea imperialiștilor anglo-francezi la această revoltă, face parte dintr-un general, atent gândit și pregătit de militarii și imperialiștii V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p campanie financiară contrarevoluționară împotriva Republicii Sovietice* "Performanța cehoslovacilor, ocuparea Murmansk, Arhangelsk, Vladivostok, Baku de către trupele Antantei, declararea războiului de către Antante asupra Rusiei Sovietice - toate acestea au determinat în cele din urmă trecerea de la începutul construcției pașnice la operațiuni militare, la apărarea centrului revoluției mondiale στ atacurile dușmanilor interni și externi" ", scria I V Stalin Centrul de conducere din Rusia, de unde au venit atât directivele privind pregătirea revoltei cehoslovace, cât și o serie de alte directive contrarevoluționare, a fost Vologda, unde s-au mutat ambasadorii țărilor aliate Ambasadorul francez Noulens a jucat un rol activ în corpul diplomatic La procesul social-revoluționarilor de dreapta din , mărturia despre activitățile contrarevoluționare ale lui Noulens a fost dată de unul dintre martori, un fost lucrător al misiunii militare franceze, Pascal: De când s-a mutat la Vologda, Noulens devenise centrul contrarevoluția și a creat un mare plan de atac împotriva Rusiei La periferie, misiunea militară a început să creeze baze pentru viitoare amestecuri în afacerile Rusiei Agenți francezi au fost trimiși într-o serie de orașe, care au stabilit contacte cu organizațiile contrarevoluționare locale Consulii aliați au stabilit contact cu organizațiile Gărzii Albe din Rusia Cu ajutorul diplomaților aliați, au apărut organizații contrarevoluționare precum Centrul Tactic, Uniunea Renașterii, Uniunea pentru Apărarea Patriei și Libertății, care urmăreau răsturnarea regimului sovietic și restabilirea capitalismului în Rusia Agenții diplomatici ai Aliaților au stabilit contact cu "Centrul Național" al Gărzii Albe, în special prin ofițerul britanic de contrainformații Paul Dukes Pentru unirea organizațiilor clandestine Gărzii Albe, din inițiativa aliaților, a fost creată "Uniunea Renașterii", condusă de menșevici și socialiști-revoluționari De la apariţia "Unirii Renaşterii Vezi V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p I, V Stalin, Soch , vol , p - niya, misiunile aliate au trecut la pregătirea și implementarea directă a luptei armate împotriva regimului sovietic Legătura diplomaților străini cu "uniunea" antisovietică Savinkovsky, care a organizat demonstrații contrarevoluționare în Iaroslavl, Rîbinsk, Kostroma și alte orașe, a fost dezvăluită la procesul în cazul socialiștilor-revoluționari

Savinkov a primit peste două milioane și jumătate de ruble de la francezi pentru a organiza revolte contrarevoluționare în diferite orașe ale Rusiei La august , organele Ceka au demascat principalul cuib de spionaj și conspirație al agenților diplomatici Antantei În urma acestei dezvăluiri, unul dintre cei mai activi organizatori ai conspirației, reprezentantul englez Lockhart, a fost arestat S-a dovedit că planurile complotului au fost discutate la întâlnirile diplomaților străini Conspiratorii și-au stabilit obiectivul (după cum s-a dovedit mai târziu, într-un bloc cu trădătorii Troțki și Buharin) de a perturba Tratatul de la Brest-Litovsk Au pregătit discursuri provocatoare ale unităților militare, arestarea membrilor Comitetului Executiv Central, uciderea lui V I Lenin, I V Stalin și Ya M Sverdlov Până la sfârșitul anului , intervenția armată aliată era în plină desfășurare În Siberia și Orientul Îndepărtat, rebeliunea corpului cehoslovac a continuat să se dezvolte În vara lui , Siberia și Uralii au fost capturate de cehoslovaci La august , Kazanul a fost capturat Intervenționiștii erau la conducere la Murmansk La iulie, trupele aliate au capturat Onega, iar pe august - Arhangelsk Curând, Aliații au pus capăt ficțiunii "acordului" cu Iuriev și au format guvernul SR-Garda Albă a lui Ceaikovski, care a primit recunoaștere din partea guvernelor Antantei La mijlocul verii anului s-a desfășurat intervenția în Caucaz Puterea la Baku a fost preluată de social-revoluționari, dașnaci, menșevici și musavațiști, din ai căror reprezentanți a fost creat un guvern marionetă care a dus la îndeplinire voința guvernelor străine Comisari Baku în frunte cu art Shaumyan au fost duși la Krasnovodsk și, din ordinul britanicilor, la septembrie , au fost împușcați Baku a fost ocupat de trupele britanice; o ocupație a continuat până în septembrie , când britanicii au fost forțați să plece și Baku a fost capturat de turci Ocuparea Bakului de către trupele turcești a continuat până în noiembrie După capitularea Turciei, britanicii au ocupat din nou Baku În vara anului , "partidul a declarat țara tabără militară și și-a refăcut viața economică, culturală și politică pe picior de război Guvernul sovietic a anunțat că "patria socialistă este în pericol" și a cerut oamenilor să riposteze Lenin a dat sloganul "totul pentru front", iar sute de mii de muncitori și țărani s-au oferit voluntari pentru Armata Roșie, pentru front Partidul a ridicat oamenii pentru Războiul Patriotic împotriva invaziei trupelor de intervenție străine, împotriva revolte ale claselor exploatatoare răsturnate de revoluție" V I Lenin scria în august : "Inamicul extern al Republicii Socialiste Sovietice Ruse este în prezent imperialismul anglo-francez și japonez-american Acest dușman înaintează acum asupra Rusiei, ne jefuiește pământurile, a cucerit Arhangelsk și a înaintat de la Vladivostok (conform ziarelor franceze) la Nikolsk Ussuriysky Acest dușman a mituit generalii și ofițerii corpului ceho-slovac Acest inamic înaintează asupra Rusiei pașnice la fel de brutal și de prădător precum au atacat-o germanii în februarie, cu diferența, totuși, că anglo-japonezii au nevoie nu doar de confiscarea și jefuirea pământului rusesc, ci și de răsturnarea puterii sovietice pentru a "restaura frontul", adică a implica din nou Rusia în războiul imperialist (cu alte cuvinte: tâlhar) dintre Anglia și Geomania" Evaluând situația din această perioadă, I V Stalin scria la decembrie : " Imperialismul anglo-francez concentrează trupe și pregătește o forță de debarcare în Crimeea pentru ocuparea Ucrainei Ei, imperialiștii anglo-francezi, vor să ocupe locul acum vacant al ocupatorilor germani ai Ucrainei "Istoria PCUS(b) Curs scurt, p V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed ; pagina I V Stalin, Soch , vol , p JV Stalin a avertizat că adevărata luptă urmează

să vină Intervenția aliaților în sudul Rusiei se extindea La o întâlnire la Iași din toamna anului , reprezentanții diplomatici ai țărilor Antantei au discutat împreună cu reprezentanții organizațiilor Gărzii Albe problema organizării intervenției antisovietice Ședința de la Iași a decis să ceară aliaților să trimită imediat forțe armate în Ucraina La noiembrie , trimisul francez, în calitate de maistru al corpului diplomatic în România, a trimis la Paris următoarea radiogramă: "Considerăm că este necesar, în primul rând, să înaintăm imediat un detașament de trupe aliate la Odesa și să trecem imediat la ocupație de la Kiev şi Harkov În al doilea rând, să emită o declarație specială în care să evidențiem ferm decizia Antantei de a sprijini în Rusia secțiunile societății care susțin ordinea La octombrie , Clemico a trimis o telegramă generalului Franchet d'Espera, comandantul forțelor aliate din Est, sugerându-i ca acesta, împreună cu generalul Bertello, să înceapă o intervenție în sudul Rusiei de îndată ce "predarea finală a Turciei" ne va permite să pătrundem în regiunea Odessa prin Marea Neagră", dar în prealabil, "studiați condițiile de implementare a posibilelor acțiuni în sudul Rusiei" Cu cinci zile înainte de a trimite telegrama lui Clemenceau, pe octombrie , Lenin spunea: " britanicii și francezii nu au avut prea mult succes nici în Siberia, nici în Arhangelsk, dimpotrivă, au suferit o serie de înfrângeri, dar acum își îndreaptă eforturile spre a ataca Rusia dinspre sud, fie din Dardanele, fie din Marea Neagră, fie pe uscat prin Bulgaria și România " La noiembrie , escadrila Aliată a sosit la Novorossiysk; la sfârșitul lunii noiembrie - începutul lunii decembrie, trupele aliate au debarcat la Odesa, Sevastopol, Caucaz și regiunea transcaspică André Marty, Black Sea Revolt, , p Ibid V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p Caracterul imperialist al intervenției aliate în sudul Rusiei, scopurile și metodele acesteia pot fi ilustrate prin acordul pe care comandamentul francez l-a încheiat cu așa-zisul director ucrainean condus de Petlyura În baza acestui acord, Franța i-a promis lui Petliura să ajute la formarea (echipare, aprovizionare cu arme, trimite instructori) o armată de de mii de oameni într-un an Pentru aceasta, Franța a trebuit să: obțineți o concesiune pentru toate căile ferate ucrainene pe de ani, vama la Marea Neagră, surplusul de cereale și trei sferturi din producția de cărbune și toate datoriile guvernelor țariste și provizorii; toată politica financiară, comercială, industrială și militară a Ucrainei urma să fie sub controlul Franței în termen de cinci ani Acest acord poate servi ca un exemplu clar al "ordinei" pe care puterile Antantei au încercat să o introducă în Rusia sovietică prin intervenția lor La cel de-al VI-lea Congres extraordinar al Sovietelor din noiembrie , V I Lenin a spus: " dacă am reușit să supraviețuim la un an după Revoluția din octombrie, atunci datorăm asta faptului că imperialismul internațional a fost împărțit în două grupuri de prădători: -tsuz-americani și germani, care se aflau în luptă mortală între ei, care nu erau după noi Niciuna dintre aceste grupuri nu ar fi putut îndrepta forțe cu totul serioase împotriva noastră și, desigur, ambele ar fi îndreptat aceste forțe asupra noastră dacă ar fi putut " Revoluția din octombrie a început într-o perioadă de luptă disperată între cele două grupuri imperialiste principale, anglo-franceză și austro-germană, când aceste grupuri", scria J V Stalin, "fiind angajate într-o luptă mortală între ele, nu a avut nici timp, nici mijloace să dedice o atenție serioasă luptei împotriva Revoluției din octombrie Vezi André Marty, Black Sea Revolt, p Textul tratatului este tipărit în André Dolmaine, La Alliés contre la Russie, Paris V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p I V Stalin, Opere,

vol , p La octombrie , adică în ajunul capitulării Germaniei și în momentul în care imperialiștii Antantei se pregăteau să extindă intervenția armată pe o scară mai largă, guvernul sovietic, într-o notă adresată președintelui american Wilson, a dezvăluit atât întreaga politică anterioară de intervenție aliată și planuri pentru desfășurarea acesteia Nota spunea: " poporul rus a avut suficient timp pentru a experimenta în practică sentimentele bune față de ei ale guvernului tău și ale aliaților tăi, înțelegerea nevoilor sale, înțelepciunea și dezinteresul simpatiilor sale Această atitudine a guvernului dumneavoastră și a aliaților dumneavoastră față de el s-a exprimat în primul rând prin faptul că, cu sprijinul financiar al aliaților dumneavoastră francezi și cu asistența diplomatică a guvernului dumneavoastră, pe teritoriul Rusiei a fost organizată o conspirație a cehoslovacilor, cărora guvernul dumneavoastră oferă tot felul de asistență De ceva timp au existat încercări de a crea un casus belli între Statele Unite ale Americii și Rusia prin răspândirea poveștilor că prizonierii de război germani au preluat calea ferată din Siberia drum, dar proprii ofițeri, iar după ei șeful misiunii Crucii Roșii, colonelul Robins, puteau fi convinși că toate acestea erau o ficțiune completă "Adevărata natură a răscoalei cehoslovace este cel mai bine dovedită de faptul că, având în mâinile sale Calea Ferată Siberiană dor , cehoslovacii nu au profitat de acest lucru pentru a pleca, dar la ordinul guvernelor puterilor Concordiei care i-au condus, au preferat să devină în Rusia însăși fortăreața contrarevoluției ruse Rebeliunea lor contrarevoluționară, care a făcut imposibilă deplasarea cerealelor și petrolului de-a lungul Volgăi, a tăiat muncitorii și țăranii din Rusia de cereale și alte provizii ale Siberiei și i-a condamnat la înfometare, aceasta este ceea ce muncitorii și țăranii din Rusia în primul rând experimentat în practică din partea Guvernului dumneavoastră şi a aliaţilor dumneavoastră după promisiunile pe care le-aţi făcut la începutul anului Și după aceea au experimentat altceva: un atac asupra Nordului Rusiei "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p - Trupele aliate, cu participarea americanilor, invadarea granițelor ruse fără niciun motiv și fără declararea războiului, ocuparea orașelor și satelor rusești, execuțiile oficialităților sovietice și tot felul de acte de violență împotriva populației pașnice ruse Ați promis, domnule președinte, să acordați asistență Rusiei pentru a-i oferi o oportunitate deplină și nestingherită de a lua o decizie independentă cu privire la propria sa dezvoltare politică și politica sa națională, dar în realitate această asistență a fost exprimată prin faptul că trupele cehoslovacilor, iar după Astfel, trupele tale proprii și trupele aliaților tăi din Arhangelsk, la Murmansk, în Orientul Îndepărtat au încercat să impună cu forță poporului rus puterea acelor asupritori, a acelor clase exploatatoare, a căror conducere muncitorii și țăranii din Rusia răsturnaseră în octombrie anul trecut Reînvierea contrarevoluției ruse, care ea însăși s-a transformat deja într-un cadavru, încearcă să-și restabilească dominația sângeroasă asupra poporului rus prin violență, asta a trăit acesta din urmă în loc să contribuie la exprimarea nestingherită a voinței sale, care a fost i-a promis, domnule preşedinte, în declaraţiile dumneavoastră În același mod, ați promis poporului rus, domnule președinte, să-l ajute în lupta pentru independență Ceea ce s-a întâmplat de fapt a fost că, pe vremea când pe Frontul de Sud, poporul rus ducea o luptă împotriva contrarevoluției care se vânduse imperialismului german și îi amenințase independența, când la frontiera sa de vest poporul rus își încorda forțele pentru a

să organizeze apărarea teritoriului lor, au fost forțați a fost să-și arunce trupele în Est împotriva cehoslovacilor care i-au adus înrobirea și opresiunea, iar la nord împotriva trupelor aliaților tăi și ai tăi invadând granițele și contrarevoluției organizat de aceste trupe! După capitularea Germaniei și a aliaților săi, puterile Antantei și-au intensificat lupta împotriva Rusiei sovietice, au început "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p - elaborează și implementează planuri mai extinse de intervenție armată S-au adunat la Paris pentru a elabora un tratat de pace cu Germania și aliații săi, pentru a discuta problema structurii postbelice a Europei, liderii Statelor Unite, Angliei, Franței, Japoniei, Italiei și altor state capitaliste au fost implicați în primul rând în discutarea "chestiunii ruse", elaborarea de planuri generale coordonate de intervenție armată, planuri pentru eliminarea sistemului sovietic, restabilirea capitalismului în Rusia și dezmembrarea acestuia " Antanta - coaliția anglo-franco-americană - după ce a învins Germania, și-a îndreptat", a scris I V Stalin, "toate forțele sale libere împotriva Rusiei sovietice" I V Stalin, Soch , vol , p CAPITOLUL REPREZENTAREA RUSIEI LA CONFERINTA DE LA PARIS La întâlnirile preliminare ale delegațiilor aliate, care au început în noiembrie , cu trei luni înainte de deschiderea oficială a Conferinței de pace de la Paris (ianuarie), s-a pus problema participării Rusiei la conferință Discutarea acestei probleme a avut loc atât prin discuție orală, cât și sub forma unui schimb de note între Marea Britanie și Franța În decembrie , Lloyd George i-a adresat lui Clemenceau o notă prin care propunea ca delegații guvernului sovietic să fie admiși la Conferința de pace ca reprezentanți ai Rusiei La ianuarie , guvernul francez a respins propunerea lui Lloyd George* Lloyd George notează că "prima discuție între aliați pe tema Rusiei a avut loc la o conferință interaliată la începutul lunii decembrie Această discuție a apărut în legătură cu întrebarea dacă Rusia ar trebui să fie reprezentată la conferința de pace " Se pare că a avut loc la Conferința de la Londra dintre Lloyd George, Clemenceau și Orlando, în perioada - decembrie Opiniile cu privire la problema reprezentării Rusiei au fost distribuite în cadrul conferinței după cum urmează Clemenceau a vorbit împotriva oricărui reprezentant Vezi Mermeix, Le combat des trois, p Lloyd George, Adevărul despre tratatele de pace, p stva din Rusia "Pacea care trebuie stabilită acum", a spus Clemenceau, "nu mai este treaba Rusiei "* Lloyd George și-a exprimat opinia opusă "La urma urmei, Rusia reprezintă aproape două treimi din Europa și cea mai mare parte a Asiei Aceasta este o problemă de care nu putem scăpa niciodată Se poate lua în considerare dacă poporul rus nu are dreptul să vorbească la conferință asupra întrebărilor care îl privesc Bolșevicii, indiferent ce cred oamenii despre ei, se pare că conduc cu ei majoritatea populației Este un fapt, un fapt trist, fără îndoială, dar faptele nu pot fi ignorate doar pentru că sunt neplăcute Astfel, în această discuție, Lloyd George a luat o poziție aparent clară din punct de vedere politic Dar nu a pus capăt acestei discuții, invocând absența reprezentantului SUA Discuția a fost suspendată A reluat, dar în cadrul cabinetului imperial britanic Aici, însă, Lloyd George nu a fost atât de consecvent Această discuție a vizat nu numai chestiunea invitării bolșevicilor la Conferința de Pace, ci întreaga "chestiune rusă" Principalul document care face posibilă trasarea atmosferei discuției pe "chestiunea rusă" în cabinetul imperial din decembrie , este procesul verbal al ședinței, citat de Lloyd George în cartea sa "Adevărul despre tratatele de pace" " Susținătorii deschisi ai continuării intervenției armate au fost

Curzon și Churchill Curzon "a simțit o pasiune specială pentru Caucaz Cu câțiva ani mai devreme, el însuși vizitase Caucazul și era pătruns de tandrețe pentru vitejii montani Gândul că Georgia ar putea fi în puterea bolșevicilor l-a umplut pe Curzon de groază și a luptat până la capăt pentru a se asigura că trupele britanice rămân în Georgia", a scris Lloyd George "Tandrețea lui Curzon pentru curajoșii montani din Caucaz" se baza nu pe emoții sentimentale, ci pe un concept real imperialist Era în Caucazian Lloyd George, op cit , p Ibid , p Ibid , p petrol și alte resurse naturale ale Caucazului Trupele britanice din Georgia trebuiau să ofere monopoliştilor britanici o cale către petrol Chiar și în discursul său de la ședința comună a Comitetului Executiv Central All-Rusian din iulie , V I Lenin a vorbit despre planurile imperialiste ale Angliei, " care acum a mâncat toată Persia și a fost mult timp selectată de armata sa forțe de a captura sudul Caucazului " Aceasta este intenția imperialiștilor britanici de a pune stăpânire pe Caucazul de Sud (și după el de Nord) și de a sta la baza "tandreței" lui Curzon față de "montanii din Caucaz" , despre care Lloyd George demagogic dezvăluie în memoriile sale Poziția lui Churchill, pe care a prezentat-o la o reuniune a Cabinetului Imperial de Război din decembrie , se rezuma la o propunere de acțiune comună a celor cinci mari puteri - Anglia, Statele Unite, Franța, Japonia și Italia - dusă la îndeplinire prin forte unite "Trebuie să le spunem rușilor", a declarat Churchill, "vom folosi forța pentru a restabili starea anterioară" Programul este clar, inclusiv formula "ca înainte" Lloyd George a susținut tactici mai flexibile El a subliniat complexitatea problemei și a recunoscut că "el însuși s-a înclinat de mai multe ori către una sau alta soluție, având în vedere mesajele complet contradictorii care vin din Rusia de la oameni la fel de demni de încredere" Mărturisește această mărturisire a lui Lloyd George la zig-zag-urile tacticii sale în raport cu Rusia sovietică El s-a exprimat în favoarea invitării reprezentanților ruși la Conferința de la Paris Ce argumente a dat în favoarea poziției sale? Un exemplu de germani, care se aflau la o distanta de un tir de Petrograd, aveau circa milion de soldati impreuna cu austriecii, dar "s-au blocat in mocirla frontului rusesc" Între timp, aliații din Rusia au mai puține trupe, și apoi doar la periferia țării "Unde putem găsi trupe care ar putea face o campanie în inima Rusiei și să ocupe întreaga țară?" întrebă Lloyd George Soldații englezi vor fi de acord V eu Lenin, Soch , voi XXIII, ed , p Lloyd George, op cit , p mergi in aceasta excursie? Intervenția militară nu poate decât să întărească forța pe care suntem pe cale să o distrugem, a declarat Lloyd George Sensul discursului lui Lloyd George s-a rezumat la următoarele: până când trupele capabile să ocupe Rusia sunt pregătite, ar trebui să se încerce să se rezolve "chestiunea rusă" în spiritul dorit de Anglia prin mijloace diplomatice, iar în acest scop este necesar să se rezolve "chestiunea rusă" invitați reprezentanți ai tuturor grupurilor principale din Rusia să se prezinte în fața Conferinței de pace Vorbind la o ședință de cabinet, Robert Cecil a declarat calomnios că "bolșevicii vor ataca România și alte țări vecine, precum Polonia" "Cabinetul imperial de război", a spus el, "va trebui să ajute aceste țări " Argumentul lui Robert Cecil a stat la baza deciziei Cabinetului de Război Soluția, după cum scrie Lloyd George, de natură generală a fost că, dacă guvernul sovietic s-ar opune oricăruia dintre guvernele cu care Marea Britanie cooperează, ea le-ar sprijini În practică, decizia Cabinetului britanic a însemnat un astfel de compromis între susținătorii unui atac frontal împotriva Țării Sovietelor (Churchill, Curzon) și susținătorii folosirii unor tactici

mai flexibile, deghizate, îmbrăcate în fraze pseudo-democratice (Lloyd George) , Barnes), care a predeterminat dezvoltarea intervenției Într-adevăr, nu a fost luată nicio decizie de a retrage trupele britanice din Rusia și de a opri intervenția militară Formularea care permitea tuturor mijloacelor de a ajuta guvernele "cu care cooperăm" s-a aplicat și la Denikin, Kolchak, Yudenich și altele asemenea Lui Lloyd George i s-a oferit ocazia de a negocia cu Aliații pe o bază foarte largă "chestiunea rusă" La o ședință a Consiliului celor Zece din ianuarie , a început o discuție despre "chestiunea rusă" Mareșalul Foch a prezentat un memorandum privind folosirea prizonierilor de război ruși în Germania Foch a sugerat organizarea Lloyd George, op cit , p * Ibid , p Cursiv al meu - B Sh trimiterea prizonierilor de război ruși în Polonia și în sudul Rusiei, la Denikin, adică pentru a folosi prizonierii de război ruși pentru a lupta împotriva regimului sovietic La începutul discuției despre memorandum, Lloyd George a afirmat că problema ridicată în acest document face parte din problema generală a politicii față de Rusia și, prin urmare, trebuie discutată în termeni generali Cu toate acestea, memorandumul Foch a determinat un scurt schimb de fond S-a hotărât să se ordone lui Foch să editeze un articol din acordul de armistițiu, dându-le Aliaților dreptul de a alege punctele în care ar trebui să fie trimiși prizonierii de război ruși din Germania De fapt, această decizie a însemnat confirmarea punctului de vedere al lui Foch cu privire la folosirea prizonierilor de război ruși împotriva sovieticilor În aceeași zi, ianuarie, la ședința de după-amiază a Consiliului celor Zece, a apărut din nou "chestiunea rusă" sub forma problemei reprezentării Rusiei la Conferința de pace Pichon a raportat că o serie de persoane, cum ar fi Sazonov, Prințul Lvov și alții, "inclusiv socialiști", au cerut să fie admise la Conferința de Pace ca reprezentanți ai Rusiei Pichon a propus ca Conferința de Pace, fără a recunoaște persoanele numite de el drept reprezentanți ai Rusiei, să le asculte părerea Rusia ca stat, a sugerat Pichon, nu va fi reprezentată la conferință, dar acesta din urmă ar putea asculta persoanele pe care le-a identificat Lloyd George a spus că, în primul rând, a considerat necesar să se stabilească contururile unei politici comune față de Rusia Ce ar trebui să facă aliații: să retragă trupele din Rusia sau, dimpotrivă, să le întărească? Lvov și alții reprezintă opinii diferite, cu excepția celei care este dominantă în Rusia Wilson a întrebat: ce consideră Lloyd George "opinie mainstream"? El a răspuns: "Țăranii ruși acceptă bolșevismul Este posibil ca bolșevicii să nu reprezinte Rusia, dar prințul Lvov cu siguranță nu o reprezintă și cu atât mai puțin Savinkov " Relațiile externe ale SUA Conferința de pace de la Paris, , V Ili, p , Ibid , p S-a decis ca Rusia să nu fie reprezentată la conferință, dar ca persoanele numite de Pichon și alții să poată fi intervievate personal sau prin memorandum Decizia din ianuarie reprezintă o victorie neîndoielnică pentru Pichon-Clemenceau Toate filipicele lui Lloyd George au rămas un exercițiu verbal, o retorică goală Faptul a fost decizia Consiliului celor Zece din ianuarie , că Rusia nu va fi reprezentată la conferință Comportamentul președintelui Wilson la această întâlnire este caracteristic Participarea sa la discuția întrebării a fost exprimată într-o remarcă interogativă, pe care i-a adresat-o lui Lloyd George Dar, în esență, Wilson a fost de acord cu punctul de vedere al reprezentantului Franței că Rusia, și cu atât mai mult Rusia sovietică, nu ar trebui să fie reprezentate la conferință Problema reprezentării Rusiei la Conferința de Pace nu era nouă pentru Wilson S-a mai ocupat de această problemă înainte La începutul anului ,

Liga pentru renașterea Rusiei Libere (una dintre organizațiile de emigrare a Gărzii Albe din Statele Unite ale Americii) ia înaintat lui Wilson un memorandum în care cereau recunoașterea guvernului de la Omsk din Kolchak de către Statele Unite, recunoașterea reprezentării acestui guvern în numele Rusiei la Conferința de pace Wilson a transmis acest memorandum secretarului de stat Lansing cu o notă în care scria: reprezentare la conferință " Wilson știa foarte bine că poporul rus, armata rusă, făcuse sacrificii incalificabile în războiul de partea aliaților, că armata rusă îi salvase pe aliați de la înfrângere prin eroismul lor, că victoria asupra Germaniei fusese câștigată în mare măsură mulțumită Rusiei și totuși a pus la îndoială ipocrit reprezentarea Rusiei la Conferința de pace Relațiile cu Foreigri ale SUA, v Eli, p Lansing a răspuns acestei note pe noiembrie cu o scrisoare de interes în evaluarea poziției americane cu privire la "chestiunea rusă" După o introducere, Lansing a sugerat că "reprezentanții recunoscuți ai elementelor de ordine existente în Rusia ar trebui admiși la conferință și audiați cu privire la întrebările care îi privesc " Răspunsul lui Lansing a însemnat: nu poate fi vorba de recunoașterea guvernului sovietic, precum și de recunoașterea dreptului acestuia de a reprezenta Rusia la Conferința de Pace, deoarece o astfel de recunoaștere ar anula programul de dezmembrare a Rusiei, la care guvernul Statelor Unite a aderat Punctul de vedere american asupra "chestiunii ruse" a fost exprimat și într-un alt document datat octombrie și cunoscut sub numele de comentariul oficial asupra celor puncte ale lui Wilson În acest comentariu, al șaselea punct a fost interpretat după cum urmează: "Deci, în viitorul apropiat, esența problemei ruse, aparent, se va reduce la următoarele: Recunoașterea guvernelor provizorii Oferirea de asistență acestor guverne și prin intermediul acestora Caucazul va trebui probabil considerat ca parte a problemei Imperiului Turc Nu există informații care să permită formarea unei opinii despre politica corectă față de Rusia musulmană, adică, pe scurt, față de Asia Centrală Este foarte posibil ca o anumită putere să fie nevoită să primească un mandat limitat pentru a guverna pe baza unui protectorat Având în vedere programul pentru dezmembrarea Rusiei (comentariul oficial citat a fost întocmit de colonelul House și aprobat de Wilson), desigur, nu putea fi vorba de admiterea reprezentării Rusiei sovietice la Conferința de pace Era mai convenabil și mai liber pentru guvernul american să rezolve "chestiunea rusă" fără ruși Relațiile externe ale SUA, a eu, p , "Arhiva Casei Colonelului", vol IV, Gospolitizdat, , p "Frazele ipocrite ale lui Wilson și ale "știștilor Wilson" despre "democrație" și "unirea popoarelor" sunt expuse surprinzător de repede când vedem ocuparea malului stâng al Rinului de către burghezia franceză, ocuparea Turciei (Siria, Mesopotamia) și o parte a Rusiei (Siberia, Arhangelsk, Baku, Krasnovodsk, Askhabad etc) de către capitaliștii francezi, britanici și americani " * *, - scria V I Lenin Aliații au revenit asupra chestiunii reprezentării Rusiei la Conferința de pace din ianuarie, la o ședință a Consiliului celor Zece Pichon, schițând procesul-verbal al întâlnirii anterioare pe problema reprezentării diferitelor țări, a spus că această problemă a fost deja rezolvată în ceea ce privește Rusia Lloyd George a menționat că s-a decis doar să nu se permită reprezentanții anumitor mișcări din Rusia să participe la conferință, dar problema reprezentării generale a Rusiei nu a fost discutată Consiliul celor Zece a decis să amâne chestiunea reprezentării generale a Rusiei și să o discute împreună cu problema politicii față de Rusia Discuția despre "chestiunea rusă" a început la

o ședință a Consiliului celor Zece din ianuarie V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p * Relațiile externe ale SUA, v Eli, p CAPITOLUL DISCUȚIE GENERALĂ PE "ÎNTREBARE RUSĂ" Discuția despre problema reprezentării Rusiei la Conferința de Pace a condus la ridicarea chestiunii generale de politică pe "chestiunea rusă" Discuția generală a început la ședința Consiliului celor Zece din ianuarie Sesiunea din ianuarie (dimineața) a început (în ceea ce privește partea "chestiune rusă") cu declarația lui Lloyd George potrivit căreia poziția sa, ca și cea a guvernului britanic cu privire la problema reprezentării Rusiei exprimată la întâlnirea anterioară, a fost înțeleasă greșit El nu a propus niciodată recunoașterea guvernului bolșevic în sensul că guvernului sovietic ar trebui să i se acorde un loc la Conferința de pace Singura sugestie pe care a făcut-o a fost ca diferitelor facțiuni în război din Rusia să li se ceară să încheie un armistițiu Când acest armistițiu va fi încheiat, reprezentanții diferitelor guverne vor fi rugați să vină la Paris pentru a-și exprima poziția și pentru a obține, dacă este posibil, de la Aliați anumite propuneri pentru a-și soluționa divergențele Avem date despre această discuție din mai multe surse: capitolul "Rusia" din cartea lui Lloyd George "Adevărul despre tratatele de pace", procesele-verbale ale ședinței Consiliului celor Zece din ianuarie și ale ședințelor ulterioare, publicate de Departamentul de Stat al SUA în cel de-al treilea volum al Conferinței Reace de la Paris pentru relații externe, pasaje corespunzătoare din cartea lui Churchill "Criza mondială" și, în final, remarci individuale într-o serie de memorii între ele Guvernul britanic, în deplin acord cu francezul, consideră că Rusia nu poate fi plasată în aceeași poziție ca, de exemplu, Belgia Pichon, a spus Lloyd George, l-a înțeles greșit, crezând că guvernul britanic a considerat de cuviință să acorde Rusiei drepturile de membru al Conferinței Este caracteristic faptul că aceste "clarificări" ale poziției sale, pe care Lloyd George le-a dat lui Pichon, el le omite în capitolul "Rusia" din cartea "Adevărul despre tratatele de pace" Lloyd George avea nevoie de lămuriri pentru că presa franceză, imediat după primele sale discursuri, a stârnit un urlet incredibil despre faptul că Lloyd George intenționa să-i invite pe bolșevici la Paris Această campanie ziar a fost inspirată de Clemenceau și Tardieu Lloyd George scrie despre asta: "Când s-a răspândit zvonul că am propus să-i invit la conferință, presa de dreapta din Paris a stârnit tam-tam, iar în holul Camerei Deputaților s-a iscat o furtună de indignare Clasele proprietare erau foarte alarmate de faptul că în rândul muncitorilor parizieni creștea o nemulțumire serioasă, mai ales în rândul celor care, după demobilizare, s-au trezit fără muncă; Comitetele de soldați și muncitori, create pe modelul bolșevic, au atras elemente nemulțumite în orașele franceze Lloyd George s-a grăbit să-i liniștească pe francezi "Am acceptat", scrie el, "sub forma unui compromis, propunerea de a invita delegați din toate grupurile care luptă în Rusia, care urmau să se întâlnească cu aliații în viitorul apropiat, la momentul potrivit și la locul potrivit , pentru a ajunge apoi la o înțelegere" B Lloyd George scrie că "a acceptat această propunere ca pe un compromis" Se pare că propunerea * Mâncatul trebuie plasat într-o poziție mai proastă decât Belgia - B Sh r Relațiile externe ale Statelor Unite, v III, p fulgi de nea - Ps Ш Lloyd George, op cit , p "Ibid , p altcineva a făcut-o și a acceptat În realitate, nu este așa Propunerea în cauză îi aparține lui Lloyd George A fost repetat ceva mai clar de către președintele Wilson Astfel, propunerea pentru o conferință specială a fost cea a lui Lloyd George-Wilson S-a diferit semnificativ de ceea ce a propus Lloyd George în urmă cu câteva zile: reprezentanții grupurilor

ruse nu au fost invitați deloc la conferință pentru ca acestea din urmă să-i asculte și, eventual, să intre în negocieri cu ei Reprezentanții grupărilor ruse trebuiau să se întâlnească, în primul rând, între ei și să încerce să ajungă la o înțelegere între ei, în afara Conferinței de Pace Cu alte cuvinte, s-a propus convocarea unei alte conferințe de pace a reprezentanților grupurilor care luptă în Rusia La această conferință trebuia să fie prezenți reprezentanți ai Aliaților, mai mult cu puteri foarte vagi A fost, desigur, ceva diferit de ideea inițială de a-i asculta pe reprezentanții partidelor ruse la Conferința de pace - și chiar mai diferit de propunerea lui Clemenceau din decembrie a lui Lloyd George de a invita guvernul sovietic la Conferința de pace La întâlnirea din ianuarie, Lloyd George a ținut un discurs principal despre "chestiunea rusă" Președintele Wilson, Clemenceau, Sonnino și Orlando au vorbit în aceeași întâlnire Esența discursului lui Lloyd George la întâlnirea din ianuarie poate fi rezumată după cum urmează: Situația reală din Rusia este necunoscută Informațiile primite despre situația din Rusia sunt contradictorii și inexacte Un lucru este absolut clar: "Guvernul bolșevic este acum mai puternic decât acum câteva luni" "Țăranii se tem că orice alte partide, dacă reușesc să restabilească vechiul regim, le va lua pământul pe care revoluția l-a dat țăranilor" Ucraina, care până acum a fost considerată un bastion împotriva bolșevismului, nu este deloc un astfel de bastion "Aceeași mișcare începe în Ucraina, care și-a găsit desăvârșirea completă în Rusia Mare" Pentru a distruge bolșevismul cu forța, este nevoie de o armată de un milion de oameni Care dintre aliații occidentali este pregătit pentru asta? Cel puțin nu Anglia Forțele aliate din Siberia și nordul Rusiei nu au fost în niciun caz înclinate să continue campania și au decis să se întoarcă acasă În ceea ce privește voluntarii, nu sunt aproape o mie de oameni care ar fi de acord să plece voluntar în Rusia A doua politică posibilă față de Rusia (dacă intervenția militară continuă) este așa-numita politică "cordon sanitaire" Aceasta înseamnă o încercare de a înfometa Rusia Se poate spune că aceasta va duce la căderea puterii bolșevicilor Dar acest lucru nu este adevărat Cine îi poate răsturna pe bolșevicii din Rusia? Generalul Knox relatează că trupele cehoslovace din Rusia sunt deja infectate cu bolșevism și nu mai pot fi considerate de încredere De asemenea, trupele lui Kolchak nu pot face acest lucru Singura cale posibilă este planul pe care l-a propus mai devreme; el vrea să invite reprezentanți ai diferitelor guverne rusești să se întâlnească la Paris după ce aceștia au încheiat un armistițiu temporar între ele "Suntem asigurați că, dacă trimișii bolșevici vor ajunge în Franța și Anglia, vor converti imediat popoarele franceze și engleze la credința lor Este foarte posibil ca bolșevismul să se răspândească în aceste țări, dar acesta nu va fi rezultatul unei vizite a câtorva ruși Practic, Lloyd George a repetat cu o mulțime de fapte același argument pe care l-a dezvoltat în timpul discuției anterioare din Consiliul celor Zece asupra chestiunii reprezentării Rusiei la Conferința de Pace Președintele Wilson a spus că nu este nimic de spus împotriva ideilor prezentate de Lloyd George "Este absolut sigur", a spus el, "că în spatele bolșevismului se află o forță enormă" Liderii bolșevici își trag puterea în parte din amenințarea constantă a intervenției străine Această amenințare i-a ajutat să unească oamenii din jurul lor Prin urmare, el crede că Relațiile externe ale SUA, , v Eli, p - ; Lloyd (ìeorge, op cit, pp - "propoziţia engleză este singura care poate da vreun rezultat" * La sfârșitul discursului său, Wilson a prezentat o condiție specifică, a cărei formulare explică imediat scopul imediat al propunerii de

armistițiu El a spus: "Dacă bolșevicii s-ar fi abținut să invadeze Lituania, Polonia și Finlanda etc , ne-am fi descurcat foarte bine dacă am fi permis tuturor grupărilor ruse, fără excepție, să-și trimită reprezentanții la Paris" Se știe că în decembrie și ianuarie s-a stabilit puterea sovietică în Lituania, Letonia și Estonia De asemenea, știm ce neliniște a provocat această răspândire geografică a sistemului sovietic în rândul puterilor Antantei Acum acest motiv a fost repetat de Wilson Atât Lloyd George, cât și Wilson au vrut să blocheze răspândirea bolșevismului Dacă acest lucru nu s-a realizat cu forța, poate că va fi posibil cu ajutorul unei propuneri de armistițiu și cu admiterea reprezentanților guvernului sovietic (printre alții) la Conferința de pace Francezii (Clemenceau, Pichon) și italienii (Orland), Sonnino) nu au vorbit la această întâlnire Pichon a propus să-l audieze pe fostul ambasador francez Noulens, sosit la Paris din Rusia sovietică, iar Sonnino a recomandat să-l audieze pe fostul trimis danez în Rusia, Scavenius S-a decis să se facă acest lucru la următoarea întâlnire Această întâlnire a avut loc la ianuarie și a fost continuată la ianuarie Noulens a fost audiat primul După cum se știe, această cifră a lăsat cele mai dezgustătoare amintiri în Rusia sovietică în legătură cu rolul pe care Noulens l-a jucat în conducerea intervenției armate din în timpul șederii sale (împreună cu corpul diplomatic) la Vologda Când mai târziu, în , Noulens, care era în fruntea așa-numitului "Comitet Internațional de Asistență Rusiei", a cerut permisiunea de a veni în Rusia Sovietică, o telegramă a guvernului sovietic din septembrie spunea: " oamenii muncitori ai Rusiei nu au uitat numele celui care Relațiile externe ale SUA, , v III, p ; Lloyd George, op cit, p - care au fost unul dintre cei mai răutăcioși și insidioși dușmani, în timpul luptei nu pentru viață, ci pentru moarte, pe care au purtat-o împotriva contrarevoluției și a intervenției străine Ei nu au uitat că încă din primele zile ale existenței Guvernului Muncitoresc și Țăranesc în Rusia, domnul Noulens, printre reprezentanții străini, a făcut cel mai mare efort pentru a împiedica înțelegerea și înțelegerea reciprocă între guvernul sovietic și guvernele din Rusia Antanta Noulens a fost ales de guvernul francez drept "martor", care trebuia să impresioneze Consiliul celor Zece și, prin urmare, să contribuie la decizia de a continua intervenția armată Nulanța nu a justificat speranțele care i-au fost puse Iată cum pictează Lloyd George mărturia "martorului" a lui Nulance: "Nu a fost un martor imparțial Era un om pompos, predispus la maxime și nu la raportarea faptelor Acestea nu erau mărturia unui martor, ci opiniile stupide și superficiale ale unui susținător al unui anumit partid; Noulens a repetat bârfele și bârfele presei de extremă dreapta pariziene despre "ororile bolșevismului" O altă impresie a făcut-o mărturia trimisului danez în Rusia Skavenius Potrivit lui Skavenius, bolșevicii sunt susținuți de majoritatea țăranilor și muncitorilor În ceea ce privește forțele antibolșevice, acestea din urmă sunt recrutate dintre "reprezentanții claselor superioare, proprietari și ofițeri" Scavenius s-a pronuntat pentru continuarea interventiei armate, dar numai cu forte mari Este inutil să avansezi cu forțe mici, pentru că "trupele noastre în câteva luni se pot infecta cu bolșevism" Pe de altă parte, trupele anti-bolșevice (ruși) fără sprijinul armatelor străine sunt în mod clar nesigure Bolșevicii fac apel la patriotismul micii burghezii Ei o conving că aliații sunt imperialiști care intenționează să exploateze Rusia exact în același mod ca și germanii "Politica externă a URSS Culegere de documente vol II, p Lloyd George, op cit , p Relațiile externe ale SUA, , p - ; Lloyd George, op cit , p În sesiunea

de dimineață a zilei de ianuarie, președintele Wilson a citit un mesaj telegrafic al oficialului diplomatic american Bookler despre conversația sa de la Stockholm cu un reprezentant al Rusiei Sovietice La ianuarie , la ianuarie , un angajat al ambasadei americane la Londra, Boukler, la cererea lui Wilson de la Paris, a plecat la Stockholm pentru a se întâlni cu reprezentantul sovietic M Litvinov Pe ianuarie, Bookler a trimis un raport telegrafic despre conversațiile pe care le-a avut cu un reprezentant al guvernului sovietic pe , și ianuarie Chiar înainte de primirea telegramei Boukler, și anume pe ianuarie, Departamentul de Stat din Washington a primit și a înaintat delegației americane la Paris o telegramă de la însărcinatul danez de afaceri din Petrograd Nordlien Acesta din urmă a transmis, la cererea Comisarului Poporului pentru Afaceri Externe al RSFSR, un apel adresat guvernului SUA Referindu-se la discursul președintelui Comisiei de Afaceri Externe a Senatului SUA Hitchcock, Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe al Republicii Sovietice a cerut încetarea intervenției armate a aliaților din Rusia și, amintind numeroasele propuneri sovietice de negocieri de pace , a propus din nou începerea negocierilor de pace Textul mesajului sovietic spunea: "O telegramă radio primită de la Lyon pe ianuarie transmite declarații ale președintelui Comisiei de Relații Externe, senatorul Hitchcock, cu privire la motivele trimiterii trupelor americane în Rusia Primul dintre obiectivele pe care le-a enumerat a fost acela de a preveni crearea unei baze submarine germane la Arhangelsk Indiferent dacă au existat motive pentru aceasta la un moment dat sau nu, în orice caz, un astfel de scop a încetat să mai existe în prezent În ceea ce privește cel de-al doilea dintre scopurile enumerate - protecția depozitelor puterilor Antantei - deja în primăvara anului trecut am intrat în negocieri cu scopul de a proteja interesele guvernelor Antantei în acest sens și suntem acum gata să le ofere deplină satisfacție rezonabilă cu privire la această întrebare Cât despre pericolul presupus existent al capturării acestor depozite de către germani, indiferent dacă existau temeiuri la momentul respectiv indiferent dacă astfel de temeri sunt prezente sau nu, ele sunt nefondate Cel de-al treilea obiectiv menționat - menținerea rutei deschise pentru sosirea și plecarea diplomaților și a altora - poate fi, în opinia noastră, cel mai bine atins prin acord cu guvernul nostru Pe vremea când ambasadorul american, domnul Francis, părăsea Rusia, putea să plece și să vină fără piedici I-am cerut să nu rămână în Vologda doar pentru că șederea lui în acest oraș era legată de un pericol grav pentru viața lui și i-am oferit, ca reședință cea mai potrivită, vreo vilă din Moscova sau împrejurimi Cel de-al patrulea obiectiv - asigurarea securității cehoslovacilor - poate fi atins pe deplin prin acord cu guvernul nostru Le-am propus oficial cehoslovacilor să se întoarcă în patria lor prin Rusia în condiții care să asigure atât siguranța lor, cât și a noastră și am ajuns la un acord deplin cu profesorul Maxa, președintele Consiliului Național Cehoslovac din Rusia S-a dus în Boemia pentru a transmite propunerea noastră guvernului cehoslovac În ceea ce privește ultimul obiectiv indicat de senatorul Hitchcock, de a crea obstacole în calea formării unei armate de prizonieri germani și austrieci, în prezent singurul lucru care împiedică toți prizonierii germani și austrieci să se întoarcă în patria lor este prezența trupelor de puterile Antantei sau Gărzile Albe protejate de acestea, care blochează calea prizonierilor Nu vedem, așadar, cum poate fi justificată prezența continuă a trupelor americane în Rusia După cum se poate vedea din aceeași telegramă primită de la Lyon, nedumerirea noastră este

împărtășită de unii dintre cei mai importanți lideri ai marilor partide politice din America Ei și-au exprimat dorința ca trupele americane să fie returnate din Rusia cât mai curând posibil Împărtășim dorința lor de a restabili relațiile normale dintre America și Rusia și suntem gata să eliminăm tot ceea ce poate interfera cu aceste relații normale Nu este prima dată când facem astfel de declarații Încă din octombrie, am trimis un mesaj către în acelaşi sens prin trimisul norvegian în Rusia Când o săptămână mai târziu, atașatul norvegian, domnul Christensen, a părăsit Moscova, am făcut prin el o propunere verbală de a opri vărsarea de sânge Pe noiembrie am invitat toți reprezentanții neutri care se aflau la Moscova și, prin intermediarul lor, am transmis puterilor Antantei o propunere scrisă de deschidere a negocierilor cu scopul de a pune capăt conflictului armat dintre armatele noastre și armatele Antantei puterile Pe noiembrie, Congresul al VI-lea al Sovietelor din Rusia a anunțat puterile Antantei în fața păcii că le propune să înceapă negocieri de pace, iar această declarație a fost vehiculată peste tot prin radio Pe decembrie, reprezentantul nostru Litvinov a adus din nou în atenția trimișilor puterilor Antantei la Stockholm dorința guvernului rus de a rezolva în mod pașnic toate problemele disputate Pe lângă această scrisoare circulară, el a trimis o telegramă președintelui Wilson, care sosise la Londra, oferind din nou un rezultat pașnic Nu depinde de noi , așadar, dacă la un astfel de rezultat nu a fost încă atins Nedumerirea cu privire la motivele prezenței trupelor americane în Rusia a fost împărtășită și de ofițerii și soldații americani înșiși și am avut ocazia să auzim direct de pe buzele unora dintre ei expresia acestei nedumeriri Când le-am subliniat că, de fapt, prezența lor a echivalat cu o încercare de a pune din nou jugul asupritorilor asupra poporului rus, pe care îl aruncaseră ei înșiși, rezultatele revelațiilor noastre au fost destul de favorabile pentru atitudinea acestora cetățeni americani față de noi Sperăm că opiniile iubitoare de pace ale senatorilor menționați mai sus vor fi împărtășite de guvernul american și îi rugăm să ne informeze cu amabilitate în ce loc și la ce oră pot începe negocierile de pace cu reprezentanții noștri Telegrama comisarului poporului pentru afaceri externe și raportul telegrafic de la Boukler au sosit aproape simultan Mesajul lui Bookler este interesant nu doar ca o nouă confirmare a pregătirii guvernului sovietic de a realiza "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol , pp - încetarea intervenției militare, dar și în partea în care Boukler trage propriile concluzii cu privire la politica dusă de aliați în raport cu Rusia sovietică Bookler relatează că reprezentantul sovietic nu s-a limitat la o declarație generală despre disponibilitatea guvernului sovietic de a face concesii El a declarat că, dacă va fi posibil să se încheie pace cu Aliații, atunci numărul mic de forțe armate ruse antisovietice, care sunt o minoritate în Rusia, va fi dezvăluit imediat, s-ar dezvălui că succesele lor locale au fost doar rezultatul de ajutor din partea Aliaţilor "Acțiunile ostile", a spus un reprezentant al guvernului sovietic pentru Bookler, "care au loc în prezent împotriva Rusiei din partea Finlandei și a altor țări care au nevoie de mărfuri rusești, vor înceta Rușii nu au planuri imperialiste pentru Finlanda, Ucraina sau Polonia și vor doar să asigure acestor popoare dreptul la autodeterminare După ce a subliniat conținutul conversațiilor sale cu reprezentantul Rusiei Sovietice și a adăugat că așteaptă fie instrucțiuni suplimentare, fie permisiunea de a se întoarce la Paris, Boukler a adăugat concluziile sale personale la cele spuse Aceste constatări prezintă un interes considerabil Bookler scrie: "Intervenția militară și ocuparea Rusiei,

chiar dacă vor avea succes în cele din urmă, vor necesita o perioadă nedeterminată de lungă Sunt pe deplin convins că putem încheia un acord care să asigure interesele străine și datorii externe, dacă nu reducem mult teritoriu rusesc Dacă Siberia și câmpurile de cărbune și petrol vor fi pierdute în favoarea Rusiei, atunci condițiile privind datorii se vor înrăutăți proporțional Rândurile pe care le-am subliniat formulează tocmai acele dorinţe ale intervenţioniştilor pe care au încercat să le realizeze cu ajutorul forţei: teritoriu, petrol, cărbune După ce președintele Wilson a citit raportul Bookler, sesiunea de dimineață a Consiliului celor Zece a fost suspendată ■ Relațiile externe ale SUA, , v Eli, p , " Ibid , p S-a reluat în aceeași zi (ianuarie) la ora La această întâlnire s-a decis convocarea unei conferințe a reprezentanților tuturor guvernelor și partidelor ruse Wilson a fost instruit să întocmească un recurs corespunzător Având în vedere importanța acestei întâlniri, considerăm că este necesar să cităm fragmente semnificative din procesul-verbal Președintele Wilson a invitat diferitele grupuri organizate din Rusia să-și trimită reprezentanții nu la Paris, ci într-un alt loc mai accesibil, cum ar fi Salonic, unde se vor întâlni cu reprezentanți desemnați de Aliați pentru a încerca să elaboreze un program pe baza despre care ar putea exista un fel de acord Lloyd George a exprimat opinia că reprezentanții bolșevici ar putea fi invitați la Salonic, sau poate la Lemnos Trebuie făcută pace Președintele Wilson a spus că toți urăsc bolșevismul și, prin urmare, au înființat forțe armate împotriva bolșevicilor În situația rusă, un lucru este clar: luptând cu bolșevicii cu armele în mână, Aliații ajută de fapt cauza bolșevismului Aliații le oferă bolșevicilor ocazia să spună că statele imperialiste și capitaliste încearcă să-și exploateze patria, vor să restituie pământul proprietarilor și să provoace o reacție Dacă ar fi posibil să se demonstreze că toate acestea nu sunt adevărate și că Aliații sunt gata să negocieze cu conducătorii Rusiei, acest argument și-ar pierde o mare parte din forța morală Wilson crede că acest lucru ar putea provoca o anumită reacție împotriva bolșevismului Clemenceau: Pericolul bolșevic este foarte mare în momentul de față Bolșevismul se răspândește S-a răspândit în Țările Baltice și în Polonia, iar în această dimineață am primit informații foarte deranjante cu privire la răspândirea sa la Budapesta și Viena Italia este, de asemenea, în pericol Acolo amenințarea este mai puternică decât în Franța Dacă bolșevismul, după ce a cuprins Germania, traversează Austria și Ungaria și ajunge astfel în Italia, întreaga Europă va fi într-o situație amenințătoare De aceea trebuie făcut ceva împotriva bolșevismului Trebuie să găsim urgent o cale de ieșire Dacă el (Clemenceau) ar trebui să acționeze pe cont propriu, ar negocia în timp ce ridica bariere împotriva bolșevicilor Balfour: Deoarece toți acești reprezentanți vor fi invitați în condiții egale, el crede că bolșevicii vor refuza să participe la conferință și, prin urmare, se vor pune în dezavantaj Sonnino și-a exprimat îndoiala că bolșevicii vor refuza să vină; dimpotrivă, el crede că bolșevicii vor veni pe primul loc, deoarece ei înșiși vor să fie pe picior de egalitate cu ceilalți Propunerea lui este să adune toate partidele anti-bolșevice, să formeze un guvern puternic și să-l ajute Lloyd George a întrebat ce fel de ajutor va fi exprimat Sonnino a răspuns că ajutorul ar putea fi organizat de forțele armate, arme, alimente și bani Nici un singur partid nu va îndrăzni să intre în ofensiva împotriva bolșevicilor fără sprijinul aliaților Sonnino a sugerat recrutarea de voluntari pentru armata anti-bolșevică Lloyd George a spus că în acest fel era imposibil să ridici o armată de de oameni În

același timp, el a întrebat ce fonduri vor aloca America, Italia și Franța pentru întreținerea unei astfel de armate Bolșevicii, a declarat Lloyd George, posedau o armată de de oameni care aveau să devină în curând soldați buni Ar fi nevoie de cel puțin de soldați pentru a lupta cu ei Cine îi va hrăni, îi va înarma și îi va plăti? O vor face Italia, America și Franța? Dacă nu o pot face, ce rost are să lupte cu bolșevismul? Orlando este de acord că bolșevismul reprezintă un pericol grav pentru Europa Pentru a preveni răspândirea epidemiei, ordonanții ridică un cordon sanitar Dacă s-ar lua aceleași măsuri împotriva răspândirii bolșevismului, acesta ar putea fi învins, întrucât a izola bolșevismul ar însemna să-l sugrume Prin urmare, insistă că să se ia toate măsurile pentru ridicarea acestui cordon sanitar Wilson a declarat: Delegaților Puterilor Aliate nu ar trebui să li se acorde autoritatea de a lua o poziție sau alta cu privire la bolșevici Ei trebuie doar să-și informeze guvernele despre starea de lucruri care a ieșit la iveală la conferință Potrivit lui Lloyd George, reprezentanților Puterilor Aliate la o conferință cu reprezentanți ai diferitelor guverne ruse ar trebui să li se acorde dreptul de a încheia un acord dacă conferința ajunge la vreo soluție a problemei, de exemplu, dacă reușesc să ajungă la un acord acord privind organizarea Adunării Constituante Președintele Wilson a propus ca reprezentanților aliați să li se dea instrucțiuni corespunzătoare Balfour a declarat: "Renunțarea la ostilități în raport cu ceilalți trebuie să fie o condiție preliminară pentru trimiterea reprezentanților bolșevici la această conferință" Președintele Wilson a fost de acord cu acest lucru Clemenceau a propus să facă apel la partidele ruse Rușilor ar trebui să li se spună: "Sunteți în pericol de foamete Suntem ghidați de un simț al umanității; facem pace Nu vrem ca oamenii să moară Suntem gata să luăm măsuri pentru a preveni amenințarea foametei" Acest lucru, potrivit lui Clemenceau, îi va obliga pe ruși să asculte ce au de spus aliații Va fi necesar să adăugați imediat că mâncarea poate fi trimisă numai atunci când pacea și ordinea sunt restabilite în Rusia Într-un cuvânt, trebuie explicat că reprezentanții diferitelor partide sunt convocați numai din motive umane S-a decis ca președintele Wilson să întocmească o proclamație și să o supună pentru discuție la următoarea întâlnire Proclamația ar trebui să spună că toate partidele organizate din Rusia sunt invitate să participe la o conferință care va avea loc la Salonic sau Lemnos, pentru a discuta cu reprezentanții Puterilor Aliate mijloacele de restabilire a ordinii și păcii în Rusia Pentru a participa la conferință reprezentanţii au voie numai după încetarea ostilităţilor Vom reveni la o analiză a declarațiilor făcute de oameni de stat individuali ai Antantei la această întâlnire Acum vom nota doar câteva dintre ele Astfel, afirmația lui Balfour este foarte importantă că "bolșevicii vor refuza probabil să accepte astfel de condiții (egalitatea tuturor participanților la conferință) și, prin urmare, se vor pune într-o poziție foarte dezavantajoasă" Această afirmație a lui Balfour nu mărturisește capacitatea sa a prezice (guvernul sovietic, după cum știți, a acceptat invitația de a participa la conferință în condiții de egalitate cu alte "guverne", și anume, acestea din urmă au respins această invitație și, prin urmare, s-au pus pe ei înșiși și pe patronii lor într-o poziție dezavantajoasă), dar indică faptul că un număr de participanți la reuniunea Consiliului celor Zece și, printre altele, Balfour au avut o idee provocatoare pentru o conferință în Insulele Prinților Ei au fost de acord cu această conferință în așteptarea că guvernul sovietic va refuza să accepte această invitație și apoi, prin continuarea intervenției militare directe în Rusia, va fi

posibil să se transfere vina pentru acest lucru asupra guvernului sovietic A doua afirmație a lui Balfour că "renunțarea la ostilitățile împotriva altora trebuie să fie o condiție prealabilă pentru trimiterea de reprezentanți bolșevici la această conferință" nu este mai puțin importantă pentru expunerea adevăratei politici a liderilor Angliei, Franței și SUA față de Rusia sovietică decât prima sa afirmație Caracteristic este faptul că Balfour propune condiții doar în raport cu guvernul sovietic, în timp ce înainte a vorbit despre "egalitatea" participanților la conferință Această tactică nu poate fi numită altceva decât provocatoare Balfour dorea cu orice preț să oprească înaintarea Armatei Roșii Aceasta este propunerea lui Balfour, susținută de Wilson, Relațiile externe ale SUA, , v III, p - ; Lloyd George, op cit , p Cursivele mele - B Sh a fost folosit pentru a perturba conferința de pe Insulele Prinților Nu mai puțin interesantă este afirmația președintelui Wilson potrivit căreia "delegații Puterilor Aliate nu ar trebui să li se acorde autoritatea de a lua o poziție sau alta în privința bolșevicilor Ei trebuie doar să-și informeze guvernele despre starea de lucruri care a ieșit la iveală la conferință " Wilson dorea să-și păstreze mâna liberă, îi era teamă că conferința, planificată pentru a înșela opinia publică, ar putea aduce rezultate reale - părțile vor ajunge la o înțelegere, iar acest lucru ar îngreuna implementarea planurilor sale intervenționiste Între ședințele de dimineață și de după-amiază ale Consiliului celor Zece din ianuarie , Lloyd George a adunat delegația imperială britanică și a făcut un raport asupra ședinței Consiliului și asupra deciziei propuse Lloyd George a povestit delegației imperiale rapoartele lui Nulance și Scavenius deja cunoscute nouă El a spus că astăzi a avut o conversație cu generalul Franchet d'Espere, comandantul forțelor aliate din Ucraina Această conversație a avut loc în prezența lui Pișon Generalul a conturat poziţia franceză, a cărei implementare, în opinia lui Lloyd George, "ar însemna de fapt că Aliaţii vor organiza un război cu bolşevicii" Reprezentantul Canadei, Robert Borden, a declarat că nu poate fi vorba de trimiterea unei armate canadiane și s-a exprimat în favoarea negocierilor cu guvernul sovietic Reprezentantul Australiei Hughes a spus: "Întrucât nu putem interveni suficient de eficient, trebuie cel puțin să menținem bolșevismul în interiorul Rusiei, iar pentru aceasta este necesar să aplicăm măsuri economice Utilizarea forței poate să nu fie necesară dacă bolșevicii nu trec dincolo de granițele Rusiei; altfel, va trebui să lupți cu ei Când Lloyd George a întrebat de unde să facă rost de trupe pentru asta și dacă Hughes va trimite unități australiene pentru asta, acesta din urmă a răspuns negativ Borden și Yuz au fost de acord că să-i păstreze pe cei deja în Rusia Lloyd George, op cit , p - unii dintre aliați nu vor reuși mult timp, deoarece soldații nu vor să lupte împotriva sovieticilor Lloyd George a spus: "Fie trebuie să sprijinim cu adevărat oponenții ruși ai bolșevismului, fie să nu-i susținem deloc" El a propus următoarea soluție: "Dacă nu reușim să reconciliem părțile în conflict din Rusia, trebuie să anunțăm deschis că punem capăt intervenției și tuturor subvențiilor Pentru apărarea statelor care, în opinia noastră, ar trebui să fie independente, ne vom alătura măsurilor propuse de marile puteri pentru prevenirea oricărei invazii Ce a însemnat această "apărare" a statelor și, în plus, cele care, "în opinia noastră (adică, engleză)", ar fi trebuit să fie independente, știm: a însemnat continuarea și dezvoltarea intervenției armate "Apărând" Polonia lui Pilsudski și Finlanda lui Mannerheim, Aliații au folosit armatele acestor țări pentru lupta armată împotriva Rusiei sovietice Nu fără

motiv, când un membru al delegației de la Reading i-a adresat lui Lloyd George întrebarea: "Oare nu am ajuns la concluzia că nu vom mai participa la intervenție, indiferent de evoluția circumstanțelor", Lloyd George s-a grăbit să răspundă că nu este așa "Dacă francezii sunt de acord să permită o întâlnire cu bolșevicii undeva, să zicem, la Salonic sau Lemnos, va trebui să reținem temporar, până la sfârșitul negocierilor, trupe în Rusia" În decizia delegației imperiale scria: "Dacă se încearcă reconcilierea părților beligerante ruse, pe care Plenipotențiarii Imperiali Britanici le-ar putea considera satisfăcătoare, de exemplu, chemarea reprezentanților diferitelor partide să se întâlnească la Salonic sau Lemnos, atunci forțele militare ale Imperiului Britanic, care se află în prezent în Rusia, nu vor fi retrase imediat Suntem gata să participăm la toate măsurile pe care marile puteri le consideră necesare apărării Lloyd George, op cit, p Cursiv al meu - B Shch, Ibid , op cit , p Cursivele mele - Shch, de la invazia oricăruia dintre statele fostei Rusii, a căror independență intenționează să o stabilească puterile" Decizia este foarte clară: trupele britanice rămân în Rusia, Marea Britanie va lua parte la toate măsurile pe care "marile puteri le consideră necesare" să le întreprindă în Rusia ianuarie, între sesiunile de dimineață și după-amiază ale Consiliului celor Zece, pe lângă întâlnirea delegației imperiale britanice, Clemenceau s-a întâlnit cu Lloyd George și Wilson Clemenceau a declarat imposibil de a permite delegaților bolșevici să vină la Paris, dar a fost de acord cu o întâlnire a reprezentanților Antantei, ai guvernului sovietic și ai altor "guverne" rusești oriunde în Marea Mediterană sau Marea Neagră Locația finală a conferinței propuse (Insulele Prinților) nu a fost lipsită de discuții După ce sosirea delegaților grupărilor ruse la Paris a fost anulată, Salonic sau Lemnos au fost reprezentate ca loc de conferință Cu toate acestea, aceste două locuri au ridicat și obiecții Următoarele remarci ale lui Lloyd George aruncă o lumină asupra acestor obiecții: "Este foarte caracteristic", scrie el, "temei generale provocate de bolșevici, că ne-a fost destul de dificil să găsim un loc potrivit pentru a întâlni această furtună de Est Era imposibil să găsești o singură țară care să fie de acord să-l primească pe trimisul sovieticilor ianuarie , la ședința de dimineață a Consiliului celor Zece, președintele Wilson a citit textul "Apelului către grupurile politice ruse" S-a convenit ca textul să fie tradus în franceză și examinat în ședința de după-amiază În ședința Consiliului, care s-a deschis pe ianuarie la ora , după cum se menționează în procesul-verbal, "în urma discuției, s-a aprobat următorul text al contestației spre comunicare deschisă (prin radio) părților invitate" Conținutul discuției despre textul propus de Wilson nu este dat în procesul-verbal Lloyd George, op cit , p Relațiile externe ale SUA, , v III, p - Recursul spunea: "Singurul obiectiv pe care l-au avut în vedere reprezentanții puterilor unite atunci când discutau despre politica lor față de Rusia a fost să ajute poporul rus și să nu-l împiedice sau să se amestece în vreun fel în dreptul său de a-și aranja propriile afaceri după propria decizie Ei privesc poporul rus ca pe prieteni, dar nu ca pe dușmani și vor să-l ajute în orice fel Pentru ei este clar că calamitățile poporului rus vor continua să crească, foamea și lipsurile de orice fel se vor răspândi din ce în ce mai mult și că va fi din ce în ce mai greu să le depășești până la restabilirea ordinii și până la normal se creează condiţii de muncă, comerţ şi transport Puterile unite caută o modalitate prin care să poată ajuta poporul rus în restabilirea ordinii Ei recunosc dreptul absolut al poporului rus de a-și aranja propriile afaceri fără nicio

dictare sau instrucțiuni din exterior Ei nu vor să exploateze sau să folosească Rusia în niciun fel Ei recunosc necondiționat revoluția și în niciun fel și sub nicio formă nu vor sprijini sau sprijini vreo atingere a contrarevoluției Nu este dorința și scopul lor să asiste sau să asiste vreunul dintre grupurile organizate care luptă pentru putere în Rusia Singura lor dorință sinceră este să facă tot posibilul pentru a liniști Rusia și a-i permite să găsească o cale de ieșire din mizeria actuală Puterile unite sunt acum angajate în lucrarea solemnă și responsabilă de stabilire a păcii în Europa și în întreaga lume și sunt pe deplin conștiente că Europa și întreaga lume nu pot fi pacificate pentru că Rusia nu a fost pacificată Prin urmare, ei recunosc și acceptă ca datoria lor să vină în ajutorul Rusiei în această mare cauză la fel de generos, dezinteresat, gânditor și de bunăvoie precum ar veni în ajutorul oricărui alt prieten și aliat și sunt gata să ofere acest lucru serviciul în cel mai acceptabil mod pentru ruși Acţionând în acest spirit şi în aceste scopuri, au luat următoarea decizie Ei invită toate grupurile organizate care acum exercită și încearcă să exercite puterea politică sau controlul militar oriunde în Siberia sau în Rusia europeană, așa cum erau înainte de sfârșitul războiului (cu excepția Finlandei), să trimită reprezentanți, cel mult trei reprezentanți din fiecare grupului, către Insulele Prinților din Marea Marmara, unde vor fi întâlniți de către reprezentanții Puterilor Asociate, cu condiția, totuși, ca deocamdată să se încheie un armistițiu între părțile invitate și ca toate forțele armate trimis oriunde sau îndreptat împotriva oricărui popor sau teritoriu din afara granițelor Rusiei europene, așa cum au fost înainte de război, sau împotriva Finlandei sau împotriva oricărui alt popor sau teritoriu al cărui drept la o existență autonomă este prevăzut în cele puncte în care prezentul se bazează negocierile - între timp acțiunile ofensive au fost încheiate Acești reprezentanți sunt invitați să intre în conferință cu reprezentanții Puterilor Asociate în cel mai liber și sincer mod, pentru a constata dorințele tuturor părților poporului rus și pentru a ajunge, dacă este posibil, la un acord prin pe care Rusia ar putea să-și determine propriile intenții și relații fericite de cooperare între oamenii săi și alte popoare ale lumii Se așteaptă un răspuns prompt la această invitație Toate facilitările posibile vor fi acordate de către Aliați pentru deplasarea reprezentanților, inclusiv transportul peste Marea Neagră, iar toate părțile interesate vor primi aceeași facilitare Reprezentanții sunt așteptați la locul stabilit pe februarie Într-o scrisoare către muncitorii Europei și Americii, scrisă la ianuarie , V I Lenin spunea: "În rândul burgheziei și guvernelor Antantei, se remarcă acum unele șovăieli Partea vede că extinderea trupelor aliate în Rusia, ajutându-i pe albi " porei gn Relations of USA, , v III, p slujitorii celei mai negre reacții monarhiști și latifundiari începe deja; - că continuarea intervenției militare și încercările de înfrângere a Rusiei, necesitând o armată de ocupație de un milion de puternice pentru o lungă perioadă de timp, că această cale este calea cea mai sigură pentru transferul cel mai rapid al revoluției proletare în țările Antantei Exemplul trupelor germane de ocupație din Ucraina este suficient de convingător O altă secțiune a burgheziei din țările Antantei este încă în favoarea intervenției militare în Rusia, pentru "încercuirea economică" (Clemenceau) și sugrumarea republicii sovietice Ședințele Consiliului celor Zece din ianuarie au reflectat pe deplin analiza făcută de V I Lenin Într-adevăr, Lloyd George a spus că "pentru a distruge bolșevismul prin forță, este nevoie de o armată de un milion de oameni Acest lucru este dovedit de exemplul germanilor" că "trupele

aliate din Siberia și nordul Rusiei nu sunt deloc înclinate să continue campania și au decis deja ferm să se întoarcă acasă", că "trupele cehoslovace din Rusia sunt deja infectate cu bolșevism și nu mai poate fi considerat de încredere" Acestea sunt tocmai motivele oscilării unei părți a burgheziei, despre care a scris V I Lenin Lloyd George și Wilson au reflectat tocmai starea de spirit a acestei părți a burgheziei Dând la ianuarie , analiza sa excepțional de exactă a motivelor șovăielilor unei părți a burgheziei și a guvernelor, V I Lenin nu s-a oprit și nu s-a putut opri asupra a ceea ce această parte a burgheziei își propune să rezolve "chestiunea rusă" "în loc să-și trimită propriile trupe în Rusia Acest lucru este de înțeles, deoarece până la ianuarie , adică înainte de redactarea scrisorii citate, nu au existat propuneri care să înlocuiască calea intervenției directe (amintim că discursul lui Lloyd George a avut loc la ianuarie) Această problemă (a înlocuirii metodei de intervenție militară directă cu ajutorul propriilor trupe) a fost discutată de I V Stalin în articolul său "Rezervele imperialismului", publicat la martie , adică după primirea unei invitații la Prinți Insule (adică când din inițiativă V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , , p Lloyd George și Wilson au precizat o încercare de a înlocui intervenția directă cu alte metode mai complexe și mai insidioase ale aceleiași intervenții) JV Stalin a scris: "În urmă cu aproximativ patru luni, imperialismul aliat, după ce și-a învins rivalii austro-germani, a ridicat problema intervenției armate (intervenția!) în "treburile rusești" Fără negocieri cu Rusia "anarhistă"! Pentru a transfera o parte din trupele "eliberate" pe teritoriul Rusiei, turnați-le în unitățile Gărzii Albe ale lui Skoropadsky și Krasnov, Denikins și Bicherakhois, Kolchaks și Ceaikovski și strângeți centrul revoluției, Rusia Sovietică, într-un " inel de fier" - așa era planul imperialiștilor Dar acest plan s-a prăbușit împotriva valurilor revoluției Muncitorii Europei, capturați de mișcarea revoluționară, au lansat o campanie furioasă împotriva intervenției armate "Trupele eliberate" s-au dovedit a fi în mod clar nepotrivite pentru lupta armată împotriva revoluției Mai mult, intrând în contact cu muncitorii rebeli, ei înșiși au fost "infectați" de bolșevism Cât despre presupusul "inel de fier", acesta nu numai că nu s-a dovedit a fi "de moarte", dar a primit o serie de fisuri Planul de intervenție directă, nedisimulata, s-a dovedit astfel a fi în mod clar "nerezonabil" Aceasta explică, de fapt, ultimele declarații ale lui Lloyd George și Wilson despre "permisibilitatea" negocierilor cu bolșevicii și "neintervenția" în afacerile interne ale Rusiei, trimiterea Comisiei Berna în Rusia și, în cele din urmă , invitația proiectată (repetată!) a tuturor guvernelor "actuale" din Rusia pentru o conferință "de pace"" Tovarășul Stalin se referă la comisia numită de Conferința social-șoviniștilor de la Berna "pentru a studia situația socială și politică din Rusia" La februarie , guvernul sovietic a declarat (ca răspuns la o solicitare de a permite intrarea comisiei) că, deși nu consideră Conferința de la Berna nici socialistă, nici reprezentativă în vreun fel pentru clasa muncitoare, permite totuși intrarea comisiei Călătoria "auditorilor nobili din Berna", așa cum îi numea V I Lenin pe membrii comisiei, nu a avut loc (vezi notele la volumul al -lea al Lucrărilor lui J V Stalin, p) I V Stalin, Soch , vol , p , Ultimele rânduri ale citatului sunt subliniate de mine B Sh Eșecul intervenției deschise nu a fost însă singurul motiv pentru care imperialiștii anglo-franco-americani au refuzat această formă de intervenție JV Stalin continuă: "Dar respingerea intervenției deschise a fost dictată nu numai de această împrejurare Se explică și prin

faptul că în cursul luptei a apărut o nouă combinație, o nouă formă, sub acoperire, de intervenție armată, deși mai complexă decât intervenția deschisă, dar mai "convenabilă" pentru Antanta "civilizată" și "umană" Avem în vedere alianța guvernelor burgheze din România, Galiția, Polonia, Germania și Finlanda, formată în grabă de imperialism împotriva Rusiei sovietice Mai târziu ne vom opri asupra strălucitoarei analize făcute de I V Stalin acestei forme de intervenție (intervenție) cu ajutorul statelor de frontieră și vom arăta că discuția "Chestiunii ruse" la Conferința de la Paris a confirmat această analiză J V Stalin își încheie analiza tranziției intervenției de la forma ei nedisimulata la cea ascunsă cu următoarele cuvinte: "De ce este "periculoasă" o intervenție deschisă pentru imperialism, care, în plus, necesită mari sacrificii, întrucât este posibil să se organizeze o intervenție acoperit de drapelul național și "complet în siguranță" pentru pe cheltuiala altcuiva, în detrimentul popoarelor "mici"? În această analiză a lui J V Stalin se află cheia înțelegerii sensului real al dezbaterii din Consiliul celor Zece și a declarațiilor lui Lloyd George și Wilson, care susțineau negocieri cu bolșevicii Oricât de mult și-a jurat Lloyd George "bunele sentimente" față de Rusia și poporul rus, în realitate nu a refuzat nicio intervenție Până la urmă, el, Lloyd George, a vorbit despre "apărarea (împotriva Rusiei!) Statelor care, în opinia noastră, ar trebui să fie independente", la urma urmei, el a fost cel care s-a grăbit să "corecteze" Lord Reading, care a întrebat: "Am ajuns la concluzia că nu vom lua parte la intervenție, indiferent de evoluția circumstanțelor", și a vorbit în favoarea I V Stalin, Soch , vol , p ? Ibid , p , H Trupele britanice staționate în Rusia nu au fost retrase Vorbind împotriva continuării intervenției deschise, Lloyd George nu și-a dezvăluit încă toate cărțile, adică că este un susținător al intervenției ascunse, un susținător al luptei armate împotriva Republicii Sovietice cu ajutorul statelor de frontieră Lloyd George a creat la acel moment premisele pentru dezvoltarea ulterioară a planului, a cărui esență a fost expusă de I V Stalin în articolul citat În discursurile sale din - ianuarie , Lloyd George vorbește adesea despre "apărarea statelor de frontieră împotriva unei posibile invazii ruse" El vorbește tocmai despre acele state care, conform planului său, urmau să formeze un bloc antisovietic și să furnizeze forțe armate pentru intervenție Aceasta a fost principala, ca să spunem așa, linia strategică a lui Lloyd George-Wilson Disputa dintre Lloyd George-Wilson și Clemenceau nu a fost așadar o dispută între oponenții intervenției și susținătorii acesteia, ci o dispută cu privire la diferite forme de intervenție În timp ce Clemenceau a insistat să continue intervenția nedissimulata cu propriile sale forțe armate (armatele "eliberate"), Lloyd George și Wilson, având în vedere simpatia tot mai mare față de Rusia sovietică din partea muncitorilor țărilor capitaliste și situația politică generală nefavorabilă pentru Rusia burghezia, având în vedere dezavantajul pentru puterile Antantei de intervenții nedisimulate, a pregătit terenul pentru înlocuirea acestuia cu acoperire (cu ajutorul forțelor armate de graniță, state mici) Susținătorii intervenției și continuării acesteia au fost Clemenceau, Churchill, Wilson și Lloyd George, diferența dintre ei în rezolvarea "chestiunii ruse" era doar în metode, în tactici Apelul din ianuarie , compus de Wilson, trebuia să fie un paravan care acoperea tranziția SUA, Marea Britanie, Franța, Italia și alte puteri imperialiste de la intervenția deschisă la intervenția secretă În același timp, acest apel poate servi ca un document clar care arată cât de larg este utilizat Wilson a schimbat cuvintele și cuvintele demagogice, pseudodemocratice, pentru a acoperi

planurile antisovietice ale Statelor Unite, cu cât de priceput a folosit coji verbale pentru a masca acțiunile imperialiste ale magnaților capitalului, a căror voință a dus-o În lumina calculelor reale, cât de cinic sună toate aceste cuvinte și expresii wilsoniene despre "neamestecarea în niciun fel" în treburile poporului rus și "dreptul său de a-și aranja propriile afaceri la propria discreție", despre lipsa de voință de a "exploata sau folosi Rusia în orice fel", despre dorința "cu generozitate, dezinteres, chibzuit și de bunăvoie" de a ajuta poporul rus și Rusia! Prețul real al "generozității" și "dezinteresului" lui Wilson pe care popoarele Rusiei sovietice l-au aflat foarte curând CAPITOLUL INSULELE PRINȚILOR Cum au reacționat "grupările politice ale Rusiei" invitate la apelul Consiliului celor Zece din ianuarie ? Să începem cu guvernul sovietic În cartea sa Adevărul despre tratatele de pace, Lloyd George scrie: "Această încercare binevoitoare de a pacifica Rusia și de a restabili relațiile de prietenie între ea și alte națiuni a eșuat Niciuna dintre părțile în conflict nu a dorit să se întâlnească la o conferință comună cu oponenții lor Bolșevicii nu doreau să recunoască niciun drept oponenților lor, pe care îi considerau rebeli care s-au răzvrătit împotriva guvernului legitim și nu puteau fi de acord să negocieze cu ei pe picior de egalitate sub auspiciile guvernelor străine Lloyd George a scris o minciună deliberată Din partea guvernului sovietic, nu a urmat un "refuz disprețuitor", ci un acord asupra unei conferințe împreună cu reprezentanții lui Denikin, Kolchak, Ceaikovski și alții Lloyd George avea nevoie de această minciună evidentă pentru a schimba vina pentru eșecul conferinței despre Insulele Prinților către guvernul sovietic și, prin urmare, justifică continuarea și dezvoltarea intervenției Antantei în Rusia sovietică Minciuna lui Lloyd va deveni deosebit de clară Lloyd George, op cit , p George în lumina acelor evenimente care s-au întâmplat cu adevărat și nu au fost inventate de el Ce s-a întâmplat de fapt după ce Aliații au acceptat și au publicat (mai degrabă decât au trimis) la ianuarie , un apel către grupurile politice din Rusia? La ianuarie , posturile de radio sovietice au interceptat un radio parizian, trimis fără desemnarea destinatarului, cu mesajul că puterile Acordului propun tuturor beligeranților din Rusia să încheie un armistițiu și să trimită reprezentanți în Insulele Prinților lângă Constantinopol, care, cu participarea reprezentanților puterilor Acordului, va negocia un acord L Textul apelului interceptat de posturile de radio era identic cu textul adoptat de Consiliul celor Zece la ianuarie și citat de noi mai sus În aceeași zi, ianuarie, postul de radio Țarskoie Selo a adoptat al doilea text al declarației Aliaților asupra Rusiei, care diferă oarecum de primul Diferența dintre texte s-a datorat faptului că primul text trimis de la Paris a fost textul exact al apelului adoptat de Consiliul celor Zece, în timp ce apelul primit de postul Tsarskoye Selo la ianuarie a fost cel englez (radioul a fost din Carnarvon) declarație a rezoluției adoptate Esența ambelor texte era identică Cum a reacționat guvernul sovietic la acest apel radio? Deși guvernul sovietic știa că "când diplomații burghezi se pregătesc de război, ei încep să țipe tare despre "pace" și "relații de prietenie" ; deși guvernul sovietic știa că "cuvintele amabile despre pace" ale imperialiștilor au acoperit "sprijinul puternic pentru politica de război și cucerire", totuși a fost de acord să trimită o delegație în Insulele Prinților Vezi raportul NKID la cel de-al -lea Congres al Sovietelor, noiembrie-decembrie , p , b, Vezi "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p Vezi ibid , p I V Stalin, Soch , vol , p I V Stalin, Soch , vol , p La februarie ,

Comisariatul Poporului pentru Externe a publicat un raport complet asupra tuturor demersurilor pe care le făcuseră după primirea contestaţiei din ianuarie şi în legătură cu aceasta Imediat după primirea telegramelor radio de la Paris și Carnarvon, și anume pe ianuarie, Comisarul Poporului pentru Afaceri Externe a trimis o telegramă radio Reprezentantului Plenipotențiar al RSFSR la Stockholm, V V Forma invitației a fost neobișnuită, conținutul a ridicat și o serie de întrebări perplexe Atenția lui VV Vorovsky a fost atrasă asupra absenței unei invitații oficiale din partea guvernului sovietic A doua întrebare a fost cauzată de alegerea locului conferinței Acest loc putea fi ales doar dacă se dorea "să înconjoare conferința cu un secret de nepătruns sau să-i creeze publicitate incompletă, în funcție de dorința puterilor Concordiei" Scopul viitoarei conferințe a fost, de asemenea, neclar Dacă scopul său este să pună capăt războiului civil din Rusia, atunci "singura modalitate de a-i pune capăt ar fi oprirea sprijinului oferit contrarevoluției din exterior", pentru "unde se stabilește puterea sovieticilor și contrarevoluția este învinsă, domnește un calm deplin, dar oriunde, grație sprijinului baionetelor străine, domină grupuri recționare, războiul civil continuă și este inevitabil Problema participării reprezentanților puterilor Antantei la conferința propusă ca mediatori a fost, de asemenea, ridicată în telegramă "Medierea în sine este posibilă din partea unor terțe puteri neinteresate, dar în acest caz propunerea vine de la guverne care participă efectiv la lupta împotriva noastră și ocupă o parte din teritoriul nostru cu armatele lor " Pot fi numite astfel de guverne dezinteresate și care este, atunci, scopul medierii lor? În cele din urmă, condițiile militare pe care radiograma de la Paris le-a prezentat ca preliminare la convocarea conferinței erau neclare și derutante "Propunerea de suspendare a ostilităților nu a fost "V expusă într-o perioadă în care Republica Sovietică se confrunta cu serioase dificultăți militare, dar expusă acum, când contrarevoluția este în ajunul prăbușirii definitive "L Și totuși, în ciuda faptului că propunerea de suspendare a ostilităților era în beneficiul guvernului Gărzii Albe, al guvernului sovietic, spre dezamăgirea tuturor celor care așteptau refuzul acestuia, cu o notă specială din februarie , adresată guvernelor Marii Britanii, Franței, Italiei, Japoniei și Statelor Unite, au convenit " să înceapă imediat negocierile fie pe Insulele Prinților, fie în orice alt loc cu toate puterile Acordului împreună sau cu puteri individuale din între ei sau cu orice grupări politice rusești, după dorința puterilor Antantei Guvernul sovietic rus cere puterilor Antantei să o informeze imediat unde să-i trimită reprezentanții, când exact și în ce mod Raportând la Congresul al VIII-lea al Partidului din martie , despre negocierile legate de proiectul de convocare a unei conferințe pe Insulele Prinților, V I Lenin a spus: "Mi se pare că propunerea pe care guvernul sovietic a făcut-o Puterilor Aliate , sau mai degrabă consimțământul că guvernul nostru a făcut o propunere, binecunoscută tuturor, cu privire la o conferință pe Insulele Prinților - mi se pare că această propunere și răspunsul nostru, într-un fel, și destul de substanțial, reproduc atitudinea față de imperialism pe care am stabilit-o în timpul Păcii de la Brest V I Lenin a continuat în continuare analogia Insulelor Prinților cu Brest El a spus: "Când am fost de acord cu propunerea pentru o conferință în Insulele Prinților, am știut că mergem într-o lume de natură extrem de violentă" "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol Î, p Ibid , p V I Lenin, Soch , vol XXIV, ed , p Ibid , p Într-adevăr, analogia la care se referă V I Lenin este fără îndoială În timpul Brest-Litovsk,

imperialismul german, înarmat până în dinți, a atacat Republica Sovietică și i-a amenințat existența În cadrul propunerii pentru o conferință despre Insulele Prinților, același rol ca și imperialismul german l-a jucat și imperialismul puterilor Antantei Intervenția militară, asistența activă a Gărzilor Albe Ruse, blocada Republicii Sovietice - toate acestea au amenințat existența statului sovietic În perioada Brest, Republica Sovietică avea nevoie de un răgaz, pentru care era gata să plătească cu o serie de concesii economice semnificative În timpul Insulelor Prinților, Republica Sovietică era deja mult mai puternică decât în perioada Brest Totuși, necesitatea unui răgaz era urgentă și pentru Republica Sovietică la începutul anului Kaiserul Germania a folosit acțiunile perfide ale lui Troțki pentru a cădea cu toată greutatea asupra țării sovietice Refuzul guvernului sovietic de a accepta invitația către Insulele Prinților i-ar ajuta, fără îndoială, și pe susținătorii intervenției militare în punerea în aplicare a tacticii lor De aceea, V I Lenin spunea că " în raport cu Europa de Vest, cu țările Antantei, trebuie sau va trebui să repetăm multe din ceea ce am făcut în timpul Păcii de la Brest" Nota din februarie a început prin a sublinia faptul că guvernul sovietic nu a primit o invitație oficială la conferință Acest memento a fost departe de a fi accidental Am văzut mai sus cât de provocatoare au fost tacticile Consiliului celor Zece cu privire la chestiunea invitării guvernului sovietic: pe de o parte, Consiliul celor Zece a adoptat o rezoluție de a convoca o conferință asupra Insulelor Prinților și "toate de facto guvernele Rusiei" au fost invitate la această conferință S-ar părea că o astfel de rezoluție necesită trimiterea unei invitații oficiale guvernului sovietic Pe de altă parte, însă, nu a fost trimisă vreodată o astfel de invitație, iar președintele Wilson V I Lenin, Opere, vol XXIV, p - ședința Consiliului celor Zece din februarie a dezvăluit secretul acestui lucru, spunând că a trimite o invitație guvernului sovietic ar însemna să o recunoaștem Aliații au avut grijă să păstreze o astfel de mână liberă în raport cu Republica Sovietică, ceea ce le-ar oferi posibilitatea de a realiza planuri de intervenție ascunsă Subliniind această împrejurare, nota din februarie arăta că guvernul sovietic a înțeles perfect tactica provocatoare a Aliaților Guvernul sovietic a declarat că, în ciuda poziției din ce în ce mai favorabile a Rusiei sovietice, atât din punct de vedere militar, cât și din punct de vedere militar, este gata să accepte un acord de pace "chiar cu prețul unor concesii serioase, deoarece acestea nu ar amenința dezvoltarea ulterioară a Republicii Sovietice " Nota sovietică a subliniat, în special, îmbunătățirea situației militare a Rusiei sovietice S-a spus: "Pe frontul de nord, trupele sovietice tocmai au capturat Shenkursk Pe frontul de est, după ce au pierdut temporar Perm, au luat înapoi Ufa, Sterlitamak, Belebey, Orenburg și Uralsk, drept urmare, apropo, comunicația feroviară cu Asia Centrală este acum în mâinile lor Pe frontul de sud, au luat recent importantele gări "Povo-rino", "Aleksino", "Uryupino", "Talovaya", "Kalach", "Boguchar" și, astfel, căile ferate din această regiune, în timp ce dinspre sud-vest, deplasându-se din direcția Lugansk, trupele sovietice ucrainene amenință spatele lui Krasnov În Ucraina, trupele sovietice locale au cucerit Harkov, Ekaterinoslav, Poltava, Kremenciug, Cernigov, Ovruch, precum și numeroase orașe mai puțin importante Belarus, Lituania, Letonia au trecut aproape în întregime în mâinile trupelor sovietice ale acestor republici, împreună cu marile orașe - Minsk, Vilna, Riga, Dvina, Mitava, Vindava și altele "L Guvernul sovietic a fost de acord să facă concesii cu privire la problema împrumuturilor de la guvernul

țarist, pentru a garanta plata dobânzii la aceste împrumuturi către cunoscute "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p - E cantitatea de materii prime etc În același mod, și-a declarat disponibilitatea de a acorda concesiuni miniere, silvice și de altă natură subiecților puterilor Antantei "în condiții care sunt încă de stabilit cu precizie, astfel încât sistemul social al Rusiei Sovietice nu ar fi afectat de reglementările interne ale acestor concesii" Pe lângă concesiunile economice enumerate, guvernul sovietic nu a susținut în răspunsul său întrebarea legată de așa-numita delimitare teritorială a puterii guvernelor individuale (Kolchak, Denikin etc) în anumite teritorii Nota a adăugat că "Guvernul sovietic rus nu intenționează cu orice preț să excludă din aceste negocieri luarea în considerare a chestiunii oricăror anexări de către puterile Antantei teritoriilor ruse" Imediat, nota explica că, în opinia guvernului sovietic, "anexările ar trebui să însemne păstrarea într-una sau alta parte a teritoriului fostului Imperiu Rus, minus Polonia și Finlanda, a forțelor militare ale Consimțământului, sau a celor menținute de către guvernele Consimțământului sau să le folosească sprijin financiar, tehnic, militar sau de altă natură " Astfel, nota nu a făcut referire la termenul obișnuit de anexare, care este înțeles ca anexarea forțată a unui teritoriu, nelimitată de nicio perioadă Aici a fost vorba despre ocuparea teritoriului de către trupe străine sau "guverne" de Garda Albă Nota de februarie punea două condiții indispensabile: retragerea imediată a tuturor trupelor străine de pe teritoriul Rusiei și dezangajarea în conformitate cu legea marțială care avea să aibă loc până la momentul acestei dezangajări Nota din februarie descriea oarecum detaliat situația militară care se dezvoltase pe fronturi până la începutul lunii februarie și succesele obținute de Armata Roșie La februarie , guvernul sovietic al Ucrainei, cerând retragerea imediată a trupelor puterilor Concord din Vezi "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p - (Du Ucraina, a declarat că este, de asemenea, "gata să intre în negocieri prin trimiterea delegaților săi" în Insulele Prinților L Guvernul sovietic al Republicii Lituano-Beloruse, într-o notă din martie, trimisă puterilor Antantei, și-a exprimat, de asemenea, "deplina disponibilitate de a-și trimite reprezentanții în Insulele Prinților sau în orice alt loc, de îndată ce momentul și traseul îi sunt indicate" Nota guvernului sovietic din februarie a făcut o impresie puternică atât pe susținătorii intervenției militare ascunse, cât și pe cele deschise în Rusia sovietică Răspunsul guvernului sovietic a încurcat cărțile celor care contau pe refuzul Rusiei sovietice de a participa la conferința despre Insulele Prinților Caracteristică Dacă evenimentele care au precedat decizia Consiliului celor Zece de a convoca o conferință asupra Insulelor Prinților sunt descrise de diverși participanți la aceste evenimente în detaliu și detaliu, atunci, dimpotrivă, întreaga perioadă începând cu publicarea nota guvernului sovietic - de la februarie la februarie - suferă de omisiuni semnificative Am văzut deja mai sus că unul dintre principalii participanți și autori ai deciziei de a convoca o conferință pe Insulele Prinților, Lloyd George, recurge la minciuni de-a dreptul în a explica motivele eșecului conferinței, declarând că niciunul dintre cei invitați guvernele au acceptat această invitație Fapte, despre care Lloyd George le cunoștea bine, îl condamnă pentru această minciună, la care a recurs pentru a ascunde motivele reale ale eșecului conferinței În ceea ce privește un alt participant la evenimente și unul dintre principalii vinovați pentru eșecul conferinței, Churchill, cel mai mare dușman al poporului sovietic, acesta din urmă nu ascunde însă răspunsul

pozitiv al guvernului sovietic la apelul aliați, dar încearcă să discrediteze acest răspuns și să dea vina pentru eșecul conferinței asupra guvernului sovietic Churchill Vezi "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p Ibid , p scrie "La februarie, bolșevicii au răspuns cu acordul acestei propuneri, care, în forma ei, a permis, totuși, diverse interpretări" "Albii din Siberia și Arhangelsk, precum și Nabokov, Sazonov și alți reprezentanți ai grupărilor anti-bolșevice", continuă el, "l-au respins cu dispreț Însăși ideea de a negocia cu bolșevicii era complet inacceptabilă pentru reprezentanții părții dominante a opiniei publice atât în Marea Britanie, cât și în Franța Acest citat este plin de neadevăruri absolute atât de caracteristice lui Churchill, o denaturare a stării de fapt și o cantitate uriașă de ipocrizie Raportând că grupurile Gărzii Albe "au respins cu dispreț" invitația de a participa la conferință, Churchill a tăcut originea acestui "dispreț" al guvernelor albe El păstrează în mod deliberat tăcerea asupra faptului că, în urma adoptării de către Consiliul celor Zece a unei rezoluții din ianuarie de convocare a unei conferințe asupra Insulelor Prinților, guvernelor Gărzii Albe a fost trimis un "sfat prietenesc" să nu accepte această propunere Un astfel de sfat a fost trimis de guvernul francez, care s-a bucurat de o mare influență în rândul albilor "Ministerul francez al Afacerilor Externe a informat guvernul ucrainean și o serie de alte guverne antisovietice că, dacă ar refuza să accepte propunerea, Franța le va sprijini și le va sprijini în continuare" Ce s-a întâmplat în și în jurul Consiliului celor Zece între ianuarie și februarie? Mai sus am dat date referitoare la activitatea diplomatică a guvernului sovietic în această perioadă Ce au făcut alții? SUA, Anglia, Franța, Japonia, Italia, pe de o parte, și grupurile antisovietice din Rusia, pe de altă parte? Între ianuarie și februarie, Consiliul celor Zece a revenit de mai multe ori la "chestiunea rusă" A doua zi după adoptarea rezoluției asupra conferinței W Churchill, Criza mondială, , p , Petliura se înțelege - B SH "Misiunea Bullitt în Rusia", p pe Insulele Principelor, ianuarie, pe ordinea de zi a Consiliului celor Zece, la punctul este: "Comisia pentru Problema Conferinței Ruse" (adică pe Insulele Prinților) Clemenceau a declarat că a desemnat reprezentanți francezi în această comisie, anume Conti și generalul Rampon Delegatul japonez, baronul Makino, a spus că intenţionează să-şi nominalizeze proprii reprezentanţi şi să le anunţe numele Restul delegaților au declarat că vor anunța numele reprezentanților lor în aceeași zi după prânz! La o întâlnire din ianuarie, a fost ridicată din nou "chestiunea rusă" Clemenceau a relatat că a primit o telegramă de la Brătianu, care a insistat ca Basarabia să nu trimită delegați la conferința de pe Insulele Prinților Pichon a adăugat la aceasta că, potrivit telegramei lui Bratian, Polonia și Finlanda au fost excluse în mod expres din rândul acelor guverne care trebuiau să trimită reprezentanți în Insulele Prinților, iar Basarabia, după spusele lui Pichon, s-a alăturat de bunăvoie României și, prin urmare, invitația trimisă diferitelor guverne nu ar trebui să-i privească Rusia El, Pișon, crede că Basarabiei însăși ar trebui să aibă dreptul de a decide dacă vrea sau nu să trimită reprezentanți în Insulele Prinților El personal crede că nu o va face? S-a hotărât că nu era necesar să se răspundă imediat la telegrama lui Bratian și că problema va apărea atunci când se va discuta problema generală a conferinței din Insulele Prinților În legătură cu întrebarea adresată lui Brătianu, Balfour a întrebat dacă trebuie să se înțeleagă că toate acele elemente ale vechii Rusii care, în opinia Aliaților, sunt moștenitorii ei și sunt în proces de creare a

unor state independente, precum Estonia, Georgia , și poate că Armenia rusă și Daghestan sunt invitate la conferință În această problemă, s-a decis ca toate țările, cu excepția celor (Polonia, Finlanda) care au fost excluse în mod expres , sunt invitate În acest sens, este interesant de citat declarația unui număr de "guverne" formate pe teritoriul Rusiei Relațiile externe ale SUA, , v IH, p Ibid , p , și pretinzând secesiunea de Rusia Astfel, într-o telegramă trimisă de la Berna la februarie , trimisul SUA în Elveția a informat delegația americană de la Paris că ministrul Afacerilor Externe al "Republicii Unirii Popoarelor din Circasia și Daghestan" a venit la el și a declarat următoarele: el va aștepta cu nerăbdare răspunsul președintelui Wilson la întrebarea dacă țara sa ar trebui inclusă în acele părți ale Rusiei care vor lua parte la conferința despre Insulele Prinților El a explicat că guvernul său este gata și fericit să accepte această invitație și că el și alți reprezentanți ai guvernului ar fi gata să meargă imediat în Insulele Prinților, dacă aceasta ar fi dorința președintelui El declară în numele guvernului că este complet în mâinile președintelui și este gata să negocieze cu bolșevicii și alte guverne rusești care există în Rusia, dacă președintele dorește acest lucru Trimisul SUA adaugă la cele de mai sus că Khandar Bammat, într-o conversație cu el, și-a exprimat dorința ca țara sa să fie plasată sub protecția Statelor Unite și ca aceasta din urmă să fie numită de către Liga Națiunilor drept mandat de țară L I V Stalin a scris despre cum era "guvernul" lui Khandar Bammat în articolul "Situația din Caucaz", publicat în Pravda la mai "În , o mână de generali retrageți din Caucaz de Nord, precum Filimonovs, Karaulov, Chermoevs și Bammatovs, declarându-se o alianță a montanilor, și-au însușit numele guvernului Caucazului de Nord de la Marea Neagră la Marea Caspică și s-au pregătit în secret pentru un discurs împreună cu Kaledin În noiembrie , după victoria puterii sovietice în centrul Rusiei, acest, ca să spunem așa, "guvern" a cochetat cu misiunile militare anglo-franceze, subminând un armistițiu pe frontul ruso-german La începutul anului , după eșecul aventurii Kaledin, acest misterios "guvern" a dispărut din orizontul politic, limitându-se la organizarea de raiduri de jaf în trenuri și atacuri insidioase asupra civililor Relațiile externe ale SUA, Rusia, , p , orase si sate Până în primăvara acestui an (- Ed), toată lumea a uitat de el Dar imperialismul nu ar fi imperialism dacă nu ar ști să cheme din "lumea cealaltă" umbrele morților pentru scopurile sale pământești Nu mai târziu de o săptămână, ni s-a dat o declarație oficială semnată de Cermoev și Bammatov înviați, în care se vorbește despre formarea unui stat independent (nu glumi!) nord-caucazian de la Marea Neagră până la Marea Caspică (nici mai mult, nici mai puțin))! Tovarășul Sialin mai scrie: "Aventurieri din Caucazul de Nord, deziluzionați de ando-francezi, se bazează acum pe dușmanii acestora din urmă Și din moment ce zelul turco-germanilor pentru cucerire nu cunoaște limite, trebuie să ne gândim că nu este exclusă posibilitatea unei "înțelegeri" între aventurierii din Caucazia de Nord și "eliberatorii" turco-germani După înfrângerea Germaniei și Turciei, aventurierii din Caucazul de Nord au încercat din nou să mizeze pe anglo-francezo-americani și din Elveția a oferit cu nerăbdare Statelor Unite un mandat pentru teritoriul Caucazului La februarie , delegația Republicii Georgiane (menșevic) s-a adresat delegației americane la Conferința de pace cu o notă Delegații menșevicului Georgiei au cerut de la Conferința de pace recunoașterea "independenței" și au insistat, de asemenea, ca "chestiunea georgiană să fie separată de toate celelalte probleme rusești: trebuie pusă

imediat înaintea Conferinței de pace" Astfel, în opinia guvernului menșevic georgian, nu conferința despre Insulele Prinților, ci Conferința de pace de la Paris ar trebui să se ocupe de Georgia: guvernul georgian nu intenționează să-și trimită reprezentanții în Insulele Prinților Nu au ce face acolo, pentru că acolo se va rezolva problema Rusiei, iar Georgia, au declarat menșevicii, nu este Rusia Dacă răspunsul "guvernului" aventurier al "Republicii Unirii Popoarelor din Circasia și Daghestan" a fost un acord necondiționat de a accepta I V Stalin, Soch , vol , p - Ibid Relațiile externe ale SUA, Rusia, , p , , invitația de a participa la conferința despre Insulele Prinților, iar răspunsul menșevicilor Georgiei este același refuz necondiționat, atunci declarațiile guvernelor albe din Letonia și Estonia au constituit un consimțământ condiționat La februarie , președintele delegației letone la Paris, președintele Consiliului de Stat al Letonia, Čakste (mai târziu președintele Republicii burgheze Letonia), a trimis o notă președintelui Wilson, în care, referindu-se la rezoluției Consiliului celor Zece privind Insulele Prinților, el a scris că guvernul interimar al Letoniei "se consideră invitat în conformitate cu declarația făcută de secretarul general al Conferinței de pace la februarie " Concomitent cu nota lui Čakste adresată lui Wilson, șeful delegației estoniene și ministrul Afacerilor Externe al Estoniei, Posk, a făcut o declarație adresată președintelui Conferinței de Pace, Clemenceau Scrisoarea lui Posk se bazează pe aceleași argumente ca și declarația lui Čakste și se încheie cu următoarele: "Participarea reprezentanților estonieni la această conferință ar trebui să aibă drept scop doar încheierea păcii între Estonia și Republica Comunistă a Rusiei Sovietice și negocierea viitoarelor relații între Rusia și Rusia Republica Estonia" Astfel, atât Letonia, cât și Estonia au acceptat invitația de a participa la conferința despre Insulele Prinților, condiționând această participare de recunoașterea lor de către marile puteri și limitând această participare la negocierile de pace cu Rusia Sovietică Declarațiile letonă și estoniană resping încă o dată cuvintele lui Lloyd George potrivit cărora niciunul dintre cei invitați la conferință nu a fost de acord să participe la ea Să ne întoarcem la răspunsul "guvernelor" Gărzii Albe Ruse La februarie , o notă semnată de Sazonov și Ceaikovski a fost adresată secretariatului general al conferinței Această notă a fost adresată Conferinței de pace în numele "guvernelor unite din Siberia, Arhangelsk și Rusia de Sud" La Paris în acest moment Relațiile externe ale SUA, Rusia, , p , " Ibid , p - s-a format așa-numita "întâlnire politică", care a reprezentat guvernele Gărzii Albe din Rusia Kolchak, Denikin, Ceaikovski și Iudenici Referindu-se la rezoluțiile Consiliului celor Zece din ianuarie , Sazonov și Ceaikovski scriau: "În condițiile actuale, nu poate fi vorba de un schimb de opinii cu bolșevicii"* Această declarație nu a lăsat îndoieli cu privire la punctul de vedere al guvernelor Gărzii Albe, inspirate de Aliați Șeful delegației așa-numitei "Republici Ucrainene" (a lui Petliura) la Paris, Sidorenko, i-a scris lui Clemenceau (februarie) că guvernul său "nu poate participa la conferința despre Insulele Prinților" Astfel, până la reluarea discuției despre Insulele Prinților în Consiliul celor Zece, Aliații aveau răspunsurile guvernului sovietic și răspunsurile guvernelor Gărzii Albe din Letonia, Estonia, Siberia, Arhangelsk și Rusia de Sud și alte marionete Menșevici, Petliura și "guverne" similare Guvernul sovietic a acceptat invitația din ianuarie, dar cele trei guverne ale Gărzii Albe au respins-o Toate celelalte răspunsuri conțineau anumite condiții Este necesar să evidențiem acele

combinații din culise care au fost întreprinse între ianuarie și februarie , de către politicienii puterilor Antantei, care au căutat să perturbe cu orice preț conferința de pe Insulele Prinților Aceste figuri au fost Clemenceau, Pichon, Churchill și alții Ce a făcut Churchill? A venit la Paris Referitor la natura acestei călătorii, Lloyd George scrie: "Winston Churchill, în special, și-a îndreptat energia exuberante și talentele sale spre organizarea unei intervenții armate în Rusia Churchill a folosit cu foarte multă pricepere toate oportunitățile pe care plecarea președintelui Wilson și a mea de la Paris i-a oferit să plece Relațiile externe ale SUA, Rusia, , p - Ibid , p - acolo și au pus planurile lor pentru Rusia în luarea în considerare a delegațiilor franceze, americane și britanice Cât despre Churchill însuși, el își prezintă călătoria la Paris în tonuri oarecum diferite Churchill scrie: "Tocmai în această perioadă am participat pentru prima dată la discuția despre problema rusă de la Paris Având în sarcina mea imediată obligațiile noastre militare de la Arhangelsk, în legătură cu Kolchak și Denikin, l-am îndemnat în repetate rânduri pe prim-ministru să adopte o anumită politică în raport cu Rusia În cele din urmă, mi-a sugerat să merg la Paris și să aflu singur ce se poate face în limitele pe care le conturasem Churchill nu ar fi putut merge la Paris fără permisiunea lui Lloyd George Lloyd George cunoștea foarte bine părerile imperialiste și planurile intervenționiste ale lui Churchill cu privire la "chestiunea rusă", și totuși, potrivit lui Churchill, el însuși l-a invitat să meargă Nu există nicio îndoială că Churchill a mers la Paris cu acordul lui Lloyd George, în ciuda faptului că știa despre programul intervenționist al lui Churchill față de Rusia Britanicii, americanii și francezii nu au făcut niciun pas real pentru a se asigura că conferința despre Insulele Prinților a avut loc într-adevăr Acest lucru nu făcea parte din planurile lor de intervenție ascunsă în Rusia sovietică prin folosirea armatelor de graniță și a altor țări mici Este frapant pentru orice cercetător că Aliații nu au făcut nimic practic pentru a pune în aplicare rezoluția lor din ianuarie În timp ce oponenții Insulelor Prinților (Clemenceau, Pichon, Churchill și alții) acționează, susținătorii conferinței, inițiatorii acesteia (Wilson, Lloyd George și alții) sunt inactivi, contribuind în esență la perturbarea conferinței planificate Au fost înregistrate răspunsurile diferitelor grupuri politice rusești și nimic mai mult Lloyd George, op cit, p Vorbim despre perioada de după ianuarie - B Sh W Churchill, Lumi??! criză, p Cursivele mele - B Sh Jurnalul reuniunilor delegației americane la Conferința de pace, publicată pentru prima dată în , oferă dovezi că americanii și britanicii nu au făcut nimic pentru ca conferința să aibă loc cu adevărat Astfel, la o întâlnire a delegației americane din ianuarie , White a relatat despre o conversație pe care Bookler (care a continuat să se ocupe de afacerile rusești) a avut-o cu membrii delegației britanice La o întâlnire a delegației americane din februarie, Herter a citit raportul lui Bookler despre conversația sa cu Kerr Raportul spunea că în conversația pe care Bookler, împreună cu Bullitt, au avut-o cu Kerr, acesta din urmă a exprimat o serie de considerații cu privire la "chestiunea rusă" Aceste considerații pot fi formulate după cum urmează: Britanicii caută să-și evacueze trupele din Arhangelsk Sunt pregătiți să participe la o conferință pe Insulele Prinților sau în orice alt loc cu reprezentanți ai guvernului sovietic, chiar dacă alți reprezentanți ruși nu acceptă invitația la Conferința de pace pe George Herrock și William White ca reprezentanți americani la conferința din Insulele Prinților Felns a fost desemnat ca secretar al

acestor doi delegați S-ar părea că între ianuarie și februarie , atât delegația americană, cât și cea britanică s-au ținut de linia inițială, adică rezoluția din ianuarie de a convoca o conferință în Insulele Prinților Ce s-a întâmplat pe și februarie ? Ce s-a întâmplat la cele două întâlniri ale Consiliului celor Zece care au îngropat efectiv ideea unei conferințe în Insulele Prinților? Discuția despre "chestiunea rusă" la ședința Consiliului celor Zece din februarie a început cu declarația lui Balfour (care l-a înlocuit pe Lloyd George, plecat la Londra) că Relațiile externe ale SUA, , v XI, p , Ibidem "Misiunea Bullitt în Rusia", p că nu această întrebare o cere să-l ascultați pe Churchill, care va raporta punctul de vedere actual al cabinetului britanic Churchill a spus următoarele: "În urmă cu câteva zile a avut loc o ședință a Cabinetului de Miniștri la Londra, la care s-a exprimat o mare îngrijorare cu privire la situația din Rusia și, în special, cu privire la linia politică privind conferința despre Insulele Prinților Având în vedere plecarea iminentă a președintelui Wilson, Cabinetul i-a cerut acestuia să vină aici și să obțină o anumită decizie cu privire la politica în această problemă Lloyd George ar dori să știe dacă politica aliată care a dus la propunerea pentru conferința Insulelor Prinților va continua sau, dacă nu, ce o va înlocui Dacă se poate continua vechea politică, cu atât mai bine; dar dacă numai bolșevicii iau parte la conferință, atunci nu se poate aștepta prea mult de la ea Este necesar să luăm în calcul latura militară a problemei Cu cât situația incertă continuă, cu atât va fi mai proastă poziția trupelor pe toate fronturile rusești Wilson a spus că, din moment ce Churchill venise aici să-l prindă înainte de plecare, a considerat că este necesar să-și exprime părerea în această privință "Politica care a condus la ideea conferinței Insulelor Prinților a fost adoptată pentru a stabili unde intenționează să meargă poporul rus Întrucât acest lucru îl privește pe el, Wilson, ar fi foarte încântat dacă reprezentanții americani neoficiali s-ar întâlni cu bolșevicii Prima condiție a conferinței, cerută de aliați, a fost încetarea ofensivei trupelor ruse de-a lungul granițelor lor Dacă alte guverne rusești nu vor să se întâlnească cu Aliații de pe Insulele Prinților, ar trebui Aliații, după exemplul lui Mahomet, să se întâlnească cu ei? Ceea ce ne străduim nu este o apropiere de bolșevici, ci o informare completă " Churchill a remarcat că Aliații nu puteau trimite trupe regulate în Rusia Dar el crede că poate Relațiile externe ale SUA, , v III, p - să livreze acolo voluntari, experți tehnici, arme, muniții, tancuri, avioane Wilson a spus că s-a învinuit pentru faptul că Statele Unite au un număr insuficient de trupe în Rusia, dar nu a putut să le mărească Churchill a spus că dorește să știe dacă Consiliul celor Zece va aproba asistența în armament pentru forțele anti-bolșevice din Rusia dacă convocarea conferinței Insulele Prinților nu va eșua Wilson a spus că a ezitat să-și dea opinia finală El și-a exprimat opinia Consiliului ca și cum ar acționa singur Cu toate acestea, el va participa la această afacere împreună cu alții Punctul central al întâlnirii din februarie este discursul președintelui Wilson Acest discurs este izbitor prin natura sa confuză Ce nu a spus Wilson în discursul său! Trupele aliate nu fac nimic bun în Rusia; în plus, ajută la reacție Pe de altă parte, el, Wilson, se simte responsabil pentru faptul că aceste trupe sunt atât de puține, dar nu poate face nimic pentru a le crește Program suplimentar: este imposibil să crești trupele regulate, nu se poate aduna voluntari în cantitatea necesară, dar este imposibilă și retragerea trupelor Pe Insulele Prinților, ar trebui să se întâlnească cu bolșevicii Dar când bolșevicii au fost de acord cu această

întâlnire, Wilson s-a "jurat" că, în efortul de a opri intervenția aliaților, bolșevicii le-au oferit niște concesii, plata parțială a datoriilor, niște concesii Wilson a încercat să se prezinte ca "ofensat în cele mai bune sentimente": ei spun că aliații au urmărit scopuri exclusiv umane - stabilirea păcii în Rusia, "ajutorarea poporului rus" și, după ce au înțeles greșit adevăratele lor obiective, bolșevicii se oferă să plătească parte din datorii, da niste concesii Dacă ignorăm cojile verbale și demagogia obișnuită pentru Wilson, atunci esența declarației sale poate fi afirmată după cum urmează: există puține trupe (străine) în Rusia Relațiile externe ale SUA, , v Eli, p , , , ili (pentru o victorie militară asupra bolșevismului), este dificil să crești numărul lor, este imposibil să recrutezi voluntari în cantitatea necesară De aici concluzia: trupele străine ar trebui îndepărtate în general (vorbiți despre faptul că ar trebui îndepărtate pentru că ajută la reacția rusă este demagogie, pentru că și mai devreme, adică la începutul intervenției, Wilson știa foarte bine cine vor trupele străine) ajutor) , dar acum acest lucru încă nu se poate face - nu pentru că "mulți ruși își vor lua rămas bun de la viață*, așa cum a recitat Wilson (nu i-a păsat prea mult de soarta rușilor), ci pentru că forma intervenției nedissimulate în noul situație internațională care s-a desfășurat până acum, în contextul intensificării conflictelor sociale în țările capitaliste, în contextul creșterii mișcării naționale și, cel mai important, din cauza rezistenței tot mai mari a rușilor și a altor popoare din Rusia , nu se justifică, ar trebui înlocuită cu o altă formă de intervenție - acoperită, deghizată Propunerea de conferință privind Insulele Prinților a făcut posibilă câștigarea timpului necesar Statelor Unite, Marii Britanii și Franței pentru a elabora un nou plan de intervenție Propunerea de conferință promitea Aliaților asemenea beneficii precum posibilitatea opririi ofensivei Armatei Roșii și, în cazul refuzului invitației la conferință de către guvernul sovietic, oportunitatea de a documenta guvernul sovietic drept agresor și astfel să întărească argumentele pentru intervenție Îmbrăcând, împreună cu Lloyd George, prefața unui "oponent" intervenției armate și susținător al negocierilor cu guvernul sovietic, Wilson și-a tăiat, parcă, trecutul intervenționist, de parcă ar fi renunțat la participarea la intervenția armată în forma sa nedisimulata, din ceea ce au făcut Statele Unite înainte în "chestiunea rusă" De fapt, nu a fost cazul - timpul care trecuse până în februarie nu a schimbat părerile lui Wilson asupra "chestiunii ruse" La mijlocul lunii noiembrie , adică cu puțin timp înainte de a se adresa Consiliului celor Zece, Wilson și-a expus programul imperialist privind "chestiunea rusă" destul de clar: "Puterile Aliate", a spus Wilson, "au nu mai multă intenţie de a adera la tactici pasive în raport cu bolşevismul În el, ei văd singurul inamic împotriva căruia ar trebui să ia armele Statul rus este deschis pe mai multe părți trupelor aliate dacă doresc să invadeze - Bolșevicii Rusia nu poate fi acceptată în uniunea popoarelor democratice și libere Avem un program de intervenție și, în plus, la o scară enormă, pentru că se dovedește (conform lui Wilson) că intervenția din , trimiterea forțelor armate americane, britanice, franceze, japoneze, italiene și de altă natură, a fost un "tactică pasivă", din care Wilson (vorbind nu numai în numele său, ci și în numele aliaților) a decis să refuze Wilson vorbește deschis despre invazia aliaților Ce poate fi mai clar și mai sincer? Se poate crede după acest discurs în transformarea miraculoasă a acestui vestitor al intervenției armate într-un susținător al unui acord de pace cu Republica Sovietică? Desigur că nu Ideea nu era respingerea

intervenției armate, ci faptul că Wilson, la fel ca Lloyd George, era convins că o intervenție deschisă cu propriile trupe era sortită eșecului, deoarece aceste trupe nu erau suficiente (și nu pot fi mărite) și erau nesigur, în descompunere pe pământ sovietic În plus, este formal imposibil să păstrezi trupele americane pe teritoriul rus după încheierea războiului cu Germania și fără o declarație oficială de război împotriva Rusiei: la urma urmei, guvernul Wilson a motivat trimiterea trupelor americane în Rusia prin necesitatea de a lupta cu germanii Această înșelăciune nu poate fi continuată Anchetele din Congres, tulburările maselor largi ale oamenilor fac dificilă desfășurarea unui război neoficial în Rusia De aici, și numai de aici, este rândul tacticii lui Wilson (la fel ca și a lui Lloyd George) Dar această viraj nu este deloc de de grade Nu o renunțare la intervenția armată, nu o rechemare a tuturor trupelor străine, ci înlocuirea unor trupe străine cu altele, o schimbare a formei de intervenție - înlocuirea unei forme nedissimulate cu una ascunsă, despre care a scris I V Stalin Vezi V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p , nota La momentul discursului lui Wilson din februarie , noul plan de intervenție ascunsă cu ajutorul trupelor străine nu fusese încă pe deplin oficializat Cu toate acestea, atât Wilson, cât și Lloyd George au pornit de la aceasta când au propus să refuze să-și trimită trupele direct în Rusia Deliberările Consiliului celor Zece au continuat a doua zi, februarie Aceasta a fost ziua în care ideea unei conferințe în Insulele Prinților a fost în sfârșit îngropată Nici Wilson, nici Lloyd George nu au participat la această întâlnire Persoanele centrale ale întâlnirii au fost Churchill și Clemenceau Întâlnirea din februarie, în partea referitoare la "chestiunea rusă", a început la propunerea lui Clemenceau cu un raport al generalului Albi despre situația militară de pe fronturile rusești Raportul generalului Albi nu a lăsat nicio îndoială celor care l-au ascultat că treburile Aliaților, ca urmare a operațiunilor care duraseră un an până atunci, erau mai mult decât lipsite de importanță Într-adevăr, până în decembrie bolșevicii înaintau pe toate fronturile, cu excepția Estoniei Adevărat, după cum relata Albi, generalul Ironside susține că el este stăpânul situației de pe Frontul de Nord, iar generalul Mannerheim declară că poate lua Petrogradul în orice moment, chiar și fără niciun ajutor, dar era clar că toate acestea erau lăudări goale "Stăpânul situației" de pe Frontul de Nord este forțat să se retragă, iar generalul, care "poate lua Petrogradul", nu-l ia din motive independente de voința sa - muncitorii și soldații ruși nu au voie În ceea ce privește analiza calităților comparative ale armatelor care luptă în Rusia, vorbitorul (Albi) a fost clar confuz în concluziile sale S-a dovedit că bolșevicii aveau provizii materiale mai proaste și un moral mai prost decât aliații, iar statul major nu era important și nu erau destui ofițeri Cum câștigă trupele sovietice, potrivit generalului Albi? Cantitate? Cu toate acestea, cifrele pe care Albi le citează în raportul său contrazic puternic propriile concluzii Într-adevăr, pe niciunul dintre fronturi nu a existat nu doar o superioritate cantitativă covârșitoare a Armatei Roșii, ci, dimpotrivă, așa cum, de exemplu, la Murmansk și la Petrograd-Estona, a existat o semnificativă superioritatea aliaților, iar pe frontul Ural-Siberian echilibrul cantitativ al forțelor era aproximativ egal Nu Nu e vorba de asta Albi, evident, nu s-a descurcat când, pe de o parte, a susținut că nu există disciplină în Armata Roșie, iar, pe de altă parte, pentru a explica victoriile Armatei Roșii, a afirmat că organizarea și disciplina în ea "s-a îmbunătățit fără îndoială" Generalul Albi nu și-a dat seama în mod clar de motivele

reale ale înfrângerii aliaților după un an de intervenție armată în Rusia sovietică După Albi, a luat cuvântul Churchill, care a declarat următoarele: "Toți cei prezenți știu ce motive au determinat conferința să adopte politica Insulelor Prinților De atunci, a trecut o lună, dar nu a fost luată nicio decizie care să dea vreun rezultat în ceea ce privește forțele aliate Pe de altă parte, după cum a arătat raportul generalului Albi, în această perioadă au avut loc evenimente foarte dezastruoase în Rusia Dar dacă Insulele Prinților nu duc nicăieri, cu cât iei mai devreme o altă direcție, cu atât mai bine În momentul de față toate operațiunile militare sunt paralizate de absența unei decizii, iar acesta este un mare pericol, care are ca rezultat topirea treptată a armatelor aliate și prietene Guvernul britanic consideră că procesul de decădere se desfășoară foarte rapid și că armatele prietene existente se află într-o stare aproape de sfârșitul rezistenței la bolșevism Prin urmare, unul dintre cele două lucruri este necesar - fie pentru a duce politica Insulelor Prinților până la capăt, fie pentru a alege o altă cale Cu acest scop în fața ochilor, el, Churchill, a editat o schiță de mesaj radio, pe care îl prezintă pentru discuție Această telegramă, crede el, ar trebui să dea rezultatul dorit și să rezolve problemele într-o anumită perioadă de timp Rezultatul va fi fie realizarea discuției despre Insulele Prinților și încetarea luptei în Rusia, fie spațiul va fi deschis pentru acțiunile Aliaților pe care le-ar putea lua aceștia Churchill a propus următorul text pentru proiectul de telegramă: "Propunerea Puterilor Aliate de a convoca o conferință în Insulele Prinților a fost publicată în urmă cu mai bine de o lună Bolșevicii au răspuns prin radio pe a acestei luni, spunând că sunt pregătiți să răspundă dorințelor Puterilor Aliate în chestiunea plății datoriilor, privind acordarea de concesii pentru dezvoltarea resurselor forestiere și montane Aliații resping sugestia că acestea ar fi scopurile intervenției lor în Rusia Principala dorință a aliaților este ca pacea să fie restabilită în Rusia și un guvern organizat în conformitate cu voința maselor largi ale poporului rus Un singur lucru este esențial și necesar: ca luptele să înceteze imediat și de acum înainte să nu se reia Guvernul bolșevic, acceptând în cuvinte invitația de a se prezenta pe Insulele Prinților, de fapt, în loc să respecte termenii armistițiului, a lansat o ofensivă în diferite direcții și atacă în prezent pe mai multe fronturi În plus, bolșevicii au chemat câteva categorii noi de soldați și și-au intensificat pregătirile militare Prin urmare, este necesar să se stabilească cu exactitate termenul pentru răspunsul final la propunerea de convocare a unei conferințe în Insulele Prinților Dacă în termen de zile, începând cu data de a lunii în curs, armatele bolșevice de pe toate fronturile nu își opresc ofensiva și nu se retrag la cel puțin mile de pozițiile avansate ale inamicului, atunci propunerea în cauză va fi considerată respinsă Dacă totuși, în termenul de zile indicat, se primește un mesaj prin telegraf fără fir de la guvernul bolșevic că trupele sale, în conformitate cu cele de mai sus, au oprit ofensiva, focul de artilerie și s-au retras la distanța necesară față de pozițiile avansate ale inamicului și dacă acest mesaj este confirmat de rapoarte de pe fronturi diferite, la ç aliații se vor adresa trupelor oponenților lor cu aceeași cerere * Doar în aceste condiții se poate ține o conferință pe Insulele Prinților Cursivele mele - B Sh Nu Churchill a continuat: Concomitent cu comunicarea propusă, sau ceva de genul acestei comunicări, el propune înființarea imediată a Consiliului Aliat pentru Afacerile Ruse Acest Consiliu va avea secții politice, economice și militare, cu putere executivă în limitele ce vor fi stabilite de

conferință Pe această cale se va atinge continuitatea politicii, unitatea scopului și controlul El crede că Consiliul ar trebui să se apuce de lucru înainte ca propunerea Insulelor Prinților să ia o direcție sau alta: Consiliul propus va putea folosi orice situație referitoare la Insulele Prinților Consiliul va primi directive generale de la guvernele aliate, în lumina a ceea ce se va întâmpla cu Insulele Prinților, așa că nu este limită de timp Cu toate acestea, el acordă o importanță deosebită faptului că secția militară ar trebui să fie formată și să se apuce imediat de lucru Dacă bolșevicii continuă să avanseze și să forțeze retragerea trupelor aliate și prietene, va trebui stabilită o politică militară certă și va fi necesar să se afle ce acțiuni vor fi posibile cu resursele disponibile De aceea, secțiunea militară a sovieticului propus ar trebui să fie solicitată imediat și să elaboreze un plan de acțiune unitară împotriva bolșevicilor Detaliile organizării Sovietului pot fi elaborate mai târziu în diverse direcții, dar ceea ce este esențial este să existe un organism a cărui sarcină să fie să studieze situația și să evalueze forțele de care dispun Aliații sau necesare pentru a duce războiul împotriva bolșevicilor Astfel, dacă propunerea Insulelor Prințului eșuează Consiliul Militar Suprem va avea la dispoziție o schemă militară definită, împreună cu o evaluare a situației și a șanselor de implementare cu succes a planurilor propuse În concluzie, el, Churchill, dorește să atragă atenția serioasă a conferinței asupra următoarelor fapte Situația din Rusia nu mai suportă întârzieri Adoptarea anumitor politici este esențială Alternativă Cursivele mele - B Sh așa este fie pregătirea unui plan de operațiuni militare în Rusia, compatibil cu resursele existente, fie retragerea trupelor, ținând cont de consecințele lasării Rusiei la soarta ei Înainte de război, Rusia era o contrapondere a Europei Acum echilibrul a fost menținut de marile armate britanice și americane El le cere ascultătorilor să-și imagineze care va fi situația peste cinci sau zece ani Populația Germaniei este de două ori mai mare decât a Franței Numărul de recruți anual este de trei ori mai mare Dacă, de altfel, Aliații lasă Rusia în voia ei, putem fi siguri că Germania va face același lucru? Putem fi siguri că Germania, printr-o alianță cu bolșevicii sau cu alte partide acum prietenoase cu Aliații, nu va dobândi o influență decisivă în Rusia în viitorul apropiat? Doar din Rusia Germania poate primi resursele pe care le-a pierdut ca urmare a înfrângerii pe frontul de vest și a pierderii coloniilor sale Dacă Rusia va cădea în ghearele ei, Germania va fi mai puternică ca niciodată În opinia sa, Rusia este cheia situației generale, iar dacă nu devine o parte vitală a Europei, dacă nu este o parte invariabilă a Ligii Națiunilor și un prieten al aliaților, ei nu vor avea nici pace, nici victorie Mai târziu vom analiza în detaliu tactica lui Churchill dezvăluită în acest discurs Acum să ne oprim asupra unei singure părți a discursului său, referitoare la Germania și viitorul Rusiei Churchill pictează un tablou "îngrozitor" pentru ascultătorii săi, înspăimântându-i prin faptul că Germania va "căpăta în curând o influență decisivă" în Rusia Se știe că Lloyd George a trasat aceeași perspectivă, periculoasă pentru imperialiștii britanici, a unei "alianțe a Germaniei și Rusiei" în binecunoscutul Document Fontainebleau În această chestiune, ei aveau, prin urmare, o unitate de vederi Ce își propune să facă Churchill pentru a preveni perspectiva pe care și-a trasat-o, care este nefavorabilă pentru monopoliștii britanici? Reteta este: Cursivele mele - B Sh Rusia trebuie să devină o "parte vitală a Europei" și "un prieten al aliaților" "O parte vitală a Europei" în gura lui Churchill

înseamnă: Rusia burgheză este o colonie a Europei anglo-franceze Tocmai de aceea este nevoie de intervenția armată, în urma căreia Rusia va deveni "prietenul aliaților" - Anglia, Franța, SUA, iar "resursele", bogăția sa va cădea în mâinile anglo-francezilor -monopoliști americani Acesta este adevăratul sens imperialist al "rețetei" lui Churchill Totuși, acest medic imperialist nu și-a prezentat integral "rețeta" la această întâlnire El nu a spus că în timp ce încerca prin forța armelor să transforme Rusia într-un "prieten al Aliaților" și intimidând Consiliul celor Zece cu "pericolul german", imperialismul anglo-american se pregătea în același timp și într-o oarecare măsură deja realizarea unui program de folosire a Germaniei împotriva Republicii Sovietice Cuvintele lui Churchill: "Rusia este cheia situației generale", și dacă Rusia nu devine o "parte vitală" (adică, o colonie) a Europei anglo-franco-americane și un prieten (adică un satelit) al aliaților , atunci ei (adică Anglia, Franța, SUA) "nu vor avea nici pace, nici victorie" sunt foarte indicative Churchill gândește ca un imperialist Și din punct de vedere imperialist, "pacea și victoria" reprezintă posibilitatea exploatării nestingherite a țărilor învinse sau subjugate prin metode non-militare Tocmai pentru a obține "pace și victorie" după Churchill, el a căutat să transforme Rusia într-o colonie de monopoliști anglo-franco-americani Churchill a fost aproape de adevăr când a declarat că "Rusia este cheia situației generale", dar ura față de această Rusie, îngustimea gândirii imperialiste nu i-au permis să înțeleagă sensul cel mai profund al acestor cuvinte și să tragă concluzii practice corecte din ei pentru Anglia Țara socialistă a fost și este cu adevărat "cheia situației generale", dar nu în sensul imperialist Churchillian, ci în sensul dezvoltării progresive a omenirii După discursul lui Churchill, Lansing a spus că, cu unele modificări, mesajul ar putea fi transmis, dar în ceea ce privește tot ce ține de instituție o anumită politică sau crearea unui Consiliu pentru Afaceri Ruse, el consideră că este necesar să se consulte Churchill a spus că consideră că este esențial ca secția militară să fie înființată imediat Clemenceau a sugerat ca experți militari să fie instruiți să studieze situația Sonnino a subliniat că trebuie rezolvate două probleme: problema militară și problema negocierilor Problema militară este cea mai urgentă, întârzierea ei poate fi foarte periculoasă În opinia sa, întrebarea nu este ce se va întâmpla peste cinci sau zece ani Evenimentele pot avea o reacție directă în țările aliate Clemenceau a sugerat ca problema militară să fie rezolvată imediat ca fiind cea mai urgentă Clemenceau era ferm convins de eșecul conferinței din Insulele Prinților, la care el însuși a contribuit foarte mult Nu mai trebuie făcute referiri la Insulele Prinților El, Clemenceau, nu are nicio obiecție în general la formularea mesajului propus de Churchill El este pe deplin de acord cu tot ceea ce a spus Churchill și acordă o mare importanță înființării Consiliului propus pentru Afaceri Ruse Clemenceau nu este înclinată către politica de a lăsa Rusia în seama propriului destin și este un susținător al politicii de încercuire - politica de creare a unei bariere în jurul Rusiei "Ca urmare a unei astfel de politici, rușii înșiși vor cere aliaților să intervină " House a subliniat că în Anglia și America "chestiunea rusă" a creat o situație foarte gravă, iar propunerea pentru Insulele Prinților a făcut o impresie bună în cercurile ostile guvernului Este necesar să se decidă cum să se realizeze cel mai bine eșecul intențiilor bolșevicilor Dacă nu acționați cu tact, toate popoarele de la est de Rin se pot ridica împotriva Angliei, SUA și Franței Peste tot se spune că Anglia și America folosesc Franța ca

instrument pentru a realiza hegemonia anglo-saxonă în întreaga lume Se pare că Lansing a avut în vedere o consultare cu Wilson, care pe februarie, după întâlnirea de dimineață a Consiliului celor Zece, a plecat în SUA -B Sh * Cursivele mele - B Sh Clemenceau a remarcat că nu a fost niciodată un optimist cu privire la rezultatul discuției despre Insulele Prinților, dar a înțeles că anumite beneficii ar putea rezulta din declarația Aliaților despre încercarea de a asigura pacea în Rusia El credea, prin urmare, că ar trebui trimis bolșevicilor un mesaj care să-i forțeze fie să înceteze ostilitățile, fie să abandoneze negocierile Un astfel de mesaj i-ar pune de rușine și, în același timp, i-ar pune pe aliați într-o poziție mai bună în fața opiniei publice Sonnino a fost de acord ca Aliații să abandoneze politica privind Insulele Prinților El a fost întotdeauna împotriva acestei politici și a exprimat opinia că bolșevicii vor accepta invitația Aliaților, deoarece aceasta le va oferi bolșevicilor posibilitatea de a-și spori prestigiul Predicția lui s-a dovedit a fi corectă, iar acum Aliații au toate motivele să abandoneze acest proiect Cazul trebuie completat Insulele Prinților au eșuat Cu toate acestea, propunerea pentru Insulele Prinților a arătat lumii întregi intențiile prietenești ale Aliaților de a face pace cu Rusia Churchill a spus: În toate circumstanțele, până la raportul experților militari, nu ar trebui să se rupă drastic cu propunerea Insulelor Prinților fără a avea un plan alternativ Sonnino a întrebat: Ce se va întâmpla dacă bolșevicii vor fi de acord cu termenii mesajului lui Churchill, vor fi de acord să înceteze ostilitățile și să ajungă pe Insulele Prinților? Rezultatul va fi o dezorganizare și mai mare a forțelor aliate din Rusia El se opune cu tărie celei de-a doua epistole Balfour ar dori să întrebe experții militari despre următoarele: s-au abținut forțele aliate de la acțiuni ostile? Sau, pentru a pune întrebarea într-o formă diferită: acțiunile militare ale Aliaților erau de natură pur defensivă? * S-a hotărât amânarea până pe februarie a discutării ulterioare a două probleme legate de situația din Rusia: discutarea textului mesajului radio propus de Italicele sunt ale mele peste tot - B Sh Churchill și chestiunea creării Consiliului Uniunii pentru Afacerile Ruse Am citat fragmente din procesul-verbal al ședinței Consiliului celor zece din februarie , cu atâta detaliu, pentru că fiecare rând din acest protocol este instructiv pentru istoria discuției "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris şi poziţia actorilor principali Ce indică acest protocol? Persoanele centrale ale întâlnirii au fost Churchill și Clemenceau Nu există nicio îndoială că Churchill ajunsese anterior la o înțelegere cu Clemenceau în ceea ce privește tactica generală, căci ei erau oameni complet asemănători cu privire la problema atitudinii lor față de Rusia: ei au fost inspiratorii politicii de intervenție armată nedissimulata Clemenceau a fost de acord cu ideea Insulelor Prinților doar sub presiunea altora, opunându-se deschis oricărui contact cu Rusia sovietică și în favoarea unei intervenții armate nedissimulate în continuare Când eșecul acestei idei a devenit clar (și el a fost în mare măsură responsabil pentru acest eșec, deoarece guvernul francez "a sfătuit" guvernele albe să nu accepte invitații în Insulele Prinților), Clemenceau a declarat din nou deschis că singura politică corectă față de Rusia a fost o intervenție armată și un mediu Clemenceau - acesta, în cuvintele lui V I Lenin, unul dintre " cei mai răi dintre prădători, fiarele imperialismului " , este consecvent și sincer El este de acord cu noul mesaj propus de Churchill, deoarece acest mesaj trebuia să bată ultimul cui în sicriul proiectului pentru o conferință pe Insulele Prinților Comportamentul

lui Churchill la această întâlnire a fost diferit Oferind textul mesajului, Churchill nu s-a prezentat ca un oponent al Insulelor Prinților, ceea ce a fost într-adevăr, dimpotrivă, Churchill se preface că este de acord cu cei care consideră că este necesar să ia măsuri pentru a încerca să aducă problema a conferinței către Relațiile externe ale SUA, v IV, p , Vezi V I Lenin, Soch , vol XXIV, ed , p Insulele Prinților la o încheiere cu succes și numai în caz de eșec - din motive care nu pot fi controlate de Aliați - să adopte un alt plan: ei spun, trebuie să clarificați mai întâi situația și apoi să decideți dacă o conferință pe Insulele Prinților este posibil sau nu S-ar putea părea oamenilor care nu sunt dedicați laturii din culise a problemei că Churchill dorește să clarifice situația, el însuși nu prejudecă nimic și se opune abandonării Insulelor Prinților până în momentul în care este în sfârșit (cu ajutorul unui mesaj scris de el) se clarifică faptul că proiectul Conferința s-a prăbușit din nicio vină a Aliaților Tocmai această impresie a poziției sale a vrut să creeze Churchill, de fapt el se străduia să perturbe conferința și să lanseze o intervenție în Rusia pe scară largă Guvernul sovietic a acceptat invitația la conferință; "guvernele" albe au respins această invitație S-ar părea că situația este clară: proiectată conferință de pace pe Insulele Prinților nu poate avea loc din vina guvernelor albe Lumea întreagă știe că în spatele "guvernelor" albe se află aliați Se dovedește că sateliții aliaților zădărnicesc invitația trimisă de aliați Poate cineva în lume să creadă că Kolchak, Denikin, Ceaikovski și alți lideri ai Gărzii Albe, care sunt în întregime dependenți de Aliați, care sunt complet dependenți de ei, ar fi îndrăznit să respingă propunerea dacă Aliații și-ar fi dorit cu adevărat implementarea ei? ? De aceea, repararea eșecului Insulelor Prinților din cauza refuzului guvernelor albe și cu acordul guvernului sovietic a fost inacceptabilă din punct de vedere politic pentru Churchill și alții Aceasta ar însemna autoexpunerea aliaților și, în același timp, ridicarea prestigiului guvernului sovietic Churchill, Clemenceau și alții au căutat să găsească o modalitate de a da vina pe guvernul sovietic pentru eșecul conferinței Insulelor Prinților Este ceea ce și-a dorit Churchill să obțină atunci când și-a propus să trimită un al doilea mesaj în formularea sa În acest scop, Churchill a recurs la o metodă binecunoscută unei anumite categorii de jucători de cărți Într-un mesaj din ianuarie , toate grupurile politice din Rusia "care acum exercită sau încearcă să exercite puterea politică sau controlul militar" au fost invitate să trimită reprezentanți în Insulele Prinților "cu condiția, totuși, ca în acest moment va exista un armistițiu între părțile invitate și ostilitățile ofensive [vor fi -N d] încetează " Această condiție a fost oferită tuturor celor invitați Niciunul dintre cei invitați nu a primit ordin să fie primul care oprește ostilitățile sau primul care să ofere oponenților un armistițiu Ce a propus Churchill la întâlnirea din februarie? În schița celui de-al doilea mesaj, el scrie: "Guvernul bolșevic, în timp ce acceptă verbal invitația de a apărea pe Insulele Prinților, de fapt, în loc să respecte termenii armistițiului (care? Cine l-a încheiat? Care parte? a propus-o? - B Sh), a lansat o ofensivă în diferite direcții și atacă în prezent pe mai multe fronturi Churchill atribuie astfel vina guvernului sovietic și în special guvernului sovietic După Churchill și Sonnino, Balfour și alții repetă că guvernul sovietic nu a îndeplinit condiția principală pentru convocarea conferinței - nu a oprit ostilitățile Între timp, după cum se știe, alte trupe care luptau în Rusia, inclusiv trupele aliate, la rândul lor, nici nu s-au gândit să

înceteze ostilitățile Participanții la întâlnirea din februarie au păstrat tăcerea despre acest lucru Și abia la finalul întâlnirii, Balfour pune o întrebare nepotrivită, din punctul de vedere al lui Churchill, dacă tactica forțelor aliate în această perioadă a fost exclusiv defensivă Churchill a ocolit un răspuns de fond la întrebarea lui Balfour, scăpând repetând că bolșevicii înaintau Întrebarea pusă de Balfour ar putea fi clarificată și pusă: atunci când guvernul sovietic, prin telegrama din februarie, a acceptat propunerea privind Insulele Prinților, comanda Armatei Roșii a primit o propunere de la aliați? * "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p W Churchill, Criza mondială, p porunci să încheie un armistițiu? Nu a existat o astfel de propunere În mod similar, Churchill, Clemenceau și alții "au stabilit vinovăția" bolșevicilor În proiectul celui de-al doilea mesaj, Churchill propune guvernului sovietic și numai guvernului sovietic: "opriți ofensiva în zile, retrageți-vă la km de pozițiile avansate ale trupelor intervenționștilor și albilor" Dacă faci acest lucru și este "confirmat de rapoarte de pe diferite fronturi, atunci aliații se vor adresa trupelor oponenților lor cu aceeași cerere" Cărțile marcate și trucurile de înșelăciune ale lui Churchill sunt vizibile dintr-o privire În discursul său de la întâlnirea din februarie, Churchill nu a comentat sensul ascuns al mesajului său, iar în cartea "Criza mondială" nu a rezistat să nu povestească despre asta Pe februarie, Churchill a propus, concomitent cu trimiterea unei adrese prin radio, crearea unui "Consiliu pentru Afacerile Ruse" aliat Consiliul urma să devină cartierul general al Aliaților, a cărui primă sarcină era să elaboreze un plan pentru extinderea în continuare a intervenției armate în Rusia Crearea "Consiliului pentru Afaceri Ruse" a fost propunerea principală, de bază, a lui Churchill Mesajul radio trebuia să camufleze crearea unui sediu central de intervenție anglo-american-francez Formularea mesajului radio era evident provocatoare, calculată a fi respinsă de guvernul sovietic Iată ce a scris însuși Churchill mai târziu despre aceasta: "Prevăzând dinainte posibilitatea ca guvernul sovietic să refuze să accepte condițiile aliaților și posibilitatea de a continua acțiunile ostile din partea sa, a fost propus (de Churchill - B Sh) să creeze un organism adecvat pentru a discuta posibilitatea operațiunilor militare comune ale puterilor coaliției aliate, statelor limitrofe independente și guvernelor Rusiei prietenoase cu aliații " Cursivele mele - B Sh * W Churchill, World Crisis, p Astfel, Churchill însuși confirmă adevărata semnificație provocatoare, imperialistă, a propunerii sale de februarie Dar în a încercat să prezinte aceste planuri intervenționiste într-o formă nevinovată Prin introducerea propunerii sale provocatoare și evident (în propriile sale cuvinte) menite să eșueze cu privire la condițiile armistițiului, Churchill a încercat să pretindă că soarta Insulelor Prinților nu fusese încă decisă, că poate după acest al doilea mesaj conferința va avea loc mai au loc Și aici a recurs la fals Al doilea mesaj, potrivit lui Churchill, este menit să clarifice soarta conferinței de pe Insulele Prinților Între timp, la o întâlnire din februarie, Churchill a spus: "Nu este absolut important dacă va fi convocată vreo conferință și dacă reprezentanții diferitelor armate ruse care se luptă între ele vor sta la o masă comună Un singur lucru este esențial și necesar: ca luptele să înceteze imediat și de acum înainte să nu se reia Astfel, nici măcar un răspuns pozitiv din partea guvernului sovietic (pe care Churchill nu a contat, pe care nu se aștepta și nu și-l dorea) nu ar contribui la convocarea unei conferințe despre Insulele Prinților, întrucât Churchill și asociații săi au decis ferm să nu permită o rezolvare

pașnică a "chestiunii ruse" Dar Churchill a continuat să-și joace cartea falsă În caz, spune Churchill (doar în caz!), dacă conferința eșuează, este necesar să existe în prealabil o anumită politică care ar putea înlocui politica eșuată (dacă se poate dovedi) a Insulelor Prinților Astfel, acesta este un argument suplimentar în favoarea dezvoltării unui alt plan de acțiune Ce? Churchill nu prejudecă că acest plan va fi neapărat o intervenție militară Doamne ferește! Poate că proiectul "Consiliu pentru Afacerile Ruse" sau, mai degrabă, secțiunea sa militară, despre crearea imediată a căreia a insistat Churchill, va decide ca Rusia să fie lăsată la soarta ei sau, așa cum a spus Churchill în mod figurat, să o lase să se înăbușe la ea suc in orice caz W Churchill, Criza mondială, p PO- el nu se opreste aici El schițează în fața participanților la conferință în linii mari o imagine sumbră a stării Europei în cazul în care Aliații lasă Rusia singură El atrage în fața lor perspectiva unei alianțe sau acorduri între Rusia și Germania și amenințarea pe care această alianță ar reprezenta pentru Europa de Vest După ce a desenat o imagine plină de amenințări pentru participanții la conferință, a folosit-o pentru a-și demonstra teza despre necesitatea intervenției armate nedissimulate Declarând că "Consiliul pentru Afaceri Ruse" este liber să aleagă o soluție alternativă (intervenția militară sau retragerea trupelor și lăsarea Rusiei în voia sa), Churchill a susținut imediat în favoarea intervenției armate El a pictat tabloul în așa fel, și-a structurat discursul în așa fel încât să se sugereze o concluzie - este necesar să se organizeze o intervenție la scară largă O altă împrejurare este caracteristică întâlnirii din februarie: la această întâlnire a fost dezvăluit în mod clar adevăratul sens politic al rezoluției wilsoniane din ianuarie Balfour și Sonnino au recunoscut latura pozitivă a propunerii din ianuarie și posibila repetare a mesajului pe care Churchill a propus-o pe februarie și a văzut această latură pozitivă că astfel de tactici ale aliaților dau impresia pacifismului lor și, prin urmare, își îmbunătățesc poziția în ochii opiniei publice mondiale Balfour și Sonnino au recunoscut involuntar că mesajul din ianuarie a avut ca scop nu încheierea intervenției și războiului civil din Rusia, nu ajutarea poporului rus, ci înșelarea maselor din Occident, ascunzându-le planurile intervenționiste ale Angliei, SUA și Franța La ședința din februarie s-a hotărât ca pe februarie să aibă loc o discuție ulterioară a problemei În procesul-verbal al ședinței din februarie, în paragraful referitor la politica Aliaților față de Rusia, există doar această scurtă intrare: "Discuția asupra problemei politicii aplicate față de Rusia a continuat, iar după un schimb de opinii a fost a decis să amâne reluarea discuțiilor la o dată ulterioară în aceeași săptămână Procesul-verbal al ședinței Consiliului celor Zece din februarie în forma sa obișnuită, adică cu un rezumat al discuției, nu se află în ediția americană În procesele-verbale publicate (până la sfârșitul anului) ale Consiliului celor Zece, nu am mai găsit înregistrări cu privire la problema politicii generale a Aliaților față de Rusia Ce s-a întâmplat cu întrebarea "politica rusă"? Pentru a face acest lucru, trebuie să apelăm la alte surse Lloyd George, după ce a primit informații despre întâlnirea din februarie, a trimis telegrame secretarului său personal Kerr, care a rămas la Paris și era reprezentantul său personal, și lui Churchill Într-o telegramă către Kerr din februarie, Lloyd George este de acord cu textul proiectului propus de Churchill pentru un nou apel la guvernul sovietic El mai scrie: "În ceea ce privește planul pe care l-a propus ca alternativă , atunci sper că Churchill nu ne va implica în operațiuni

costisitoare care ar presupune costuri mari în oameni sau bani Textul cablului pe care mi l-a trimis oferă o anumită bază pentru acest lucru Telegrama lui Lloyd George către Churchill conține următoarele afirmații: " Însuși Ministerul de Război a informat cabinetul imperial că intervenția va arunca partidele antibolșevice din Rusia în brațele bolșevicilor Dacă Rusia este cu adevărat ostilă bolșevicilor, atunci furnizarea de muniție îi va permite să se elibereze Dacă Rusia îi reprezintă pe bolșevici, atunci nu numai că nu avem dreptul să ne amestecăm în treburile sale interne, dar ar fi chiar dezastruos, pentru că ar întări sentimentele bolșevice și ar consolida forțele susținătorilor bolșevici Un război ofensiv costisitor împotriva Rusiei este o modalitate de a întări bolșevismul în Rusia și de a-l crea în țara noastră Nu ne putem asuma o asemenea povară Chamberlain m-a informat că noi Relațiile externe ale SUA, v IV, p * Lloyd George se referă la proiectul de creare a Consiliului Aliat pentru Afacerile Ruse și a secției sale militare - B Sh s W Churchill, Criza mondială, p cu greu vom reduce bugetul chiar și cu actuala fiscalitate monstruoasă Dacă ne implicăm într-un război cu întregul continent, care este Rusia, atunci vom merge pe calea directă către faliment și către bolșevism pe propriile noastre insule De asemenea, vă rog să vă amintiți situația foarte gravă a problemei muncii în țara noastră Dacă s-ar ști că te-ai dus la Paris să pregătești un plan de război împotriva bolșevicilor, ar provoca o tulburare în rândul muncitorilor organizați, ceea ce este greu de imaginat și, și mai rău, ar arunca în brațele extremiști foarte mulți oameni prudenti care acum încă își urăsc metodele " Trimiterea trupelor britanice în Rusia este o "operațiune costisitoare", îi scrie Lloyd George lui Churchill, dar furnizarea de arme și muniții forțelor armate ale unui număr de state mici care vor fi aruncate împotriva Rusiei sovietice va costa trezoreria britanică mult mai puțin Ar trebui să țineți cont de situația internațională și internă din țară și să nu acționați atât de grosolan, deschis, cum face Churchill - acesta este sensul principal al scrierilor lui Lloyd George Lloyd George l-a instruit pe Kerr să-și arate telegrama colonelului House în calitate de confident al președintelui Wilson Kerr a respectat acest ordin, după cum a raportat lui Lloyd George pe februarie Din textul telegramei se vede că a fost scrisă înainte de ședința Consiliului celor Zece, despre care am menționat-o mai sus Astfel, opiniile lui Lloyd George erau cunoscute atât de Balfour, cât și de House înainte de întâlnire Doar postscriptul din telegramă a fost scris de Kerr după întâlnire și dă o idee, nereflectată în procesul-verbal publicat al ședinței din februarie, a ceea ce s-a întâmplat acolo Kerr i-a raportat lui Lloyd George: "În conformitate cu instrucțiunile tale, i-am arătat colonelului House copii ale telegramelor tale Colonelul House mi-a spus că este pe deplin de acord cu opiniile dumneavoastră, cu excepția faptului că se opune chiar și la numirea comisiei de care ați menționat: fără îndoială, va , p În cadrul ședinței prim-miniștrilor din decembrie ( ) de la Londra, problema republicilor transcaucaziene a fost discutată doar în contextul general al politicii față de Rusia Dimpotrivă, în ședința din ianuarie ( ) a Consiliului șefilor de delegații s-a discutat în detaliu chestiunea republicilor transcaucaziene La o ședință a Consiliului din ianuarie , Lloyd George a anunțat că a primit informații alarmante despre Caucaz Bolșevicii au înaintat în apropierea Caspicei; dacă, după ce l-au învins în cele din urmă pe Denikin, vor ajunge la Marea Caspică, este posibil ca turcii să li se alăture, ceea ce va crea o situație fără speranță pentru statele caucaziene Acest lucru obligă Consiliul să se gândească dacă nu ar fi

înțelept să ajute aceste state trimițând, de exemplu, arme și muniții pentru a le face mai ușor să reziste atacului bolșevicilor El propune să apeleze la consiliul militar de la Versailles (consiliul experților militari), care, fără a prejudeca concluziile politice, ar putea oferi informații pur militare necesare luării unei decizii Clemenceau a sugerat delegației britanice să depună un memorandum pe acest subiect, pe care Consiliul să-l înainteze consiliului militar de la Versailles Așa că s-a decis L În timp ce delegația britanică își elabora memorandumul privind "asistența republicilor transcaucaziene" și în timp ce experții militari de la Versailles luau în considerare acest memorandum, Consiliul (ședea la acea vreme ca Consiliul Miniștrilor de Externe) în aceeași zi, ianuarie , , a considerat problema republicilor transcaucaziene din punct de vedere politic Lordul Curzon a sugerat ca șefilor de guverne să li se prezinte următoarele considerații: soarta Armeniei va fi hotărâtă de Conferința de pace atunci când întreaga problemă turcă va fi rezolvată Astfel, Georgia și Azerbaidjan rămân El înseamnă recunoașterea guvernelor de facto ale Georgiei și Azerbaidjanului Trupele britanice au ocupat aceste teritorii după armistițiu, iar guvernul britanic a avut mai mult decât orice altă ocazie să-și arate simpatiile față de aceste state Relațiile externe ale SUA, , v IX, p , ("A arăta simpatie", în cuvintele lui Curzon, de fapt, însemna amestecul în treburile interne ale acestor state, transformarea lor în vasali britanici, smulgerea lor din Rusia - B Sh) Guvernele statelor menționate aici, a continuat Curzon, sunt hotărât antibolşevici Recunoașterea de facto a acestor guverne ar echivala cu acordarea de asistență enormă, așa cum sa făcut deja în ceea ce privește statele baltice S-a convenit ca principalele puteri aliate și asociate să recunoască în comun guvernele Georgiei și Azerbaidjanului ca guverne de facto Continuarea discutării problemei a avut loc la o ședință a Consiliului Prim-miniștrilor din ianuarie La această întâlnire, pe lângă Lloyd George, Clemenceau și Nitti, mareșalul Foch, feldmareșalul Henry Wilson (șeful Imperiului Imperial) Statul Major), Winston Churchill, amiralul Beatty și Lordul Curzon au fost prezenți Consiliul a discutat chestiunea în spiritul memorandumului prezentat de delegația britanică privind republicile transcaucaziene Documentul delegației britanice, judecând după stil, a venit din stiloul lui Lloyd George De asemenea, nu există nicio îndoială că "admiratorul" Georgiei Curzon a avut și el o mână de ajutor Memorandumul (datat ianuarie) începe cu declarația că situația actuală a fost rezultatul înfrângerii atât a lui Kolchak, cât și a lui Denikin Ca urmare a avansării inevitabile a Armatei Roșii în Caucaz, situația din Georgia a devenit deosebit de dificilă Fără asistență efectivă, Georgia, aflată într-o criză economică dureroasă, nu va putea rezista atacului din nord și din sud simultan, iar prăbușirea Georgiei va avea consecințe grave pentru aliați Dacă aliații ajută, Georgia va câștiga curajul și puterea necesare pentru a-și apăra granițele Ca măsuri preliminare înainte de a discuta planurile ample de prevenire a unei invazii bolșevice a estului, ar trebui luate următoarele: Recunoașterea Georgiei și Azerbaidjanului ca aliați (acest lucru a fost deja făcut) Relațiile externe ale SUA, , v IX, p , Întoarcerea tuturor stocurilor aflate în prezent pe drumul către Denikin către aceste republici și Armenia Asistență suplimentară aliată pentru Georgia, Azerbaidjan și Armenia: a) financiar b) provizii militare, în special muniție și încălțăminte, c) alimente, în special pâine Asistență militară suficientă pentru a proteja Batum și Baku Prevenirea bolșevicilor din Marea Caspică și a flotei Flota lui Denikin trebuie fie să fie scufundată voluntar, fie

luată pentru uzul nostru Acest document reflectă pe deplin programul imperialist al Aliaților, în special al Marii Britanii Transcaucazia a fost o pradă gustoasă pentru întreaga lume imperialistă Monopolurile petroliere americane (Standard Oii și altele), nu mai puțin decât cele britanice (Royal Dutch Shell, anglo-persan), și-au întins labele lacome asupra petrolului de Baku Imperialismul american, care s-a îmbogățit și îngrășat în urma războiului, și-a fixat ochii lacomi asupra bogățiilor din Caucaz Capturarea Transcaucaziei de către aliați (sub pretextul "independenței") a reprezentat punerea în aplicare a planurilor atât pentru dezmembrarea Rusiei, cât și pentru a da o lovitură severă statului socialist Ofensiva Armatei Roșii față de Caucaz, inevitabila sovietizare a Transcaucaziei au reprezentat sfârșitul planurilor imperialismului britanic și american de a ocupa acest teritoriu Cel mai mult au fost atrași de Baku și Batum, dintre care primul însemna petrol, iar al doilea - posibilitatea transferului acestuia în Europa Teama de "unificarea bolșevicilor și musulmanilor" reflectă teama monopoliștilor anglo-americani de influența Revoluției din octombrie asupra țărilor coloniale și semicoloniale din Est V I Lenin a spus: "Nu există o singură țară, nu mai există acum nici o singură bucată de glob, unde capitalul financiar englez, francez și american nu ar domina de fapt complet Pe aceasta a fost Relațiile externe ale SUA, , v IX, p , s-a întemeiat o nouă încercare, pe care au făcut-o - să forțeze acele state mici care înconjoară Rusia și de care mulți s-au eliberat și au putut să se declare independenți doar în timpul războiului - Polonia, Estonia, Finlanda, Georgia, Ucraina etc - să încerce să forțeze aceste state mici să lupte împotriva Rusiei cu bani britanici, francezi și americani"! Experții militari care au discutat despre proiectul britanic au raportat Consiliului Primilor Miniștri: "Dacă este imposibil să învingi bolșevismul pe propriul său teritoriu, atunci ar trebui să fie posibil să-l oprești pe anumite căi periculoase, cum ar fi Caucazul În acest scop, ar trebui luată în considerare problema organizării unei bariere militare în Caucaz Având în vedere poziția precară a guvernelor locale și imaturitatea forțelor lor militare, această barieră trebuie în primul rând organizată cu ajutorul trupelor europene Planul experților militari merge mai departe decât propunerile britanice Ei au propus trimiterea diviziilor aliate în Caucaz sub comanda ofițerilor aliați Aceasta este deja o adevărată expediție militară, o nouă campanie antisovietică La începutul anului , Aliații intenționau să revigoreze intervenția deschisă, pe care Antanta a fost nevoită să o abandoneze la începutul anului Întregul plan este susținut în aceste tonuri Experții militari au propus să preia dominația în Marea Caspică Discuția raportului experților militari a început cu faptul că mareșalul Foch a declarat că este necesar să se acționeze rapid Lloyd George a spus că, din câte a înțeles concluzia experților militari, este imposibil să se vorbească despre vreo barieră decât dacă au fost trimise trei divizii El, Lloyd George, crede că întrebarea poate fi abordată din alt punct de vedere Pentru a-i reține pe bolșevici, ar fi util să ajutăm republicile caucaziene - Georgia, Azerbaidjan și Daghestan - cu arme și materiale de război și dacă da, este necesar? V I Lenin, Soch , vol XXIV, ed , p - Relațiile externe ale SUA, v IX, p o faci imediat? Sunt oamenii din Caucaz gata să primească și să folosească aceste materiale militare sau tot ceea ce trimitem va cădea pur și simplu în mâinile bolșevicilor? feldmareșalul Henry Wilson a spus că o reuniune a experților militari, având în vedere problema protecției liniei Batum-Baku, a ajuns la concluzia că, fără asistență efectivă din partea flotei britanice din Marea Caspică,

această linie nu poate fi apărată cu succes și, dimpotrivă, dacă nu există mijloace de a proteja această linie, va fi imposibil să trimiți forțe navale în Marea Caspică Astfel, dacă Marea Caspică nu este ocupată și ținută, Baku va cădea cu siguranță Lordul Curzon a pus întrebarea pe un plan ușor diferit El a discutat cu reprezentanți ai republicilor transcaucaziene, care se află momentan în camera alăturată Mi-au spus, spunea Curzon, că bolșevicii intenționau să-i atace, intenționau să se apere, considerând că îi vom ajuta cu alimente, arme și muniție După ce au primit un astfel de ajutor, ei cred că pericolul poate fi evitat Fără acest ajutor, căderea lor este inevitabilă Curzon a propus să nu ia decizii fără să le audă mai întâi Discuția s-a centrat pe problema metodelor ulterioare de intervenție în Caucaz Foch a reprezentat o intervenție directă, nedissimulata Lloyd George, ținând cont de experiența tristă a intervenției nedissimulate pentru aliați atât din sudul, cât și din nordul Rusiei, s-a pronunțat în favoarea ajutorării cu arme, alimente și muniții, dar nu cu trupe Pentru a înșela opinia publică, a fost necesar, potrivit lui Lloyd George, să se creeze o versiune a "atacului bolșevicilor" asupra republicilor transcaucaziene, care se presupune că sunt apărate Anglia și alți aliați îi "ajuta" doar în organizarea "apărării" De aceea, în interogatoriul care a urmat reprezentanții menșevicilor georgieni și ai musavatștilor azeri, li s-a sugerat cu tărie versiunea "atacului bolșevicilor" și a "apărării" Transcaucaziei S-a decis să-i ascultăm pe reprezentanții Georgiei și Azerbaidjanului, cărora Clemenceau le-a spus: sperăm că veți da informații despre presupusul atac al bolșevicilor și despre mijloacele de care aveți pentru protecție Am dori să știm dacă puteți folosi acest ajutor pe care vi l-am putea trimite Suntem destul de pregătiți să facem ceva util, dar am dori să știm despre situația actuală din țările voastre și dacă ați putea folosi cu adevărat acest ajutor împotriva bolșevicilor, sau mai degrabă s-ar putea întâmpla, așa cum sa întâmplat cu Denikin, ca bolșevicii materiale și se va crea o situație și mai proastă Tseretelli, vorbind atât în numele guvernului georgian, cât și al azerului, a spus că ambele republici ar putea fi atacate de bolșevici, dar nu știau dacă acest lucru va fi sigur Dacă Antanta oferă asistență, bolșevicii vor ezita să atace În orice caz, ei cer ajutor material de la marile puteri dacă trebuie să se apere Clemenceau a întrebat dacă această declarație ar trebui interpretată ca însemnând că ei cer și trimiterea de trupe Tseretelli a răspuns că ar fi și mai bine, protecția pe mare și obținerea de arme, muniții și alimente ar fi, de asemenea, un ajutor de neprețuit Asistența financiară este necesară imediat După un interogatoriu informativ, reprezentanții guvernului menșevic din Georgia și ai guvernului musavatist din Azerbaidjan au părăsit sala de ședințe, iar Consiliul a început să discute chestiunea pe fond Churchill l-a întrebat pe mareșalul Foch dacă consideră problema Caucazului ca o problemă independentă sau ca parte a problemei "apărării comune împotriva bolșevismului"? Foch a răspuns că întrebarea face parte din problema unei "apărări comune împotriva bolșevismului", bolșevismul era într-o mișcare ascendentă, ar trebui stabilită o "barieră" oriunde este posibil Churchill a întrebat: Foch consideră Polonia în pericol, este conștient de concentrarea forțelor bolșevice în această direcție? În cazul prăbușirii forțelor lui Denikin, nu i se pare posibil ca Polonia să fie atacată? În acest caz, unde ar putea avea loc atacul? Mareșalul Foch a răspuns că nu știe despre mai multe-concentrarea sau pregătirea unui atac, dar acest lucru este foarte posibil în viitor, iar sovieticii vor putea probabil să învingă armata

poloneză Este necesar să ne opunem uriașei Rusii bolșevice cu eforturi puternice unite Forțele care se pot opune bolșevicilor sunt forțele republicilor de frontieră Mergând din Azerbaidjan prin Caucaz, acestea sunt Georgia, Basarabia, Polonia, Estonia, Letonia; dacă sunt luate în mână, atunci succesul este posibil în crearea unor forțe militare capabile să limiteze răspândirea bolșevismului Lloyd George l-a întrebat pe Foch dacă propune o alianță militară între aceste diferite state în scopul atacului Rusiei sovietice sau, dimpotrivă, în scopul apărării comune în cazul unui atac al bolșevicilor? Mareșalul Foch a spus că prima sarcină este de a opri avansul bolșevismului și de a consolida statele care au fost deja create Vorbim despre crearea unei organizații de protecție, a unei centuri de securitate care să protejeze Europa Centrală împotriva avansului bolșevicilor Lloyd George a întrebat dacă Foch a sugerat să înarmeze armata poloneză pentru a putea invada Rusia? Foch a sugerat crearea unei "entente" între Polonia, România, Lituania, Letonia, Estonia și Finlanda Statele transcaucaziene trebuie să se alăture acestei ligi, iar bolșevismul ar fi astfel înconjurat Lloyd George l-a întrebat pe Foch dacă știe dacă bolșevicii pregătesc un atac asupra acestor țări? Foch a răspuns că este imposibil să se știe înainte de evenimentele relevante Lloyd George a tot întrebat dacă Foch ar putea să numească măcar una dintre aceste state pe care bolșevicii intenționau să le atace? Foch, nu fără iritare, a declarat că atunci când va fi făcut acest atac, va putea răspunde la întrebarea pusă Dialogul Lloyd George-Foch este un document excepțional de caracteristic și important Cu toată diferența aparent aparentă de tactică dintre Lloyd George și Foch, nu a fost atât de mare În mod caracteristic, atât Lloyd George, cât și Foch au căutat să prezinte cazul în aşa fel încât să pornească de la conceptul de "apărare" împotriva "ofensivei bolșevicilor" Lloyd George s-a străduit să obțină de la Foch orice dovadă că bolșevicii atacau, sau cel puțin "or să atace" orice stat Cu întrebările sale persistente, l-a iritat chiar pe Foch, care, se pare, nu și-a dat seama imediat pentru ce aveau nevoie Lloyd George de aceste argumente "ofensive" Și era necesar ca Lloyd George să "apere" cu orice preț republicile transcaucaziene, pentru că fără această deghizare ar fi mai greu să obții credite suplimentare pentru intervenție și să înșele opinia publică Una este să spui că e nevoie de bani pentru a sechestra petrolul din Baku, manganul georgian, pentru a dezmembra Rusia, pentru a crea o barieră între Rusia sovietică și Orient, iar alta este să ceri împrumuturi pentru a "proteja" republicile transcaucaziene de "avansare" sau cel puțin "intenția de a ataca" bolșevicii Care va fi de fapt "protecția" depinde de Aliați Foch, nefiind atât de experimentat în metodele diplomatice, a lăsat să scape când Lloyd George l-a întrebat dacă propunerea sa de unire a statelor va ataca Rusia sovietică sau, dimpotrivă, se va apăra La această întrebare, el a răspuns că "prima sarcină este de a opri avansul bolșevismului" Nu este greu de imaginat că Foch și partenerii săi au înțeles a doua sarcină ca fiind înfrângerea sistemului sovietic Lloyd George a înțeles și asta Primind însă răspunsuri fără echivoc, el nici măcar nu s-a gândit să se opună planului de a crea o "barieră", ci în esență o alianță militară a statelor mici Dimpotrivă, a susținut cu fermitate această idee Diferența dintre Lloyd George și Foch a fost doar în metodele de ajutorare a acestei alianțe militare, creată în scopul intervenției, înconjurând Rusia sovietică cu o centură ostilă, dezmembrând-o Foch a insistat să trimită divizii, Lloyd George a sugerat ca ajutorul să se limiteze pentru moment la bani, arme și alimente Foch a reprezentat intervenția deschisă, Lloyd George pentru

intervenția ascunsă, dar ambele aveau același scop - restabilirea unității sistemului capitalist Lordul Curzon a făcut o declarație specială despre Armenia El ar dori să explice de ce nu a fost acordată recunoașterea Armeniei Problema Armeniei ar trebui rezolvată printr-un tratat de pace cu Turcia Se părea că recunoașterea Armeniei ar însemna anticiparea lucrărilor Conferinței de pace Cu toate acestea, acum există argumente serioase în favoarea recunoașterii Armeniei Actualul stat armean cu capitala Erivan face parte din vechiul imperiu rus, la fel ca Georgia și Azerbaidjan Mai mult, statul armean este pregătit să se alăture apărării comune a republicilor transcaucaziene împotriva bolșevismului Pe baza acestui fapt, Curzon consideră că ar fi corect și înțelept să se acorde recunoaștere Armeniei cu condiția clară ca aceasta să nu prejudicieze granițele finale ale Armeniei, care ar trebui să fie determinate de un tratat de pace cu Turcia Desigur, nu era o chestiune de teamă "de a anticipa lucrările Conferinței de pace", ci de dorința aliaților de a crea un stimulent (recunoaștere!) pentru implicarea Armeniei în lupta armată împotriva Rusiei sovietice Clemenceau a declarat că nu există obiecții la această propunere și a declarat că Armenia va fi recunoscută în condițiile propuse de Lordul Curzon Churchill a remarcat că decizia luată a fost politică și diplomatică și nu a rezolvat problema militară Lloyd George a spus că, potrivit informațiilor sale, Trezoreria SUA a prezentat Armeniei o propunere de împrumut de de milioane de dolari Această propunere va fi luată în considerare de Congres și Senat și este probabil să fie acceptată Acesta va fi un ajutor foarte important Reprezentantul SUA a confirmat corectitudinea informațiilor lui Lloyd George Este caracteristic că acest "ajutor" american a fost destinat Armeniei, întrucât era vorba despre mandatul SUA asupra acestei țări Lloyd George a spus că este necesar să se ia în considerare dacă ar putea fi trimise arme și muniții El crede că este necesar să se ajute republicile transcaucaziene cu toate materialele cu condiția ca aceste state să reziste bolșevicilor și să protejeze Baku cu toate forțele lor În acest moment, Nitti a făcut o declarație că guvernul italian nu și-ar putea asuma nicio obligație în această chestiune, nici în ceea ce privește oamenii sau armele, deoarece acest lucru ar fi contrar unei legi adoptate de Parlamentul italian și toate partidele, inclusiv conservatorii, aproape in unanimitate Esența acestei legi este că Italia nu poate participa la nicio intervenție împotriva guvernelor de facto din Rusia Această declarație a lui Nitti a provocat o replică din partea lui Lloyd George, care a spus că vor trimite materiale guvernelor de facto, iar acest lucru nu putea fi considerat interferență în afacerile rusești, cum ar fi ajutarea lui Denikin și Kolchak "Logica" lui Lloyd George a fost cu adevărat uimitoare S-a dovedit că înarmarea "guvernelor" menșevice ale Georgiei, Azerbaidjanului și Armeniei recunoscute ca aliate pentru lupta împotriva Rusiei sovietice nu însemna amestecul în treburile rusești Lordul Curzon a spus că, conform informațiilor de care dispune, a existat un precedent pentru intervenția italiană Cu ceva timp în urmă, a continuat Curzon, Italia a trimis arme în Daghestan Pe de altă parte, știe că ajutoare italiene au fost promise Baku și Daghestan Nitti a răspuns că nu poate face nimic oficial Există, a spus el, interese italiene cunoscute în Georgia și admite că voluntari italieni au mers acolo El admite și posibilitatea de a ajuta această mișcare, cu toate acestea, este imposibil să trimiți acolo trupe regulate și să trimiți oficial orice materiale Nitti a folosit de două ori cuvântul "oficial" pentru trimiterea materialelor, iar Lloyd George nu a omis să observe

acest lucru El a spus că nu înțelege care este diferența dintre trimiterea oficială și neoficială de arme dacă aceasta din urmă ajunge în statele caucaziene Nitti a declarat: "Pot spune cu deplină încredere că sunt gata să ajut cu arme și materiale de război dacă Marea Britanie sau Franța își asumă responsabilitatea pentru trimiterea lor" Lloyd George: Suntem de acord Astfel, declarația lui Nitti din cartea sa ("Europa fără pace"), în care scria că odată cu venirea sa la putere, Italia a refuzat să intervină, că odată cu venirea la putere a oprit orice participare a Italiei la intervenția împotriva Rusiei, este o declarație deliberată minciună Clemenceau a afirmat acordul tuturor puterilor de a trimite materiale militare și alimente în Caucaz și a sugerat ca această decizie să fie comunicată experților militari S-a hotărât recunoașterea guvernului armean ca guvern de facto, trimiterea de arme, muniții și alimente către statele transcaucaziene; Mareșalul Foch și feldmareșalul Wilson trebuie să ia în considerare întrebarea în ce ar trebui să constea această aprovizionare și mijloacele de livrare * Intervenția în Transcaucazia a făcut, fără îndoială, parte din planul intervenționist general al aliaților de "rezolvare" a "chestiunii ruse" în ansamblu O oarecare originalitate acestui cap de pod a fost dată de faptul că soarta Transcaucaziei era legată, pe lângă cea rusă, de problema turcă, iar atât în raport cu Rusia sovietică, cât și în raport cu Turcia a fost vorba de sechestrul respectivului teritorii de către aliați Acest lucru a fost valabil mai ales în soluționarea chestiunii Armeniei Aceasta a fost caracteristică rezolvării problemei acestui cap de pod pentru intervenția anglo-franco-americană Diplomația britanică a încheiat un acord cu diplomația americană, oferind SUA un mandat pentru Constantinopol, pentru restul Turciei și Armeniei Un astfel de mandat, în prezența unei baze britanice puternice în Transcaucazia, pe de o parte, și a separarii Irakului și Palestinei de Turcia, pe de altă parte, nu a fost teribil pentru Marea Britanie și a implicat Statele Unite în planuri imperialiste ample în Orientul Mijlociu Politica Angliei, SUA, Franței la Conferința de Pace de la Paris și în raport cu Transcaucazia a fost dictată de scopul lor principal - distrugerea puterii sovietice În această chestiune, nu a existat nicio diferență între punctul de sprijin transcaucazian și toate celelalte puncte de sprijin de intervenție Nu a existat nicio diferență în al doilea obiectiv al intervenționștilor - dezmembrarea Rusiei și separarea, respingerea de ea Relațiile externe ale SUA, , v IX, p - Transcaucazia Stăpânirea Transcaucazului nu l-a smuls pur și simplu din Rusia, nu a predat pur și simplu o bază de materie primă excepțional de bogată (petrol, mangan etc) în mâinile imperialismului anglo-american Cucerirea Transcaucaziei a însemnat dobândirea de către imperialismul anglo-american a unui bastion de însemnătate mondială și, mai ales, a unei baze de agresiune împotriva Republicii Sovietice În același timp, capturarea Transcaucazului a creat posibilitatea de a continua și întări stăpânirea Angliei asupra Indiei, subjugarea completă a Iranului de către anglo-americani, posibilitatea de a ține sub amenințarea armei o Turcie dezmembrată și de a fi aproape de noi state creat din fostele regiuni ale Turciei - Irak, Palestina și altele Imperialismul nu a putut rezolva toate aceste probleme deodată Erau prea complexe, iar implementarea lor a intrat în contradicții în aplicarea uneia sau alteia tactici De aceea, diplomația britanică, americană, franceză și-a asumat îndeplinirea scopului pe care îl considera principal, care nu a suportat nicio întârziere Acest obiectiv a fost de a da o lovitură mortală sistemului sovietic, dorința de a distruge inamicul de clasă în fața Rusiei sovietice În prima jumătate a anului și chiar până în

toamnă, imperialiștii anglo-americani și-au plasat principalul pariu pe Kolchak și Denikin Se face totul pentru a atinge scopul principal - înfrângerea militară a bolșevismului Prăbușirea lui Kolchak și Denikin sub loviturile Armatei Roșii provoacă o schimbare de tactică, dar nu și în politica Aliaților față de Transcaucaz Ei urmăresc realizarea planului de respingere a Transcaucaziei cu ajutorul jocului "independenței", sub forma recunoașterii de facto a diferitelor tipuri de așa-zise "guverne" naționale Această recunoaștere este dată sub condiția unei lupte ireconciliabile împotriva Rusiei sovietice sub pretextul "rezistenței" la bolșevici I V Stalin a notat acest lucru: Complet învinse, "guvernele naționale" au fost "forțate" să se îndrepte către imperialiștii din Occident, către asupritorii și exploatatorii de secole ai naționalităților întregii lumi, pentru ajutor împotriva muncitorilor și țăranilor "lor" A început astfel o perioadă de intervenție străină și de ocupare a regiunilor de graniță, perioadă care a scos la iveală încă o dată caracterul contrarevoluționar al "guvernelor" "naționale" și regionale Caracterul efemer al "guvernelor" naționale din regiunile ocupate se explică nu numai prin caracterul lor burghez, străin de interesele muncitorilor și țăranilor, ci, mai ales, prin faptul că sunt simple anexe ale autorităților ocupante, care nu putea să nu-i lipsească de orice greutate morală în ochii segmentelor largi ale populaţiei" Noua tactică a aliaților - bazarea pe statele de frontieră "independente" (precum și în raport cu statele baltice) în Transcaucaz a avut diverse aspecte Până atunci, ideea posibilității unei intervenții militare directe a dat faliment Lloyd George, Clemenceau și Nitti, în numele guvernelor respective, au declarat că nu pot trimite trupe Desigur, nu trebuie să credem că Clemenceau, Lloyd George și Nitti, opunându-se trimiterii soldaților lor în Transcaucaz în această perioadă și limitându-se la a ajuta cu arme și alimente, s-au abținut astfel să atace Rusia sovietică Nu era nimic asemănător În momentul în care problema recunoașterii și asistenței republicilor transcaucaziene era decisă de aliați, Rusia sovietică nu era în război cu aceștia Nici măcar Foch nu i-a putut oferi lui Lloyd George "certificatul" care îi plăcea despre cine ataca bolșevicii, sau cel puțin intenționau să atace Asistența militară acordată guvernelor republicilor transcaucaziene a însemnat dorința aliaților de a-și asigura bazele în Transcaucaz (Baku, Batum), un pas hotărâtor spre crearea unuia dintre sectoarele de "antanta" ale statelor de frontieră pentru o campanie împotriva Rusia Tocmai aceasta era linia aliaților la începutul anului A fost dezvăluit de I V Stalin: "Așa-zisa independență a așa-zisei independente Georgia, Armenia, Polonia, Finlanda etc , este doar o aparență înșelătoare care acoperă un complet I V Stalin, Soch , vol , p Ibid , p dependența acestor state, ca să spunem așa, de cutare sau cutare grupă de imperialiști" De remarcat că, pe toată durata Conferinței de la Paris, a fost vorba despre stabilirea unui mandat pentru Armenia turcă și rusă, transferul acestui mandat către Statele Unite și acceptarea acestui mandat de către președintele Wilson Aceasta nu mai este "recunoașterea independenței", ci întoarcerea teritoriului rus sub protectoratul (mandatul) Statelor Unite Nu s-a menționat nicio voință a poporului armean A fost un jaf, nici măcar acoperit de frazele diplomatice ale marelui demagog Wilson S-a rezumat intervenția armată din perioada - O parte din trupele franceze, britanice și americane au fost evacuate din Rusia sovietică (ca urmare a înfrângerilor militare din partea Armatei Roșii și a descompunerii) Principalii agenți ai intervenționștilor au fost înfrânți - Kolchak, Denikin și Yudenich Aliații au fost forțați să treacă la tactici de intervenție ascunsă

Anglia, Franța, SUA, Italia, Japonia au creat o alianță militară a statelor de frontieră, care, cu ajutorul material al aliaților (dar fără a trimite soldați), trebuia să lanseze o nouă ofensivă împotriva Rusiei sovietice, conform planului intervenţioniştii Republicile transcaucaziene urmau să joace un rol serios în această alianță militară, al cărei scop era dezmembrarea Rusiei, înfrângerea puterii sovietice I V Stalin, Soch , vol , p CAPITOLUL BLOCAJ CA ARME DE LUPTA ÎMPOTRIVA RUSIEI SOVIETICE Nemulțumite cu intervenția militară, statele Antantei și Statele Unite au organizat o blocare a Rusiei sovietice Ei nu numai că au realizat-o pe cont propriu, ci au cerut și ca o serie de state neutre să i se alăture Debarcarea invadatorilor la Murmansk, Arhangelsk, Vladivostok, rebeliunea corpului cehoslovac a tăiat Rusia sovietică de Marea Albă și Oceanul Pacific Până la sfârșitul anului , tot comerțul exterior legal a încetat Blocada împotriva Rusiei Sovietice a fost declarată oficial pe octombrie , dar în esență a fost aplicată Republicii Sovietice încă din prima zi a înființării "Această nouă formă de intervenție nu este mai puțin periculoasă decât intervenția militară " scria JV Stalin Blocada economică a urmărit nu numai sarcina de a exercita presiuni directe asupra Rusiei sovietice V I Lenin a scris: "Imperiiștii țărilor Acordului blochează Rusia, încercând să iasă Republica Sovietică, ca focar de infecție, de lumea capitalistă Acești oameni, lăudându-se cu "democratismul" instituțiilor lor, sunt atât de orbiți de ura față de Republica Sovietică, încât nu observă cum se fac ridicoli Gândiți-vă doar: țările avansate, cele mai civilizate și "democratice", înarmate până în dinți, conducând I V Stalin, Opere, vol , p militar, nedivizat peste tot pământul, se tem, ca focul, de o infecție ideologică venită dintr-o țară devastată, flămândă, înapoiată, după ei, chiar semi-sălbatică! Numai această contradicție deschide ochii maselor muncitoare din toate țările și ajută la demascarea ipocriziei imperialiștilor Clemenceau, Lloyd George, Wilson și a guvernelor lor Inițial, vorbirea despre o blocada care a avut loc la Conferința de Pace de la Paris s-a referit la blocada statelor baltice, deși în realitate era vorba despre blocada Rusiei sovietice Pe martie, Consiliul Economic Suprem a luat în considerare o rezoluție adoptată de comisia de blocaj Această rezoluție a enumerat măsuri care le-au permis Aliaților să exercite controlul asupra navelor care se îndreptau spre Estonia pentru a preveni livrarea de mărfuri către Rusia Sovietică La o ședință a Consiliului celor Zece din martie , Balfour a ridicat necesitatea de a consolida blocada Letoniei, Estoniei, pentru a împiedica livrarea de alimente către Republica Sovietică La o ședință a Consiliului celor Zece din martie s-a discutat rezoluția Consiliului Economic Suprem și s-a luat decizia de extindere a măsurilor privind comerțul cu Estonia (permisiunea de a importa mărfuri în Estonia, dar cu control, împotriva pătrunderea acestor mărfuri în Rusia sovietică), și în Letonia și Lituania La o ședință a Consiliului celor Patru din mai, când s-a discutat despre posibilitatea ridicării blocadei din Germania, s-a hotărât că măsurile propuse pentru relaxarea blocadei Germaniei nu se vor aplica Rusiei Sovietice La o ședință a Consiliului celor Patru din iunie , a apărut o discuție aprinsă asupra problemei blocadei Rusiei Sovietice Consiliul Economic Suprem a pus în fața Consiliului celor Patru întrebarea ce măsuri ar trebui luate pentru a se asigura că beneficiile în raport cu Germania V I Lenin, Soch , vol XXIV, ed , p Relațiile externe ale SUA, , v IV, p Ibid , v V, p (cu privire la ridicarea blocadei) după acceptarea de către aceasta a termenilor de pace nu au fost extinse la Rusia sovietică Președintele Wilson a subliniat că un blocaj legal nu

poate fi instituit după încheierea păcii Lloyd George a declarat că Germania se străduia să obțină piele și lenjerie din Rusia, care erau extrem de necesare pentru statele europene Dacă aș fi destul de sigur, a spus Lloyd George, ceea ce nu era chiar așa, că bolșevicii vor fi învinși anul acesta, aș fi înclinat să fac un efort deosebit Wilson a subliniat § din decizia Consiliului Economic Suprem, care recomandă abținerea de la orice măsuri pozitive sau declarații publice care înseamnă reluarea comerțului cu Rusia Lloyd George a întrebat: "Ce se poate răspunde în Parlament la întrebarea: "Este permis comerțul cu Rusia?" Ar trebui să răspundă "da" sau "nu" la această întrebare? Care ar trebui să fie răspunsul lui dacă este întrebat dacă supușii britanici pot cumpăra lenjerie și pot vinde pantofi? Dacă el răspunde "nu", atunci nemții vor face acest comerț Wilson a afirmat că răspunsul trebuie să fie că nu există nicio bază legală pentru interzicerea comerțului, dar comercianții trebuie să tranzacționeze pe propriul risc Lloyd George a subliniat necesitatea de a preveni introducerea ilegală pe mare din Germania în Rusia bolșevică Wilson a luat o poziție juridică oficială Fără război (declarat legal), fără blocaj Această poziție, așa cum vom vedea mai jos, a fost o acoperire ipocrită pentru cererea SUA pentru așa-numita "libertate a mărilor", pe care Wilson, apărând interesele capitalului american, a prezentat-o atât în timpul Primului Război Mondial, cât și la formularea păcii conditii STATELE UNITE ALE AMERICII Președintele Wilson a întrebat: Este Marea Britanie în război cu Rusia bolșevică? La aceasta Lloyd George a răspuns că au loc ostilități Wilson a remarcat că aceasta nu însemna încă o stare legală de război, deoarece nu a existat nicio declarație oficială de război și, prin urmare, nici o bază legală pentru blocada Răspunsul său la o astfel de întrebare ar fi că nu există o bază legală pentru eliminarea comerțului și că semnarea păcii exclude o bază legală pentru eliminarea comerțului pot face comerț cu oricine doresc, și nicio navă de război, indiferent de țară din care aparțin, nu poate reține și returna (cu atât mai puțin confisca) nave americane Înseamnă asta că Wilson a vrut să facă comerț cu Rusia sovietică? Nu Wilson a vorbit pentru izolarea completă a Rusiei sovietice, pentru boicotul complet al acesteia, dar pentru el era important ca această izolare să nu aibă loc sub numele de blocade, deoarece instituirea unei blocade oficiale a încălcat principiul "libertăţii mărilor" și ar oferi rivalului Statelor Unite Marea Britanie un precedent periculos, pe care aceasta din urmă l-ar putea folosi altfel împotriva Statelor Unite Lloyd George a luat imediat taurul de coarne Era puțin interesat de partea juridică a problemei Preocuparea lui era dacă comerțul Rusiei sovietice va cădea în mâinile germane sau engleze A uitat chiar că vorbim despre "lupta împotriva bolșevismului", despre "apărarea civilizației" și așa mai departe Pentru a împiedica rivalul Marii Britanii, Germania, să pună mâna pe materiile prime rusești - acesta era conținutul argumentului său în favoarea unei blocade Recomandările Consiliului Economic Suprem au fost aprobate de Consiliul celor Patru în sensul că orice acțiune pozitivă sau anunț public ar trebui să fie abținută de la reluarea comerțului cu Rusia Consiliul Economic Suprem este însărcinat să studieze problema posibilelor măsuri de prevenire a livrării pe mare a materialelor din Germania către Rusia, i-a expus ca intervenţionişti La o ședință a Consiliului celor Zece din iulie , s-a decis încetarea oficială a blocadei Germaniei pe iulie În acest sens, Balfour a atras atenția Consiliului asupra faptului că până acum blocada Rusiei a fost efectuată sub pretextul unei blocade a Germaniei Deoarece acesta din urmă este acum anulat, ar trebui să se discute ce formă este necesară

Relațiile externe ale SUA, , v VI, p - continuarea blocadei pentru a preveni livrarea de provizii guvernului sovietic rus Acest guvern nu este recunoscut, iar Aliații nu sunt oficial în război cu el Prin urmare, pare imposibil să-l blochezi oficial Cu toate acestea, va fi o problemă foarte serioasă să permitem Suediei și altor state să furnizeze Rusiei sovietice mijloacele de a lupta împotriva prietenilor noștri S-a hotărât să se pună pe ordinea de zi a următoarei ședințe a Consiliului chestiunea consecințelor încetării blocadei Germaniei asupra blocadei oficiale a Rusiei* Problema a fost discutată în ședința Consiliului din iulie La această întâlnire, au fost raportate Consiliului următoarele trei documente: rezoluția comună a Comitetului pentru blocada interaliate și a Comitetului pentru blocada estică, addendumul delegației britanice la această rezoluție și rezoluția adoptată de Consiliul celor Patru la întâlnirea din iunie Primul dintre aceste documente prezintă interes din punctul de vedere al tendințelor care au predominat în rândul liderilor aliați în raport cu Rusia sovietică la mijlocul anului Acest document a fost publicat abia acum pentru prima dată și îl cităm în deplin: "COMERȚ CU RUSIA BOLȘEVICĂ Mesaj către Consiliul Suprem al Principalelor Puteri Aliate și Asociate Comitetul Aliat al Blocadei și Comitetul Blocadei Estului (Paris), care au fost autorizate de Consiliul Suprem să exercite controlul asupra blocadei, consideră că este necesar să atragă de urgență atenția Consiliului Suprem asupra chestiunii de comerţ cu Rusia bolşevică Comitetele își permit să reamintească Consiliului că la iunie i-a fost prezentată o comunicare din partea Consiliului Blocadei, subliniind că pe durata blocadei împotriva Germaniei a fost posibil să se mențină, în cadrul acestei blocade, restricții efective asupra comerţului cu Rusia bolşevică, fie prin Relațiile externe ale SUA, , v VII, p acorduri cu state neutre, sau prin exercitarea efectivă a controlului maritim; cu toate acestea, odată ce blocada asupra Germaniei va fi ridicată, va fi dificil să se impună în continuare restricții asupra Rusiei bolșevice, dacă nu se iau măsuri în acest sens Prin urmare, ei (comitetele) au pus în fața Consiliului celor Patru întrebarea dacă, din momentul ridicării blocadei Germaniei, acesta nu ar dori: a) ca aliați să declare o blocare oficială a porturilor Rusiei bolșevice de la Marea Baltică și Neagră sau b) să se înceapă negocieri cu țări neutre pentru a se asigura garanții împotriva reexporturilor (din țări neutre) către Rusia bolșevică Consiliul celor Patru a răspuns la iunie că nu dorește aplicarea punctelor "a" și "b", dar că nu trebuie făcută nicio comunicare cu privire la posibilitatea comerțului cu Rusia bolșevică și nici că aceasta (Consiliul de Patru) au considerat că de fapt obstacolele fizice din calea acestui comerț nu vor permite restabilirea lui Comitetele au sperat că în ceea ce privește Marea Baltică și Marea Neagră, care sunt două zone dificile, chestiunea va fi rezolvată mult mai ușor prin evenimente care la acea vreme păreau să aibă loc înainte de ridicarea blocadei asupra Germaniei Aceste evenimente ar putea fi: a) caderea Petrogradului si b) anunţarea de către amiralul Kolchak a blocadei porturilor bolşevice din Marea Neagră şi recunoaşterea acestei blocade ca blocadă efectivă Apariția fiecăruia dintre aceste evenimente ar face posibilă eliminarea dificultăților din zonele respective Cu toate acestea, acum este clar că niciunul dintre aceste evenimente nu va preceda ridicarea blocadei din Germania, iar comitetele subliniază cu respect că în aceste circumstanțe absența unei politici definite va pune autoritățile executive într-o poziție dificilă Sosesc deja întrebări nu numai de la subiecții aliați, ci și de la subiecții statelor neutre, precum Suedia și Danemarca, cu privire la ce tratament

i se va arăta mărfuri încărcate pentru a fi expediate în Rusia bolșevică de când a fost ridicată blocada Germaniei (ridicare care pare să fie o chestiune de zile, dacă nu de ore) Autoritățile executive ar trebui să poată răspunde acestor solicitări Prin urmare, comisia cu respect, dar foarte urgent, solicită Consiliului Suprem să le dea imediat îndrumare cu privire la următoarele solicitări Din momentul în care a fost ridicată blocada Germaniei: a) dacă supușii țărilor aliate vor fi liberi să facă comerț cu Rusia bolșevică, b) dacă nu, dacă subiecții neutri vor primi o astfel de libertate de comerț; c) dacă la întrebările "a" și "b" se răspunde negativ, cum ar trebui să fie aplicate aceste restricții, d) în special, ținând cont de acțiunile ostile care se desfășoară în prezent pe mare și mai ales în Golful Finlandei, este încă considerat indezirabil ca Aliații să declare o blocada locală a porturilor de pe Neva? La această ședință a Consiliului au participat și membri ai ambelor comitete Seydoux (Franța) a explicat Consiliului urgența de a ridica problema El a menționat că Suedia a ridicat problema blocadei și trebuie găsită o soluție Soluția propusă de paragraful din comunicarea ambelor comisii se aplică numai Mării Baltice În Marea Neagră, situația este mai puțin urgentă Există puține țări care doresc sau pot importa mult în Rusia Dimpotrivă, în regiunea Petrograd situația este diferită Distanța dintre Petrograd și Stockholm sau Copenhaga este de ore El consideră nerealiste măsurile propuse de comitete, pe baza faptului că au loc ostilități în Marea Baltică Este posibil, fără declararea unei blocaje, să se impună un embargo care poate fi ridicat doar de Puterile Aliate Puterile Aliate și Asociate au oferit asistență amiralului Kolchak în anumite condiții Dacă acest lucru ajută Relațiile externe ale SUA, , v VII, p - ar trebui să i se predea, apoi trebuie să fie redat în toate locurile Dacă statelor neutre li se permite să facă comerț cu bolșevicii cu care luptă Kolchak, ajutorul aliaților va fi astfel neutralizat În consecință, țărilor neutre li se poate spune că Puterile Aliate și Asociate îl vor considera un act neprietenos din partea lor dacă vor face comerț cu Rusia sovietică Balfour a insistat că, pe măsură ce ostilitățile se dezvoltau în Golful Finlandei, Aliații aveau dreptul de a opri și de a devia navele comerciale din zonele ostile Intrările în aceste locuri sunt minate, iar secretul este esențial pentru succesul operațiunilor El nu propune sechestrarea acestor nave, scufundarea lor sau predarea lor către o instanță de premii Vorbim doar de returnarea navelor în porturi Astfel de acțiuni pot întâmpina obiecții, dar vor fi mai puține decât cu orice alte acțiuni Clemenceau credea că propunerile conturate de Seydou ar putea fi acceptate ca un plan interimar Seydoux a adăugat că, pentru a-i oferi lui Kolchak și Denikin o anumită forță care să ducă la îndeplinire blocada, se va oferi să pună la dispoziție mai multe nave de război aliate Tittoni a spus: deoarece nu vede nimic mai bun, este înclinat să accepte propunerile lui Seydou White a remarcat că se propune o așa-zisă blocada pașnică Balfour a spus că aceasta nu a fost o blocada pașnică Regimul din Golful Finlandei nu este pace, deși din punct de vedere juridic nu poate fi numit război, ci au loc acțiuni ostile active Întrucât guvernul sovietic nu este recunoscut, aceste acțiuni nu pot fi considerate, din punct de vedere al legii, drept război Operațiunile militare au un scop recunoscut de guvernele aliate și asociate în raport cu micile republici de frontieră care s-au format în nord-vestul Rusiei Astfel, comerțul nu ar trebui să aibă voie să interfereze cu aceste operațiuni Prin urmare, el propune instituirea unei blocade virtuale în Golful Finlandei Afirmația lui Balfour este caracteristică

din două puncte de vedere Mai întâi, un membru al guvernului britanic, care de un an și jumătate ducea un adevărat război cu sovieticii Republica Sovietică, trimițându-și trupele, înarmand Gărzile Albe, furnizându-și armatele, declară ipocrit că "nu există război cu Rusia Sovietică" pe motiv că guvernul sovietic nu este recunoscut Balfour avea nevoie de acest cretinism legal pentru a uimi masele largi, în primul rând propria sa țară, deoarece aceste mase își ridicau vocea din ce în ce mai tare împotriva războiului cu Rusia sovietică În al doilea rând, Balfour a fost nevoit să admită că, deși nu există un război oficial, " au loc ostilități active" Atât de delicat acest domn a numit intervenția armată a Aliaților Dar a adăugat imediat că întreaga intervenție armată a fost întreprinsă de aliați nu pentru a răsturna guvernul sovietic și a dezmembra Rusia, ci pentru a "proteja" "micile republici de graniță" Era greu să mergi mai departe în ipocrizie și minciună White a declarat că va trimite o telegramă specială la Washington în care să explice părerile colegilor săi, dar nu ar putea lua o decizie fără acordul guvernului său Teoretic, există pace cu Rusia Ipocritul Balfour a fost cântat alături de ipocritul White, care a venit cu formula "pace teoretică", formulă cu care Statele Unite, Marea Britanie și Franța au încercat să treacă peste realitatea sângeroasă a intervenției armate John Foster Dulles (SUA) a declarat că este necesar să-i explice președintelui Wilson modul în care problema a fost ridicată din nou La momentul în care Consiliul celor Patru a luat decizia (iunie), era destul de clar că situația actuală va apărea Problema a fost luată în considerare mai întâi în Consiliul Blocadei, apoi în Consiliul Suprem Economic și, în final, în Consiliul șefilor de guvern De aceea, este necesar să se informeze președintele Wilson ce circumstanțe noi justifică o nouă formulare a întrebării Balfour a fost de acord ca președintele Wilson să fie informat, dar în același timp a remarcat că, de exemplu, în decizia Consiliului celor Patru cu participarea reprezentantului SUA, Ungaria a fost plasată alături de Rusia Blocada Ungariei stabilită Pe de altă parte, pe atunci contau pe căderea Petrogradului, ceea ce ar înlătura necesitatea unei blocade Balfour termină de căscat o afirmație că ridicarea blocadei ar fi incompatibilă cu politica actuală adoptată și susținută de toate puterile S-a decis ca Dulles să redacteze o telegramă care să fie trimisă, în numele Consiliului, președintelui Wilson, în care să explice motivele instituirii unei blocade în Marea Baltică și Marea Neagră* La ședința Consiliului din iulie, Balfour a vorbit din nou În opinia sa, problema este extrem de gravă chiar în acest moment, când forțele armate britanice luptă la Arhangelsk Pe lângă aceasta, populația țărilor baltice este organizată și înarmată pentru a lupta împotriva bolșevismului Și tocmai în acest moment ni se cere permisiunea de a ne ajuta inamicii, făcându-le mai ușor să obțină arme, muniție și diverse materiale Care ar fi poziția Societății Națiunilor dacă ar exista deja? Să presupunem că ea decide, așa cum a făcut Consiliul Suprem, să ajute Kolchak, Denikin și statele baltice să lupte împotriva Rusiei Sovietice Cum s-ar comporta ea? Fără îndoială, ar fi declarat blocada dacă nu ar fi avut alte mijloace la dispoziție Britanicii și soldații din armatele lui Kolchak și Denikin suferă zilnic pierderi în luptele împotriva bolșevicilor Dacă o stare de război nu există legal, ea există de fapt Pe iulie, Balfour a transmis un proiect de telegramă, care a fost aprobat și trimis președintelui Wilson "Membrii britanici, francezi, italieni și japonezi ai Consiliului celor Cinci prezintă cu respect următoarele observații asupra telegrama președintelui referitoare la comerțul neutru din

Golful Finlandei Ei nu intenționează să-și exprime nicio opinie cu privire la dispozițiile dreptului internațional ridicate în această telegramă Este posibil ca propoziția conform căreia nu poate exista o blocare legală dacă nu există stare de război să fie cu adevărat adevărată; totuși, ei ar dori să sublinieze că situația din Rusia și din Golful Finlandei în prezent nu permite cu greu aplicarea strictă a unor reguli care în cazuri obișnuite sunt destul de incontestabile Limba Relațiile externe ale SUA, , v VII, p - dreptul internațional este aplicabil relațiilor dintre statele organizate, dar nu atât de aplicabil relațiilor dintre statele organizate, pe de o parte, și haosul neorganizat, pe de altă parte Rusia în această perioadă de tranziție nu este un stat, ci o colecție de guverne "de facto" aflate în război între ele; deși este perfect corect să spunem că Statele Aliate și Asociate nu sunt în război cu Rusia, este, de asemenea, corect că ele desfășoară operațiuni militare împotriva unuia dintre aceste guverne de facto, furnizând arme și muniții altora dintre aceste guverne Ar fi greșit să numim aceste condiții război, dar ar fi și greșit să le considerăm pace; regulile internaţionale aplicabile statului lumii nu pot fi aplicate în acest caz fără modificare Acesta este un caz special și trebuie tratat special Trupele aliaților și ale statelor asociate înseși sunt acum angajate într-o luptă defensivă în condiții foarte dificile împotriva atacurilor bolșevice de la Arhangelsk Cu toate acestea, le permitem trupelor bolșevice care conduc aceste atacuri să primească asistență pe care am putea-o opri Livrăm arme armatei siberiene a lui Kolchak și, în același timp, permitem ca aceste arme să ajungă la inamicii săi Lucrăm pentru recunoașterea estonienilor și a altor popoare non-ruse care își încordează eforturile pentru a rezista ofensivei bolșevice, și totuși le oferim comercianților neutri oportunitatea de a întări armatele bolșevice și de a transmite liber informații flotei inamice despre numărul și dispunerea propriilor nave de război În lumina acestor considerații, am dori să solicităm foarte urgent guvernului Statelor Unite să coopereze într-o politică care, în opinia noastră, are un caracter special și excepțional și se află în afara regulilor uzuale aplicate de lege în implementarea unei blocade navale Relațiile externe ale SUA, , v VII, p - ; Relațiile externe ale SUA, Rusia, , p - Astfel, în apelul adresat lui Wilson, Aliații recunosc faptul războiului cu Rusia Sovietică, fapt pe care anterior l-au negat ipocrit pentru a masca intervenția armată în fața maselor Ei încearcă să refuze Rusiei sovietice dreptul de a se bucura de aceleași drepturi ca și alte state, ei afirmă în mod fals că războiul agresiv pe care îl poartă împotriva Rusiei este un "război defensiv" Pe august, Lansing a trimis răspunsul lui Wilson către delegația SUA de la Paris, în care scrie: deși președintele "înțelege pe deplin necesitatea de a folosi măsuri militare pentru a preveni importul de arme și alimente în acea parte a Rusiei care se află în mâini al bolșevicilor, el se confruntă cu dificultăți fără a avea drepturi constituționale de a aplica un astfel de act militar ca blocada neutre fără o declarație de război de către Congresul Statelor Unite asupra statului care este supus blocadei Președintele este convins că, dacă se fac reprezentări adecvate țărilor neutre în timpul războiului, acestea pot fi induse să interzică comerțul cu arme și muniții cu acele părți ale Rusiei controlate de bolșevici Președintele propune așadar ca guvernele așa-zise neutre să fie notificate de către guvernele aliate și asociate într-o notă generală despre situația actuală și despre amenințarea pe care o reprezintă pentru aceste țări și pentru întreaga lume consolidarea puterii bolșevice, cu o cerere că

aceste guverne neutre ar trebui să ia imediat măsuri pentru a preveni comerțul și schimburile cu Rusia bolșevică și au dat asigurări că această politică va fi aplicată strict în acord cu alte guverne care au fost amenințate în mod similar În transmiterea mesajului președintelui, Lansing și-a adăugat propriile gânduri despre motivele reale din spatele poziției lui Wilson Aceste considerații sunt extrem de caracteristice și foarte departe de raportul oficial dat mai sus Relațiile externe ale SUA, , v VII, p - ; Relațiile externe ale SUA, Rusia, , p - Confidențial, membrilor delegației SUA, Lansing a spus că măsurile de blocaj propuse de cei patru membri ai Consiliului ar provoca serioase critici atât din punctul de vedere al drepturilor constituționale ale președintelui, cât și din punct de vedere politic, și anume ca amestec în afacerile interne ale Rusiei Lansing a spus că în situația actuală, orice acțiune care ar provoca noi complicații (în acest caz vorbim de o blocaj) ar fi un nou pretext de critică A da un astfel de motiv este nerezonabil Lansing a permis delegației să folosească în mod privat aceste argumente pentru a explica poziția oficială a lui Wilson Lansing a spus că navele americane vor fi înștiințate cu privire la interzicerea porturilor sovietice, iar dacă alte guverne ar proceda la fel, ar putea duce la aceleași consecințe ca și poziția de blocaj în problema blocadei, pe care a susținut-o pe deplin Era vorba despre opoziția tot mai mare din SUA împotriva participării americane la intervenție Participarea SUA la blocada oficială a Rusiei sovietice a amenințat să stârnească o furtună în țară Wilson a trebuit să țină seama de opoziția maselor largi față de politica sa de intervenție ascunsă și deschisă în Rusia După anunțarea răspunsului lui Wilson, Balfour a luat cuvântul, declarând că în momentul de față comerțul nu este foarte activ în zona în cauză și, mai mult, în următoarele trei luni, condițiile de iarnă îl vor face cu totul imposibil Toate acestea vă permit să așteptați această perioadă pentru a reconsidera problema dacă există vreo schimbare serioasă S-a hotărât ca experții Principalelor Puteri Aliate și Asociate să se ocupe de această problemă pentru a găsi în comun măsuri care să echivaleze cu o blocare a porturilor rusești și să raporteze acest lucru Consiliului Să efectueze măsuri "echivalent cu o blocadare" " fără Relațiile externe ale SUA, Rusia, , p - s Relațiile externe ale SUA, , v Wil, p - anunțarea unei blocade oficiale, un astfel de scop a fost urmărit de aliați Blocada a fost introdusă în esență, dar opinia publică putea fi mințită, asigurându-se că nu există blocaj Experții marini au ajuns la următoarea concluzie Având în vedere faptul că nu există o stare de război între Aliați și Puterile Asociate, pe de o parte, și Rusia bolșevică, pe de altă parte, și că, în consecință, reprezentanții navalii nu cunosc vreo măsură legală care ar putea permite Aliaților să interferează în comerțul cu Rusia, ei cred că doar un acord între puterile aliate și asociate, pe de o parte, și statele neutre, pe de altă parte, este posibil Un astfel de acord ar putea declara un embargo general împotriva porturilor bolșevice rusești, astfel încât navele țărilor aliate și asociate să fie autorizate să execute acest embargo Dacă s-ar lua o astfel de măsură, navele și încărcătura lor nu ar fi confiscate, dar astfel de nave ar fi înștiințate că nu pot intra în porturile rusești și că nu vor fi acceptate din partea acestora plângeri și pretenții de daune care ar rezulta din aceasta Dacă navele de război ale Puterilor Aliate și Asociate urmează să fie autorizate să desfășoare activitățile expuse mai sus, este necesar ca sarcina lor să fie definită cu precizie de către Guvernele Aliate și Asociate Aceste guverne vor trebui să sublinieze că nava uneia sau alteia dintre

Puterile Aliate sau Asociate în acest caz va reprezenta Aliații în ansamblu Experții aliați în blocaj au fost pe deplin de acord cu această concluzie a reprezentanților navalii În plus, au adoptat următoarele hotărâri: " Comitetul consideră că este necesar ca, în primul rând, să se stabilească cu absolut exactitate ce măsuri ia fiecare dintre guvernele aliate și asociate pentru a împiedica supușii lor să întrețină relații comerciale cu Rusia bolșevică prin porturile din Marea Baltică, Neagră sau Nord Mări Aceste măsuri, în măsura posibilului: (a) impun un embargo (sau alte măsuri adecvate măsuri existente) pentru exportul mărfurilor destinate Rusiei bolșevice; aceste măsuri ar trebui efectuate la punctele de frontieră; b) instruirea oficiilor poștale să nu transmită radio și alte telegrame din Rusia bolșevică sau invers; c) instruirea autorităților poștale să refuze transferul corespondenței poștale către Rusia bolșevică sau din Rusia bolșevică; d) refuzul eliberării pașapoartelor; f) în impunerea de către bănci a interdicției tuturor tranzacțiilor cu Rusia bolșevică Guvernele neutre ar trebui să fie chemate, în conformitate cu măsurile luate de guvernele asociate, să ia măsuri similare; măsurile adecvate trebuie luate și de guvernul german" S-a decis să se trimită o notă guvernului german și statelor neutre în numele principalelor Puteri Aliate și Asociate În această notă, s-a hotărât fixarea tuturor cererilor care au fost propuse de comitetul de experți, precum și informarea statelor neutre că măsuri similare cu cele cerute acestora vor fi luate chiar de aliați În plus, s-a hotărât notificarea statelor neutre că navele flotelor aliate, care vor efectua embargoul împotriva porturilor Rusiei bolșevice, vor acționa în numele tuturor guvernelor aliate și asociate Problema blocadei a fost din nou discutată în ședința Consiliului din august Seydoux a subliniat că din punctul de vedere al comitetului de blocaj este absolut esențial ca o navă de război care operează în punerea în aplicare a măsurilor de embargo să poată acționa în numele tuturor guvernelor aliate și asociate Balfour a întrebat: ce ar intenționa să facă guvernul american dacă un comerciant american ar solicita permisiunea de a trimite mărfuri la Petrograd? Polk a răspuns că guvernul Relațiile externe ale SUA, , v VII, p - Ibid-, p - SUA nu vor acorda o astfel de permisiune Balfour, la rândul său, a spus că guvernul britanic va face același lucru, că guvernul Statelor Unite a făcut o distincție între a lupta împotriva Rusiei și a fi în război cu Rusia La aceasta, Polk a remarcat că guvernul britanic făcea aceeași distincție Balfour a remarcat că, conform opiniei experților în drept internațional, este imposibil să fii în război cu un guvern decât dacă acel guvern este recunoscut În ședința Consiliului din septembrie, Tardieu a raportat că comisia de blocaj a înaintat noi propuneri Aceste noi propuneri constau în principal în a afirma că comitetul de blocaj nu a ajuns la un acord conform căruia navele de război ale Puterilor Aliate și Asociate să aibă dreptul de a opri navele cu aburi care merg în porturile Rusiei Sovietice și de a le returna cu forța înapoi Cu alte cuvinte, comisia de blocaj nu a ajuns la un acord asupra blocadei în sine Experții americani din acest comitet au propus ca paragraful relevant să fie modificat astfel: "Se înțelege că fiecare dintre Puterile Aliate și Asociate va fi de acord cu măsurile luate de navele de război ale uneia dintre ele în implementarea acestei politici (blocadă) în măsura în care aceste măsuri, din punctul său de vedere, nu vor fi contrar dreptului internațional" * Cu alte cuvinte, propunerea americană a lăsat mâna liberă Statelor Unite Tardieu a spus că măsurile propuse de SUA sunt efectiv o blocaj, dar fără dreptul de a confisca încărcătura Polk a

spus că Statele Unite nu intenționează să dea permisiunea pentru transportul de mărfuri către Rusia sovietică din America, dar că pericolul constă în posibilitatea de a trimite mărfuri din Scandinavia sau Germania Ca să fiu sincer, a spus el, din moment ce vorbim despre o blocada, cel mai bun mod ar fi să declarăm război "Relațiile externe ale SUA, , v VIII, p Rusia Crowe și-a amintit că navele de război aliate desfășurau operațiuni ostile în Marea Baltică împotriva bolșevicilor la ordinele aliaților Trebuie să li se ofere mijloacele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile Polk a spus că SUA se teme să creeze un precedent În războiul actual, Statele Unite au întâmpinat dificultăți care decurg din precedente care au avut loc chiar și în perioada Războiului Civil American Tardieu a sugerat ca problema studierii precedentelor să fie lăsată în seama experților în drept pentru a găsi o formulă pe care toată lumea să o accepte Regimentul a fost de acord cu acest lucru și s-a hotărât transferarea către comitetul de redactare pentru studiu imediat a prevederilor dreptului internațional pe care se putea baza blocada Rusiei Sovietice Totodată, s-a decis să se atragă atenția comitetului de redactare asupra faptului că absența în Rusia sovietică a unui guvern recunoscut de puteri îi scutește de a sesiza acest guvern în mod obișnuit despre starea blocadei În ședința Consiliului din septembrie, Fromageau (expert juridic francez) a raportat concluzia comisiei de redactare, care a ajuns la următoarele concluzii: În condiţiile actuale este extrem de greu să vorbim de blocaj, întrucât Puterile au opinii diferite asupra legalităţii unei blocade fără existenţa simultană a unei stări de război Măsurile propuse, care includ interzicerea oricărui comerț, a tuturor relațiilor financiare și a oricărei comunicări, depășesc măsurile maritime denumite în mod obișnuit blocada Pe de altă parte, dacă Consiliul Suprem consideră că măsurile coercitive, cu totul în afară de acțiunea militară, sunt necesare în raport cu Rusia Sovietică, principiul prevăzut la articolul din Pactul Societății Națiunilor justifică ca măsură coercitivă adoptarea de către Puterile care nu doresc să recurgă la forța armată, presiunea economică, constând în ruperea imediată a oricărui sistem financiar și comercial Relațiile externe ale SUA, , v Vili, p - relatii, interzicerea oricarui schimb, incetarea tuturor tipurilor de comunicatii - financiare, comerciale sau personale* Raportând această concluzie escrocilor din comitetul de redactare, Fromageau a sugerat ca la documentul discutat anterior să fie adăugate cuvintele "în conformitate cu măsurile prevăzute la articolul din Carta Societății Națiunilor" Delegatul american a remarcat că Liga Națiunilor nu există încă, iar mecanismul prevăzut de Carta Ligii nu putea intra în vigoare până când Liga însăși nu a început să existe Pentru delegația americană, mențiunea Ligii Națiunilor în acel moment era inacceptabilă S-a convenit:) ca nota anexată să fie trimisă guvernelor neutre în numele Puterilor Aliate și Asociate;) că guvernele neutre vor fi, în același timp, informate verbal că navele de război britanice și franceze din Golful Finlandei vor continua să returneze navele cu aburi cu destinație către porturile maritime ale Rusiei sovietice Statele Unite, ca și alți inspiratori și organizatori ai intervenției, au dorit să creeze un inel de intervenție armată și blocaj în jurul Republicii Sovietice, în același timp, guvernul american nu a dorit să creeze un precedent care altfel ar putea afecta interesele Comerțul american, ar putea fi folosit de "aliatul" britanic în detrimentul SUA În ciuda tuturor argumentelor "legale", Statele Unite au fost de acord cu măsuri de presiune economică, inclusiv întreruperea completă a relațiilor comerciale,

financiare, poștale și personale, adică măsuri mult mai extinse decât o blocada La o ședință a Consiliului din septembrie , s-a hotărât ca Clemenceau, în calitate de președinte al Conferinței de Pace, să trimită o notă identică tuturor reprezentanților statelor neutre de la Paris și să le informeze despre decizia Consiliului privind aplicarea a presiunii economice asupra Rusiei sovietice Stabilirea unei veritabile blocade a Rusiei sovietice, aliații au evitat însă Relațiile externe ale SUA, , v VIII, p Ibid , p - Ibid , p a folosi acest termen pentru a evita anchetele parlamentare și, cel mai important, valul de indignare al maselor care au protestat împotriva intervenției La octombrie , au fost trimise note guvernelor Suediei, Norvegiei, Danemarcei, Olandei, Finlandei, Spaniei, Elveției, Mexicului, Chile, Argentina, Columbiei, Venezuelei și guvernului german Notele corespundeau conținutului adoptat în ultima discuție a chestiunii blocadei în Consiliu Era pe cale de "a împiedica orice comerț al cetățenilor lor cu Rusia bolșevică și de a asigura aplicarea strictă a acestei politici" Au fost enumerate toate măsurile care ar urma să fie aplicate în această direcție și, în final, ultimul paragraf al notei spunea: "Navele de război britanice și franceze din Golful Finlandei vor continua să schimbe cursul acelor nave ale căror acte sunt eliberate către porturile Rusiei bolșevice" Guvernul sovietic, în notele trimise pe octombrie guvernelor Suediei, Norvegiei, Danemarcei, Olandei, Spaniei, Elveției și Germaniei, a protestat împotriva sistemului "blocadei barbare, care vizează ruperea rezistenței maselor ruse de către tot felul de greutăți la care sunt supuși și femeile și copiii" Guvernul sovietic și-a exprimat speranța că "guvernele neutre vor răspunde cu un refuz decisiv la cerințele nejustificate ale puterilor Acordului" Într-o notă adresată guvernului german, guvernul sovietic, în cazul în care Germania ar fi de acord să participe la blocada, și-a rezervat "dreptul de a lua măsurile corespunzătoare după cum consideră de cuviință" De ce au fost forțați aliații să pună capăt (formal, ianuarie) blocadei? Într-un discurs rostit la februarie , V I Lenin a spus: "Ridicarea blocadei se explică doar prin simpatia pe care guvernul sovietic o inspiră muncitorilor din țările ostile nouă Italia a ajuns în punctul în care "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p Ibid , p Congresul Partidelor Socialiste a adoptat în unanimitate o rezoluție privind ridicarea blocadei Rusiei Sovietice și reluarea relațiilor comerciale cu aceasta La martie , V I Lenin a revenit din nou la acest subiect El a spus: "Când Anglia a propus germanilor să blocheze Rusia sovietică, iar Germania a refuzat, a explodat răbdarea britanicilor și a altor socialiști-revoluționari și menșevici Ei au spus: "Suntem oponenți ai bolșevicilor și îi considerăm violatori și tâlhari, dar nu putem susține propunerea către germani ca ei, împreună cu noi, să sugrume Rusia cu o blocada de foame" Astfel, în interiorul taberei inamice, în propriile țări, la Paris, Londra etc , unde bolșevicii sunt persecutați și tratați la fel cum au fost tratați revoluționarii sub țar, în toate orașele inteligența burgheză a lansat un apel: " Mai departe de Rusia sovietică" În Anglia acesta este sloganul sub care inteligența burgheză adună întâlniri și scrie apeluri De aceea a trebuit ridicată blocada JV Stalin a remarcat că " blocada Rusiei întreprinsă de Antanta a lovit interesele nu numai ale Rusiei, ci și ale Antantei însăși, deoarece aceasta din urmă a pierdut materii prime rusești" V I Lenin a spus: " a trebuit să ridic blocajul Nu au putut păstra Estonia, iar noi am semnat pacea cu ea și putem face comerț cu toți oamenii Am spart o fereastră către lumea civilizată Simpatia majorității oamenilor muncii este de partea noastră, în timp ce burghezia este preocupată de cum să înceapă

comerțul cu Rusia cât mai curând posibil Acum imperialiștilor le este frică de noi și au de ce să se teamă, pentru că Rusia sovietică a ieșit din acest război mai puternică ca niciodată Nu a existat nici un anunț oficial privind ridicarea blocadei De fapt, a existat, deși nu în același volum, de ceva vreme, din moment ce aliații au pus tot felul de obstacole în calea comerțului cu Uniunea Sovietică V I Lenin, Soch , vol XXV, ed , p - Ibid , p - * I V Stalin, Soch , vol , p V I Lenin, Opere, vol XXV, ed , pagina Rusia veterană Semnarea unui tratat de pace între Rusia Sovietică și Estonia la februarie , semnarea acordurilor comerciale de către Tsentrosoyuz cu cooperarea italiană la martie și cu preocuparea industrială suedeză la mai au eliminat treptat statul de blocaj în Marea Baltică Cu toate acestea, chiar și după semnarea acestor acorduri, comerțul Rusiei sovietice cu lumea exterioară a fost în condiții extrem de dificile Ca să nu mai vorbim de prețurile excepțional de ridicate ale mărfurilor importate în Rusia Sovietică, de condițiile dificile de plată (de obicei aproape întreaga sumă trebuia plătită în numerar în momentul tranzacției), contrapărțile Rusiei Sovietice stipulau invariabil că "în în cazul unei interdicții generale de export în Rusia, prezentul acord încetează " În cele din urmă, trebuie avut în vedere că comerțul Rusiei sovietice, chiar și după ianuarie , era sub amenințarea confiscării de către orice guvern a oricărei încărcături trimise din Rusia sovietică Orice cerere formulată de fostul proprietar de proprietăți străine în Rusia a servit drept bază pentru o decizie judecătorească de confiscare a mărfurilor sovietice într-un port străin Această amenințare (care a fost adesea îndeplinită) a dispărut abia după încheierea unor acorduri comerciale adecvate "Deși ridicarea blocadei ne oferă o oarecare ușurare", a spus V I Lenin, "burghezia Occidentului probabil că va încerca totuși să ne lupte "* Interzicerea navelor din porturile sovietice a fost doar o parte a sistemului de agresiune economică împotriva Rusiei sovietice S-a efectuat ceva mai mult decât o blocaj - o încetare completă a tuturor relațiilor comerciale, financiare, poștale, telegrafice și personale Aceste măsuri au depășit blocajul obișnuit și au reprezentat cea mai autentică intervenție economică A fost realizat de britanici, francezi și americani La început, Aliații au efectuat o blocare a Rusiei sovietice "sub pretextul unei blocade a Germaniei" Apoi au fost de acord V I Lenin, Soch , vol XXV, ed , p să nu extindă la Rusia sovietică tot ce a urmat de la ridicarea blocadei Germaniei Mai mult, ei au convenit să păstreze tăcerea asupra acestui lucru și au continuat blocada propriu-zisă fără nici un anunț În această perioadă, a existat încă un pariu pe capturarea Petrogradului în viitorul apropiat O astfel de capturare ar elimina problema blocării Mării Baltice Cu toate acestea, această rată s-a dovedit în curând a fi învinsă, iar apoi a fost propusă o nouă poziție - anunțul blocadei de către Kolchak și Denikin Era clar un pariu fals Denikin nu putea bloca porturile Mării Negre, deoarece nu avea flota adecvată Cu cât Kolchak ar putea anunța mai puțin blocada porturilor baltice Blocada economică efectuată de Anglia, Franța și SUA a fost un plus la sistemul de intervenție armată Blocada economică, împreună cu ajutorul armelor și proviziilor pentru Gărzile Albe Ruse, a făcut parte, o continuare, o etapă a intervenției armate aliate Lovitura frontală cu ajutorul intervenției armate directe a eșuat Sistemul de asistență pentru Gărzile Albe, plus blocada economică a Rusiei Sovietice, au suferit același colaps Armele blocadei economice s-au dovedit inutile și în lupta împotriva Rusiei sovietice CAPITOLUL "ÎNTREBARE RUSĂ" LA ULTIMA ETAPA A CONFERINȚEI DE LA PARIS Lloyd George, acest "specialist în păcălirea maselor"*, și cercurile

conducătoare, ale căror interese le reprezenta, au ținut cont de înfrângerea militară a trupelor de la Denikin, Kolchak, Yudenich de către Armata Roșie pentru a transforma politica externă a Marea Britanie spre abandonarea intervenției militare directe și trecerea la alte metode impact asupra Uniunii Sovietice Chiar înainte ca înfrângerea finală a armatelor albe să fie finalizată de Armata Roșie, dar eșecul lui Kolchak, Denikin, Yudenich a fost deja indicat clar, Lloyd George a făcut două declarații foarte importante pe parcursul unei săptămâni La o recepție cu Lordul Primar al Londrei din noiembrie și în Camera Comunelor, la o ședință din noiembrie , Lloyd George a exprimat ideea că sprijinirea armatelor anti-bolșevice necesită cheltuieli mari din partea trezoreriei, a căror poziția este deja dificilă și că este timpul să intrăm în relații comerciale cu Rusia sovietică Acesta a fost un sondaj din partea lui Lloyd George a stării de spirit a claselor conducătoare atât în Anglia, cât și în alte țări Cam în aceeași perioadă, Congresul Sindicatelor de la Londra, sub presiunea maselor muncitoare, a adoptat o rezoluție prin care să ceară luarea în considerare imediată de către guvern a propunerii guvernului sovietic (era o întrebare trimisă de reprezentantul sovietic trimișilor puterile V I Lenin, Soch , vol , ed , p Consimțământul în Copenhaga copii ale rezoluției de pace a celui de-al -lea Congres al Sovietelor și propuneri de începere a negocierilor de pace Această propunere, împreună cu o copie a rezoluției, a fost returnată reprezentantului Rusiei Sovietice la Copenhaga cu indicația că trimișii în cauză nu erau autorizați să primească nicio declarație) Schimbări în "politica rusă" au fost cerute și de alții La decembrie , parlamentul italian a adoptat o rezoluție prin care guvernul să obțină de la Consiliul Uniunii înlăturarea blocadei, încetarea intervenției militare și restabilirea relațiilor cu toate guvernele existente în Rusia, fără a-l exclude pe cel sovietic În perioada - decembrie , la Londra s-a întrunit Consiliul Primilor Miniștri, la care s-a discutat "chestiunea rusă" din punctul de vedere al liniilor principale ale viitoarei politici față de Rusia sovietică În același timp, această discuție, parcă, a rezumat rezultatele întregii perioade anterioare de intervenție militară La ședința Consiliului Primilor Miniștri din decembrie de la Londra, discuția despre "chestiunea rusă" a început cu discursul lui Lloyd George, care a spus că în Camera Comunelor a anunțat că următoarea conferință a Aliaților și Asociaților Puterile ar trebui să ia în considerare problema Rusiei El consideră că ar trebui stabilită o politică comună Despre asta a vorbit zilele trecute cu Clemenceau, iar ideile acestuia din urmă coincid cu ale lui Clemenceau a spus că toată lumea este de acord că nu va exista pace în Europa atâta timp cât Rusia rămâne în poziția actuală Intervenția a funcționat prin diferite mijloace - trimiterea de oameni și bani, acordarea de asistență în scopul stabilirii unui guvern stabil Până acum, nu s-a obținut niciun rezultat Elementele antibolșevice și-au dovedit neputința Este clar că politica aliată nu a avut succes până acum Recent, Kolchak s-a retras în jumătate din Siberia, iar trupele sale sunt în condiții groaznice Denikin se retrage În consecință, s-ar părea inutil să continuăm această linie și, prin urmare, ar dori să propună crearea unui gard de sârmă ghimpată și încercuirea Rusiei cu acesta pentru a o împiedica să creeze tulburări de cealaltă parte a firului și pentru a împiedica Germania să intre în relații directe cu Rusia, relații de natură politică sau militară În opinia sa, Clemenceau, sprijinul Poloniei este cel mai bun mod de a face acest lucru Polonia ocupă o poziție strategică de primă clasă Are o armată de jumătate de milion de soldați

Din punct de vedere politic, este situat în raport cu aliații și este înarmat satisfăcător Ea le cere doar aliaților să o ajute Ar fi o mare greșeală dacă Aliații nu ar sprijini Polonia pentru a bloca fluxul rusesc și pentru a menține Germania în supunere Polonia trebuie privită ca flancul stâng al armatei lui Denikin în raport cu bolșevicii El consideră că este necesar să se elimine ideea unei noi intervenții directe în Rusia Toate eforturile în această direcție se vor dovedi la fel de zadarnice în viitor precum au fost în trecut Discursul lui Clemenceau (în numele său și al lui Lloyd George) dă la început impresia că ambii premieri au recunoscut eșecul și eșecul complet al intervenției armate organizate și efectuate de ei în Rusia și au încercat să tragă din aceasta concluziile necesare Totuși, o astfel de impresie ar fi falsă Într-adevăr, Clemenceau părea să fi propus categoric "să pună capăt ideii de intervenție directă" (trupe) și, mai puțin categoric, să renunțe la intervenția sub acoperire (arme, bani, alimente) Ce a oferit el în schimb? Ce politică nouă ar trebui implementată în legătură cu Rusia sovietică? Clemenceau a propus, în primul rând, instalarea unui "gard de sârmă ghimpată" în jurul Rusiei sovietice, iar în al doilea rând, "sprijinirea Poloniei" Traduse într-un limbaj simplu, propunerile lui Clemenceau au însemnat o suspendare temporară a intervenției directe (mai exact o suspendare, nu o respingere totală) "Sârmă ghimpată" trebuia să ajute Aliații și sateliții lor să facă tranziția către o nouă intervenție armată la momentul potrivit pentru ei A doua propunere - de a ajuta Polonia - a însemnat că unii dintre destinatari (Kolchak, Denikin, Yudenich, republicile baltice), fie învinși și falimentați, fie care își exprimaseră deja dorința de a de acord să încheie tratate de pace cu Rusia sovietică, sunt înlocuite cu un nou destinatar - Pan Polonia, care, sub pretextul "blocarii căii fluxului sovietic", ar trebui să se pregătească să-și joace rolul în următoarea campanie a Antantei împotriva Rusia Sovietica Clemenceau, ca și Bourbonii, nu a învățat nimic (în istoria intervenției) și nu a uitat nimic Lloyd George a spus că Marea Britanie a cheltuit de milioane de lire sterline în Rusia Camera Comunelor britanică și, crede el, nici Parlamentul francez nu sunt dispuse să ofere asistență materială suplimentară forțelor anti-bolșevice El nu știe cum privesc Italia și Statele Unite la această problemă Marchizul Imperiali, în numele Italiei, și Davis, în numele Statelor Unite, și-au reafirmat solidaritatea cu opiniile lui Lloyd George cu privire la dificultatea de a oferi "ajutor" material forțelor anti-bolșevice Lloyd George a remarcat că recent s-a discutat o propunere de creare a unei federații de state anti-bolșevice (era vorba despre crearea și sprijinirea formațiunilor statale de frontieră în jurul Rusiei Sovietice: statele baltice, Finlanda, Polonia, România, statele caucaziene) Această propunere nu poate fi realizată decât dacă Aliații ajută o astfel de federație cu bani, arme și materiale El, Lloyd George și Clemenceau au ajuns la concluzia că o astfel de asistență nu ar fi o întreprindere foarte reușită Cât despre Polonia, în opinia sa, depinde dacă Polonia intenționează să-i atace pe bolșevici În acest moment, Clemenceau l-a întrerupt pe Lloyd George cu remarca că o astfel de propunere (despre atacul Poloniei asupra Rusiei) era departe de gândurile sale Lloyd George a obiectat că a ridicat problema pentru că Paderewski i-a spus (Lloyd George) la Paris în septembrie că este gata să mărșăluiască asupra Moscovei dacă va fi sprijinit și înarmat Același lucru se poate spune despre finlandezi Dacă armata poloneză urmează să fie reînarmată, atunci acest lucru trebuie făcut Declarația lui Lloyd George că el și Clemenceau au

abandonat planul de a crea o federație de state anti-bolșevice (statele baltice, Finlanda, Polonia, România,) republici caucaziene), este cu siguranță fals Să reamintim că problema recunoașterii Georgiei, Azerbaidjanului și Armeniei a fost pusă în așteptarea ca aceste republici, fiind recunoscute ca aliate, să joace un anumit rol în acea centură ostilă care ar trebui să înconjoare Rusia sovietică într-un inel dens și, cu ajutorul al Antantei, sugruma Republica Sovietică Nici Lloyd George, nici Clemenceau nu s-au gândit să renunțe la ideea creării unei federații anti-bolșevice Mai mult decât atât, la doar câteva propoziții după anunțul "renunțării" la ideea de federație, Lloyd George, vorbind despre ajutorul Poloniei, și-a deschis cărțile, spunând că "acest lucru (adică ajutorul aliaților) depinde dacă Polonia intenționează să-i atace pe bolșevici (Italicile mele - B Sh) Adevărat, după observația grăbită a lui Clemenceau că nu era vorba (Doamne ferește!) nu de atac, ci doar de apărare, Lloyd George a început să treacă peste problema și să asigure că Polonia ar trebui reînarmată deloc pentru un atac asupra Rusiei sovietice, ci în "prevăzând complicații viitoare" Aceste "complicații viitoare" pe care Lloyd George le "prevăzuse" erau a treia campanie a Antantei care se pregătea Shaloya (Italia) a declarat că este pe deplin de acord cu Lloyd George Davis (SUA) a declarat că crede că guvernul SUA va fi de acord cu tot ce a spus Lloyd George aici Curzon a rezumat propunerile lui Clemenceau după cum urmează: Rusia este înconjurată de un gard de sârmă ghimpată Contribuțiile monetare și livrările de bunuri în scopul menținerii sau restabilirii ordinii în Rusia sunt încheiate Polonia devine o barieră împotriva Rusiei și un mijloc de a menține Germania pe linie El (Curzon), însă, se îndoiește dacă problema poate fi soluționată în termeni atât de precisi Nu trebuie să dăm impresia că nu avem niciun interes pentru Rusia Interesul nostru depinde de ceea ce se face direct în afara sârmei ghimpate Trebuie să ne amintim că toate statele din jurul Rusiei luptă pentru libertate (cum se știe, în limbajul) Curzon, "lupta pentru libertate" în astfel de cazuri a însemnat participarea activă la intervenția armată împotriva Rusiei sovietice) Acest lucru, a continuat Curzon, se aplică în mod egal Finlandei, țărilor baltice, Poloniei, Denikin și Caucazului Fiecare dintre ei luptă pentru existența sa națională El (Curzon) crede și speră că, deși Aliații întrerup ajutorul material, ei nu ar trebui să oprească ajutorul moral și să-și cheme reprezentanții din aceste state A doua împrejurare este că Aliații nu pot trasa cu exactitate linia de la care ar trebui să înceapă această nouă politică Noua politică nu trebuie realizată cu prea mare precizie și trebuie lăsată o anumită marjă de manevră Clemenceau a declarat că este pe deplin de acord cu Curzon Balfour a ridicat problema statelor baltice Dacă vrem să înconjurăm Rusia cu un gard de sârmă ghimpată, a spus Balfour, putem lăsa o lacună la fel de mare ca spațiul dintre Polonia și Finlanda? Aceasta ar însemna separarea Finlandei de Polonia și acordarea bolșevicilor acces la mare Dacă nu vrem să fim de acord cu pacea lor cu bolșevicii, ce pași ar trebui să luăm? Cum să împiedicăm încheierea păcii? Această întrebare ar trebui să facă obiectul relațiilor diplomatice dintre Paris, Roma și Londra Balfour crede că ar fi extrem de trist să vedem un tratat de pace care ar oferi Rusiei acces la Marea Baltică Cu această frază Balfour a spus mai mult decât orice discuție lungă Toată retorica despre "ajutor" acordat statelor baltice în "lupta lor pentru libertate", despre "sfaturi cu privire la chestiunea unui tratat de pace cu Rusia sovietică" - toate acestea sunt înveliș verbal în comparație cu temerile lui Balfour că un tratat de pace (al Statele

baltice) cu Rusia sovietică "vor da Rusiei acces la Marea Baltică" Acolo a fost îngropat câinele! Discuția pe tema "chestiunii ruse" a continuat la ședința Consiliului Prim-miniștrilor din decembrie Primul a vorbit * Relațiile externe ale SUA, , v IX, p - Lloyd George, care a spus că problema asistenței financiare suplimentare și ce trebuie făcut dacă bolșevicii ar ataca statele baltice ar trebui să fie decisă Urmează întrebarea statelor caucaziene și ce să facă dacă sunt atacate Problema Siberiei preocupă SUA și Japonia mai mult decât alte state În ceea ce privește Rusia europeană, punctul de vedere al guvernelor britanic, francez și italian este că nu intenționează să întreprindă alte măsuri de intervenție Fiecare putere va avea libertate de acțiune în sensul de a-și lăsa pe loc sau de a-și retrage misiunile politice sau de altă natură atribuite elementelor anti-bolșevice Puterile cred că o Polonie puternică este de dorit În ceea ce privește asistența care trebuie acordată formațiunilor de frontieră, toți au fost de acord ca Aliații să acorde această asistență pentru protejarea libertății lor, iar chestiunea să fie decisă în funcție de circumstanțe și de fiecare caz în parte În mod caracteristic, Lloyd George a subliniat puternic posibilitatea unui "atac" atât asupra republicilor baltice, cât și asupra celor transcaucaziene Un astfel de "atac" era strâns legat de "ajutorul" care în acest caz trebuia oferit "victimelor atacului" Cu alte cuvinte, Lloyd George a lăsat pentru sine și pentru aliați libertate deplină a mâinilor în raport cu viitorul Refuzând să ofere asistență în cuvinte, el a pregătit de fapt oportunitatea de a continua această asistență În această direcție a fost luată decizia privind o "Polonia puternică" Răspunsul său la observația lui Imperiali că Polonia nu va fi forțată să întreprindă acțiuni ofensive a fost menită să camufleze adevăratele intenții Acest lucru a fost confirmat în vara anului , în timpul celei de-a treia campanii a Antantei Vicontele Chinda (Japonia) a declarat că situația din Siberia este într-adevăr critică și nu a văzut unde ar putea duce aceasta fără asistență financiară sau militară suplimentară Lloyd George l-a întrebat pe Davis dacă știe dacă guvernul american intenționează să ofere asistență suplimentară amiralului Kolchak Davis a răspuns: că nu ştie în ce poziţie se află această întrebare Vicontele Chinda a spus că știe că SUA și guvernul japonez discută această problemă în acest moment Guvernul japonez ia foarte în serios situația din Siberia Retragerea amiralului Kolchak i-a încurajat pe bolșevici, iar dacă această retragere va continua, trupele Puterilor Aliate și Asociate din Orientul Îndepărtat s-ar putea găsi față în față cu Armata Roșie Rusă Potrivit vicontelui Chinda, există trei posibilități: O încercare de a învinge Armata Roșie Rusă prin trimiterea de întăriri suficiente în Siberia și în cooperare cu forțele locale anti-bolșevice Evacuare parțială pentru a evita o coliziune cu Armata Roșie Rusă O încercare de a opri Armata Roșie Rusă prin menținerea status quo-ului În ceea ce privește prima posibilitate, adică trimiterea de întăriri suficient de serioase, opinia publică din Japonia face acest lucru impracticabil, deoarece insistă asupra unei evacuari generale din Rusia În ceea ce privește a doua posibilitate, în opinia guvernului japonez, orice evacuare parțială a forțelor militare ar provoca o creștere a presiunii bolșevice și, în cele din urmă, ar forța o evacuare generală O astfel de situație ar crea o amenințare bolșevică serioasă pentru Manciuria, Coreea și chiar Japonia însăși De aici rezultă că singura bază pentru acțiuni ulterioare poate sta în cea de-a treia posibilitate, adică în menținerea status quo-ului prin trimiterea unor întăriri care ar fi necesare urgent pentru a ocupa cele mai importante poziții ale

frontului Consiliul Prim-miniștrilor a adoptat următoarea hotărâre: " Politica rusă, așa cum a fost adoptată de conferință, poate fi formulată după cum urmează: să nu-și asume în viitor alte obligații decât cele deja date sau, în ceea ce privește Siberia, poate fi acceptată prin acord între SUA și Japonia, în ceea ce privește trimiterea de ajutor elementelor anti-bolșevice, fie sub formă de trimitere de trupe, materiale de război, fie ajutor financiar; elementele anti-bolșevice au posibilitatea de a cumpăra materiale militare în țările aliate; fiecare putere își păstrează libertatea de a lăsa în loc tot felul de misiuni politice sau de altă natură care au fost deja atribuite elementelor anti-bolșevice sau vor fi trimise ulterior pe baza unor decizii deja luate și de a înconjura Rusia bolșevică ca cu sârmă ghimpată Conferința consideră că o Polonie puternică este în interesul țărilor Antantei și lasă pentru o analiză ulterioară chestiunea formei și volumului asistenței care poate fi acordată Poloniei pentru apărarea teritoriului său Conferința consideră că nu este utilă convocarea unei conferințe generale a reprezentanților statelor antibolșevice în prezent În ceea ce privește regiunile de frontieră cu populații non-ruse, care luptă pentru libertatea și autoguvernarea lor, Aliații sunt gata să ofere o oarecare asistență în apărarea libertăților lor, în cuantumul considerat dezirabil în fiecare caz în parte, după cum ele apar Atât rezoluția, cât și dezbaterea care a precedat-o păreau să arate deplina unitate de opinii a tuturor participanților la Consiliul Prim-miniștrilor În primul rând, toată lumea era de acord cu faptul că intervenția armată directă în Rusia ar trebui oprită Toată lumea a pornit de la faptul că această intervenție s-a încheiat cu eșec Niciunul dintre participanți nu a sugerat încercarea de a continua intervenția militară directă într-un sector sau altul, deși de această dată, spre deosebire de ședința Consiliului celor Zece, desfășurată acum aproape un an, în ianuarie , nimeni nu a încercat să analizeze motivele eșecului de intervenție militară directă (așa cum a fost făcută de Lloyd George în ianuarie), iar Clemenceau a declarat deschis că nu dorește să se angajeze în "înalte activități politice" Relațiile externe ale SUA, , v IX, p - filozofie " Toată lumea a fost de acord că intervenția armată deschisă a eșuat și trebuia oprită Clemenceau a declarat direct: "Trebuie să punem capăt ideii unei noi intervenții directe în Rusia" Și asta a spus Clemenceau, care, împreună cu Churchill și Curzon, a fost unul dintre cei mai consecvenți și fericiți susținători ai tocmai acestui tip de "influență" asupra Republicii Sovietice De data aceasta se părea că faptele eșecului aparent al aventurilor lui Denikin, Kolchak și Yudenich au exercitat o presiune decisivă asupra politicii lui Clemenceau Nu a fost o coincidență că am folosit cuvântul "se părea", deoarece nici măcar declarația lui Clemenceau despre necesitatea de a pune capăt ideii unei noi intervenții directe în Rusia nu a reprezentat un sfârșit real al intervenției armate din partea aliați Aliații au efectuat în primăvara anului o nouă încercare de intervenție armată, cunoscută drept a treia campanie a Antantei, iar de această dată mizele au fost puse asupra Poloniei de către Pilsudski, pe de o parte, și Wrangel, pe de altă parte Deci, în partea negativă a viitoarei politici față de Rusia, toți participanții la Consiliul Prim-miniștrilor, care s-a întrunit la și decembrie , au fost de acord: nicio continuare (cel puțin în viitorul apropiat) a intervenției armate directe Consiliul Prim-miniștrilor a adăugat încă un punct la partea negativă a programului Nu numai că nu ar trebui să trimită soldați înarmați în Rusia, dar nu ar trebui să trimită acolo (adică, grupurile Gărzii Albe Ruse) echipamente,

materiale militare și să le dea bani Și toată lumea a fost de acord cu acest lucru, deși reprezentanții Marii Britanii (atât Lloyd George, cât și Curzon) au stipulat că, în primul rând, acele obligații bănești care fuseseră deja convenite ar putea și vor fi îndeplinite (Lloyd George a vorbit despre promisiunea de milioane de dolari) lire sterline pentru Denikin), și, în al doilea rând, politica de refuz complet a asistenței organizațiilor Gărzii Albe nu trebuie dusă prea literal, adică anumite cazuri pot fi permise când o astfel de asistență va fi acordată Totuși, ca un fel de linie generală, s-a hotărât să nu se acorde asistență financiară și echipamente Toate ska Cele de mai sus se refereau la ceea ce Aliații nu ar face față de Rusia sovietică în viitor Programul lui Clemenceau (la care Lloyd George nu a obiectat) a constat în două puncte: crearea unei "bariere de sârmă ghimpată" împotriva Rusiei sovietice și crearea unei Polonii puternice ca "baraj împotriva Rusiei sovietice" În aparență, ambele măsuri erau, parcă, de natură defensivă Cu sârmă ghimpată, Aliații s-au protejat de "amenințarea bolșevismului", iar "Polonia puternică", au spus ei, trebuia să servească drept un fel de baraj Cu toate acestea, acest caracter "defensiv" al ambelor măsuri a fost doar extern Acest lucru a fost dovedit de evenimentele ulterioare După ce au declarat eșecul intervenției armate directe, precum și politica de asistență pentru organizațiile Gărzii Albe, aliații și-au schimbat tactica Această schimbare la momentul reuniunii din decembrie ( ) a Consiliului Prim-miniștrilor a reprezentat o blocare navală completă a Rusiei sovietice Această blocada a exclus complet orice fel de comerț cu Republica Sovietică După ce au închis accesul către Rusia sovietică dinspre mare, Aliații au anunțat că întind sârmă ghimpată în jurul ei pe uscat Astfel, izolarea statului sovietic trebuia să fie completă Acest lucru nu este suficient Ei susțin și înarmează Polonia ca o trambulină împotriva Rusiei sovietice În cele din urmă, ei și-au rezervat libertatea deplină a mâinilor în cazul unui "atac" al Rusiei sovietice asupra republicilor baltice și transcaucaziene, care, conform planului lor, vor forma de acum înainte o centură de state ostile în jurul Republicii Sovietice, gata să atace la în orice moment, la ordinul Londrei, Parisului și Washingtonului, către o republică socialistă Lloyd George nu s-a opus lui Clemenceau cu privire la nicio problemă discutată la Consiliul Primilor Miniștri din decembrie Mai mult, a fost foarte precaut când a fost vorba de un program pozitiv pe "chestiunea rusă" El a vorbit puțin despre ceea ce ar trebui să facă Aliații, și în special Marea Britanie, în legătură cu Rusia sovietică Blocada, sârmă ghimpată, sprijin pentru o Polonie puternică, libertate pentru Statele Unite și Japonia pentru a rezolva problema Orientului Îndepărtat - toate acestea au fost mai degrabă un program negativ Totuși, Lloyd George avea în acel moment un alt program, dar a tăcut în legătură cu asta Acest program a fost dezvăluit la exact o lună de la ședința de la Londra a Consiliului Prim-miniștrilor, și anume la ședința de la Paris a Consiliului din ianuarie Acest program a constat în reluarea "relațiilor comerciale cu poporul rus", ocolind Guvernul sovietic La ianuarie , la Moscova a fost primită o telegramă radio, trimisă de la Carnarvon și semnată de Alexander Berkenheim, șeful delegației străine și vicepreședinte al Uniunii Centrale a Societăților de Consumatori prerevoluționare a Rusiei Această delegație a fost trimisă în străinătate în timpul Primului Război Mondial și după Revoluția din octombrie nu s-a mai întors în Rusia sovietică Într-o telegramă, Berkenheim a raportat că la ianuarie "a făcut un raport către Consiliul Suprem al lui Clemenceau, Lloyd George și Nitti cu privire la opiniile

cooperanților ruși cu privire la problema relațiilor comerciale cu Rusia"* Telegrama a continuat cu decizia luată de sovietic la ianuarie "de a reînnoi relațiile comerciale cu poporul rus prin cooperare", ocolind guvernul sovietic Berkenheim a enumerat condiţiile în care aceste relaţii comerciale puteau fi stabilite La o ședință a Consiliului Suprem (Consiliul Prim-miniștrilor) din ianuarie , la care au participat Clemenceau, Lloyd George și Nitti, a fost luat în considerare raportul unui comitet special desemnat să examineze reluarea relațiilor comerciale cunoscute cu Rusia Raportul acestui comitet, datat ianuarie , a fost semnat de Wise (Marea Britanie), Kamerer (Franța) și de la Toretta (Italia) S-a spus următoarele: "Comitetul își înțelege sarcina în sensul că a fost autorizat să analizeze detaliile practice ale unui program pentru restabilirea comerțului cu poporul rus fără recunoașterea oficială a guvernului sovietic "Politica externă a URSS Culegere de documente, Vol I, p în special, el a fost instruit să investigheze măsura în care este posibilă participarea organizațiilor cooperatiste la acest proces Următoarele propuneri majore au fost făcute în urma examinării propunerilor lui Berkenheim și sunt recomandate pentru adoptare de către conferință Guvernele aliate vor informa organizațiile cooperatiste că sunt gata să permită schimbul de mărfuri pe bază de reciprocitate între Rusia și țările aliate și neutre și vor invita aceste organizații să elimine surplusul de cereale, alimente și materii prime din Rusia în schimbul îmbrăcămintei și altor bunuri de care Rusia are nevoie Organizațiile cooperatiste vor comunica prin radio cu consiliul lor principal de la Moscova și îi vor întreba dacă mișcarea cooperatistă este pregătită să își asume responsabilitatea pentru exportul și importul de mărfuri și dacă un astfel de schimb este practic posibil Reprezentanții birourilor din Paris sau Londra ale organizațiilor cooperatiste vor pleca imediat la Moscova pentru a discuta detaliile Consiliul de cooperare de la Moscova va afla dacă i se va permite exportul de cereale, in etc și dacă i se va asigura transport și alte facilități La primirea răspunsului, consiliul cooperativ va comunica decizia sa reprezentanților săi la Paris Dacă consiliul cooperativ (la Moscova) este gata să-și asume responsabilitatea, Berkenheim și alți angajați ai organizației cooperatiste vor fi gata să încheie anumite contracte pentru exportul de cereale, in, etc din Rusia, în ipoteza că aceste tranzacții vor fi finanțate cu % din suma totală a contractelor, fie direct, fie prin organizații cooperative engleze, franceze sau italiene sau comercianți privați Acoperirea împrumuturilor primite se va face de către consiliul cooperativ din resurse proprii din Londra, Paris etc , sau prin acorduri cu mișcarea cooperatistă engleză, franceză sau italiană, sau bănci private, sau comercianți Consiliul Cooperativ va începe imediat expedierea bunurilor primite cu ajutorul acestor împrumuturi către Marea Neagră sau porturile baltice și va fi răspunzător dacă aceste bunuri sunt confiscate sau distruse În ceea ce privește transportul, consiliul cooperativ de la Moscova ar trebui să aibă grijă să asigure cel puțin patru trenuri complete pentru transportul către și dinspre porturile Mării Negre Dacă acest lucru se dovedește imposibil, atunci Berkenheim și personalul său vor folosi o parte din împrumuturile lor pentru a cumpăra vagoane și locomotive cu abur în țările aliate În orice caz, trebuie să trimită un anumit număr de camioane pentru a ajuta transportul feroviar De îndată ce se va primi mesajul că boabele au fost trimise din Rusia și că bolșevicii nu se amestecă în acest sens, contractele vor crește, fără îndoială, semnificativ și ar trebui

să ajungă la cel puțin milion de tone de cereale, care pot fi exportate în momentul potrivit Raportul de mai sus al comitetului a fost distribuit la o ședință din ianuarie Comentându-l, Bertello (Franța) a spus că ar fi extrem de important să se stabilească comerț direct cu țăranii ruși în toată Rusia; aceasta ar fi, dacă va avea succes, cea mai bună modalitate de a distruge bolșevismul Bertello a văzut principala dificultate în faptul că aliații refuză să negocieze cu bolșevicii, deoarece aceasta este calea care duce la recunoașterea guvernului bolșevic și, în același timp, refuzând să intre în relații directe cu bolșevicii, ei caută modalități de a-și obține consimțământul (pentru a relua comerțul sub asistența cooperării) Ieșirea din această situație este modalitatea propusă de comitet, și anume, ca organizațiile cooperatiste, care își au reprezentanțele la Londra și Paris, precum și în diferite orașe rusești, să poată încheia un acord direct cu guvernul sovietic și primesc de la acesta permisiunea de a exporta produse pe care aceste cooperative le vor vinde ele însele Relațiile externe ale SUA, , v IX, p - Lloyd George a declarat imediat că este pe deplin de acord cu liniile principale ale raportului comisiei și cu explicația care a fost dată Extrem de caracteristic demagogiei lui Lloyd George, acesta " a liderilor experimentați, extrem de pricepuți și pricepuți ai guvernului capitalist "!, este propunerea sa de a înlocui cuvântul "bolșevici" în redactarea raportului cu cuvintele "popor rus" El a explicat că puterile ar trebui să manifeste simpatie față de țăranii ruși Lloyd George a întrebat despre ceea ce va fi raportat în presă A urmat imediat răspunsul lui Clemenceau: "Cât mai puțin" Lloyd George a fost interesat să publice documente despre noua linie de aliați în "chestiunea rusă" La următoarea ședință, din aceeași zi, ianuarie, Consiliul a abordat problema comunicatului de presă Următorul text al mesajului a fost acceptat și publicat pe ianuarie: "Pentru a ajuta într-o situație dificilă populația Rusiei, care este în prezent lipsită de orice bunuri din străinătate, Consiliul Suprem, după ce a luat în considerare raportul comisiei abilitate să studieze problema restabilirii anumitor relații comerciale cu poporul rus, a decis să permită schimbul de mărfuri pe bază de reciprocitate între poporul rus și țările aliate și neutre În acest scop, s-a decis acordarea de asistență organizațiilor cooperatiste ruse care au contact direct cu țărănimea Rusiei, astfel încât acestea să poată organiza importul în Rusia de îmbrăcăminte, medicamente, mașini agricole și orice altceva de care poporul rus are nevoie urgentă în schimb pentru cereale, in, etc , pe care Rusia le are din belșug Acest ordin nu înseamnă o schimbare în politica guvernelor aliate față de guvernul sovietic Paris, ianuarie " V I Lenin, Soch , vol XXVII, ed , p Relațiile externe ale SUA, v IX, p - Ibid , p - Conferința de pace de la Paris s-a încheiat oficial cu o reuniune a Consiliului Miniștrilor de Externe la ianuarie Nu este sarcina noastră să luăm în considerare soarta ulterioară a planului "comerț cu poporul rus prin cooperare, ocolind guvernul sovietic" Citând materiale care caracterizează prima etapă a acestei întrebări, ne-am propus să arătăm etapa finală a "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris Acum este necesar să ne oprim asupra motivelor care au stat la baza acestei noi etape La noiembrie , Lloyd George a ținut un discurs principal în Camera Comunelor despre "Chestiunea Rusă" Ce se poate învăța din acest discurs al lui Lloyd George? În ea, în primul rând, este necesar să se mături tot neadevărul pe care Lloyd George l-a prezentat Camerei Comunelor Acest lucru se aplică în special afirmației lui Lloyd George că "niciuna dintre părți nu a fost de acord cu

propunerea de conferință în Insulele Prinților, nici bolșevicii, nici antibolșevicii Prin urmare, a fost inutil să încercăm să mergem mai departe În capitolul "Insulele Prinților" am arătat cât de departe se afla această afirmație (pe care Lloyd George a repetat-o ulterior în cartea sa "Adevărul despre tratatele de pace") de realitatea istorică A doua minciună se referă la reprezentarea lui Lloyd George a "episodului Bullitt" Nu se poate decât să se minuneze de cavaleritatea cu care Lloyd George a dezinformat Camera Comunelor, prezentând întreaga poveste ca o născocire În capitolul Bullitt Mission, am detaliat acest neadevăr al lui Lloyd George A treia minciună pe care Lloyd George a rostit-o în discursul său din noiembrie (o minciună mult mai importantă din punct de vedere politic) a fost afirmația sa că intervenția în Rusia a început în general cu unicul scop de a restabili așa-numitul "Front de Est" împotriva Germaniei Încercările de restabilire parțială a "frontului de est" au jucat un anumit rol în politica aliaților, dar aceasta a avut loc într-un moment critic între ruptura negocierilor de la Brest-Litovsk (din cauza trădării lui Troțki) și semnarea acestui tratat, când părea posibil ca aliații să implice din nou Rusia în război de partea lor După semnarea și ratificarea Tratatului de la Brest-Litovsk (cu excepția încercării asociate cu rebeliunea din iulie a socialiștilor-revoluționari de stânga), aceste speranțe au fost abandonate Pe de altă parte, nu trebuie să uităm că toate acestea ar fi putut avea loc abia înainte de capitularea Germaniei de la Compiègne din noiembrie Între timp, după cum se știe, intervenția aliaților în Rusia a început să capete dimensiuni impresionante tocmai după înfrângerea lui Germania, adică atunci când nevoia oricărui "front de est" a trecut deja Este caracteristic, de altfel, să remarcăm că în declarațiile comandanților forțelor aliate din Orientul Îndepărtat, emise populației locale și explicând în numele guvernelor respective motivele debarcării forțelor aliate (pentru de exemplu, declarația Italiei din decembrie), încă mai exista o referire la necesitatea recreării Frontului de Est! Lloyd George, propunând astfel un argument fals, a tras o concluzie la fel de falsă, și anume că eventuala asistență suplimentară acordată organizațiilor antibolșevice este doar îndeplinirea "obligațiilor de onoare" asumate anterior Treaba era mult mai simplă La momentul discursului, Lloyd George știa că atât el, cât și Clemenceau au decis să renunțe (cel puțin temporar) asistenței materiale suplimentare organizațiilor anti-bolșevice Totuși, același Lloyd George nu a vrut să se lege cu o obligație formală - să nu dea nici măcar un ban pentru a ajuta forțele anti-bolșevice din Rusia Va fi de ajuns să declarăm de acum înainte că cutare sau cutare ajutor este împlinirea vechilor, foste "obligații de onoare", și totul va fi în ordine Mâinile lui Lloyd George vor fi dezlegate Este necesar să ne oprim asupra încă o minciună făcută de Lloyd George, o minciună evidentă și cinică În momentul în care a fost instituită o blocadă excepțional de strictă a Rusiei sovietice, Lloyd George, ca răspuns la remarca: "Cum este blocada?" - fără îndoială, a spus: "Nu există blocaj, cu excepția blocadei de gheață" Și acest răspuns a fost dat în momentul în care Navele de război britanice și franceze au oprit orice vas cu aburi care mergea în portul sovietic și l-au întors înapoi Un cinism mai mare, repetăm, nu poate fi imaginat În cele din urmă, noua minciună a lui Lloyd George a fost afirmația sa: "I-am dat lui Denikin toate armele necesare pentru ca el să reziste, iar această politică a avut succes Frontul antigerman a fost restabilit, iar germanii nu au avut ocazia de a se asigura cu proviziile de care aveau nevoie Înainte de înfrângerea Germaniei, după cum se știe, Denikin se afla în Caucazul

de Nord și nu avea nicio influență asupra aprovizionării Germaniei și, desigur, nu putea avea Dacă Germania în nu a putut obține proviziile necesare din Est, atunci ea nu datora acest lucru miticului "front" al lui Denikin, ci adevăratului front al popoarelor ruse și ucrainene, care au ars trenuri cu alimente și materii prime care se îndreptau către Germania, și care a forțat comandamentul german să păstreze până la milion de soldați în Rusia sovietică JV Stalin a scris: "Împotriva jugului străin venit din Occident, Ucraina sovietică poartă un război patriotic de eliberare - acesta este sensul evenimentelor care se desfășoară în Ucraina Aceasta înseamnă că fiecare pud de pâine și fiecare bucată de metal va trebui să fie luată de germani în luptă, ca urmare a unei bătălii disperate cu poporul ucrainean Cât de departe era această realitate adevărată de minciunile demagogice ale lui Lloyd George! Cu toate acestea, esența discursului lui Lloyd George din noiembrie nu se află deloc în distorsiunile și minciunile de-a dreptul pe care le-am notat mai sus Ce se poate reduce la punctele prezentate de Lloyd George în acest discurs? Intervenția armată directă în Rusia (adică trimiterea de trupe aliate și, în special, britanice) nu trebuie să aibă loc ("Ar fi o nebunie") Finanțarea ulterioară (asistența materială) a organizațiilor anti-bolșevice trebuie să înceteze ("Este destul de clar că țara noastră, dată I V Stalin, Soch , vol , p povara grea pusă asupra ei de război nu poate să-și asume responsabilitatea finanțării războiului civil din Rusia pentru o perioadă nedeterminată ") În acest moment, așa cum am văzut, Lloyd George lasă încă o breșă pentru posibila continuare a "finanțării civile război în Rusia" sub pretextul îndeplinirii vechilor "obligații de onoare" în raport cu organizațiile anti-bolșevice Toate cele de mai sus sunt, ca să spunem așa, latura negativă a politicii în "chestiunea rusă" Lloyd George vorbește despre ce nu va face guvernul său în legătură cu Rusia Nu va trimite trupe și nu va oferi (deși cu rezerve) asistență materială lui Denikin, Kolchak etc Ce își propune să facă în legătură cu Rusia? Ce politică pozitivă privind "chestiunea rusă" a recomandat Camerei Comunelor la noiembrie ? El a subliniat de multe ori că "orice curs vom urma în legătură cu această ghicitoare rusească, acest curs va fi asociat cu o mulțime de dificultăți Indiferent de direcția pe care o luăm, drumul nostru este în ceață Faptele sunt neclare " Ceața a fost în primul rând în discursul lui Lloyd George Lloyd George nu a spus direct ce fel de politică pozitivă intenționează să urmeze în "chestiunea rusă" Cu toate acestea, în acest discurs, Lloyd George a dezvăluit indirect unul dintre adevăratele obiective ale intervenției armate, indiferent sub orice formă a fost efectuată această intervenție Observând foarte viu natura patriotică a luptei purtate de poporul sovietic sub conducerea Partidului Bolșevic și a guvernului sovietic, personaj pe care contemporanii săi din tabăra burgheziei l-au trecut cu vederea și subestimat, Lloyd George a rostit o frază semnificativă care a scos la iveală esenţa politicii sale de intervenţie El a citat declarația lordului Beaconsfield că Anglia trebuie să lupte împotriva "marii, gigantice, colosale, în creștere Rusiei" Aceasta însemna că era necesar să se lupte în continuare pentru dezmembrarea Rusiei, pentru a realiza dezintegrarea ei în părți mici, în state mici Referirea lui Lloyd George la cuvintele lordului Beaconsfield și sublinierea că Beaconsfield considera Rusia "cea mai mare o amenințare pentru Imperiul Britanic", Lloyd George avea nevoie de umbra Beaconsfield tocmai pentru a determina, fără a numi pică, adevărata politică a claselor conducătoare ale Angliei față de Rusia Acea politică era politica dezmembrării Lloyd George nu putea să o spună deschis De aceea s-a

întors către umbra lordului Beaconsfield Membrii Camerei Comunelor erau perfect conștienți de politica rusă a lui Beaconsfield și nu era nevoie să explicăm sensul acestei referințe Această politică a fost implementată de Lloyd George și Churchill, Clemenceau și Pichon, Orlando și Nitti, Wilson și Lansing Această politică a fost dusă de către: cel mai mare dușman al tot ceea ce progresist - Clemenceau; "capul miliardarilor americani, slujitorul rechinilor capitalistilor" - Wilson; cel mai mare urator al Rusiei Sovietice este Churchill; om de afaceri burghez de primă clasă și ticălos politic - Lloyd George și alți lideri ai capitalismului Să ne amintim fapte precum excluderea din Rusia a statelor baltice, precum excluderea Transcaucaziei Aceasta este ceea ce a însemnat însăși "consolidarea naționalităților pe propriul pământ" despre care vorbea Lloyd George A însemnat și politica de dezmembrare a Rusiei, înconjurând-o cu un cordon Finlanda, Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, România și "guvernele" contrarevoluționare din Transcaucazia, Siberia și Orientul Îndepărtat - acestea sunt statele care pot fi ajutate și care în orice moment pot fi trezite la o nouă campanie împotriva Rusiei În aceste condiții, a fost posibil să se îndrepte spre restabilirea relațiilor comerciale cu Rusia sovietică, deoarece acest comerț, în special, era nevoie de țările burgheze care treceau printr-o criză acută postbelică Crearea și recunoașterea statelor de frontieră, crearea unei alianțe ostile Rusiei sovietice din aceste state, pe de o parte, și restabilirea comerțului cu Rusia sovietică, pe de altă parte, au însemnat că politica de intervenție a intrat într-o nouă fază Vezi V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p Vezi V I Lenin, Soch , vol XXV, ed , p Vezi V I Lenin, Soch , vol XIX, ed , p V I Lenin spunea: " cei mai responsabili, cei mai puternici miniștri ai celor mai puternice puteri capitaliste, neștiind la nivel mondial de rivalii lor, au anunțat nu cu mult timp în urmă că au pregătit o alianță de puteri împotriva Rusiei; Știți cum această alianță, sub presiunea capitaliștilor atotputernici ai Franței și Angliei, ia adunat pe Yudenich, Kolchak și Denikin și cum a construit un plan militar cu adevărat grandios și atotcuprinzător Și dacă am distrus acest plan, s-a întâmplat pentru că întreaga unitate a imperialiștilor era doar aparentă și forțele burgheziei internaționale nu pot rezista nici măcar la o singură încercare când vine vorba de a se sacrifica cu adevărat S-a dovedit că după patru ani de măcel imperialist, masele muncitoare nu recunosc dreptatea războiului împotriva noastră, iar noi avem în persoana lor un mare aliat Planul Antantei a fost cu adevărat distructiv, dar s-a prăbușit din cauza faptului că puterile capitaliste, în ciuda alianței lor cele mai puternice, nu au fost în stare să-l ducă la îndeplinire: nu au putut să-l pună în practică V I Lenin, Soch , vol XXV, ed , p - CONCLUZIE Putem rezuma rezultatele cercetării noastre În primul rând, trebuie menționat că subiectul acestui studiu nu acoperă întreaga istorie a intervenției armate a Antantei și a Statelor Unite în Rusia Sovietică, ci este doar o parte a acestei istorii Limitându-ne sarcina în mod specific la Conferința de la Paris, noi, firește, nu am putut să dăm întreaga istorie a intervenției armate, care a început cu mai bine de un an înainte de deschiderea acestei conferințe și s-a încheiat (fără a lua în calcul intervenția japoneză în Orientul Îndepărtat) la aproape un an după ce s-a încheiat Există o a doua împrejurare care deosebește munca noastră de istoria intervenției armate Nu dăm un istoric al intervenției armate nici în perioada ianuarie până la ianuarie , adică în timpul lucrărilor Conferinței de Pace de la Paris, ci doar arătăm activitatea centrului politic care a condus această intervenție Un astfel de centru a fost

Conferința de Pace de la Paris, care a adoptat hotărâri generale directoare referitoare la "chestiunea rusă", politica de intervenție armată Descriem mersul intervenției, în secțiunile sale individuale, doar în măsura în care vorbeam despre punerea în aplicare a deciziilor Conferinței de la Paris Intervenția armată în Rusia a fost răspunsul imperialismului internațional la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie Acest răspuns a fost dat imediat Dar nu a durat mult până când intervenția a ajuns la dimensiunile care au marcat-o, de exemplu, în vara anului După cum arată I V Stalin, " Revoluția din octombrie a început într-o perioadă de luptă disperată între cele două grupuri imperialiste principale, anglo-franceză și austro-germană, când aceste grupuri, fiind angajate într-o luptă mortală între ele, nu a avut nici timpul, nici mijloacele să dedice o atenţie serioasă luptei împotriva Revoluţiei din Octombrie" * A fost o victorie pentru Rusia sovietică Problema luptei împotriva republicii socialiste și a intervenției armate ca mijloc al acestei lupte a fost însă pusă imediat după Revoluția din octombrie Clemenceau, una dintre cele mai active figuri în intervenția armată, a fost chemată la putere de burghezia franceză nu numai pentru a organiza o victorie asupra Germaniei, ci și pentru a sugruma tânăra Republică Sovietică, care tocmai s-a născut, a provocat o ură mult mai mare decât Germania neterminată În ciuda prezenței unei lupte mortale între ele, ambele grupuri ale imperialismului au început imediat intervenția în Rusia Intervenția germană s-a dezvoltat în cursul anului în prezența Tratatului "pașnic" de la Brest-Litovsk și a urmărit în esență aceleași scopuri ca și intervenția Marii Britanii, Franței, SUA, Japoniei etc Respingând categoric propunerea guvernului sovietic de a începe negocierile privind pacea mondială, Antanta a făcut totul pentru a trage Republica Sovietică înapoi în război V I Lenin scria: "Ea a fost cea care, speculând cu privire la atragerea din nou a Rusiei în războiul imperialist, s-a îndepărtat de negocierile de pace și a dezlegat astfel mâinile capitaliștilor la fel de prădători ai Germaniei, care au impus Rusiei pacea de la Brest anexionistă și forțată! Este greu de imaginat o ipocrizie mai respingătoare decât aceea cu care burghezia anglo-franceză și americană ne transferă "vina" pentru pacea de la Brest Fiarele prădătoare ale imperialismului anglo-francez și american ne "acuza" de "acord" cu imperialismul german I V Stalin, Opere, vol , p O, ipocriți! O, ticăloși care defăimează guvernul muncitoresc, tremurând de frică de simpatia cu care ne tratează muncitorii din "lor" țări! Dar ipocrizia lor va fi expusă" Obiectivele intervenției au fost în primul rând distrugerea guvernului sovietic ca inamic de clasă Această sarcină principală a fost însoțită de alta - reducerea Rusiei la nivelul de obiect de exploatare capitalistă internațională, la nivelul de colonie de capital străin Îndeplinirea acestei a doua sarcini urma să fie sprijinită de programul dezmembrării Rusiei și, în consecință, al oricărei slăbiri a acesteia V I Lenin spunea (noiembrie) că " imperialismul britanic și american își transformă trupele în poziția de sugrumatori și jandarmi ai întregii Europe Ei încearcă de mult să elimine Rusia, iar campania împotriva ei a fost concepută cu mult timp în urmă Trebuie doar să ne amintim de ocuparea lui Murman și de cum au aruncat milioane de cuvinte cehe și au încheiat un acord cu Japonia, iar acum Anglia a luat Baku de la turci în baza unui acord pentru a ne sufoca, luându-ne materiile prime Trupele engleze sunt gata să înceapă o campanie împotriva Rusiei, din sud sau din Dardanele, sau prin Bulgaria și România Ei strâng Republica Sovietică într-un inel, încearcă să rupă legăturile economice dintre Republică și întreaga lume Pentru a face acest lucru, au forțat

Olanda să rupă relațiile diplomatice Dacă Germania l-a alungat pe ambasadorul nostru din Germania, atunci ea a acționat, dacă nu în acord direct cu politica anglo-franceză, dorind atunci să-i slujească, pentru ca ei să fie generoși cu ea Noi, se spune, îndeplinim și îndatoririle de călău în raport cu bolșevicii, dușmanii tăi Implementarea acestui program a început imediat după Revoluția din octombrie, deși la început într-un ritm relativ lent, deoarece ambele tabere ale imperialismului erau ocupate să lupte între ele Acțiuni precum acordul anglo-francez din decembrie privind împărțirea zonelor de influență în Rusia, care era practic V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p - Ibid , p - Programul francez de intervenție armată în Rusia, captura franco-română a Basarabiei în decembrie -ianuarie și februarie , "acordul" de la Murmansk privind "ajutorul" anglo-american-francez din martie , debarcarea japoneză la Vladivostok la aprilie , revolta cehoslovacă din mai , intervenția internațională în Orientul Îndepărtat din august - toate acestea erau etape separate ale intervenției armate care se desfășura într-un moment în care statele Antantei erau încă ocupate cu armatele în curs de desfășurare lupta împotriva Germaniei A doua etapă a intervenției a venit după ce Germania la noiembrie a semnat termenii armistițiului de la Compiègne Aliaților li s-a părut, beți de victorie, că înfrângerea țării sovietice pe care o urăsc a fost o operațiune relativ ușoară și scurtă Cucerirea statelor baltice, Transcaucazia, vasalizarea completă a Finlandei, Poloniei, României, asistență extinsă pentru Denikin, Kolchak, Iudenich, "guvernul Arhangelsk", intensificarea intervenției în Orientul Îndepărtat - așa a fost trambulină pentru intervenția armată în aceasta perioada Burgheziei internaționale i se părea că succesul final este aproape În acest moment, V I Lenin a spus: " situația noastră nu a fost niciodată atât de periculoasă ca acum Imperialiștii erau ocupați unii cu alții Și acum una dintre facțiuni a fost măturată de un grup de anglo-francezi-americani Ei consideră că sarcina lor principală este să înăbuşe bolşevismul mondial, să zdrobească unitatea sa principală, Republica Sovietică Rusă Tocmai acele țări care au fost și sunt mai ales considerate democratice, civilizate și cultivate au atacat Rusia sovietică, ele au purtat război împotriva Rusiei prin cele mai brutale mijloace, fără nici cea mai mică umbră de legalitate Până la deschiderea Conferinței de Pace de la Paris, metoda predominantă de intervenție armată a fost intervenția nedisimulată, adică efectuată cu ajutorul trupelor proprii ale Antantei Acest lucru, desigur, nu este V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , pagina V I Lenin, Soch , vol XXIV, ed , p înseamnă că, în prima perioadă de intervenție (înaintea Conferinței de la Paris), Antanta a renunțat la cea de-a doua metodă - înarmarea și toate tipurile de asistență guvernelor și organizațiilor contrarevoluționare Gărzii Albe, precum și forțelor armate ale statelor mici de graniță (statele baltice, Transcaucazia, Polonia, România și altele) Această a doua metodă a fost folosită alături de prima, dar cea principală și, din punctul de vedere al conducătorilor intervenției, metoda intervenției deschise a fost decisivă la acea vreme Trupele franceze și grecești în sudul Rusiei, precum și flota franceză, trupele britanice, americane și franceze în nordul Rusiei, trupele britanice în Georgia și Azerbaidjan, în Transcaspia, trupele japoneze, americane și britanice în Orientul Îndepărtat, cehoslovaci - asta este cine era ea ritmul principal de intervenție a fost stabilit în Aceste trupe urmau să joace rolul de coloana vertebrală în jurul căreia se grupau atât forțele interne contrarevoluționare, cât și forțele auxiliare ale statelor de frontieră Această metodă de intervenție deschisă a eșuat în

mare măsură la începutul Conferinței de Pace de la Paris În discursurile lui Lloyd George și Wilson din ianuarie , a existat o retragere la intervenția nearmată, ca atare, și anume, metoda intervenției deschise, adică războiul cu Rusia sovietică cu ajutorul propriilor trupe V I Lenin și J V Stalin au subliniat că rata intervenționștilor asupra propriilor trupe s-a dovedit a fi bătută " Antanta a trebuit să îndepărteze trupe din Rusia, pentru că trupele Antantei nu puteau lupta împotriva Rusiei sovietice revoluţionare"! I-am luat soldații din Antanta", a spus V I Lenin la cel de-al -lea Congres al Sovietelor Panto-Rusiei Când Aliații au început să organizeze o intervenție armată majoră în Rusia Sovietică, aceasta din urmă s-a dovedit a fi mult mai puternică decât în urmă cu un an, la momentul Revoluției din octombrie Perioada dintre capitularea Germaniei (noiembrie) și deschiderea Conferinței de Pace de la Paris (ianuarie) s-a dovedit a fi o perioadă de victorii continue pentru guvernul sovietic atât asupra V I Lenin Soch , Vol XXIV, ed , p Gărzile Albe și peste stăpânii lor străini În această perioadă, puterea sovietică a fost proclamată în Ucraina, în statele baltice, Belarus, s-au câștigat victorii în est și sud-est Începutul Conferinței de Pace de la Paris a coincis cu o binecunoscută căutare sufletească a lui Wilson, Lloyd George și alții cu privire la metodele de intervenție În același timp, critica lui Lloyd George față de perioada anterioară de intervenție armată din ianuarie nu a însemnat deloc nici o critică a intervenției în general, nici un refuz de a o continua Era vorba doar de înlocuirea unei metode de intervenție cu alta, sau mai degrabă de o combinație a ambelor metode, cu predominanța unei forme noi Această formă este " mai complexă decât intervenția deschisă, dar pe de altă parte mai "convenient" pentru Antanta "civilizată" și "umană"" De data aceasta, nu trupele Antantei proprii, ci trupele statelor mici de frontieră plus Armatele contrarevoluționare ale Gărzii Albe ale lui Denikin, Kolchak, Yudenich trebuiau să-și facă treaba murdară pentru Antanta Astfel, repetăm, nu a fost vorba de a renunța la intervenția armată, oricât de tare ar fi dezvăluit Lloyd George și Wilson în această privință Nici măcar nu a fost vorba despre o respingere completă a metodei de intervenție fățișă Această metodă a fost eliminată ca metodă principală, și, în plus, eliminată pentru o anumită perioadă, ceea ce nu neagă în niciun caz posibilitatea de a reveni din nou sau de a încerca să revină la ea într-o altă perioadă mai favorabilă imperialiștilor În cadrul Conferinței de Pace de la Paris, de exemplu, când s-a discutat problema Transcaucaziei, s-a discutat despre posibilitatea de a trimite acolo divizii Antantei, iar în Orientul Îndepărtat, până la sfârșitul intervenției armate, trupele japoneze au desfășurat-o în formă deschisă Că nu era vorba despre respingerea unei forme nedissimulate de intervenție, precum și a intervenției în general, a subliniat V I Lenin în discursul său din mai Clemenceau, indiferent cum susțin ei că refuză să intervină, dar știm cu toții că aceasta este o minciună I V Stalin, Op vol , p "V I Lenin, Opere, vol XXIV, ed , p În mai , adică la aproape cinci luni după ce, la propunerea lui Lloyd George și Wilson, a fost adoptată ca metodă principală, de bază - metoda intervenției ascunse - de luptă cu ajutorul trupelor străine, Aliații nu au abandonat folosirea metodei intervenției nedissimulate - lupta cu ajutorul trupelor lor Această metodă, însă, a fost folosită în etapele ulterioare ale intervenției ca una auxiliară Discuția de la Conferința de Pace de la Paris a scos la iveală o nouă tendință politică în tabăra de intervenție Tocmai acestei perioade îi aparține analiza dată de V I Lenin, căreia se remarcă o

oarecare ezitare în rândul burgheziei și al guvernelor Antantei Vacilările unei părți a burgheziei și a guvernelor Antantei, despre care V I Lenin a scris la începutul anului , nu au dus, totuși, la respingerea intervenției militare, în ciuda faptului că "ceșcănițiii" erau conștienți de pericolul de a continua "intervenția militară și încercările de a învinge Rusia" Acest pericol, însă, în primul rând, după cum li se părea, a apărut din continuarea intervenției nedissimulate, și anume, trimiterea propriilor trupe, care după un timp în Rusia sovietică revoluționară au decăzut și au devenit inapte pentru continuarea ulterioară a intervenţie Înarmarea altor armate (statele de frontieră și guvernele contrarevoluționare) și tot felul de asistență acordată acestora li s-a părut lui Wilson, Lloyd George și altora o operațiune mult mai puțin periculoasă și riscantă Astfel, ezitările unei părți a burgheziei și ale guvernelor Antantei și ale SUA, care au coincis cu începutul Conferinței de Pace de la Paris, au dus la înlocuirea formei sale nedissimulate ca principală metodă de intervenție - cea acoperită Pe de altă parte, aceleași ezitări au dus la apariția unei noi metode de mascare a planurilor de intervenție, exprimată într-o serie de proiecte de "acorduri" cu guvernul sovietic Aceste proiecte includ proiectul conferinței Insulele Prinților, misiunea Bullitt și așa-numitul plan Nansen (Hoover) Comună tuturor acestor planuri era metoda unei capcane diplomatice, cu ajutorul căreia se va realiza dezmembrarea Rusiei, amestecul activ în treburile sale interne și control economic efectiv care să transforme noile state create pe teritoriul său în obiecte de exploatare colonială de către Antanta și Statele Unite Această tactică a permis existența temporară a Rusiei sovietice pentru a sugruma într-un alt mod urâtul dușman de clasă Politica externă leninist-stalinistă, diplomația sovietică au dezvăluit în timp adevărata esență a tuturor acestor propuneri "pașnice" ca metodă de capcană diplomatică, pe de o parte (dacă este posibil), și o metodă de deghizare a adevăratelor obiective ale intervenției armate și de asigurare asistență diplomatică celor care sufereau înfrângerea Armatei Roșii, armatele Gărzii Albe, pe de altă parte, și le-au opus cu propria lor tactică, care le-a expus obiectivele autorilor acestei politici insidioase: Lloyd George, Wilson și alții "Am dovedit în fața lumii întregi că politica noastră externă nu are nimic în comun cu cea pe care ne-o atribuie în mod constant toate ziarele burgheze" L În perioada ianuarie-mai , proiectul notat de "acorduri" a fost abandonat, deoarece s-au dovedit a fi neputincioși să înșele vigilența guvernului sovietic, V I Lenin, I V Stalin, vigilența diplomației sovietice, care nu a căzut în capcana întinsă de ea Studierea procesului-verbal al Conferinței de Pace de la Paris face posibilă identificarea rolului principal în organizarea și implementarea intervenției armate nu numai a lui Clemenceau și Churchill, Lloyd George și Orlando, ci și a lui Wilson și Lansing V I Lenin a spus: " acești oameni, care au făcut parte dintr-o comisie de persoane, au restrâns comisia, iar acum vorbesc persoane: Wilson, Lloyd George, Clemenceau și Orlando Conducătorii celor patru neamuri Acestea sunt fiarele care au jefuit prada din toată lumea și acum nu pot face pace Acești patru oameni s-au închis într-un grup de patru " Deși chiar înainte de convocarea conferinței "pacii" de la Paris, intervenția armată a durat un an și conducerea ei a făcut obiectul unei vii V I Lenin, Soch , vol XXV, ed , p V, I Lenin, Soch , vol XXIV, ed , p corespondența și negocierile dintre Londra, Paris, Washington, Tokyo și Roma (și o serie de centre mai mici), pentru prima dată în persoana Conferinței de Pace de la Paris a fost creat un singur centru politic

și organizatoric de intervenție Această împrejurare a avut o importanță nu mică în istoria intervenției în sine Deja la începutul acestei lucrări, am subliniat că "chestiunea rusă" la Conferința de pace de la Paris a ocupat un loc mai mare în lucrările sale și a cerut mai multă atenție decât întrebările pentru care a fost convocată oficial această conferință - tratatele de pace cu Germania și sateliții săi Rezumând rezultatele studiului nostru, putem considera că această propunere este pe deplin dovedită Punctul de vedere al acelor istorici burghezi care, expunând istoria Conferinței de Pace de la Paris, o reduceau de obicei doar la problema încheierii Tratatului de Pace de la Versailles, poate fi considerat ca a căzut complet "Chestiunea rusă" a ocupat un loc central în lucrările conferinței, la reuniunile organelor sale de conducere - Consiliul celor Patru și Consiliul celor Zece Obiectivele intervenției sunt restabilirea unității sistemului capitalist, distrugerea puterii sovietice ca inamic de clasă, dezmembrarea Rusiei, transformând-o într-un anexă colonial al "marilor" puteri imperialiste și obiectul celor mai mari exploatarea severă a bogăției sale naturale, a populației, într-o piață de vânzare profitabilă din punct de vedere arhivistic și sursă de materii prime - intervențiile au fost tot timpul paralele Cu toate acestea, în diferite faze ale intervenției, aceste obiective nu au fost la fel de aduse în prim-plan Aceasta nu înseamnă că intervenția într-una sau alta dintre fazele sale a abandonat unul dintre aceste obiective Nu a existat o astfel de fază Înseamnă doar că la un moment dat, din considerente tactice, intervenția a amânat temporar unul dintre obiective în numele celei mai rapide realizări a altui obiectiv, astfel încât după o astfel de realizare să fie dus la următorul obiectiv Planurile Insulelor Prinților, Bullitt și Hoover (planul Nansen), în implementarea lor, au permis o renunțare temporară la distrugerea imediată a puterii sovietice pentru a realiza o dezmembrare imediată Rusia într-un număr de state mici - sateliți ai Antantei și ai Statelor Unite Am observat tactica inversă în acea perioadă de intervenție, când principalii favoriți ai lui Clemenceau, Churchill, Lloyd George, Wilson erau Kolchak și Denikin cu programul lor de Rusia monarhistă "una și indivizibilă" JV Stalin, în articolul său "Politica guvernamentală în chestiunea națională", a oferit o analiză a ceea ce a fost acest slogan monarhist Kolchak-Denikin al Rusiei "una și indivizibilă" și ce sarcină au urmărit-o autorii acestui slogan JV Stalin a scris: "Cu un an în urmă, chiar înainte de Revoluția din octombrie, Rusia, ca stat, a prezentat o imagine a colapsului Vechiul "stat rusesc vast" și, împreună cu el, o serie de noi "state mici", trăgând în direcții diferite - așa era imaginea Revoluția din octombrie și Tratatul de la Brest-Litovsk nu au făcut decât să adâncească și să dezvolte în continuare procesul dezintegrarii Au început să vorbească nu despre Rusia, ci despre Marea Rusie, iar guvernele burgheze formate la periferie, impregnate de ostilitate față de guvernul socialist sovietic din centru, i-au declarat război acestuia din urmă Imperialiștii austro-germani, care și-au asumat atunci rolul principal, au jucat cu dibăcie dezintegrarea fostei Rusii, au furnizat din belșug guvernelor de frontieră tot ce este necesar pentru lupta împotriva centrului, au ocupat pe alocuri regiunile de graniță și au contribuit în general la finalul dezintegrarea Rusiei Imperialiștii Antantei, nevrând să rămână în urma austro-germanilor, au luat aceeași cale Subliniind că "Puterea sovietică a înțeles că unitatea forțată a Rusiei, susținută de baionetele imperialiste, era obligată să se dezintegreze Puterea sovietică nu putea menține unitatea prin metodele imperialismului rus Guvernul sovietic și-a dat seama că

socialismul nu avea nevoie de toată unitate, ci de unitate frățească, că o astfel de unitate ar putea veni doar ca o unire voluntară a claselor muncitoare ale naționalităților Rusiei "* - JV Stalin a continuat: * I V Stalin, Soch , vol , p - Ibid , p "Oponenții guvernului sovietic nu au omis să-i arunce din nou acuzația de "nouă încercare" de a dezmembra Rusia Cel mai reacționar dintre ei, simțind atracția periferiei spre centru, a proclamat "noul" slogan al restabilirii "Marii Rusii", bineînțeles, prin foc și sabie, prin răsturnarea puterii sovietice Krasnovii și Denikinii, Kolceacii și Ceaikovskii, care ieri încă încercau să spargă Rusia într-un număr de buzunare contrarevoluționare independente, astăzi sunt impregnați brusc de "ideea" unui "stat integral rusesc" Agenții capitalei anglo-franceze, cărora nu i se poate nega un miros politic, care abia ieri au jucat pentru prăbușirea Rusiei, au întors acum jocul atât de brusc încât au format două guverne întregi "în întregime" deodată (în Siberia) iar în sud) Toate acestea vorbesc fără îndoială despre atracția invincibilă a regiunilor de frontieră spre centru, pe care contrarevoluționarii autohtoni și străini încearcă acum să o folosească Atât de strălucit a expus I V Stalin conținutul real al sloganului Gărzii Albe "Rusia una și indivizibilă", slogan al cărui scop principal nu a fost deloc unificarea efectivă a națiunilor care locuiau în Rusia, ci distrugerea puterii sovietice și restaurarea "vechea Rusia" cu vechiul regim monarhic JV Stalin a expus și semnificația luptei burgheziei statelor limitrofe în raport cu Rusia centrală pentru crearea "guvernelor naționale" În noiembrie , el a scris: "Lupta "guvernelor" de frontieră a fost și rămâne lupta contrarevoluției burgheze împotriva socialismului Steagul național este lipit de cauză doar pentru a înșela masele, ca un steag popular convenabil pentru acoperirea planurilor contrarevoluționare ale burgheziei naționale Adevărata unitate a Rusiei nu le-a convenit deloc intervenţioniştilor străini, nici Marii Britanii, nici SUA, nici Franţei, nici Japoniei, care tânjeau şi se străduiau după dezmembrarea Rusiei pentru a o transforma în colonia lor I V Stalin, Soch , vol , p Ibid , p - Pe Kolchak, Denikin, Ceaikovski și Yudenich erau adevăratele forțe cu ajutorul cărora Clemenceau, Wilson, Lloyd George, Churchill spera să distrugă puterea sovietică, ceea ce în ochii acestor intervenționști în vara anului era un obiectiv realizabil Și în numele realizării acestui obiectiv principal, este pus temporar sloganul "Rusia una și indivizibilă" Recunoașterea formală a statelor baltice, pe de o parte, și a statelor transcaucaziene, pe de altă parte, recunoașterea care stătea în planul dezmembrării Rusiei, este retrogradată temporar pe plan secund în numele concentrării tuturor asistenței către cei forţe prin care Wilson şi Clemenceau sperau să realizeze distrugerea puterii sovietice Când acest obiectiv va fi atins, credeau ei, atunci va fi posibil să-și arate cărțile și să prezinte cereri susținătorilor unei "Rusie unite și indivizibile" cu privire la cel de-al doilea obiectiv: dezmembrarea Rusiei prin smulgerea periferiei Trebuie avut în vedere că atitudinea intervenționștilor față de cutare sau cutare problemă a statelor de frontieră a fost determinată în primul rând de semnificația ei din punctul de vedere al luptei armate împotriva Rusiei sovietice Aceasta a fost principala măsură Fie problema luptei dintre pilsudcici și petliuriști în Ucraina de Vest, șederea germanilor în statele baltice, armamentul și asistența republicilor burgheze din Transcaucasia, asistența și reorganizarea armatei poloneze, problema folosirii uneia sau un alt capete de pod de intervenție împotriva Rusiei sovietice a fost principala problemă De remarcat că în

literatura istorică burgheză referitoare la intervenție, de foarte multe ori tacticile "cordonului sanitar" sunt opuse intervenției armate active, iar tacticii "cordonului sanitaire" primesc un caracter pasiv, defensiv Aceasta este o denaturare a realității istorice Autorii tacticii "cordon sanitaire", în scopul deghizării politice, au dat ei înșiși o înfățișare atât de defensivă alianței agresive și ofensive a statelor de frontieră din Finlanda lui Mannerheim până în Armenia sub conducerea Dashnakilor De fapt, această tactică a fost la fel de ofensivă și agresivă ca și tactica de intervenție directă Care a fost motivul principal al eșecului intervenției armate, eșec care s-a reflectat și în deciziile Conferinței de Pace de la Paris? Oamenii de stat din țările burgheze nu credeau în posibilitatea victoriei Rusiei sovietice asupra intervenției "Nu pot digera miracolul că o Rusia sovietică devastată învinge state civilizate care sunt mai puternice decât ea Ei nu înțeleg că întreaga forță a acestor victorii este învățătura de bază a comuniștilor Experiența politicii mondiale a arătat că o alianță împotriva Rusiei sovietice este inevitabil sortită eșecului, pentru că este o alianță imperialistă, o alianță a prădătorilor " În eșecul intervenției armate, V I Lenin a spus: " nu numai isprava Armatei Roșii și puterea ei au jucat un rol, ci și situația internațională și diplomația noastră" V I Lenin a dat o formulare concisă a motivelor eșecului ambelor metode de intervenție străină, atât în forma sa deschisă (cu ajutorul trupelor proprii), cât și în forma sa acoperită (cu ajutorul trupelor statelor mici): "În primul rând, am recâștigat muncitorii și țăranii din Anglia, Franța și America Aceste trupe nu au putut lupta împotriva noastră În al doilea rând, am recâștigat aceste țări mici de la ei " JV Stalin, analizând motivele înfrângerii contrarevoluției, a scris: "Nici o singură armată din lume nu poate câștiga fără un spate stabil Ei bine, partea din spate a lui Denikin (precum și Kolchak) este complet instabilă Acest fapt al fragilității din spatele trupelor contrarevoluționare se explică prin natura socială a guvernului Denikin-Kolchak, care a creat aceste trupe Denikin și Kolchak poartă cu ei nu numai jugul latifundiarului și al capitalistului, ci și jugul capitalului anglo-francez Victoria lui Denikin-Kolchak este pierderea independenței Rusiei, transformarea Rusiei într-o vacă de bani pentru sacii de bani anglo-francezi În acest sens, guvernul Denikin-Kolchak este cea mai anti-popor, cea mai anti-națională dreptă V I Lenin, Soch , vol XXV, ed , p V I Lenin, Soch , vol XXVII, ed , p V I Lenin, Soch , vol XXIV, ed , p guvern În acest sens, guvernul sovietic este singurul guvern popular și singurul național în cel mai bun sens al cuvântului, pentru că aduce cu sine nu numai eliberarea muncitorilor de capital, ci și eliberarea întregii Rusii de sub control jugul imperialismului mondial, transformarea Rusiei dintr-o colonie într-o țară liberă independentă Aceeași idee a fost subliniată de V I Lenin, spunând: "Rusia nu poate fi și nu va fi independentă dacă puterea sovietică nu este întărită" Referirea lui J V Stalin la natura duală a luptei împotriva intervenției armate (eliberarea poporului muncitor de sub jugul proprietarului și al capitalistului și eliberarea Rusiei de sub jugul capitalului internațional) este de o importanță excepțională pentru înțelegerea motivelor pentru eşecul atât a intervenţiei armate în ansamblu, cât şi a planului de dezmembrare a Rusiei "Armata Roșie a câștigat pentru că nucleul de conducere al spatelui și al frontului Armatei Roșii a fost Partidul Bolșevic, unit în solidaritatea și disciplina sa, puternic în spiritul său revoluționar și disponibilitatea de a face orice sacrificii pentru succesul cauzei

comune, de neîntrecut în capacitatea sa de a organiza milioane de mase și de a le conduce corect într-un mediu dificil "Numai pentru că partidul era în gardă, că partidul era cel mai strict disciplinat și pentru că autoritatea partidului a unit toate departamentele și instituțiile și, conform sloganului care a fost dat Comitetului Central, ca o singură persoană, zeci de sute , mii, și în cele din urmă milioane, și numai pentru că s-au făcut sacrificii nemaiauzite - doar din această cauză s-a putut întâmpla miracolul care s-a întâmplat Numai din acest motiv, în ciuda campaniei duble, triple și patrulate a imperialiștilor Antantei și a imperialiștilor din întreaga lume, am reușit să câștigăm "(Lenin, vol XXV, p)" "Dacă Rusia a rezistat atacului imperialismului mondial, dacă a câștigat un număr de I V Stalin, Soch , vol , p - V I Lenin, Soch , vol XXIII, ed , p "Istoria PCUS(b) Curs scurt, p cele mai serioase succese atunci se datorează asta unui partid comunist unit, întărit în luptă și făurit din solid oțel comunist " Partidul a trezit poporul sovietic "la un război patriotic împotriva invadatorilor străini și a gărzilor albe burgheze-moșiere " Iar poporul sovietic a răspuns la acest apel al partidului ca patrioți ai patriei lor socialiste, mereu gata să apere libertatea, independența și onoarea țării lor natale până la ultima picătură de sânge Patriotismul sovietic a câștigat "Lenin și Stalin au condus apărarea țării împreună cu cei mai buni lideri ai Partidului Bolșevic Stalin a fost inspiratorul direct și organizatorul celor mai importante victorii ale Armatei Roșii Oriunde s-a hotărât soarta revoluției pe fronturi, partidul l-a trimis pe Stalin El a fost creatorul celor mai importante planuri strategice Stalin a condus operațiunile militare decisive Lângă Tsaritsyn și lângă Perm, lângă Petrograd și împotriva lui Denikin, în vest împotriva Poloniei pan-erei și în sud împotriva lui Wrangel - peste tot voința de fier și geniul strategic al lui Stalin au asigurat victoria revoluției După cum a observat V I Lenin, politica externă sovietică și diplomația sovietică au jucat un anumit rol în eșecul planurilor intervenționiste Capacitatea de a dezlega capcana diplomatică a Insulelor Prinților și a misiunii lui Bullitt și de a deranja astfel jocul intervenționștilor, propunerile continue pentru o pace comună, capacitatea de a convinge statele baltice să intre în negocieri de pace cu Rusia Sovietică etc - toate acestea au contribuit foarte mult la eșecul intervenției Primul atac militar al capitalului internațional asupra țării socialismului s-a încheiat cu prăbușirea sa completă Conferința de pace de la Paris a fost un eșec total în ambele aspecte ale "chestiunii ruse" pe care a ridicat-o, adică distrugerea puterii sovietice și dezmembrarea Rusiei Contrar planurilor conducătorilor conferinței I V Stalin, Soch , vol , p "Istoria PCUS(b) Curs scurt, p Iosif Vissarionovici Stalin Scurtă biografie", pp - Clemenceau, Lloyd George, Wilson - "chestiunea rusă" a fost rezolvată prin eforturile popoarelor republicii socialiste, care au respins invazia invadatorilor străini, au apărat independența și libertatea patriei lor și au pornit ferm pe calea socialismului "Întreaga lume a văzut că există o forță împotriva căreia Tratatul de la Versailles nu este îngrozitor și că niciun tratat de la Versailles nu va sparge puterea muncitorilor și țăranilor dacă știu să reprime proprietarii de pământ și capitaliștii" * * A trecut puțin timp, iar clasele conducătoare din multe țări burgheze au fost nevoite să realizeze acest adevăr Intervenția armată a eșuat, iar încercările de a sugruma puterea sovietică din punct de vedere economic, de a o arunca în aer cu ajutorul agenților troțkiști-buharin și de a o izola printr-un boicot diplomatic organizat au eșuat Rusia sovietică a dovedit că

își urmărește "propria politică externă independentă" Au trecut câțiva ani, iar tovarășul Stalin, vorbind despre semnificația internațională enorm crescută a Uniunii Sovietice, a remarcat: "Trebuie să fi observat că așa-numita "chestiune rusă" a devenit recent o problemă de actualitate a presei social-democrate și burgheze din Occident Este întâmplător? Desigur, nu întâmplător Creșterea socialismului în URSS și dezvoltarea mișcării comuniste în Occident nu pot decât să dea naștere la cea mai mare anxietate în rândurile burgheziei și a agenților ei din clasa muncitoare - liderii social-democrați Linia de separare dintre revoluție și contrarevoluție merge acum pe linia urii răutăcioase a unora și a prieteniei camaradești a altora față de partidul proletar din URSS Cea mai mare semnificație internațională a "chestiunii ruse" este acum un fapt pe care dușmanii comunismului nu îl mai pot ignora V I Lenin, Soch , vol XXV, ed , p * I V Stalin, Opere, vol , p I V Stalin, Soch , vol , p - SURSE ȘI LITERATURA Studiul rolului "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris din până în a întâmpinat dificultăți semnificative, deoarece principala sursă documentară pentru studierea acestei probleme - procesul-verbal al Conferinței de pace - a rămas în arhivele Ministerului de Externe ale Marea Britanie, SUA și Franța și nu a fost publicată De menționat că nu există procese verbale textuale ale conferinței în adevăratul sens al cuvântului Există așa-numitele note de secretariat (americane, engleze și franceze, iar în unele chestiuni și italiene), care au înlocuit stenogramele ședințelor De regulă, aceste note erau verificate după fiecare ședință de către secretarii generali respectivi ai delegațiilor Astfel, în lipsa stenogramelor ședințelor Consiliului celor Zece, Consiliului celor Patru și, după iunie , Consiliului șefilor de delegații, aceste înregistrări ar trebui considerate o sursă documentară pentru istoria Păcii de la Paris Conferința din În memoriile participanților la Conferința de pace de la Paris, precum și în cărțile unor cercetători care au scris în diferite momente atât despre Conferința de pace de la Paris în ansamblu, cât și despre tratatele individuale elaborate de aceasta, au existat fragmente de note de secretariat Ele pot fi găsite în memoriile lui Lloyd George, Tardieu, Al-drovandi-Marescotti, Nicholson, Lansing, în lucrările lui Rene Martel, Becker și alții Dacă o serie de probleme ale Conferinței de Pace de la Paris (german, austriac, maghiar, problema reparațiilor, Liga Națiunilor, sistemul de mandate etc) au fost găsite de un număr semnificativ de istorici și politicieni burghezi care au studiat aceste probleme , atunci acest lucru nu poate fi afirmat cu privire la "chestiunea rusă" Amplele memorii ale participanților la Conferința de Pace de la Paris sunt dedicate într-o foarte mică măsură acestei probleme cele mai importante a conferinței Unii dintre ei, în general, "nu au observat" "chestiunea rusă" la conferință și, în cel mai bun caz, i-au dedicat câteva fraze Alții au distorsionat realitatea, au retușat dezbatere pe "chestiunea rusă", încercând să dea un caracter de menţinere a păcii celor mai josnice planuri ale imperialiştilor Este suficient să studiem cele mai semnificative lucrări dedicate Conferinței de la Paris în ansamblu pentru a fi convinși de existența unei falsificări sistematice de către politicieni, diplomați, istorici burghezi, falsificare care a avut loc în raport cu "chestiunea rusă" "în timpul care a trecut de la Conferința de pace de la Paris Vom analiza câteva lucrări de literatură istorică și de memorii burgheză Nici un singur cercetător al Conferinței de Pace de la Paris nu poate trece pe lângă cartea "Pacea" de A Tardieu Scrisă în , în urma conferinței care s-a încheiat, cartea lui Tardieu este o apologie

pentru imperialismul francez și pentru politica sa externă de la sfârșitul Primului Război Mondial Otrăvându-se în detaliu asupra unei serii de probleme ale conferinței (reparații, revendicări teritoriale etc), Tardieu acordă mai mult decât un loc nesemnificativ "chestiunii ruse", ascunzând cu grijă atât semnificația și rolul ei real în cadrul conferinței, cât și discuției referitor la această problemă De exemplu, Tardieu dedică doar câteva rânduri problemei Insulelor Principelor ("și acum a urmat falimentul rușinos al proiectului conferinței despre Insulele Prinților, pe care Clemenceau l-a prezis în zadar încă din prima zi - au făcut-o! nu-i asculta vocea" Între timp, care, dacă nu Tardieu, a fost cel mai apropiat asistent Clemenceau, nu numai toate dezbaterile pe tema Insulelor Prinților care au avut loc la ședințele Cvartetului, ci și toate planurile sale șeful Clemenceau era cunoscut, cunoștea "chestiunea rusă" și rolul acesteia la conferință, dar din cauza faptului că știa multe, dar nu voia să vorbească Dacă Tardieu consacră mai multe rânduri ale cărții sale chestiunii Insulelor Prinților, atunci nu consacră nici măcar aceasta altor probleme discutate la Conferința de Pace de la Paris și legate direct de "chestiunea rusă" Ar fi zadarnic să căutăm în cartea lui Tardieu urme ale discuției Conferinței de Pace de la Paris sau ai principalii săi participanți asupra unor chestiuni precum misiunea Bullitt, planul Nansen, recunoașterea lui Kolchak, relațiile cu țările baltice și transcaucaziene Tardieu tace intenționat despre toate acestea Cu toate acestea, din cartea sa pot fi extrase câteva informații utile referitoare la "chestiunea rusă" La Tardieu găsim afirmaţia că atunci când discutau despre programul Conferinţei de Pace, britanicii, respingând programul francez ca fiind "prea academic", au sugerat "să facem mai întâi cel mai urgent": să începem cu "chestiunea rusă" Aceasta este o recunoaștere foarte valoroasă a importanței "chestiunii ruse" Ea respinge falsitatea memoriștilor și istoricilor britanici, americani și francezi, care încearcă să ascundă semnificația reală a "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris A Tardieu, Mir, Gossplitizdat, , p ' Acolo Dovezi nu mai puțin, dacă nu și mai importante, Tardieu le oferă involuntar cu privire la o altă problemă, și anume, adevărata poziție a Franței în problema dezmembrării Rusiei În literatura istorică, atât burgheză, cât și în unele lucrări ale istoricilor sovietici, privind problema intervenției străine în Rusia pentru o perioadă lungă de timp, versiunea că Franța, spre deosebire de Anglia, a aderat la politica "Rusie una și indivizibilă", indiferent de sistemul politic din această țară Această formulare nu corespunde situației reale După cum a subliniat V I Lenin, Franța are nevoie de " o Rusia puternică de tip țarist" (italicele mele - B Sh) * Astfel, nu era vorba despre Rusia sovietică, ci despre Rusia moșier-burgheză În ceea ce privește Rusia sovietică, politica claselor conducătoare ale Franței în chestiunea dezmembrării ei nu a fost diferită de cea a britanicilor și americanilor Deja acordul anglo-francez din decembrie privind împărțirea "zonelor de influență" în Rusia a mărturisit că Franța urma să dezmembraze Rusia Sprijinul și comunicarea guvernului francez cu "guvernul" Petliura a mers în aceeași direcție În cartea lui Tardieu găsim dovezi extrem de valoroase (din punctul de vedere al dezvăluirii adevăratei poziții a claselor conducătoare ale Franței) că Franța, ca și Anglia, a dus o politică de dezmembrare a Rusiei Tardieu citează propriul memorandum, pe care el, în numele și cu aprobarea lui Clemenceau, l-a transmis la începutul lunii ianuarie șefilor delegațiilor Acest memorandum, numit "principii și metode", conținea atât un plan de organizare a lucrărilor conferinței, cât și

principalele probleme și proiecte pentru soluționarea acestora În memoriul lui Tardieu citim: problema rusa Cu condiția să se discute ultima dată, naționalitățile au timp să se organizeze, cel puțin parțial, să-și exprime dorințele în condiții mai normale și să treacă la acordurile necesare între diferitele grupuri etnice Această declarație politică a lui Tardieu, în numele delegației franceze, expune nu mai puțin politica reală a claselor conducătoare ale Franței în problema dezmembrării Rusiei, decât comentariul colonelului House la punctul din cele puncte ale lui Wilson expune poziția reală al Statelor Unite Amânarea specială a "chestiunii ruse" până la sfârșitul conferinței urmărește în planul lui Tardieu scopul aprofundării în continuare a procesului de dezmembrare a Rusiei, proces pe care Tardieu încearcă să-l mascheze prin "ingrijorarea" că naționalitățile (ale Rusiei) s-ar putea "organiza", cu alte cuvinte, separat de Rusia cu ajutorul aliaților Așa că Tardieu, contrar propriilor sale intenții, expune planurile franceze de dezmembrare a țării sovietice Cartea lui Tardieu în ansamblu (excluzând memoriul citat) nu poate servi drept material valoros pentru studiu * * V I Lenin, Soch , Vol XXV, ed , p A Tardieu, Mir, p politica reală a aliaţilor în "chestiunea rusă" Este doar o dovadă a încercărilor atât ale participanților la Conferința de la Paris, cât și ale istoricilor burghezi de a falsifica conținutul real al discuției despre "chestiunea rusă" Memoriile lui Ray Stennard Becker, care a servit ca președinte al Comitetului de presă american la Conferința de pace, au apărut în traducere rusă în Becker și-a scris memoriile folosind documente și note de la Wilson, cu care a fost în contact direct în timpul conferinței Fără să atingem memoriile lui Becker din punctul de vedere al acoperirii lucrărilor Conferinței de Pace de la Paris în ansamblu, ne vom concentra doar pe acoperirea lui a "chestiunii ruse" Cea mai caracteristică a acestor memorii (din punctul de vedere al acoperirii "chestiunii ruse") este tăcerea completă atât a discuției despre "chestiunea rusă", cât și a problemei în sine În această privință, Becker l-a depășit chiar și pe colonelul House (sau, mai bine zis, pe redactorul jurnalului său, profesorul Seymour), în ale cărui memorii există și câteva indicii ale unei discuții despre "chestiunea rusă" În ciuda omisiunii evidente a tot ceea ce privea Rusia, Becker nu poate fi acuzat că nu a înțeles sensul "chestiunii ruse" în general și la conferință în special Acest lucru se poate vedea din cel puțin un pasaj din memoriile sale, în care a comparat Conferința de pace de la Paris din cu Congresul de la Viena din / El observă că, spre deosebire de Congresul de la Viena, atmosfera de la Paris era deosebit de încordat El scrie literal: "Și în acest timp (lucrările Conferinței de Pace), la fiecare nouă cotitură a negocierilor, spectrul haosului se ridica dinspre est, ca un nor întunecat, amenințând să cuprindă și să distrugă întreaga lume La Viena, nicio Rusia nu bătea la uşă La Viena, evident, nu le era frică de revoluție, care amenința neobosit Parisul Astfel, este imposibil să-i negați lui Becker înțelegerea că la Paris nu era vorba doar de încheierea de tratate de pace cu Germania și aliații săi, ci în primul rând de distrugerea Rusiei sovietice ca centru al revoluției După o astfel de declarație, se putea aștepta ca Becker, care a fost chiar în centrul negocierilor de la Conferința de Pace de la Paris, să vorbească despre modul în care aceasta din urmă și-a dezvoltat programul de combatere a "Rusia care bate la ușă" Între timp, Becker literalmente nu face aluzie într-un singur cuvânt la negocierile privind "chestiunea rusă" Nici măcar un cuvânt despre intervenția armată, Insulele Prinților, misiunea Bullitt, recunoașterea lui Kolchak, statele

baltice, republicile transcaucaziene etc Toate acestea, desigur, nu sunt întâmplătoare În calitate de apolog al lui Wilson, Becker încearcă să elimine din narațiunea sa tot ceea ce ar putea dăuna "aureolei" lui Wilson ca pacifist și "campion al justiției" Poziția lui Wilson cu privire la "chestiunea rusă" și, în special, participarea sa atât la intervenția armată deschisă, cât și la cele ascunse, precum și la planurile de dezmembrare a Rusiei, nu i-au putut în niciun caz să ofere lui Becker materialul necesar R, S Becker, Woodrow Wilson Razboi mondial Pacea de la Versailles, Guise, , p pentru idealizarea lui Wilson Pe de altă parte, Becker, la fel ca un număr de alți cercetători burghezi ai Conferinței de Pace de la Paris, se străduiește în toate modurile posibile să ascunde și să treacă peste faptul că, în timpul anului, Conferința de Pace de la Paris a fost sediul central al intervenției armate în Rusia Sovietică De aceea Becker vorbește despre orice probleme s-au discutat la Conferința de Pace de la Paris, dar nu despre "chestiunea rusă" În ciuda unei astfel de conspirații a tăcerii, în memoriile lui Becker se pot găsi pasaje separate care sunt utile pentru evidențierea anumitor aspecte ale discuției despre "chestiunea rusă" Astfel, de exemplu, Becker pictează un tablou extrem de viu al alarmei care a izbucnit "în departamentele externe ale Marii Britanii, Franței și Italiei" ca urmare a publicării tratatelor secrete de către guvernul sovietic Becker stabilește faptul că atât celebrele " puncte" ale lui Wilson, cât și "Declarația de scopuri de război" a lui Lloyd George au fost făcute pentru a "calma clasa muncitoare" Astfel, atât Wilson cât și Lloyd George au încercat să neutralizeze expunerea imperialismului Antantei cuprinsă în tratatele secrete publicate de guvernul sovietic Nu se poate ignora caracterizarea lui Becker a planurilor unui număr de figuri aliate care "s-au oferit atât la conferință, cât și ulterior să mărșăluiască cu armate uriașe, inclusiv milioane de soldați americani proaspeți și tineri, prin Germania și să subjugă Rusia" i Dacă ne amintim că în timpul discuției "planului Foch" de către Conferința de Pace de la Paris, acesta, ca și alți lideri ai conferinței - Clemenceau, Lloyd George - a subliniat cu încăpățânare caracterul "defensiv" al propunerilor de intervenție, caracterizarea lui Becker, revelatoare (nu îndoială contrar propriilor sale intenții) sensul real al acestui "plan" este o dovadă foarte valoroasă Pasajele pe care le-am citat din memoriile lui Becker epuizează rapoartele lui despre "chestiunea rusă" și nu schimbă convingerea exprimată mai sus cu privire la falsificarea deliberată de către Becker a imaginii reale care s-a desfășurat la Conferința de Pace de la Paris când a discutat chestiunea Rusiei și a intervenției Publicată în , Bătălia celor trei de la Mermex, o continuare a cărții Secrete Negotiations și Four Treces ale aceluiași autor, oferă material bogat cu privire la o serie de probleme discutate la Conferința de pace de la Paris În special, această carte oferă o serie de detalii valoroase care pictează portrete ale celor trei lideri principali ai Conferinței de Pace de la Paris - Wilson, Clemenceau și Lloyd George Dar, din nou, ca și într-o serie de alte lucrări dedicate Conferinței de pace de la Paris, această carte dedică și un spațiu minim "chestiunii ruse" Capitolul , intitulat "Bolșevicii și Conferința", ocupă de pagini (din) În acest capitol, autorul publică raportul agentului american Buk- * R S Becker, Woodrow Wilson Razboi mondial Pacea de la Versailles, p "Merteix, Le Combat des Trois, Paris Lehr, care în toamna anului a fost trimis la Copenhaga pentru negocieri cu reprezentantul sovietic M Litvinov Raportul lui Bookler (care a fost publicat ulterior în procesul-verbal al Conferinței de Pace de la Paris) ocupă aproape jumătate de capitol A

doua jumătate este dedicată procesului-verbal al ședinței Consiliului celor Zece din - ianuarie , la care s-a discutat problema unei conferințe despre Insulele Prinților și Noulens (fostul ambasador al Franței în Rusia) și Scavenius (fost ambasador danez în Rusia) au fost audiate Compararea acestui protocol cu protocolul publicat ulterior de Departamentul de Stat al SUA stabilește identitatea acestora Singurul document care a fost publicat în cartea lui Mermex și ulterior nepublicat este o notă franceză (semnată de ministrul de externe Pichon) din decembrie , în care guvernul francez respinge propunerea lui Lloyd George de a invita toate guvernele existente în Rusia (inclusiv sovietice) la Conferința de pace de la Paris Lucrarea lui A Temperley "Istoria Conferinței de Pace de la Paris" (în volume) acoperă în mod tendențios evenimentele din punctul de vedere al istoriografiei burgheze engleze Să ne oprim doar asupra acelei părți a lucrării lui Temperley, care este dedicată "chestiunii ruse" În primul rând, trebuie remarcat faptul că în lucrare, care numără de pagini, un capitol este dedicat "chestiunii ruse" (Capitolul , Partea , Volumul), care ocupă de pagini Mai mult, acest capitol este pe jumătate dedicat evenimentelor din - , adică perioadei de după încheierea Conferinței de la Paris Ideea, desigur, nu este doar că Temperley acordă "chestiunii ruse" un loc nesemnificativ în opera sa, deși o astfel de minimizare deliberată a acestei cele mai importante probleme este departe de a fi întâmplătoare Principalul defect al operei lui Temperley constă în conținutul acesteia Prezentarea lui Temperley a istoriei "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris seamănă puțin cu adevărul Subliniind că "guvernele" albe au refuzat să participe la conferința Insulelor Prinților, Temperlay nu spune un cuvânt despre cine a ordonat acestor "guverne" să refuze să participe la conferință Mai departe, Temperley repetă afirmațiile false ale lui Lloyd George conform cărora guvernul sovietic "nu a vrut să accepte propunerea de încetare a ostilităților" În timp ce confirmă că proiectul de acord adus de Bullitt de la Moscova a fost predat lui Lloyd George, Temperlay nu spune adevărul despre raportul fals al lui Lloyd George în Parlament, că nu avea idee despre călătoria lui Bullitt la Moscova Temperley nu menționează în prezentarea sa despre așa-numita propunere Nansen că propunerea a venit de fapt de la Hoover și că numele lui Nansen a fost folosit doar pentru a încerca să facă din întreprinderea imperialistă a lui Hoover caracterul de "întreprindere umanitară" În același stil înșelător, Temperley tratează și alte probleme legate de "chestiunea rusă" Tetreguieu, History uf the Peace Corkence of Paris, Londra , v , p " Ib d , p Nici un cercetător care dorește să studieze situația actuală a "chestiunii ruse" la Conferința de la Paris nu poate considera că lucrarea lui Temperley este adevărată Această lucrare este o falsificare a istoriei, mai ales în ceea ce privește "chestiunea rusă" Volumul al patrulea al Arhivei Colonel House dă impresia că editorul acesteia, profesorul Seymour, a făcut tot ce i-a stat în putere pentru a suprima notițele lui House referitoare la discuția despre "Chestiunea Rusă" la Conferința de Pace de la Paris Întregul volum al patrulea, consacrat în principal perioadei Conferinței de Pace de la Paris, oferă doar indicii slabe că "chestiunea rusă" a fost deloc discutată la Conferința de Pace Între timp, chiar și aceste indicii, în unele locuri alunecând sub formă de note fragmentare, declanșează și mai mult falsificarea conștientă la care a urmat profesorul Seymour House a participat activ la dezbaterea "chestiunii ruse" atât la negocierile cu reprezentanții altor țări (Lloyd George, Clemenceau, Orlando etc), cât și în cadrul delegației americane Se poate presupune

că arhiva originală a lui House conține înregistrări ale conversațiilor sale, precum și alte documente Între timp, tocmai aceste înregistrări și documente lipsesc din ediția editată de profesorul Seymour Este caracteristic, de exemplu, că în cel de-al patrulea volum al arhivei nu există o singură intrare a colonelului House sau vreun document în general referitor la probleme precum proiectul de conferință privind Insulele Prinților, misiunea Bullitt, so- numit plan Nansen, problema recunoașterii lui Kolchak etc Între Cu toate acestea, toate întrebările enumerate, discutate de Conferința de pace în perioada ianuarie-iunie , nu puteau trece pe lângă Casa Totuși, repetăm, nu există un singur document despre ei în jurnalele publicate de House Mai mult, din procesele-verbale Conferinței de Pace publicate de Departamentul de Stat al SUA, precum și din alte surse, este cunoscută participarea lui House la dezbaterea problemei convocării unei conferințe pe Insulele Prinților (în a doua etapă a acestei discuții , la sfârșitul lunii februarie , când Wilson se afla în SUA), între timp, pe această problemă în volumul al patrulea există o singură telegramă adresată lui Wilson și, în plus, o telegramă care ar trebui să dea impresia unei "atitudini negative" "Statele Unite pentru intervenția străină împotriva Rusiei sovietice Se știe că House a avut o serie de conversații în special pe "chestiunea rusă" cu Churchill, care a venit la Paris la mijlocul lunii februarie special pentru a discuta această problemă De asemenea, se știe că House era în acest moment în contact cu Lloyd George prin intermediul secretarului acestuia din urmă, Philip Kerr (de vreme ce Lloyd George însuși se afla în Anglia) Nici un cuvânt despre toate aceste conversații nu poate fi găsit în al patrulea volum Toate cele de mai sus nu lasă nicio îndoială că editorul jurnalului colonelului House, profesorul Seymour, pentru a distorsiona evenimentele, a eliminat în mod deliberat din documentele lui House tot ceea ce ține de discuția "chestiunii ruse" și a poziției SUA în această problemă Singura excepție se face pentru un document care poartă titlul: The Official American Commentary on the Fourteen Points Acest comentariu a fost scris de colonelul House " aprobat de președintele Wilson Punctul al comentariului tratează problema Rusiei și fundamentează (contrar frazei ipocrite a paragrafului corespunzător " puncte") programul de dezmembrare a Rusiei și, în special, respingerea Caucazului și înființarea unui stat străin protectorat asupra Asiei Centrale Publicarea comentariului oficial, în special paragraful al acestui comentariu, încalcă fără îndoială tendința aparentă a lui Seymour de a ascunde poziția reală a SUA asupra "chestiunii ruse" Explicația pentru "inconsecvența" lui Seymour pare să fie că a fost imposibil să nu se publice comentariul oficial, deoarece acesta a tratat o serie de probleme critice discutate la Conferința de Pace de la Paris Pe de altă parte, la publicarea unui comentariu oficial, a fost imposibil să se elimine al -lea paragraf din acesta Falsificarea profesorului Seymour face din al patrulea volum al arhivei Casei un document fără valoare (cu excepția comentariului oficial) pentru cercetătorul "chestiunii ruse" de la Conferința de pace de la Paris În cartea lui Rene Martel "Franța și Polonia", apărută în , "chestiunea rusă" este atinsă doar în măsura în care se referă la soarta Galiției de Est (Ucraina de Vest) la Conferința de pace de la Paris Ținând cont de faptul că cartea lui Martel a apărut cu mult înainte de publicarea procesului-verbal al Conferinței de Pace de la Paris, nu se poate decât să recunoască valoarea unui număr de dovezi documentare citate de autor și care dezvăluie deciziile anexioniste ale Conferinței de Pace de la Paris, care au dat Ucrainei de Vest la Pan Polonia Autorul oferă date

convingătoare despre caracterul ucrainean al Galiției de Est (Vestul Ucrainei) și arată pas cu pas cum Clemenceau și Lloyd George, cu ajutorul lui Wilson, au realizat transferul acestui pământ ucrainean către pilsudcici El descrie în detaliu discuția cu privire la chestiunea trimiterii armatei poloneze a generalului Haller din Franța în Galiția de Est, care urma să anexeze forțat Galiția de Est la Polonia Martel a publicat parțial fragmente din procesele-verbale ale întâlnirilor individuale ale conferinței Autorul arată în mod convingător cum Pilsudchiki și Petliuriștii, în discursurile lor la conferință, au prezentat disponibilitatea și capacitatea de a participa la intervenția armată împotriva Republicii Sovietice ca principal argument în favoarea lor Cartea lui René Martel aparține unui număr mic de lucrări care oferă o descriere corectă din punct de vedere istoric a acelei părți a discuției care a fost dedicată acestei părți a "chestiunii ruse" Dacă Tardieu și-a pus ca sarcină apologetica politicii externe a imperialismului francez în timpul Conferinței de Pace de la Paris, atunci un alt participant, secretarul general al delegației italiene Aldrovandi Marescotti, a cărui carte a apărut în ediția italiană din , avea ca sarcină principală: arată cum aliații au "privat Italia" Spre deosebire de cartea lui Tardieu, cea a lui Aldrovandi Marescotti este un jurnal de intrări zilnice (las deoparte întrebarea cum au fost "corectate" aceste înregistrări din prin publicare) cărţi în) Aceasta, în special, explică faptul că în cartea lui Aldrovandi Marescotti se acordă mai multă atenție "chestiunii ruse" decât în cartea lui Tardieu Marescotti exprimă însă această "atenție" doar în scurtele titluri ale problemelor legate de "chestiunea rusă" și discutate în cadrul conferinței Într-o serie de înregistrări din jurnalul lui Aldrovandi Marescotti, găsim următoarele titluri: "Ucraina", "Rusia", "Ceaikovski este invitat la ora ", "Propunerea lui Nansen către Lenin", "Chestiunea unui armistițiu între Polonia și Ucraina" · În toate locurile pe care le-am enumerat, după titlurile de mai sus, urmează punctele de suspensie Astfel, cititorul din cartea lui Aldrovandi Marescotti nu poate afla ce s-a ascuns sub această elipsă, cu care autorul a înlocuit conținutul La fel ca Tardieu, Aldrovandi Marescotti ar trebui să fie încadrat printre autorii care au falsificat în mod deliberat conținutul propriu-zis al dezbaterii despre "chestiunea rusă" de la Conferința de Pace de la Paris H Nicholson, membru al Partidului Laburist, "Cum a fost făcută lumea în " nu este un memoriu în sensul propriu al cuvântului Un participant la Conferința de Pace de la Paris (ca parte a delegației britanice) G Nicholson și-a ținut jurnalul în timpul conferinței în sine Fragmente din acest jurnal formează a doua parte a cărții sale, numită "Așa cum părea atunci" Astfel, doar a doua parte a cărții este un jurnal care reflectă evenimentele în căutarea fierbinte Cu toate acestea, aceste note au fost publicate mult mai târziu decât evenimentele în sine (după ani) și au fost în mare măsură influențate de opiniile reflectate într-o altă parte a aceleiași cărți, care poartă titlul "Așa cum apare acum" Tocmai această împrejurare explică selecția atentă a înregistrărilor din jurnal din , care a fost publicată în Este de la sine înțeles că, în urma unei astfel de operațiuni, înregistrările din jurnal ale lui Nicholson oferă o imagine distorsionată a discuției despre "chestiunea rusă" ", falsifică istoria Nicholson nu poate fi acuzat că a neînțeles (atât în , cât și în) semnificația și rolul "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris Acest lucru este dovedit de intrările din cartea sa În , Nicholson scria, referindu-se la lucrările Conferinței de Pace de la Paris: "În primul rând, a apărut problema

Rusiei Autorul acestor note nu intenționează să judece dacă Sovietul Suprem a acționat atunci în mod rezonabil cu privire la Rusia sau dacă propuneri precum proiectul de conferință privind Insulele Prinților au fost imprudente și au apărut sub influența unui impuls brusc Faptul rămâne că Rusia era o problemă serioasă care trebuia luată în considerare de la bun început, iar această problemă putea fi discutată doar de liderii lumii la o conferință generală Așa scria Nicholson în Totuși, în jurnalul său (înregistrare din ianuarie , adică în ajunul deschiderii conferinței și tocmai în momentul în care se discuta problema agendei discuției)) Aldrovandi Marescotti, Războiul diplomatic, Gos Politizdat, , p - , , , , G Nicholson, How the world was made in , Gospolitizdat, , p Kolson a scris: "Ne-au ajuns informații că rușii formează un comitet sau "conferință" de ambasadori condus de prințul Lvov, care include Sazonov, Gire, Maklakov, Bakhmetiev și, se pare, Nabokov Acest lucru este foarte neplăcut pentru cei care intenționează să ignore complet Rusia Sunt încântat În cele din urmă, suntem angajați în interesele Rusiei la spatele ei Conducătorii noștri, se pare, nu văd Rusia în spatele bolșevismului În această intrare, este important nu că Nicholson s-a gândit la rolul Lvov, Sazonov și al companiei în rezolvarea "chestiunii ruse", ci că a înțeles totuși imposibilitatea de a rezolva această problemă fără Rusia însăși Într-o altă înregistrare din același jurnal din , Nicholson citează părerea lui Nansen, care afirma că "suntem nebuni dacă ne angajăm să ne ocupăm de Rusia la spatele ei" Dacă în acest fel Nicholson a dezvăluit o anumită înțelegere a sensului "chestiunii ruse", dacă, spre deosebire de un număr de lideri ai Conferinței de Pace de la Paris, care, în căldura victoriei asupra Germaniei, credeau că Rusia poate fi ușor "a tratat", nu a împărtășit această aroganță stupidă, atunci aceasta este încă foarte departe de a înțelege esența politicii de intervenție, care a fost dusă la Paris nu doar de alte delegații, ci și de cea căreia îi aparținea Nicholson În special, după cum arată jurnalul, Nicholson nu a înțeles adevăratul sens al propunerii lui Lloyd George pentru o conferință în Insulele Prinților Într-o înregistrare din ianuarie (adică, la zile de la trimiterea invitației la conferința din Insulele Prinților), Nicholson critică munca Consiliului celor Zece pentru a decide probleme importante, recurgând rareori la ajutorul specialiștilor care pregătesc fapte și argumente Nicholson susține că "mai devreme sau mai târziu această nerespectare a opiniilor experților va duce la dezastru", și adaugă: "Până acum, cu excepția vodevilului cu Insulele Prinților, nu a fost încă prea mult rău" El își încheie tirada cu următoarea afirmație: "Decizia privind Insulele Prinților a fost luată fără consultarea rușilor înșiși; nu e de mirare că au respins-o" Despre ce "ruși" vorbește Nicholson? Se știe că guvernul sovietic a răspuns invitației trimise în perioada ianuarie- februarie , acceptând să participe la conferință Răspunsul negativ a fost dat de "guvernele" albe, iar acest răspuns a fost inspirat de la Paris Astfel, în nota sa din ianuarie, Nicholson ignoră poziția guvernului sovietic și nici măcar nu menționează că tocmai în acest moment se așteptau liderii Conferinței de Pace de la Paris la acest răspuns Când acest răspuns s-a dovedit, Nicholson în notele sale nu răspunde la el în niciun fel Dar acesta nu este cel mai important lucru în interpretarea lui Nicholson a "chestiunii ruse" și, în special, a problemei conferinței despre Insulele Prinților Numind decizia acestei conferințe "Vaudeville", Nicholson a încercat să ascundă sensul real al propunerii lui Lloyd George Această propunere nu era deloc un vodevil Aceasta * G Nicholson,

How the world was made in , Gospolitizdat, , p Ibid , p "Ibid , p a fost o încercare de capcană diplomatică împotriva guvernului sovietic Eșecul încercării a fost rezultatul nu numai al refuzului "guvernelor" albe de a participa la conferință, ci și consecința faptului că guvernul sovietic a dezlegat sensul și natura capcanei care s-a ascuns în spatele propunerii * Lloyd George-Wilson, o consecință a faptului că liderii Conferinței de la Paris sperau la acea vreme să rezolve "chestiunea rusă" cu ajutorul intervenției armate Nicholson a vrut să ascundă asta Cartea lui Lloyd George Adevărul despre tratatele de pace a fost publicată în , la aproape de ani după evenimentele pe care le descrie Ideea, însă, nu este că prezentarea evenimentelor din de ani este o sarcină dificilă pentru orice memorist, ci că Lloyd George din s-a deosebit într-o anumită măsură de Lloyd George din - în conceptele sale politice Această împrejurare i-a afectat portretizarea discuției despre "chestiunea rusă" care a avut loc la Conferința de pace de la Paris În , Lloyd George era conștient de semnificația mondială a Uniunii Sovietice De aceea, a considerat necesar, vorbind despre evenimentele din , să se portretizeze ca un om de stat care deja atunci "a văzut lumina" în problema Rusiei și, la rândul său, a contribuit la crearea condițiilor favorabile dezvoltării acesteia Cele de mai sus explică metodele de falsificare la care a recurs Lloyd George în pentru a-și prezenta poziția cu privire la "Chestiunea Rusă" în în mod tendențios Este suficient să cităm subtitlurile date de Lloyd George în capitolul VII al cărții sale intitulate "Rusia" pentru a ne face o idee despre metodele lui Lloyd George ca "istoric" Aceste titluri sunt: "Conducerea bolșevică este acceptabilă pentru majoritatea poporului rus", "Rusia este judecătorul propriei sale soarte", "Sustin Rusia", "Curzon și Churchill îi susțin pe albi", "Obiec intervenției militare ", "Ideea franceză de blocare a Rusiei", "Activismul lui Churchill în favoarea intervenției", "Preocuparea mea cu privire la planurile lui Churchill", etc Toate aceste subtitluri ar trebui, conform intenției autorului, să dea impresia că Lloyd George a fost în un oponent ferm al intervenției armate în Rusia și a luptat activ împotriva continuării acesteia Această imagine nu are nimic de-a face cu realitatea O analiză a discursurilor și declarațiilor reale ale lui Lloyd George, atât la reuniunile Consiliului celor Patru și ale Consiliului celor Zece, cât și la reuniunile Cabinetului de Război Britanic, precum și ale Parlamentului, demonstrează în mod irefutat că Lloyd George nu a fost deloc un oponent de intervenție armată, ci doar un oponent al formei sale nedisimulate, adică intervenția cu ajutorul soldaților Antantei El a susținut în mod foarte convingător că o luptă armată împotriva Rusiei sovietice ar cere aliaților să trimită o armată de un milion de puternice, ceea ce Aliații nu pot face din motive politice, financiare și de altă natură Cu toate acestea, Lloyd George nu a abandonat în niciun caz forma ascunsă de intervenție, adică lupta armată cu ajutorul armatelor statelor de frontieră și al "guvernelor" Gărzii Albe Această formă de intervenție i s-a părut lui Lloyd George mai de succes și mai profitabil Cu toate acestea, el literalmente nu spune un singur cuvânt despre acest lucru în cartea sa din Vorbind despre "disputele" sale cu Churchill, Lloyd George spune o minciună clară, deoarece dezacordurile lor nu constau deloc în faptul că ar trebui sau nu să existe armate intervenție, dar numai în chestiunea formei sale Lloyd George prezintă propunerea sa de a convoca o conferință pe Insulele Prinților ca pe o propunere de pace, care trebuia să pună capăt intervenției armate și războiului civil în Rusia El tace în mod deliberat asupra faptului că propunerea conferinței despre Insulele Prinților avea ca sarcină să

oprească ofensiva Armatei Roșii și să legalizeze dezmembrarea Rusiei Reclamându-se drept "prieten al Rusiei", Lloyd George nu menționează nici măcar un cuvânt despre declarațiile sale politice în Parlament în , declarații în care a dezvoltat ideea necesității dezmembrării Rusiei Povestind istoria prăbușirii conferinței Insulelor Prinților, Lloyd George pune vina pentru acest colaps pe guvernul sovietic, care ar fi că nu a acceptat această propunere Aceasta este o minciună clară, deoarece, după cum se știe, prin nota din februarie , guvernul sovietic a acceptat propunerea, în timp ce "guvernele" Gărzii Albe, la ordin direct de la Paris, au respins propunerea de a participa la conferința din Insulele Prinților Toate cele de mai sus ne permit să considerăm că cartea lui Lloyd George "Adevărul despre tratatele de pace", mai ales în ceea ce privește "chestiunea rusă", este o falsificare a istoriei Cartea lui Marston "Procedural Questions of the Paris Peace Conference" ζ, publicată în , tratează și "Russian Question" În timp ce autorul urmărește cu atenție istoria problemelor individuale discutate la Conferința de la Paris, el ignoră în mod clar "chestiunea rusă" Descriind activitatea conferinței chiar de la început, adică în ianuarie , și menționând proiectul unei conferințe pe Insulele Prinților, Marston aruncă următoarea frază: "Din acest moment, problema rusă devine una din sarcini operaționale majore pentru Aliați, dar nu problema organizării conferinței Astfel, recunoscând "problema rusă" ca una dintre cele mai mari sarcini operaționale, autorul respinge necesitatea de a studia (în același mod în care studiază alte probleme) această problemă pe motiv că aceasta din urmă, spun ei, nu era conectată " cu problema organizării conferinței" Această frază ascunde întrebarea La urma urmei, se știe că "chestiunea rusă" a fost strâns legată de organizarea conferinței Aproape nu a avut loc o singură ședință a Consiliului celor Zece și relativ puține ședințe ale Consiliului celor Patru, la care "chestiunea rusă" să nu fie discutată Aceasta a avut loc atât în prima perioadă a conferinței, adică înainte de semnarea Tratatului de la Versailles la iunie , cât și după semnarea acestuia și înainte de încheierea conferinței în ianuarie F Marston, The Peace Conference of Organization and Procedure, Londra F Marsion, op cit , p perioade în care Conferința de Pace de la Paris s-a transformat literalmente într-o conferință pe "chestiunea rusă" Cum, atunci, după tot ce s-a spus, este posibil să lași deoparte fraza goală că "chestiunea rusă" nu era legată de problema organizării conferinței? Oricât de mult se străduiește Marston să scape de "chestiunea rusă", rolul pe care acesta din urmă l-a jucat la Conferința de Pace de la Paris îl obligă pe autorul cărții să menționeze această problemă "ilegală", din punctul său de vedere Dar cum mentioneaza el? Vorbind despre reprezentarea țărilor individuale la Conferința de la Paris, Marston scrie: "Rusia și România, două state care au încheiat tratate separate cu inamicul, au fost incluse în lista țărilor care au fost discutate în mod special " aceeași rubrică, se limitează Marston și abia atunci menționează întâmplător că României i s-a dat dreptul de a trimite trei delegați la conferință, în timp ce Rusia a fost complet lipsită de orice fel de reprezentare Autorul nu menționează într-un singur cuvânt că nu a fost vorba deloc de semnarea unor tratate separate, ci că România, în ciuda semnării acestui tratat, a fost admisă la conferință, întrucât a fost complice la intervenția armată împotriva sovieticului Rusia și și-a propus continuu serviciile pentru "lupta împotriva bolșevismului" De aceea, aliații au "uitat" că România a semnat un tratat separat cu Germania și au trecut de partea ei Autorul arată aceeași atitudine față de "chestiunea rusă" în alte

locuri ale cărții sale Astfel, de exemplu, în capitolul "Sfârșitul Conferinței" sunt enumerate problemele tratate de conferință după semnarea Tratatului de la Versailles, dar nicăieri autorul nu menționează dezbateri ample pe tema "chestiunii ruse" Între timp, în această perioadă au fost discutate probleme precum organizarea blocadei Rusiei Sovietice, problema tratatelor de pace între Rusia sovietică și țările baltice, recunoașterea țărilor baltice de către aliați, asistența lui Denikin, asistența lui Kolchak, recunoașterea republicilor transcaucaziene de către aliați etc Atitudinea generală a lui Marston față de "chestiunea rusă" îl conduce la o interpretare falsă a chestiunii Poloniei în general și a luptei polono-ucrainene din Galiția de Est (Vestul Ucrainei) în special Astfel, referitor la problema Poloniei, Marston scrie: "Consiliul celor Zece a fost îngrijorat și de instabilitatea situației din Europa de Est, unde, ca urmare a căderii Rusiei și a catastrofei care s-a abătut asupra acelei țări, a fost nu se poate exercita controlul direct de la Paris Aliații au fost nevoiți să creeze o nouă "așezare" sub forma Poloniei, iar problemele legate de această zonă au căzut încă de la început în Consiliul celor Zece În această întrebare, autorul își ascunde esența și înlocuiește starea actuală a lucrurilor cu fraze ipocrite care denaturează faptele Între timp, faptele în problema Poloniei erau că "controlul de la Paris" menționat de Marston a fost F S Marston, op cit , p "Ibid , p nimic altceva decât crearea din Polonia a unei baze armate de luptă împotriva Rusiei sovietice În organizarea acestui cap de pod s-au implicat sistematic atât Consiliul celor Zece, cât și Consiliul celor Patru Marston tăce despre asta și, de exemplu, menționând în trecere transferul trupelor generalului Haller în Polonia, nu spune niciodată în ce scop erau destinate aceste trupe În același mod, Marston ascunde și denaturează fapte legate de lupta dintre Pilsudchik și Petliuriști din Ucraina de Vest și adevăratul rol al Aliaților în această chestiune> Între timp, chiar și din punct de vedere pur procedural, relațiile polono-ucrainene au ocupat un loc foarte mare în lucrările Conferinței de la Paris și, în special, a Consiliului celor zece Cu toate acestea, dacă Marston ar fi acordat acestei probleme atenția pe care o merita, ar fi trebuit să povestească modul în care Consiliul celor Zece a folosit lupta armată dintre petliuriști și pilsudcici pentru a incita atât pe unul cât și pe celălalt împotriva Rusiei sovietice Atingerea finală, care caracterizează foarte clar poziția lui Marston cu privire la "chestiunea rusă", este dată în capitolul numit "O revizuire retrospectivă" În acest capitol, însumând rezultatele Conferinței de la Paris din , autorul scrie: "Marea nenorocire a conferinței a fost atât de inevitabil, conform împrejurărilor de atunci, un decalaj care era reprezentat de absența oricăror delegați din Rusia, în urma căreia aceasta din urmă nu a luat parte la deciziile conferinței, ceea ce le-a afectat profund atât esența, cât și puterea lor Știm că această "inevitabilitate" a fost, ca să spunem ușor, destul de ciudată Ideea a fost că Conferința de Pace de la Paris, care din momentul în care a fost convocată de statul major de intervenție armată împotriva Rusiei Sovietice, a eliminat reprezentanții Rusiei Sovietice de la participarea la ea Pentru a înțelege conținutul real al dezbaterii privind "chestiunea rusă" de la Conferința de pace de la Paris, cartea lui Marston nu oferă material veridic Literatura burgheză istorică și de memorii luminează întrebarea care ne interesează într-o formă distorsionată, falsificată Să ne întoarcem la documentația referitoare la Conferința de pace de la Paris În - Departamentul de Stat al SUA a

emis o serie de documente reprezentând evidențele de secretariat ale reuniunilor principalelor organe ale Conferinței de Pace de la Paris (Consiliul celor Zece, Consiliul celor Patru și Consiliul șefilor de delegații, care, după iunie, , a fost organul de conducere al Conferinței de Pace de la Paris) Aceste documente, care acoperă perioada cuprinsă între ianuarie și ianuarie și poartă titlul "Documente referitoare la relațiile externe ale Statelor Unite", cuprind volume Al unsprezecelea volum este dedicat în mod special proceselor-verbale ale delegației SUA la Conferința de pace de la Paris din ianuarie până în septembrie > FS Marston op cit , p > Ibid , p În primul rând, trebuie menționat că înregistrările publicate ale întâlnirilor principalelor organe ale Conferinței de Pace de la Paris sunt până acum singurele surse de natură protocolară (cu excepția publicației corespunzătoare a Ministerului de Externe britanic, care a emis primul volumul documentelor din , începând, totuși, abia din iunie , adică nu coincide cu perioada acoperită de documentele americane; vezi mai jos pentru mai multe despre aceasta) Putem considera că aceste documente oferă o istorie exhaustivă și corectă a discuției despre "chestiunea rusă" (lăsăm deoparte, ca dincolo de sfera subiectului nostru, întrebări despre analiza generală și evaluarea acestor documente asupra altor probleme ale Parisului? Conferinţă) Trebuie să răspundem negativ la această întrebare Pentru a crea impresia potrivită că Statele Unite au nevoie de această sau acea discuție, anumite procese-verbale nu sunt tipărite în publicația Departamentului de Stat, sau documente legate de acest protocol și care explică conținutul său real nu sunt tipărite sau prescurtate Într-un număr de cazuri, există indicii că un anumit document nu este tipărit Documentația nu este exhaustivă Ea reflectă interesul specific pentru o anumită problemă din partea Statelor Unite O analiză a dosarelor de secretariat ale reuniunilor principalelor organe ale Conferinței de Pace de la Paris oferă suficiente dovezi pentru falsificarea de către Departamentul de Stat a istoriei reale a "Chestiunii Ruse" la Conferința de Pace de la Paris O analiză a proceselor verbale ale ședințelor delegației SUA (Volumul) oferă dovezi directe împotriva Departamentului de Stat Volumul al unsprezecelea ar putea oferi o imagine completă a liniei de conduită a delegației americane în discuția despre "chestiunea rusă" Dar tocmai pentru că scopul Departamentului de Stat este de a acoperi această linie de conduită, volumul unsprezece în special este o falsificare În procesele-verbale ale unui număr de ședințe ale delegației, putem citi doar titlurile de întrebări legate de "problema rusă" și discutate la una sau alta ședință a delegației Ar fi însă un efort zadarnic de a căuta conținutul dezbaterii, care, judecând după titlu, avea loc Aceste dezbateri sunt cele care, de regulă, nu sunt disponibile în al unsprezecelea volum Fie se dă o hotărâre, fie se constată că problema a fost amânată Este imposibil să se judece din documentele volumului al unsprezecelea adevărata poziție a delegației SUA la Conferința de pace de la Paris cu privire la "chestiunea rusă" Astfel, este destul de evident că publicarea Departamentului de Stat al SUA nu are nicidecum sarcina de a dezvălui poziția reală a Statelor Unite, ci, dimpotrivă, sarcina de a prezenta aceste poziții într-o formă deformată prin falsificarea istoriei, întunecarea obiectivelor imperialiste ale politicii externe a SUA în "chestiunea rusă", înfățișând poziția SUA ca un iubitor de pace în raport cu Republica Sovietică La începutul anului , a apărut primul volum al primei serii de documente de politică externă britanică (-) Acest volum este parțial acoperă perioada Conferinței de Pace de la Paris, întrucât

documentația începe la iunie , adică nu afectează nici ședințele Consiliului celor Patru, nici ședințele Consiliului celor Zece înainte de semnarea Tratatului de la Versailles Această împrejurare devalorizează foarte mult documentația britanică în special în ceea ce privește studiul "chestiunii ruse", deoarece dezbateri și decizii extrem de importante privind Rusia sovietică au fost luate în perioada de până la iunie Și tocmai această documentație a fost cea care Ministerul de Externe britanic nu a considerat necesar să publice Nu este greu de ghicit în ce scop Ministerul Britanic de Externe și-a "redus" publicarea pe "chestiunea rusă" în acest fel Acest obiectiv este identic cu setarea CIUA al Departamentului de Stat La fel ca acesta din urmă, Ministerul de Externe britanic încearcă să ascundă și să treacă peste poziția reală a Angliei în anii - Înșiși editorii acestui volum de documentație britanică afirmă că tema principală a documentației lor este problema relațiilor cu guvernul german în problema îndeplinirii termenilor Tratatului de la Versailles Ei adaugă la ceea ce s-a spus că în această perioadă, care este acoperită de primul volum (iunie -octombrie), "problemele asociate evenimentelor din Rusia nu au fost de obicei discutate, cu excepția unor probleme individuale, precum precum, de exemplu, embargoul comercial" L Această declarație trădează editorii documentelor britanice De fapt, în această perioadă (adică după iunie) la o întâlnire a șefilor de delegații au fost discutate astfel de chestiuni legate de problema Rusiei Sovietice, cum ar fi, de exemplu, retragerea trupelor germane din ţările baltice, asistenţa lui Iudenich, asistenţa republicilor transcaucaziene, blocada Rusiei Sovietice etc , ceea ce contrazice declaraţiile redactorilor primului volum Declarația redactorilor documentelor britanice mărturisește dorința lor de a falsifica natura reală a discuției despre "chestiunea rusă" din partea a doua a Conferinței de Pace de la Paris Procesele-verbale ale ședințelor delegațiilor britanice (până la iunie), franceze și italiene nu au fost încă publicate (decembrie); nici corespondenţa dintre delegaţii şi ministerele de externe respective nu a fost publicată Ce a determinat ascunderea documentelor și falsificarea de către istoriografia burgheză a conținutului real al "Chestiunii Ruse" la Conferința de la Paris din ? Motivul principal al acestei falsificări este lipsa de dorință de a dezvălui maselor largi conținutul real al uneia dintre cele mai rușinoase pagini din istoria imperialismului Așa se explică suprimarea sistematică de către memorialistii și istoricii burghezi a rolului și semnificației chestiunii prusace" la Conferința de Pace de la Paris Conferința de pace de la Paris a fost sediul central al intervenției armate împotriva Republicii Sovietice Un număr dintre cele mai criminale planuri "vizat răsturnarea armată a guvernului sovietic" dezmembrarea Rusiei "transformarea acesteia într-un obiect de exploatare colonială de către străini" Documents on British Foreign Policy, - , First Series, v care capitalul, a fost dezvoltat și discutat tocmai la această așa-numită conferință de pace Atât participanții direcți la aceste crime, cât și apologeții lor învățați au avut destule motive să ascundă starea reală a lucrurilor, să falsifice istoria Conferinței de Pace de la Paris și să denatureze conținutul real al discuțiilor despre "chestiunea rusă" "Chestiunea rusă" de la Conferința de Pace de la Paris a expus conținutul cinic al politicii externe imperialiste după încheierea Primului Război Mondial Cu demagogie ipocrită, politicienii, diplomații și istoricii burghezi au încercat și încearcă să acopere încălcarea principiilor elementare ale dreptului internațional, cele concepute cu sânge rece și desfășurate la fel de cu sânge rece atac armat asupra

țării care a făcut cel mai mare revoluție în istoria omenirii, pentru a disimula amestecul deschis în treburile interne ale acestei țări, pentru a ascunde organizarea și toată asistența posibilă a trupelor contrarevoluționare, o blocada care a condamnat milioane de copii, femei și bătrâni la foame și la moarte Conferința de pace de la Paris a fost o întâlnire a reprezentanților imperialismului internațional și nici ei înșiși, nici apologeții lor dintre istorici nu au dorința de a spune maselor largi de muncitori despre amploarea și natura reală a crimelor, despre planurile elaborate în - în Paris Așa se explică cantitatea enormă de muncă pe falsificare pe care o fac politicienii, diplomații și istoricii burghezi încă de pe vremea Conferinței de Pace de la Paris Pe baza analizei noastre de mai sus a unora dintre literatura și sursele burgheze referitoare la "Chestiunea Rusă" la Conferința de Pace de la Paris, putem spune că ceea ce s-a scris în străinătate despre "Chestiunea Rusă" la Conferința de Pace de la Paris este o falsificare a istoriei și nu corespunde adevărului istoric Datoria istoricilor sovietici este de a expune adevărata politică a imperialismului anglo-francez și american în "chestiunea rusă", în special la Conferința de pace de la Paris din - În literatura istorică sovietică, în acele relativ puține lucrări > care sunt dedicate Conferinței de pace de la Paris în ansamblu, autorii lor, în primul rând, și-au limitat studiul conferinței la iunie (adică ziua în care a fost semnat Tratatul de la Versailles) , la vremea respectivă cum a durat conferința până la ianuarie și, în al doilea rând, au consacrat o disproporționată Analizăm doar câteva lucrări speciale pe tema care ne interesează, fără să ne oprim asupra publicațiilor Comisariatului Poporului pentru Afaceri Externe, a colecțiilor de documente, precum lucrări precum Istoria Diplomației editată de V Potemkin și a unor astfel de lucrări care povestesc despre intervenția armată în Rusia sau pe secțiile sale individuale - B IN, loc cu adevărat mic Însuși faptul că lucrările generale referitoare la Conferința de Pace de la Paris nu depășesc iunie , nu permite autorilor lor să se ocupe de dezvoltarea unor probleme precum rolul Conferinței de Pace de la Paris în organizarea celei de-a doua campanii a Antantei (toamna), blocada Rusiei Sovietice, atitudinea aliaților față de țările baltice și în special față de negocierile de pace dintre aceste țări și Rusia sovietică, atitudinea aliaților față de republicile transcaucaziene, recunoașterea de către aliați a "guvernele" Georgiei menșevice, Armeniei Dașnak și Azerbaidjanului musavatist, rolul Statelor Unite în încercările de dezmembrare a Rusiei sovietice, în anexarea directă a Armeniei rusești etc Aceste probleme au rămas în afara vederii unui număr de istorici sovietici care a scris despre Conferința de pace de la Paris Aceeași imagine poate fi observată și în articolele (în special, în prefețele cărților traduse) dedicate anumitor probleme ale Conferinței de Pace de la Paris În primele lucrări ale istoricilor sovietici cu privire la perioada pe care o studiem, a predominat o tendință falsă și profund falsă de a descrie Statele Unite ca țara care a jucat cel mai puțin rol în intervenția armată împotriva Republicii Sovietice și chiar a arătat presupusele "tendințe pașnice" în raport cu statul sovietic Această interpretare incorectă, antiistorică, provine de la M N Pokrovsky, care în lucrările sale a afirmat "poziția specială" a Statelor Unite și a descris această poziție ca fiind pașnică în raport cu statul sovietic Un alt autor, Mikh, a stat pe aceeași poziție profund greșită, văruind Statele Unite Pavlovici>, care a scris că "dintre cei trei dușmani principali care au luptat cu noi în perioada intervenției armate, cel mai puțin periculos și mai puțin

încăpățânat și consecvent în războiul împotriva noastră a fost Republica Transatlantică" Faptele, dintre care unele sunt prezentate în studiul nostru, infirmă complet aceste și afirmații similare cu privire la poziția Statelor Unite, care a fost cel mai consistent dușman al statului sovietic și, în plus, nu numai în perioada intervenției armate Este suficient să reamintim (să nu mai vorbim de faptele perioadei de intervenție) că, în timp ce ceilalți doi participanți la intervenție - Marea Britanie și Franța - au stabilit relații normale cu Uniunea Sovietică în , Statele Unite au refuzat cu încăpățânare acest act până în Poziția lui Pokrovsky-Pavlovich a făcut un mare rău în problema dezvăluirii rolului real al Statelor Unite în intervenția armată Dintre lucrările istoricilor sovietici consacrate Conferinței de pace de la Paris, trebuie remarcat studiul lui A Roche "Lupta în jurul Tratatului de la Versailles (-)" Totuși, întrucât această lucrare se încheie odată cu semnarea Tratatului de la Versailles, i se aplică tot ceea ce am spus mai sus despre limitarea sferei problemei studiate Pe de altă parte, nu se poate ignora faptul că în carte, în număr de de pagini, "chestiunea rusă" L p Pavlovici, Rusia sovietică și America capitalistă, M -L (capitolul se numește așa) este dedicat doar pagini, ceea ce nu corespunde semnificației și rolului "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris Printre meritele neîndoielnice ale acestui capitol, deși scurt, se numără poziția corectă a autorului asupra chestiunii conținutului real al politicii lui Lloyd George față de Rusia sovietică și, în special, față de intervenția armată Autorul a dezvăluit conținutul real al propunerii de "pace" a lui Lloyd George de a convoca o conferință pe Insulele Prinților, subliniind că "prim-ministrul britanic a sperat în secret prin convocarea unei conferințe pe "chestiunea rusă" să realizeze împărțirea Rusiei în un număr de state mici" Necunoscut la momentul publicării cărții sale cu procesele-verbale Conferinței de pace de la Paris, publicate abia câțiva ani mai târziu, autorul a criticat poveștile lui Lloyd George despre propria sa politică în , prezentate în cartea "Adevărul despre pace Tratate" Cu privire la întrebarea dacă Lloyd George a fost sau nu un susținător al intervenției armate, autorul scrie: "Fiind un conducător consecvent al politicii imperialismului britanic și un oponent ferm al Rusiei sovietice, Lloyd George, din motive de politică internă, a respins intervenţia militară directă împotriva republicilor sovietice El a sperat că imperialismul britanic va realiza dezmembrarea Rusiei cu sprijinul larg al guvernelor Gărzii Albe Astfel, autorul subliniază în mod corect că Lloyd George s-a opus nu în general oricărei intervenții armate împotriva Rusiei sovietice, ci doar intervenției în forma ei directă, nedisimulată, adică cu ajutorul trupelor Antantei însăși, și a susținut intervenție sub forma sa ascunsă, adică cu ajutorul trupelor statelor de frontieră și al "guvernelor" Gărzii Albe Un studiu mai profund al poziției lui Lloyd George, bazat pe procesul-verbal al conferinței, i-ar putea arăta autorului că Lloyd George nu a refuzat în niciun caz să participe în anumite perioade și într-o formă directă de intervenție De aceea, nu se poate afirma la fel de categoric precum autorul, că "Lloyd George nu a fost în favoarea unei campanii militare împotriva Rusiei Sovietice" Dacă în lucrarea lui A Roche poziția imperialismului britanic asupra "chestiunii ruse" este în principiu enunțată corect, atunci nu același lucru se poate spune despre elucidarea poziției Statelor Unite Poziția Statelor Unite în "chestiunea rusă" a afirmat-o autorul doar în ceea ce privește compararea acesteia cu poziția Japoniei El scrie: "Pozițiile imperialismului SUA și japonez asupra "chestiunii ruse" au fost, de

asemenea, radical diferite Statele Unite se temeau că Japonia va pune mâna pe posesiunile rusești din Orientul Îndepărtat, ceea ce va duce la întărirea imperialismului japonez, cel mai important inamic al Statelor Unite Mai mult, aceasta ar însemna închiderea Orientului Îndepărtat al Rusiei ' A Roche Lupta în jurul Tratatului de la Versailles, M , p "Ibid , p * Ibid , p și Siberia de Est pentru pătrunderea capitalului și comerțului american Cercurile conducătoare ale Statelor Unite s-au poziționat și pe "chestiunea rusă" în poziția de "uși deschise și șanse egale", spre deosebire de Japonia, care a conturat planuri largi de cucerire" Autorul are dreptate când susține că Statele Unite s-au temut și s-au opus confiscării Orientului Îndepărtat al Rusiei de către Japonia Cu toate acestea, el greșește considerând politica americană de "uși deschise și egalitate de șanse" drept ceva fundamental diferit de politica agresivă japoneză față de Orientul Îndepărtat rus Examinarea procesului-verbal al Conferinței de Pace de la Paris și a declarațiilor Departamentului de Stat al SUA nu lasă nicio îndoială că SUA, la rândul lor, au căutat să cucerească Orientul Îndepărtat al Rusiei și că participarea trupelor americane la intervenția în Orientul Îndepărtat a urmărit același scop ca și participarea trupelor japoneze Declamația "uși deschise și șanse egale" trebuia să servească doar ca acoperire pentru intențiile și scopurile de prădare autentice ale cercurilor conducătoare ale SUA Limitându-se la această latură a problemei (contradicții dintre SUA și Japonia), autorul nu spune nimic despre poziția comună a SUA și a lui Wilson asupra "chestiunii ruse" în ansamblu În special, el tăce cu privire la faptul că, în ciuda mai multor declarații binevoitoare, Wilson la Conferința de Pace de la Paris a urmat aceeași politică de dezmembrare a Rusiei ca și Lloyd George Comentariile colonelului House asupra celor puncte ale lui Wilson, susținute de Wilson însuși, sunt o dovadă de necontestat a ceea ce am spus despre adevărata poziție a Statelor Unite Este imposibil să nu ne oprim asupra opoziției făcute de autorul pozițiilor Marii Britanii și Franței în problema dezmembrării Rusiei Citând observațiile lui V I Lenin că "francezii au nevoie de o Polonie puternică și de o Rusie puternică de tip țarist" și că "Anglia, pe baza poziției sale geografice, se străduiește pentru altceva - pentru fragmentarea Rusiei", autorul pierde din vedere de faptul că V I Lenin vorbește în acest caz de "Rusia puternică de tip țarist" · Astfel, vorbim despre un anumit regim socio-politic Cât despre Rusia sovietică, "Politica lui Clemenceau în acest aspect nu a fost diferită de cea a lui Lloyd George Clemenceau a semnat acordul anglo-francez privind împărțirea "zonelor de influență" în Rusia la decembrie Clemenceau a susținut Ucraina lui Petliura La fel, Clemenceau, împreună cu Lloyd George, au susținut separarea statelor baltice și a Transcaucaziei de Rusia, ca să nu mai vorbim de transferul Ucrainei de Vest în Polonia Astfel, avem politica dezmembrarii Rusiei, pe care imperialismul francez o dusese de fapt Nu putem fi de acord cu autorul în a indica cauza directă a eșecului conferinței despre Insulele Prinților Autorul scrie: "Temându-se că participarea republicilor sovietice la conferință ar fi recunoașterea lor din partea aliaților și a Statelor Unite, guvernele Gărzii Albe au refuzat să-și trimită A Ryi, Lupta în jurul Tratatului de la Versailles, p " β I Lenin, Opere, vol XXV, p Cursivele mele - B III delegații și, cu asistența activă a diplomaților francezi, a perturbat conferința planificată Distribuția rolurilor între diplomația franceză și "guvernele" Gărzii Albe nu este acoperită corect Un rol activ în perturbarea conferinței de pe Insulele Prinților a aparținut diplomației franceze, care nu a dorit să convoace o conferință pe

Insulele Prinților Este de la sine înțeles că "guvernele" Gărzii Albe au jucat în mâinile unei asemenea poziții și s-au grăbit să "refuze să participe la conferință" Lucrarea care atinge "chestiunea rusă" la Conferința de pace de la Paris este teza de doctorat "Versailles" a lui A Hirshfeld, al cărei text prescurtat a fost publicat în Nr al Revista de istorie militară în august Aspectele pozitive ale acestei lucrări includ expunerea adevăratei poziții a Statelor Unite în raport cu Rusia sovietică Contrar inițiativei consacrate a lui M Opinia eronată a lui N Pokrovsky că "poziția Statelor Unite în raport cu rușii și cu revoluția rusă era diferită de poziția Antantei" , A Hirshfeld scrie corect: "Calaltă parte a sarcinii principale a americanilor imperialismul, cu care Wilson a ajuns în Europa, a fost distrugerea puterii sovietice Prin însăși existența sa, Rusia sovietică a distrus planurile de dominare mondială a imperialismului american Wilson a acționat cu încăpățânare în această direcție chiar și în timpul pregătirilor pentru Versailles, susținând activ orice acțiune antisovietică și acoperindu-și linia de dezmembrare a Rusiei Sovietice cu fraze false "pentru mase" În sprijinul corectitudinii concluziei sale că Statele Unite au urmat o politică de dezmembrare a Rusiei Sovietice, autorul disertației "Versailles" a citat comentariile colonelului House la " puncte" ale lui Wilson, document care dezvăluie complet falsitatea oficialului lui Wilson declarații că Statele Unite sunt împotriva dezmembrării Rusiei Alături de atitudinile corecte ale autorului menționate mai sus, există și unele incorecte în opera sa care provoacă obiecții serioase Vorbind despre propunerea lui Lloyd George de a convoca o conferință în Insulele Prinților, autorul întreabă ce anume a determinat această propunere Răspunzând la această întrebare, autorul susține că Lloyd George și-a făcut propunerea pentru că "a început să-și exprime îndoielile cu privire la rezultatul cu succes al intervenției" "De aici", continuă autorul, "a urmat propunerea lui de a convoca acești oameni la Paris " Că Lloyd George în ianuarie s-a îndoit de succesul intervenției armate este adevărat Cu toate acestea, aceste îndoieli ale lui Lloyd George nu se refereau la intervenția armată ca atare, ci doar la forma ei nedisimulată, adică intervenția cu ajutorul trupelor Antantei Doar convocarea unei conferințe pe Insulele Prinților a făcut posibil ca atât Lloyd George, cât și Wilson să continue înarmați A Rom, Lupta în jurul Tratatului de la Versailles, p s M fi Pokrovsky, Politica externă a Rusiei în secolul XX, , p "Revista de istorie militară" nr , , p Ibid , p intervenție nouă, dar numai sub formă ascunsă, adică cu ajutorul trupelor statelor de frontieră și al guvernelor Gărzii Albe Pe de altă parte, propunerea de a convoca o conferință a fost o încercare de a legaliza dezmembrarea Rusiei Sovietice În cele din urmă, această propunere era menită să oprească răspândirea puterii sovietice, care a avut loc tocmai în acel moment Toate motivele pe care le-am observat nu au găsit o expunere suficient de clară în lucrarea lui A Hirshfeld, iar unele dintre ele au fost omise În cele din urmă, referitor la problema aliaților care folosesc trupe germane în Țările Baltice pentru lupta armată împotriva Rusiei sovietice, A Girshfeld scrie: "Liderilor Antantei, acest eveniment (adică, lăsarea trupelor germane în Țările Baltice) le părea, totuși, , prea riscant Ei au luat în considerare, fără îndoială, că Revoluția din octombrie din Rusia a avut o mare influență asupra poporului și soldaților germani și că armata germană cu greu putea servi ca o unealtă oarbă în mâinile Antantei Cuvintele pe care le-am subliniat ar trebui să fie recunoscute nu numai ca nedovedite, ci și pur și simplu incorecte Un studiu al procesului verbal al Conferinței de Pace de la

Paris ne convinge că Aliații au considerat că folosirea trupelor germane în Marea Baltică în lupta armată împotriva Rusiei sovietice nu este atât de riscantă pe cât i se pare lui A Hirshfeld În cuvinte, ei au vorbit despre acest lucru și chiar au "sistat" pentru evacuarea trupelor germane din statele baltice Cu toate acestea, de fapt, întregul comportament al aliaților demonstrează că aceștia au căutat să folosească și să folosească trupele germane tocmai pentru lupta armată împotriva Rusiei sovietice Reprezentantul Marii Britanii, Balfour, a spus direct că participarea trupelor germane la lupta armată împotriva Rusiei sovietice este o latură pozitivă a șederii lor în statele baltice Aliații "nu au observat" transformarea trupelor germane ale lui von der Goltz în armata "rusă" a lui Bermont-Avalov Temerile aliaților că guvernul german nu va pune mâna pe statele baltice cu ajutorul trupelor germane au fost subordonate beneficiilor pe care le-au primit aliații prin folosirea trupelor germane în lupta armată împotriva Rusiei sovietice Când, cu ajutorul Antantei, s-a creat o forță care putea, într-o anumită măsură, să înlocuiască trupele germane din Marea Baltică, abia atunci Antanta - coaliția anglo-franco-americană - a decis cu adevărat și a realizat evacuarea Trupele germane din Marea Baltică Mai sus, am remarcat interpretarea specifică a "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris, dată în cartea lui G Nicholson "Cum a fost făcută lumea în " Am subliniat că Nicholson a ascuns conținutul real al discuției despre "chestiunea rusă" care a avut loc la conferință Din păcate, autorul prefeței la traducerea în limba rusă a lucrării lui Nicholson, academicianul I M Maisky, nu numai că nu a remarcat această omisiune deliberată a lui Nicholson și nesocotirea sa totală față de rolul și semnificația "chestiunii ruse" la conferință, dar și , la rândul său, a dat o interpretare incorectă a pozițiilor personajelor principale în discuția despre "chestiunea rusă" "Jurnal istoric militar" nr , , p I M Maisky scrie: "La deschiderea Conferinței de la Paris, războiul civil și intervenția străină erau în plină desfășurare Invitarea Rusiei Sovietice la Paris pentru a lua parte la negocierile de pace în astfel de condiții, desigur, era exclusă Franța a adoptat o poziție deosebit de clară în această problemă Cu toate acestea, absența Rusiei la conferință, care trebuia să decidă soarta Europei pentru mulți ani de acum înainte, a alarmat și îngrijorat politicienii mult mai lungi de vedere Wilson și Lloyd George în ianuarie , chiar la începutul Conferinței de la Paris, au luat o decizie - să invite toate "guvernele ruse" care existau la acea vreme în Insulele Prinților (în Marea Marmara) pentru a negocia restabilirea păcii în Rusia După cum știți, guvernul sovietic a fost de acord cu acest lucru Cu toate acestea, Franța, împreună cu cercurile de dreapta ale Angliei, au perturbat negocierile propuse, "sfătuind" "guvernele" Gărzii Albe să respingă propunerea conferinței "L Există o serie de afirmații incorecte în paragraful citat Potrivit lui I M Maisky, propunerea de a convoca o conferință pe Insulele Prinților a fost făcută de Lloyd George și Wilson pentru că aceștia, în calitate de "politicieni lungi de vedere", erau îngrijorați de "absența" Rusiei la conferință, care se presupunea că pentru a decide soarta Europei pentru mulți ani de acum înainte O astfel de formulare a întrebărilor este departe de starea reală a lucrurilor Atât Wilson, cât și Lloyd George erau într-adevăr îngrijorați în ianuarie Cu toate acestea, motivul îngrijorării lor nu a fost deloc faptul că Rusia a fost exclusă de la conferință "decizând soarta Europei" Adevăratul motiv al îngrijorării lui Wilson și Lloyd George a fost că guvernul sovietic la sfârșitul lui și începutul lui a câștigat o serie de victorii asupra

intervenționștilor și agenților lor de la Garda Albă Puterea sovietică se răspândea și toate eforturile intervenționștilor de a opri această răspândire până în ianuarie au fost în zadar Tocmai din cauza imposibilității de a opri succesele guvernului sovietic cu ajutorul metodelor de intervenție deschisă, Lloyd George și Wilson au propus ideea convocării unei conferințe pe Insulele Prinților și condiția convocării acestei conferința a fost încheierea unui armistițiu pe toate fronturile de intervenție și contrarevoluție Astfel, unul dintre scopurile principale ale propunerii de convocare a unei conferințe a fost stoparea avansului sovietic Acest obiectiv a fost urmat de altul Convocarea pe Insulele Prinților a reprezentanților tuturor guvernelor actuale ale Rusiei și egalitatea în drepturi acordate acestor guverne la conferință trebuia să stabilească și să legitimeze dezmembrarea Rusiei, adică să atingă tocmai scopul pe care l-ar putea intervenționistii nu se realizează cu ajutorul intervenției deschise Cu alte cuvinte, atunci când au înaintat propunerea pentru o conferință în Insulele Prinților, Lloyd George și Wilson au prezentat ideea înlocuirii intervenției deschise cu una de acoperire Acesta a fost sensul propunerii "pașnice" a lui Lloyd George și Wilson și deloc că le păsa de participarea Rusiei la "hotărârea soartei Europei" Despre cartea lui A Tardieu "Lumea" am vorbit mai sus Trebuie remarcat faptul că în articolul introductiv la traducerea în limba rusă a acestuia G Nicholson, Cum a fost făcută lumea în Cuvânt înainte de I Maisky, p - carte (publicată în) BE Stein se oprește extrem de insuficient asupra poziției lui Tardieu și a diplomației franceze în "chestiunea rusă" Deși articolul notează că "problema rusă" a fost una dintre principalele probleme ale acestei conferințe (de la Paris) "și că Tardieu abordează foarte puțin "chestiunea rusă", cu toate acestea, autorul articolului introductiv nu dezvăluie motivele pentru această "zgârcenie" a celui mai apropiat asistent al lui Clemenceau În același mod, autorul trece pe lângă memoriul lui Tardieu (vezi mai sus), care exprima tendința diplomației franceze de a promova dezmembrarea Rusiei În fine, autorul articolului introductiv nu oferă o descriere suficient de detaliată a proiectului de conferință despre Insulele Prinților Remarci similare ar trebui făcute cu privire la articolul introductiv al lui A Troianovsky la ediția rusă a volumului IV al Arhivei Casei Colonelului (publicat în) Despre acest volum am scris mai sus și, în special, am remarcat absența în această carte a intrărilor referitoare la "chestiunea rusă" În același mod, am remarcat că o astfel de "tăcere" este departe de a fi accidentală și reflectă o încercare de a ascunde poziția reală a Statelor Unite ca participant activ la intervenția armată în Republica Sovietică Autorul articolului introductiv ratează această încercare de a falsifica istoria Remarcând binecunoscutul comentariu al colonelului House asupra celui de-al -lea punct (din) al lui Wilson, un comentariu care reflecta pe deplin linia SUA privind dezmembrarea Rusiei (contrar declarațiilor ipocrite ale lui Wilson, Lansing și însuși House), autorul cărții articolul introductiv însoțește acest comentariu cu următoarea remarcă: "Deci, cât de practic problema s-a rezumat la recunoașterea guvernelor provizorii ("guvernele" burgheze formate la periferia Rusiei și susținute de intervenționiști - B Sh) și ajutarea acestora , atunci acesta poate fi privit ca germenul ideii de intervenție în favoarea acestor guverne provizorii" i Nu are nevoie de dovada că comentariile lui House cu privire la paragraful nu au fost în niciun caz "germenii ideii de intervenție", care (intervenția) cu participarea activă a Statelor Unite în acest moment (toamna) se desfășurase de câteva luni, ci o

încercare "de a crea un program unificat de intervenție și dezmembrare a Rusiei Până în acest moment, Statele Unite desfășurau în mod activ intervenții (inclusiv propriile forțe armate) în nordul Rusiei și Orientul Îndepărtat, în același timp ajutând intervenții în statele baltice și în alte părți De aceea, calificând planurile SUA drept "germenul ideii de intervenție", autorul articolului citat subestimează astfel rolul activ al SUA în campania armată împotriva Republicii Sovietice În fine, este necesar să ne oprim asupra cărții lui I M Lemin ("Politica externă a Marii Britanii De la Versailles la Locarno", -), apărută în , care atinge problema Conferinței de pace de la Paris Unul dintre defectele esențiale ale acestei cărți este estomparea rolului și semnificației "chestiunii ruse" la Conferința de pace de la Paris, într-un moment în care tocmai acest Arhiva Casa Colonelului, vol IV, p XXI Întrebarea a fost problema centrală a conferinței Abordând formal acest subiect, autorul scrie că "prima întrebare ridicată de Wilson la Conferința de la Paris a fost problema Societății Națiunilor" Această afirmație nu este absolut adevărată Chiar înainte de deschiderea oficială a conferinței (ianuarie), aliații, inclusiv Statele Unite, discutau tocmai "chestiunea rusă", care, repetăm, a jucat cel mai important rol în activitatea conferinței și care a determinat hotărârile conferinţei asupra altor probleme O astfel de slăbire a rolului și a semnificației "chestiunii ruse" la Conferința de Pace de la Paris repetă poziția istoricilor și memoriștilor burghezi, care ies din cale pentru a ascunde și a ascunde semnificația reală a "chestiunii ruse" Toate cele de mai sus ne permit să ajungem la concluzia că sarcina serioasă a istoricilor sovietici este de a expune opiniile și pozițiile burgheze cu privire la "chestiunea rusă", indiferent cine predică aceste opinii, pentru a restabili rolul și semnificația reală a " chestiunea rusă" la Conferința de pace de la Paris și pentru a elucida corect pozițiile tuturor intervenționștilor în raport cu Rusia sovietică BIBLIOGRAFIE CLASICILE MARXISM-LENINISMULUI Lenin V I În Anglia op Ed T , p - Lenin V I Imperialismul și scindarea socialismului op Ed T XIX, p - Lenin V I Pacifismul burghez și pacifismul socialist op Ed T XIX, p - Lenin V I Finlanda și Rusia op Ed T XX, p - Lenin V I Raport asupra politicii externe la ședința comună a Comitetului Executiv Central al Rusiei și a Sovietului de la Moscova din mai Op Ed T XXIII, p - Lenin V I Discurs la o ședință comună a Comitetului Executiv Central al Rusiei, a Sovietului de la Moscova, a comitetelor de fabrică și a sindicatelor de la Moscova la iulie Op Ed T XXIII, p - Lenin V I Discurs la un miting din districtul Butyrsky la august Scurtă relatare a ziarului op Ed T XXIII, p - Lenin V I , Discurs la un miting din districtul Sokolnichesky la august Scurtă relatare a ziarului op Ed T XXIII, p Lenin V, I Scrisoare către muncitorii americani op Ed T XXIII, p - Lenin V I Discurs la un miting la Muzeul Politehnic la august Op Ed T XXIII, p - Lenin V I Tovarăşi-muncitori! Să trecem la ultima bătălie decisivă! op Ed T XXIII, p - Lenin V I Raport la ședința comună a Comitetului Executiv Central al Rusiei, a Sovietului de la Moscova, a comitetelor de fabrică și a sindicatelor din octombrie Op Ed T XXIII, p - Lenin V I , Rezoluție adoptată la o ședință comună a Comitetului Executiv Central al Rusiei, a Sovietului de la Moscova, a comitetelor de fabrică și a sindicatelor la octombrie Op Ed T XXIII, p - Compilat de E N Malinovskaya pe baza materialelor din Biblioteca Fundamentală de Științe Sociale a Academiei de Științe a URSS Lenin V I Discurs la ședința solemnă a Consiliilor Sindicatelor Centrale și de la Moscova din noiembrie Raport de ziar op Ed T XXIII, p - Lenin V I VI Congresul Extraordinar Pantorusesc al Sovietelor Muncitorilor,

Țăranilor, Cazacilor și Deputaților Armatei Roșii - noiembrie Op Ed T XXIII, p - Lenin V I Mărturisiri valoroase ale lui Pitirim Sorokin op Ed T XXIII, p - Lenin V I Întâlnirea lucrătorilor de partid la Moscova la noiembrie Op Ed T XXIII, p - Lenin V I Revoluţia proletară şi renegatul Kautsky op Ed T XXIII, p - Lenin V I , Discurs la cel de-al II-lea Congres panrusesc al Sovietelor Economiei Naționale din decembrie Op Ed T XXIII, p - Lenin V I Scrisoare către muncitorii din Europa și America op Ed T XXIII, p - Lenin V I Succesele și dificultățile puterii sovietice op Ed T XXIV, p - Lenin V I VIII Congres al PCR (b) - martie Op Ed T XXIV, p - Lenin V I Şedinţa extraordinară a plenului Sovietului deputaţilor Muncitorilor şi Armatei Roşii din Moscova din aprilie Op Ed T XXIV, p - Lenin V I Plenul Consiliului Central al Sindicatelor din Rusia aprilie Op Ed T XXIV, p - Lenin V I Internaționala a treia și locul ei în istorie op Ed T XXIV, p - Discursul Lenin V I la conferința lucrătorilor feroviari ai nodului de la Moscova din aprilie Op Ed T XXIV, p - Lenin V I Discurs despre lupta împotriva lui Kolchak la conferința comitetelor de fabrică ale sindicatelor de la Moscova din aprilie Raport de ziar op Ed T XXIV, p - Lenin V I Primul Congres rusesc despre educația extrașcolară - mai Op Ed T XXIV, p - Lenin V I Despre situaţia actuală şi sarcinile imediate ale puterii sovietice Raport la ședința comună a Comitetului Executiv Central al Rusiei și a Consiliului deputaților Muncitorilor și Armatei Roșii de la Moscova, a Consiliului Sindicatelor din Moscova și a reprezentanților comitetelor de fabrică din Moscova din iulie Op Ed T XXIV, p - Lenin V I Despre sarcinile Internaţionalei III op Ed T XXIV, p - Lenin V I Răspuns la întrebările unui jurnalist american op Ed T XXIV, p - Lenin, V I Discurs către studenții Universității Sverdlovsk, mergând pe front, octombrie Op Ed T XXIV, p - Lenin V I Doi ani de putere sovietică op Ed T XXIV, p - Lenin V I Doi ani de putere sovietică Discurs la o ședință comună a Comitetului Executiv Central, Sovietul Deputaților Muncitorilor și Țăranilor din Moscova, Consiliul Central al Sindicatelor și comitetelor de fabrică, dedicată aniversării a doi ani de la Revoluția din octombrie, noiembrie, Op Ed T XXIV, p - Lenin V I , Dryy la cel de-al II-lea Congres al organizaţiilor comuniste ale popoarelor din Orient, la noiembrie Op Ed T XXIV, p - Lenin V I Conferința panrusă a PCR (b) - decembrie Op Ed T XXIV, p - Lenin V I VII Congresul panrusesc al Sovietelor - decembrie Op Ed T XXIV, p - Discursul Lenin V I la o conferință fără partid a muncitorilor și a bărbaților din Armata Roșie din districtul Presnensky la ianuarie Raport de ziar op Ed T XXV, p - Lenin V I Discurs la prima sesiune a Comitetului Executiv Central Panto-Rus al celei de-a VII-a convocari din februarie Scurtă raportare a ziarului op Ed T XXV, p - Lenin V, Ya Discurs la conferința lucrătorilor feroviari ai nodului din Moscova din februarie Scurtă raportare a ziarului op Ed T XXV, p Războiul Lenin V I Kohl, deci în armată op Ed T XXV, p - Lenin V I Discurs la conferința fără partid din districtul Blagushe-Lefortovsky din februarie Reportaj de ziar op Ed T XXV, p - Discursul Lenin V I la Primul Congres al Cazacilor Muncitorilor din întreaga Rusie din martie Op Ed T XXV, p - Lenin V I Discurs la o ședință a Sovietului deputaților Muncitorilor și Armatei Roșii din Moscova din martie Op Ed T XXV, p - Lenin V I IX Congres al PCR (b) martie - aprilie Op Ed T XXV, p - Discursul Lenin V I la Primul Congres constitutiv al minerilor din întreaga Rusie din aprilie Op Ed T XXV, p - Lenin, V I , Discurs la Congresul întreg rusesc al muncitorilor producției de sticlă-porțelan aprilie Op Ed T XXV, p - Lenin, V I Discurs la o ședință comună a Comitetului Executiv Central al Rusiei, a Consiliului Muncitorilor,

Țăranilor și a Deputaților Armatei Roșii de la Moscova, a sindicatelor și a comitetelor de fabrică din mai Op Ed T XXV, p - Lenin V I Scrisoare către muncitorii englezi op Ed T XXV, p - Lenin V I Discurs la o întâlnire despre munca în mediul rural din iunie Op Ed T XXV, p - Discursul Lenin V I la Conferința panrusă a PCR (b) la septembrie Raport de ziar op Ed T XXV, p - Lenin V I Discurs la congresul muncitorilor și angajaților din industria pielăriei octombrie Op Ed T XXV, p - Lenin V I Discurs la o reuniune a președinților comitetelor executive județene, volost și rurale ale provinciei Moscova din octombrie Op Ed T XXV, p - Discursul Lenin V I la Conferința Partidului Provincial de la Moscova noiembrie Op Ed T XXV, p - Lenin V I al VIII-lea Congres al Sovietelor al întregii Rusii op Ed T XXVI, p - Discursul Lenin V I la al IV-lea Congres al Muncitorilor din industria confecțiilor din întreaga Rusie februarie Op Ed T XXVI, p - Lenin V I Discurs la o ședință a plenului Sovietului de deputați ai muncitorilor și țăranilor din Moscova din februarie Op Ed T XXVI, p - Lenin V I Noi vremuri, vechi greșeli într-o formă nouă op Ed T XXVII, p - Lenin V I II Congresul întreg rus de educație politică - octombrie Op Ed T XXVII, p - Lenin V I Discurs la sărbătorirea celei de-a patra aniversări a Revoluției din octombrie la o întâlnire a muncitorilor fabricii Prokhorovskaya din noiembrie Scurtă raportare a ziarului op Ed T XXVII, p Lenin al V-lea, I, IX-a Congres al Sovietelor Panto-Rusiei - decembrie Op Ed T XXVII, p - Lenin V I Discurs la sesiunea a IV-a a Comitetului Executiv Central al Rusiei a IX-a convocare din octombrie Op Ed T XXVII, p - Lenin V I Construcția sovietică și sarcinile puterii sovietice ianuarie - martie "Colecția lui Lenin" XXIV, p - Stalin I V Mai multe despre Stockholm op T , p - Stalin IV miliarde americani op T , p - Stalin al IV-lea, Străinii și conspirația Kornilov op T , p - Stalin I V Discurs la Congresul Partidului Muncitoresc Social Democrat Finlandez de la Helsingfors la noiembrie Op T , p - Stalin I V Despre Rada ucraineană Discurs la o ședință a Comitetului Executiv Central al Rusiei din decembrie Op T , p - Stalin IV Ce este Rada ucraineană? op T , p - Stalin I, V Despre "Armenia turcească" op T , p - Stalin I V Despre Rada burgheză de la Kiev op T , p - Stalin I V Notă pe un fir direct către Secretariatul Popular al Republicii Sovietice Ucrainene op T , p - Stalin I V nod ucrainean op T , p - Stalin IV Negocieri de pace cu Ucraina Interviu cu un angajat al ziarului Izvestia op T , p - Stalin şi V Situaţia din Caucaz op T , p - Stalin I, V Despre Donshchina și Caucazul de Nord (fapte și fraude) op T , p - Stalin I V Logica lucrurilor (Despre "Tezele" Comitetului Central al Menșevicilor) op T , p - Stalin I V Despre sudul Rusiei Convorbire cu corespondentul ziarului "Pravda" op T , p - Stalin I V Revoluția din octombrie și problema națională op T , p - Stalin IV Nu uita Orientul op T , p - Stalin I V Ucraina este eliberată op T , p - Stalin I V G Lumina Orientului op T , p - Stalin I V Lucrurile se întâmplă op T , p - Stalin I V Politica guvernamentală în problema națională op T , p - Stalin IV Două lagăre op T , p - Stalin I V Rezervele imperialismului op T , p - Stalin I V La executarea a de tovarăși de la Baku de către agenți ai imperialismului britanic op T , p - Stalin I V Notă pe un fir direct către V I Lenin din Petrograd iunie Op T , p - Stalin I, V Despre frontul de la Petrograd Convorbire cu corespondentul ziarului "Pravda" op T , p - Stalin I V La legea marțială din sud op T , p - Stalin I V Discursuri la Conferința a IV-a a Partidului Comunist (b) al Ucrainei - martie Op T , p - Stalin I V Noua campanie a Antantei împotriva Rusiei op T , p - Stalin I V Despre situația de pe frontul de sud-vest Conversație cu un angajat al UkrROSTA op T , p - Stalin I V

Telegramă către V I Lenin iunie Op T , p Stalin I V Despre situația de pe frontul polonez Convorbire cu un angajat al ziarului "Pravda" op T , p - Stalin I V Politica guvernului sovietic asupra problemei naționale în Rusia op T , p - Stalin I V De la autor Prefață la o colecție de articole despre problema națională, publicată în op T , p - Stalin I V Despre situația politică a republicii Raport la întâlnirea regională a organizațiilor comuniste ale Donului și Caucazului de la Vladikavkaz din octombrie Op T , p - Stalin al IV-lea, Trei ani de dictatură proletariană Raport la întâlnirea solemnă a Sovietului de la Baku din noiembrie op T , p - Stalin I V Situația din Caucaz Convorbire cu un angajat al ziarului "Pravda" op T , p - Stalin I V JJ& Trăiască Armenia Sovietică! op T , p - Stalin I, V Despre strategia și tactica politică a comuniștilor ruși Schiță de aspect al broșurii op T , p - Stalin, I V Despre sarcinile imediate ale comunismului în Georgia și Transcaucazia Raport la adunarea generală a organizației Tiflis a Partidului Comunist din Georgia iulie Op T , p - Stalin I V Perspective op T , p - Stalin I V Despre unificarea republicilor sovietice Raport la cel de-al X-lea Congres al Sovietelor din decembrie Op T , p - Stalin I V Revoluția din octombrie și tactica comuniștilor ruși Prefață la cartea "În drumul spre octombrie" op T , p - Stalin I V VII plen prelungit al ECCI noiembrie - decembrie Op T , p - Stalin I V Raportul politic al Comitetului Central la Congresul al XVI-lea al PCUS (b) (Raport și discurs de încheiere iunie - iulie) "Problemele leninismului" Ed , p - Stalin al IV-lea Despre Marele Război Patriotic al Uniunii Sovietice Ed M p Istoria Partidului Comunist Uniune (bolșevici) Curs scurt Ed Comisia Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune M p Iosif Vissarionovici Stalin Scurtă biografie Ed , rev si suplimentare M p RAPOARTE, ARTICOLE ȘI DISCURSĂRI Andreev A A Victoria politicii naționale leninist-staliniste M p Beria L P La întrebarea istoriei organizațiilor bolșevice din Transcaucazia Ed M p Bulganin N A Treizeci de ani ai Forțelor Armate Sovietice Raport la ședința solemnă de la Teatrul Bolșoi din Moscova din februarie M p Voroshilov K-B Lenin, Stalin și Armata Roșie M p Voroshilov K E Articole și discursuri M p Dzerzhinsky F E Articole și discursuri alese (-) M p Jdanov A A Raport la reuniunea solemnă a Sovietului de la Moscova din noiembrie de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie Pravda, Nr XI Jdanov A A Despre situația internațională Întâlnire de informare a reprezentanților unor partide comuniste din Polonia la sfârșitul lunii septembrie M p Kalinin M I Articole și discursuri (-) M p Kirov S M Articole și discursuri selectate M p Kuibyshev VV Articole și discursuri M p Kaganovici L M Situația și sarcinile internaționale și interne ale Komsomolului M p Malenkov G M Raport informativ despre activitățile Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune la o reuniune a reprezentanților unor partide comuniste din Polonia la sfârșitul lunii septembrie M p Mikoyan A I , Comerțul exterior și interior al URSS (Raport la reuniunea activiștilor de partid de la Moscova din octombrie) M p Molotov V M În lupta pentru socialism (Discursuri și articole de la al XVI-lea la al XVII-lea Congres al PCUS (n) M p Molotov V M Articole și discursuri (-) M p Molotov V M La a douăzecea aniversare a Revoluției din octombrie M p Molotov V, M Probleme de politică externă M p Ordzhonikidze GK Articole și discursuri selectate M p Sverdlov Ya M Articole și discursuri selectate M p Frunze M V Lucrări Colectate T I-III M - Hrușciov H S Eliberarea pământurilor ucrainene de invadatorii germani și sarcinile imediate de restabilire a economiei naționale a Ucrainei sovietice M p Shvernik H M de ani de putere

sovietică M p DOCUMENTAȚIE Politica externă a URSS Colectarea documentelor T I (-) M p Partidul Comunist Uniune (bolșevici) în rezoluțiile și deciziile congreselor, conferințelor și plenurilor Comitetului Central (-) Ed , adaugă Partea I - M VIII, p (Institutul Marx-Engels-Lenin din cadrul Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune) Politica internațională a timpurilor moderne în tratate, note și declarații Partea a II-a De la războiul imperialist până la ridicarea blocadei din Rusia sovietică M p Culegerea tratatelor, acordurilor și convențiilor existente încheiate de RSFSR cu state străine Emisiune I Tratate, acorduri şi convenţii în vigoare la decembrie P VII, p (NKID RSFSR) Culegere de tratate, convenții și acorduri comerciale ale URSS încheiate cu state străine înainte de ianuarie M p (Comisariatul Poporului pentru Comerț Exterior al URSS) Congresele Sovietelor din RSFSR în decrete și rezoluții Culegere de documente Sub general ed A Da Vyshinsky M p (Academia de Științe a URSS Institutul de Drept) Britanicii în Nord (-) "Arhiva roșie" Vol ( ), p - Documente de arhivă despre activitățile organizației bolșevice din Azerbaidjan în și începutul anului "Procedurile filialei Azerbaidjanului a IMEL în subordinea Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune" T XI, p - Finlandezii albi în slujba invadatorilor anglo-francezi în "Arhiva roșie" T I ( ), p - Tratatul De La Versailles M NKID XXXI p (Rezultatele războiului imperialist O serie de tratate de pace I) Politica externă a "Guvernelor" contrarevoluționare la începutul anului (Din documentele "Ambasadei" pariziene) "Arhiva roșie" Vol ( ), p - Wrangel (Din materialele "ambasadei" din Paris a Guvernului provizoriu) "Arhiva roșie" Vol ( ), p - ; vol ( ), p - Guvernul provizoriu al Siberiei Autonome "Arhiva roșie" Vol ( ), p - ; Vol ( ), p - ; v ( ), p - Invadatorii germani Gabrichidze I I în Georgia în Colecție de documente și materiale Tbilisi p (filiala din Tbilisi a IMEL sub Comitetul Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune Despre încărcătură, limbă Contrarevoluția montană și intervenționistii "Arhiva roșie" T I ( ), p - Documente despre lupta pentru sovietici din Transbaikalia În cartea: "Lupta pentru sovietici în Transbaikalia" Colecția Chita , p - Documente privind apărarea eroică a Petrogradului în M p (Institutul Marx-Engels-Lenin din subordinea Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune și al Secretariatului Colegiului Editorial Principal al Istoriei Războiului Civil) Documente privind înfrângerea invadatorilor germani în Ucraina în M p Documente privind intervenția britanică în Azerbaidjan în - "Procedurile filialei din Azerbaidjan a IMEL în subordinea Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune" T XII, p - Documente despre istoria războiului civil din URSS TI Prima etapă a războiului civil M p , incl l Din istoria luptei poporului karelian pentru puterea sovieticilor "Arhiva roșie" V ( ), p - Din istoria politicii externe a guvernului Wrangel (Relații economice cu Franța) "Arhiva roșie" T I ( ), p - Din istoria războiului civil din Ucraina în "Arhiva Roșie" Vol ( ), p - Din istoria Semyonovshchina în "Arhiva Roșie" V ( ), p - Din istoria intervenţiei franceze la Odesa "Arhiva roșie" Vol ( ), p - Intervenție și contrarevoluție nordică "Arhiva roșie" Vol - (-), p - Intervenție în Nord în documente M p Utilizarea Rutei Mării Nordului de către invadatori - "Arhiva roșie" Nr ( ), p - La istoria războiului civil din Yakutia din "Arhiva roșie" Vol ( ), p - Despre istoria intervenției în Siberia "Arhiva roșie" Vol ( ), p - Despre istoria intervenţiei în Nord "Arhiva roșie" T I ( ), p - Kolchak și Finlanda "Arhiva roșie" Vol ( ),

p - "Carte roșie" Culegere de documente diplomatice privind relațiile ruso-polone - M p (RSFSR Narkomindel) Prăbușirea ocupației germane în Ucraina (După documentele ocupanților) M p Prăbușirea ocupației germane în Belarus în (Colecția de documente din arhiva de partid a Comitetului Central al Partidului Comunist (b) din Belarus) Minsk p Crimeea în - (Materiale organelor de informare ale Armatei de Voluntari și reprezentantului diplomatic al Marii Armate Don) "Arhiva roșie" Vol ( ), p - ; vol ( ), p - Guvernul regional al Crimeei în perioada - "Arhiva roșie" Vol ( ), p - Pliante ale bolșevicilor din Baku, emise în - "Procedurile filialei din Azerbaidjan a IMEL în subordinea Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune" T IX, p - Începutul Wrangelismului "Arhiva roșie" Vol ( ), p - Război patriotic împotriva ocupanților germani în Documentație M p (Secretariatul Colegiului Editorial Principal al "Istoria Războiului Civil") Polonia și contrarevoluția din Rusia de Sud (relațiile economice ale Poloniei cu Denikin și Wrangel) "Arhiva roșie" V - (-), p - Înfrângerea intervenționștilor finlandezi albi în Karelia în - Culegere de documente (Belomorsk) p (Departamentul arhivelor de stat ale NKVD din RSS Karelian-finlandeză) Înfrângerea invadatorilor germani în M p (Secretariatul Colegiului Editorial Principal al "Istoria Războiului Civil") RSFSR Comisariatul Poporului pentru Afaceri Externe Raportul Comisariatului Poporului pentru Afaceri Externe la Congresul VII al Sovietelor (noiembrie - decembrie) M p - Raport anual al NKID la Congresul VIII al Sovietelor (-) M p - Raportul anual al NKID la al IX-lea Congres al Sovietelor (-) M p - Politica internaţională a RSFSR în Raportul Comisariatului Poporului pentru Afaceri Externe M p Indignare românească în Basarabia "Arhiva Roșie" Vol ( ), p - Rusia sovietică și Polonia (Acre-septembrie Documente oficiale) M p (Narkomindel) Uniunea Sovietică în lupta pentru pace Culegere de documente (pentru -) M -L p Relațiile sovieto-americane - M p (NKID Culegere de documente privind politica internațională și dreptul internațional Nr) Intervenția japoneză - în documente M p STUDII ȘI RECENZII ISTORICE Angarsky M S A doua campanie a Antantei și înfrângerea acesteia M p ("Istoria Războiului Civil în URSS " Numărul III) Baburin D S Din istoria războiului civil din Semirechye "Procesele Institutului de Istorie și Arhivistică" T Catedra de istorie a URSS M , p - Bagirov M D Din istoria organizației bolșevice din Baku și Azerbaidjan Ed M , p - Bach M Relaţiile politice şi economice dintre URSS şi Ţările Baltice timp de ani (-) M p Beridze S - în Georgia (Cronica celor mai importante evenimente) Tbilisi IV p (filiala din Tbilisi a Institutului Marx-Engels-Lenin din cadrul Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune Despre încărcătură, limbă Lupta pentru sovietici în Buryat-Mongolia (-) Memorii și materiale La de ani de la înfrângerea intervenției militare străine și a Gărzii Albe din Buryat-Mongolia M p Lupta pentru sovietici în Transbaikalia Colectare de articole, materiale și documente Chita p Girchenko V P Intervenția imperialistă în Buryat-Mongolia (-) Ulan-Ude PO p (Institutul de Cercetări Științifice de Stat Buryato-Mongol în Limbă, Literatură și Istorie) Giriifeld A V Despre rolul Statelor Unite în organizarea intervenției antisovietice în Siberia și Orientul Îndepărtat "Întrebări de istorie" Nr , p - Huseynov I Lupta muncitorilor din Azerbaidjan împotriva denikinismului în - "Procedurile filialei din Azerbaidjan a IMEL în subordinea Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune" T IX, p - Huseynov G În memoria a de comisari de la Baku "Procedurile filialei din Azerbaidjan a IMEL în subordinea Comitetului Central al Partidului

Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune" T VIII, p - Zastavenko G Înfrângerea intervențiilor germane în Ucraina în Khib p Ibragimov I Puterea sovietică la Baku în "Procedurile filialei din Azerbaidjan a IMEL în cadrul Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune - Institutul de Istorie a Partidului numit după Sf Shaumyan" Baku T II , p - Spre azer limba Rezumat în rusă limba Istoria diplomației T - Ed V P Potemkin M T II, p - ; vol III, p - La de ani de la uciderea răutăcioasă a de comisari din Baku de către agenți ai imperialismului britanic Baku p "Procedurile filialei din Azerbaidjan a IMEL în subordinea Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune" T XII Kornatovski I A Lupta pentru Petrogradul roșu ( ) L Korchin M N Lupta pentru sovietici pe Don Rostov n/a p (Partarkhiv al Comitetului Regional Rostov al PCUS (b) Kuusinen O Finlanda fără mască M , p - Lazarev N I Relaţiile sovieto-canadiene în perioada - "Proceedings of the Academy of Sciences of URSS Seria Istorie și Filosofie T IV nr , p - Lykholat A Naţionaliştii burghezi ucraineni în slujba imperialiştilor străini (Din istoria directorului burghezo-naţionalist ucrainean -) "Întrebări de istorie" Nr , p - Markov S F Războiul patriotic al poporului ucrainean împotriva intervenționștilor germani în M p (Administrația principală de arhivă a NKVD a URSS) Materiale și documente pentru capitolul VIII al "Scurt curs de istorie a Partidului Comunist al Bolșevicilor Unisional" L p Mikker R Dzorba pentru puterea sovietică în Estonia în - "Jurnal istoric" Nr , p - Minaev V N Activități subversive ale serviciilor de informații străine în URSS Ch I M p Crizele economice mondiale din - TI M p Conferința de lucru Mosesov P B Baku (-) "Procedurile filialei din Azerbaidjan a IMEL în subordinea Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune" T IX, p - Olsha R Proletariatul puterilor Antantei în lupta împotriva intervenției în Rusia Sovietică (-) "Întrebări de istorie" M Nr , p - Osipov M Pe problema intervenției britanice în Azerbaidjan în anii - "Procedurile filialei din Azerbaidjan a IMEL în subordinea Comitetului Central al Partidului Comunist al Bolșevicilor din întreaga Uniune" T XII, p - Reichberg G E Înfrângerea intervenției japoneze în Orientul Îndepărtat (-) M p Roche A Lupta în jurul Tratatului de la Versailles (-) M p Rubinstein H JI Rusia sovietică și statele capitaliste în anii de tranziție de la război la pace (-) M p Ryabov N I Ultimele zile ale "regatului" alb din Primorye - "Pe margine" Habarovsk Nr , p - Sofinov revolta cehoslovacă "Jurnal istoric" Nr , p - Stavrovsky A Transcaucazia după octombrie Relațiile cu Turcia în prima jumătate a anului M -L p Sukiyainen I Problema Kareliană în relațiile sovieto-finlandeze în - Petrozavodsk p Tarasov V Lupta impotriva invadatorilor din Nord (-) "Lupta proletariatului" Nr , p - Tarasov V Murmansk în "Lupta proletariatului" Nr , p - Timoiikov S P Lupta împotriva intervenției engleze în Turkestan (-) M p (Biblioteca istorică militară) Tokarzhevsky E A Baku bolșevici - organizatori ai luptei împotriva intervenționștilor germano-turci din Azerbaidjan în Baku p "Procedurile filialei din Azerbaidjan a IMEL - Institutul de Istorie a Partidului numit după Sfântul Shaumyan" T VI Khachapuridze G V Bolșevicii Georgiei în luptele pentru victoria puterii sovietice M p Chetyrkin A V Prăbușirea spatelui și descompunerea armatei lui Denikin "Note istorice" L T XII, str - Stein B E Din istoria perioadei inițiale a războiului civil "Istoric-marxist", Nr - , p - LITERATURA STRĂINĂ DOCUMENTAȚIE Bartnoux L Le Traite de Paix Paris p Brocdorff-Rantzau Marea Britanie Ch document Berlin S "Misiunea Boullitt în Rusia Mărturie în fața Comisiei pentru relații externe Senatul Statelor Unite

New York , p Correspondance diplomatique se rapportant aux relations entre la Republique Russe et les Puissances de FEntante Moscova p Documente privind politica externă britanică - Prima serie, vol Eu Londra Agresiunea japoneză în Orientul Îndepărtat al Rusiei Extrase din dosarul Con-gtessional martie în Senatul Statelor Unite Washington p Intervenția japoneză în Orientul Îndepărtat al Rusiei Washington VII, p La Paix de Versailles La documentation Internationale Paris Lucrări referitoare la relaţiile externe ale Statelor Unite Washington (Publicațiile SUA ale Departamentului de Stat) Rusia Vol, I-III - ; Rusia p ; Vol III , p - Lucrări referitoare la relațiile externe ale Statelor Unite Conferința de pace de la Paris Vol I-XI Washington - (Publicațiile SUA ale Departamentului de Stat) relațiile ruso-americane martie - martie Documente şi lucrări, comp, şi ed de CK Cumming și WW Pettit New York XXVIII, p AMINTIRI, Jurnal, CORESPONDENȚĂ, DISCURSĂ (Aldrovandi Marescotti L) Aldrovandi Marescotti L Război diplomatic Memorii și fragmente dintr-un jurnal (-) M XXVI, p (Bertie FL) Bertie FL În culisele Antantei Jurnalul ambasadorului britanic la Paris - M - L p Clemenceau G Grandeur et misères d'une victoire Paris IV, p (D'Abernon) D'Abernon Ambasador al Păcii Pagini din jurnalul lordului d'Abernon Berlin - ani T I Din Spa ( ) da Rapallo ( ) (M) p (Densterville) Densterville Imperialismul britanic la Baku și Persia (Memorii) Tiflis XV, p (Erzberger M) Erzberger M Germania și Antanta Memorii M - Pg p (Biblioteca de memorii contemporane) Foch F Mémoires pour servir à la guerre de - T - Paris Von der Golz, Misiunea Meine în Finlanda și Balticum Munchen (Graves WS) Graves BG Aventura americană în Siberia (-) M XVIII, p (Casa E) Casa E Arhiva Casei Colonelului Prep pentru publicare de Ch Seymour Transl din engleza T - M - Lloyd George, Memorii de război, vol - Londra - (Lloyd George D) Lloyd George D Haos european L -M p La fel sub titlul: "Asta este lumea?" L - M p Lloyd George D Adevărul despre tratatele de pace Vol - Londra Mordacq H L'armistice du II Novembre , Paris (Nitti F) Nitti F Europa fără pace Pg - M p (Pichon) Pichon Intervenția aliaților în Orientul Îndepărtat și Siberia Raportul lui Pichon M - L p (Tardieux A) Tardieu A Mir M XXIV; p (Biblioteca de politică externă) Thompson Ch T Conferinţa de pace zi de zi Cu o introducere scrisoare de la EM House New York p (Cuvântul J) Ward J Intervenția aliaților în Siberia - Note ale șefului detașamentului expediționar englez, John Ward M - P p CERCETARE ȘI RECENZII (Baker RS) Baker S Woodrow Wilson Razboi mondial Lumea Versailles Conform documentelor și notelor președintelui Comitetului american de presă la Conferința de la Versailles M -Pg p Berger P, M et Allard P Les dessous du Traité de Versailles, Paris p Dolmaine A Les Allies contre la Russie Paris (Iordan W) Iordania BM Marea Britanie, Franța și problema germană M XXIV, p (Biblioteca de politică externă) Marston F S Conferința de pace din Organizare și procedură Londra XI, p Martel R La France et la Pologne Realitățile de Est European Paris Ili, p , carte (Martel R Les grands problems) (Marty A) Marty A Răscoala de pe Marea Neagră M - L str Mermeix Le combat des Trois Notes et documents sur la Conference de la paix Ed a II-a - Paris ( ) p Mermeix Les negotiations secretes et les quatre armistices Paris (Nicolson H) Nicholson G How the world was made in M p (Nowak K F) Novak K-F Versailles M -JL p (Sayers M și Kahn A E) Sayer M și Kan A Război secret împotriva Rusiei sovietice M p Temperley HWY O istorie a conferinței de pace de la Paris Ed de HWV Temperley Voi - Londra -
INDEX DE NUME

Lincoln - - Stevens, J F - - Stolberg - , T Tardieu - , - , - , - , -
Temperley - - Tittoni - , , , SW- ZI, - , Thomson - Topcibaiev - de la
Toretta - - , La Înțelept - White, William - , , , - White, Henry- , -
Ulmanis - , f Fasciotti - Felne - Phil Imonov - Philippe - - , Foch - -
, - , , , - , - , , , , , - , , , , , , , , , , , Franchet d'Espere -
, , Francisc - , , , , Fromageot - - X Drumeții - Harbord - Harmsworth,
Sessil- - E Haskell - , - , , - , Casa - - , , , , , - , , - , - ,
- , , - , , Hitchcock - - Sala - Holsti - Horus, Samuel - - Hankey,
Maurice - , c Tsereteli - h Shefferdson, Whitney-\ Schilde - Ceaikovski
- , , , - , , , - , , , , - , Chakste- Chaplin - Chamberlain - Cermoev
- - , Cerensky - Churchill - , , - , , , , , - , - , - , - , - ,
- , , , - , , , , , , , , - , , , , , , , , , , Chinda - - , -
Chicherin - - , - Chkheidze - III Shaloya - Shaumyan, S G - , sch
Șcerbaciov - - uh Ebert - Enver - Etivan - , Yu Iudenich
- , , , , , , , - , - , , , , , - , , , - , , , , , , , , , , Yuz - Iuriev
- - , , Editor Ya Livshits Coritor responsabil Patere vskaya Artist N
Sedelnikov Editor tehnic A Danilina Semnat pentru publicare mai Tiraj
de exemplare A Volumul p l ed l Comanda nr Preț ruble Prima tipografie
exemplară numită după A A Zhdanov Glavpoligrafizdat sub Consiliul de
Miniștri al URSS Moscova, Valovaya, iü P)ó V E PITEIN ilX w -A ~~ ls'f
"RUSĂ ÎNTREBARE" i HA PACE LA PARIS CONFERINȚE IG